COMISIA
EUROPEANĂ

Bruxelles, 18.10.2024
COM(2024) 471 final

ANNEX

ANEXĂ

la

Propunerea de DECIZIE A CONSILIULUI

privind semnarea, în numele Uniunii Europene, a Acordului de parteneriat și cooperare consolidat dintre Uniunea Europeană, pe de o parte, și Republica Uzbekistan, pe de altă parte

ACORD DE PARTENERIAT
ȘI COOPERARE CONSOLIDAT
ÎNTRE UNIUNEA EUROPEANĂ, PE DE O PARTE,
ȘI REPUBLICA UZBEKISTAN, PE DE ALTĂ PARTE

PREAMBUL

UNIUNEA EUROPEANĂ,

pe de o parte,

și

REPUBLICA UZBEKISTAN,

pe de altă parte,

denumite în continuare împreună „părțile”,

AVÂND ÎN VEDERE legăturile lor puternice și valorile lor comune,

AVÂND ÎN VEDERE dorința lor de a consolida cooperarea reciproc avantajoasă instituită prin Acordul de parteneriat și cooperare de stabilire a unui parteneriat între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Uzbekistan, pe de altă parte, semnat la Florența la 21 iunie 1996,

AVÂND ÎN VEDERE dorința lor de a-și îmbunătăți relațiile pentru a reflecta noile realități politice și economice și progresul parteneriatului lor,

EXPRIMÂNDU-ȘI dorința comună de a-și consolida, aprofunda și diversifica cooperarea la toate nivelurile cu privire la aspecte bilaterale, regionale și internaționale de interes reciproc,

REAFIRMÂNDU-ȘI angajamentul de a consolida promovarea, protejarea și punerea în aplicare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și respectul pentru principiile democratice, pentru statul de drept și pentru buna guvernanță,

CONFIRMÂNDU-ȘI angajamentul față de principiile Cartei Organizației Națiunilor Unite (denumită în continuare „Carta ONU”), ale Declarației universale a drepturilor omului, ale Organizației pentru Securitate și Cooperare în Europa (denumită în continuare „OSCE”), în special Actul final de la Helsinki din 1975 al Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa (denumit în continuare „Actul final de la Helsinki al OSCE”), ale Pactului internațional cu privire la drepturile civile și politice, ale Pactului internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale și față de alte principii universale și norme ale dreptului internațional,

REITERÂNDU-ȘI angajamentul de a promova în mod activ pacea și securitatea internațională, precum și de a se angaja într-un multilateralism eficace și în soluționarea pașnică a diferendelor, în special prin cooperarea în cadrul ONU și al OSCE,

AVÂND ÎN VEDERE dorința lor de a continua dezvoltarea dialogului politic periodic privind aspectele bilaterale și internaționale de interes reciproc,

AVÂND ÎN VEDERE angajamentul lor față de obligațiile internaționale de combatere a proliferării armelor de distrugere în masă (denumite în continuare „ADM”) și a vectorilor purtători ai acestora,

AVÂND ÎN VEDERE angajamentul lor de a-și consolida cooperarea în domeniul justiției, libertății și securității, inclusiv în domeniul combaterii corupției,

AVÂND ÎN VEDERE angajamentul lor de a contribui, prin cooperarea lor, la dezvoltarea politică, socioeconomică și instituțională durabilă,

AVÂND ÎN VEDERE dorința lor de a-și consolida relațiile economice pe baza principiilor unei economii de piață libere și de a crea un climat favorabil extinderii relațiilor bilaterale în materie de comerț și de investiții, precum și a conectivității reciproc avantajoase,

SPRIJININD realizările și eforturile Republicii Uzbekistan în ceea ce privește îmbunătățirea climatului de afaceri, combaterea corupției, generarea de creștere economică și crearea de locuri de muncă,

ÎNCURAJÂND aderarea Republicii Uzbekistan la Organizația Mondială a Comerțului (denumită în continuare „OMC”), precum și punerea în aplicare în mod transparent și nediscriminatoriu a drepturilor și obligațiilor aferente OMC, și confirmând intenția Uniunii Europene de a acorda asistență tehnică în acest proces, inclusiv în domeniile certificării normelor și standardelor, legislației în materie de protecție a proprietății intelectuale și practicilor de asigurare a respectării legii,

AVÂND ÎN VEDERE angajamentul lor de a respecta principiul dezvoltării durabile și de a colabora în vederea atingerii obiectivelor Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU,

AVÂND ÎN VEDERE angajamentul lor de a asigura durabilitatea și protecția mediului, inclusiv prin cooperare transfrontalieră și prin punerea în aplicare a acordurilor multilaterale de mediu la care sunt părți, precum și prin consolidarea cooperării în toate domeniile politicilor climatice, în concordanță cu Acordul de la Paris în temeiul Convenției-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, adoptat la 12 decembrie 2015 (denumit în continuare „Acordul de la Paris privind schimbările climatice”),

RECUNOSCÂND că toate formele de cooperare în domeniul utilizării în scopuri pașnice a energiei nucleare între părțile la prezentul acord sunt reglementate de Acordul de cooperare în domeniul utilizărilor energiei nucleare în scopuri pașnice dintre Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (Euratom) și Guvernul Republicii Uzbekistan, semnat la Bruxelles la 6 octombrie 2003, și nu intră sub incidența prezentului acord,

AVÂND ÎN VEDERE dorința lor de a extinde cooperarea și schimburile în domeniile științei și tehnologiei, inovării și educației, culturii și sportului,

AVÂND ÎN VEDERE angajamentul lor de a promova cooperarea transfrontalieră și regională,

LUÂND ACT de faptul că poziția specială a Irlandei prevăzută în Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la Tratatul privind Uniunea Europeană și la Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, și poziția specială a Danemarcei prevăzută în Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la tratatele menționate anterior, vor fi reflectate în prezentul acord, atunci când va fi cazul,

CONVIN DUPĂ CUM URMEAZĂ:

TITLUL I

OBIECTIVE ȘI PRINCIPII GENERALE

ARTICOLUL 1

Obiective

(1) Prezentul acord stabilește un parteneriat și o cooperare consolidate între părți, bazate pe valori comune, pe interese comune și pe ambiția de a-și consolida relațiile în toate domeniile de aplicare a acordului, în beneficiul lor reciproc.

(2) Acest parteneriat și această cooperare constituie un proces între părți care contribuie la dezvoltarea durabilă, pace, stabilitate și securitate, printr-o convergență sporită în ceea ce privește politica externă și de securitate, cooperarea politică și economică și multilateralismul eficace.

ARTICOLUL 2

Principii generale

(1) Respectarea principiilor democratice și a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, astfel cum sunt prevăzute în special în Declarația universală a drepturilor omului, Carta ONU, Actul final de la Helsinki al OSCE și în alte instrumente internaționale relevante referitoare la drepturile omului la care participă părțile, reprezintă fundamentul politicilor interne și internaționale ale ambelor părți și constituie un element esențial al prezentului acord.

(2) Părțile își reiterează angajamentul față de standardele internaționale în domeniul muncii în conformitate cu convențiile Organizației Internaționale a Muncii (denumită în continuare „OIM”) la care sunt sau pot deveni părți.

(3) Părțile își reafirmă respectul față de principiile bunei guvernanțe, inclusiv combaterea corupției la toate nivelurile.

(4) Părțile își reiterează angajamentul față de principiile economiei de piață, promovând dezvoltarea durabilă și combaterea schimbărilor climatice.

(5) Părțile se angajează în favoarea combaterii diferitelor forme de criminalitate organizată transnațională și de terorism, a proliferării ADM și a vectorilor purtători ai acestora, precum și în favoarea multilateralismului eficace.

(6) Părțile pun în aplicare prezentul acord pe baza valorilor comune, a principiilor dialogului de pe poziții egale, a încrederii, respectului și beneficiului reciproce, a cooperării regionale, a multilateralismului eficace și a respectării obligațiilor lor internaționale care decurg, în special, din calitatea lor de membri ai ONU și OSCE.

TITLUL II

DIALOGUL POLITIC ȘI REFORMA;
COOPERAREA ÎN DOMENIUL POLITICII EXTERNE ȘI DE SECURITATE

ARTICOLUL 3

Obiectivele dialogului politic

Părțile dezvoltă un dialog politic eficace în toate domeniile de interes reciproc, inclusiv politica externă și de securitate și reforma internă. Obiectivele dialogului politic sunt:

(a) sporirea eficacității cooperării politice și a convergenței în ceea ce privește politica externă și de securitate și promovarea, menținerea și consolidarea păcii și a stabilității și securității regionale și internaționale pe baza unui multilateralism eficace;

(b) consolidarea dezvoltării politice, socioeconomice și instituționale durabile;

(c) consolidarea respectării principiilor democratice, a statului de drept și a bunei guvernanțe, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale și intensificarea cooperării în aceste domenii;

(d) dezvoltarea dialogului și aprofundarea cooperării în domeniul securității și apărării;

(e) promovarea soluționării pașnice a diferendelor și a principiilor integrității teritoriale, inviolabilității frontierelor, suveranității și independenței; și

(f) îmbunătățirea în continuare a condițiilor de cooperare regională.

ARTICOLUL 4

Democrația și statul de drept

Părțile consolidează dialogul și cooperarea în scopul:

(a) asigurării respectării principiilor democratice și a statului de drept și al consolidării în continuare a stabilității, eficacității și responsabilității instituțiilor democratice;

(b) sprijinirii eforturilor de punere în aplicare a reformelor judiciare și juridice menite să asigure funcționarea eficace a instituțiilor în domeniul asigurării aplicării legii și justiției, accesul la justiție și dreptul la un proces echitabil, independența, responsabilitatea și eficiența sistemului judiciar, precum și în scopul consolidării garanțiilor procedurale în materie penală și a drepturilor victimelor și ale martorilor;

(c) promovării e-guvernării și continuării reformei administrației publice pentru a construi o guvernanță responsabilă, eficientă și transparentă la toate nivelurile;

(d) sprijinirii consolidării proceselor electorale și a capacităților organismelor cu responsabilități în materie electorală; și

(e) asigurării combaterii eficace a corupției la toate nivelurile.

ARTICOLUL 5

Drepturile omului și libertățile fundamentale

Părțile cooperează pentru promovarea și protejarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și consolidează dialogul și cooperarea în scopul:

(a) asigurării și promovării respectării drepturilor omului și a drepturilor persoanelor care aparțin minorităților etnice, religioase și lingvistice și grupurilor vulnerabile, cum ar fi persoanele cu handicap, precum și al combaterii violenței și a tuturor formelor de discriminare;

(b) asigurării și promovării protecției copiilor împotriva violenței, a exploatării și a abuzurilor;

(c) asigurării protecției și promovării drepturilor omului și libertăților fundamentale, atât a drepturilor civile, cât și a celor politice, precum și a drepturilor economice, sociale și culturale, inclusiv a libertății de exprimare, a libertății mass-mediei, a libertății de întrunire pașnică și de asociere, a dreptului de a nu fi supus torturii și relelor tratamente, precum și a libertății de religie sau de convingere;

(d) promovării drepturilor economice, sociale și culturale și în scopul asigurării respectării efective a standardelor în domeniul muncii în conformitate cu convențiile OIM la care sunt sau pot deveni părți;

(e) eliminării violenței împotriva femeilor și a fetelor și asigurării egalității de gen și participării semnificative și capacitării femeilor și fetelor;

(f) consolidării instituțiilor naționale din domeniul drepturilor omului, inclusiv prin participarea semnificativă a acestora la procesele decizionale; și

(g) consolidării cooperării în cadrul organismelor Organizației Națiunilor Unite pentru drepturile omului și al procedurilor speciale aferente și în scopul punerii în aplicare efective a recomandărilor acestora.

ARTICOLUL 6

Societatea civilă

Părțile cooperează pentru a consolida un mediu favorabil societății civile și rolul acesteia în dezvoltarea economică, socială și politică a unei societăți democratice deschise, în special prin:

(a) consolidarea capacității, a independenței și a responsabilității organizațiilor societății civile;

(b) încurajarea implicării societății civile în procesele de legiferare și de elaborare a politicilor prin stabilirea unui dialog deschis, transparent și regulat între instituțiile publice, pe de o parte, și reprezentanții societății civile, pe de altă parte;

(c) consolidarea contactelor și a schimbului de informații și de experiență între toate sectoarele societății civile din Uniunea Europeană și din Republica Uzbekistan; și

(d) asigurarea implicării societății civile în relațiile dintre părți, inclusiv în punerea în aplicare a prezentului acord.

ARTICOLUL 7

Politica externă și de securitate

(1) Părțile își reafirmă angajamentul față de principiile universale și normele de drept internațional, inclusiv cele consacrate în Carta ONU și în Actul final de la Helsinki al OSCE, și anume, printre altele, față de următoarele principii: egalitatea suverană și respectarea drepturilor inerente suveranității; nerecurgerea la forță sau la amenințarea cu forța; inviolabilitatea frontierelor; integritatea teritorială a statelor; soluționarea pașnică a diferendelor; neamestecul în treburile interne; respectarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, inclusiv a libertății de gândire, conștiință, religie sau convingere; egalitatea în drepturi a popoarelor și dreptul popoarelor de a dispune de ele însele; cooperarea între state și îndeplinirea cu bună-credință a obligațiilor asumate conform dreptului internațional.

(2) Părțile își intensifică dialogul și cooperarea în domeniul politicii externe și de securitate, inclusiv în privința unor aspecte ale politicii de securitate și apărare, și abordează, în special, aspecte legate de prevenirea conflictelor și gestionarea consolidată și eficace a crizelor, reducerea riscurilor, securitatea cibernetică, funcționarea eficientă a sectorului de securitate, stabilitatea regională, dezarmare, neproliferare, controlul armelor și controlul exporturilor.

ARTICOLUL 8

Crimele grave care privesc comunitatea internațională

(1) Părțile reafirmă faptul că cele mai grave crime care privesc ansamblul comunității internaționale nu trebuie să rămână nepedepsite și că trebuie asigurată urmărirea penală eficace a acestora prin adoptarea de măsuri la nivel național și prin consolidarea cooperării internaționale.

(2) Părțile consideră că înființarea și funcționarea Curții Penale Internaționale și a altor structuri multilaterale contribuie la promovarea păcii și justiției internaționale. Părțile cooperează în această privință, inclusiv prin intermediul unui dialog.

(3) Părțile cooperează prin desfășurarea unui dialog referitor la chestiuni precum genocidul, crimele împotriva umanității și crimele de război prin utilizarea cadrelor bilaterale și multilaterale aplicabile.

ARTICOLUL 9

Prevenirea conflictelor și gestionarea crizelor

Părțile cooperează în ceea ce privește prevenirea conflictelor și gestionarea crizelor pentru a crea un mediu de pace și stabilitate.

ARTICOLUL 10

Stabilitatea regională și soluționarea pașnică a conflictelor

(1) Părțile își intensifică eforturile comune de îmbunătățire a condițiilor pentru continuarea cooperării regionale în domenii-cheie precum gestionarea durabilă a resurselor hidrice, minerale și energetice transfrontaliere, managementul frontierelor care facilitează fluxurile transfrontaliere legitime de persoane și mărfuri, conectivitatea durabilă, bunele relații de vecinătate și dezvoltarea democratică și durabilă, contribuind astfel la stabilitate și securitate în Asia Centrală, și depun eforturi în vederea soluționării pașnice a conflictelor.

(2) Eforturile menționate la alineatul (1) urmăresc obiectivul de menținere a păcii și securității internaționale, astfel cum este consacrat în Carta ONU, în Actul final de la Helsinki al OSCE și în alte acte multilaterale relevante la care Uniunea Europeană și Republica Uzbekistan sunt părți.

ARTICOLUL 11

Combaterea proliferării ADM

(1) Părțile consideră că proliferarea ADM și a vectorilor purtători ai acestora, atât către actorii statali, cât și către cei nestatali, reprezintă una dintre cele mai grave amenințări la adresa stabilității și securității internaționale.

(2) Părțile cooperează și contribuie la combaterea proliferării ADM și a vectorilor purtători ai acestora prin respectarea în totalitate și prin punerea în aplicare a obligațiilor care le revin în temeiul tratatelor și acordurilor internaționale privind dezarmarea și neproliferarea și al altor instrumente internaționale relevante la care sunt părți. Părțile convin că această dispoziție reprezintă un element esențial al prezentului acord.

(3) Mai mult, părțile cooperează și contribuie la combaterea proliferării ADM și a vectorilor purtători ai acestora prin:

(a) luarea de măsuri în vederea semnării sau a ratificării tuturor celorlalte instrumente internaționale relevante ori a aderării la acestea, după caz, și în vederea punerii în aplicare pe deplin a acestora;

(b) instituirea unui sistem eficace de control al exporturilor naționale, care să controleze atât exporturile, cât și tranzitul mărfurilor legate de armele de distrugere în masă, inclusiv un control al utilizării finale a tehnologiilor cu dublă utilizare legată de armele de distrugere în masă, și care să prevadă sancțiuni eficace în cazul nerespectării controalelor exporturilor.

(4) Părțile stabilesc un dialog periodic care să însoțească și să consolideze aceste elemente.

ARTICOLUL 12

Armele de calibru mic și armamentul ușor și controlul exporturilor de arme convenționale

(1) Părțile recunosc că fabricarea, transferul și circulația ilicite de arme de calibru mic și armament ușor (denumite în continuare „SALW”), inclusiv muniția aferentă, precum și acumularea în exces a acestora, gestionarea lor necorespunzătoare, stocurile securizate în mod neadecvat și răspândirea necontrolată a acestor arme reprezintă în continuare o amenințare gravă la adresa păcii și securității internaționale.

(2) Părțile respectă și pun în aplicare pe deplin obligațiile care le revin de a soluționa problema comerțului ilicit cu SALW, inclusiv cu muniția aferentă, în temeiul rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU, precum și angajamentele pe care și le-au asumat în cadrul Programului de acțiune al ONU pentru prevenirea, combaterea și eradicarea comerțului ilicit cu arme de calibru mic și armament ușor sub toate aspectele sale și al tratatelor și acordurilor internaționale la care sunt părți.

(3) Părțile recunosc importanța sistemelor de control intern pentru transferurile de arme convenționale, în concordanță cu standardele internaționale existente la care sunt părți. Părțile recunosc importanța aplicării acestor controale într-un mod responsabil, pentru a contribui astfel la pacea, securitatea și stabilitatea internațională și regională, la reducerea suferinței umane, precum și la prevenirea deturnării armelor convenționale.

(4) Părțile încurajează cooperarea și coordonarea, complementaritatea și acțiunile comune în eforturile lor de reglementare sau de îmbunătățire a reglementării comerțului internațional cu arme convenționale, precum și de prevenire, combatere și eradicare a comerțului ilicit cu arme, inclusiv prin desfășurarea unui dialog periodic.

TITLUL III

JUSTIȚIE, LIBERTATE ȘI SECURITATE

ARTICOLUL 13

Protecția datelor cu caracter personal

(1) Părțile recunosc importanța asigurării și promovării drepturilor fundamentale la viață privată și la protecția datelor cu caracter personal.

(2) Părțile cooperează pentru a asigura un nivel ridicat de protecție și aplicarea efectivă a drepturilor menționate la alineatul (1), inclusiv în contextul serviciilor de aplicare a legii cu scopul prevenirii și combaterii terorismului internațional și a altor infracțiuni transnaționale.

(3) Părțile recunosc că asigurarea protecției datelor cu caracter personal este unul dintre factorii fundamentali pentru dezvoltarea în continuare a relațiilor economice și comerciale și pentru stabilirea încrederii cetățenilor în economia digitală.

(4) Cooperarea părților cuprinde asistență practică în vederea armonizării legislației lor respective din domeniul protecției datelor cu caracter personal, ținând cont de instrumentele juridice și standardele de la nivelul Uniunii Europene și de la nivel internațional, inclusiv de Convenția Consiliului Europei pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal[1], precum și cooperarea în vederea asigurării respectării normelor în materie de protecție a datelor.

ARTICOLUL 14

Cooperarea în domeniul migrației, al azilului și al managementului frontierelor

(1) Părțile reafirmă importanța stabilirii unui dialog amplu cu privire la toate aspectele legate de migrație, inclusiv migrația legală în concordanță cu competențele Uniunii Europene și cu competențele naționale, cauzele profunde ale migrației ilegale, protecția internațională și prevenirea și combaterea migrației ilegale, ale introducerii ilegale de migranți și ale traficului de persoane.

(2) Cooperarea se bazează pe o evaluare a nevoilor specifice, efectuată prin consultare reciprocă între părți, și este pusă în aplicare în conformitate cu legislația relevantă a părților. Aceasta se axează, în special, pe:

(a) abordarea cauzelor profunde ale migrației ilegale;

(b) elaborarea și punerea în aplicare a legislației și practicilor naționale în materie de protecție internațională în concordanță cu principiile și standardele universale, precum și asigurarea respectării principiului nereturnării;

[1] Încheiată la 28 ianuarie 1981, precum și Protocolul adițional la Convenția pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, cu privire la autoritățile de control și fluxul transfrontalier al datelor, încheiat la 8 noiembrie 2001.

(c) recunoașterea relevanței Declarației de la New York pentru refugiați și migranți[1] și consolidarea cooperării internaționale și regionale în cadrul Națiunilor Unite și al forurilor regionale relevante;

(d) normele în materie de admisie, drepturile și statutul persoanelor admise, tratamentul echitabil și integrarea persoanelor care nu au cetățenia statului-gazdă aflate în situație de ședere legală, educația, formarea și măsurile de combatere a rasismului și a xenofobiei;

(e) instituirea unei politici preventive eficace împotriva migrației ilegale, a introducerii ilegale de migranți și a traficului de persoane în concordanță cu Convenția Națiunilor Unite împotriva criminalității transnaționale organizate[2] și cu protocoalele la aceasta care au intrat în vigoare pentru părți, care să includă mijloacele de combatere a rețelelor de persoane care introduc ilegal migranți, de neutralizare a rețelelor infracționale implicate în traficul de persoane și de asigurare a protecției victimelor acestui tip de trafic;

(f) aspecte cum ar fi organizarea, formarea, bunele practici și alte măsuri operaționale de abordare a provocărilor legate de migrație, în special a migrației ilegale, a securității documentelor, a politicii în domeniul vizelor cu scopul facilitării mobilității cetățenilor, precum și a sistemelor de management al frontierelor și a sistemelor de informații privind migrația; și

(g) aspecte legate de activități în domeniul forței de muncă și protecția drepturilor migranților aflați în situație legală și ale membrilor familiilor acestora în conformitate cu normele internaționale.

---

[1] Adoptată prin Rezoluția A/RES/71/1 a Adunării Generale a ONU la 19 septembrie 2016.
[2] Adoptată prin Rezoluția A/RES/55/25 a Adunării Generale a ONU la 8 ianuarie 2001.

ARTICOLUL 15

Readmisia și combaterea migrației ilegale

(1) În cadrul cooperării lor care vizează prevenirea și combaterea migrației ilegale, părțile convin că:

(a) Republica Uzbekistan readmite orice resortisant al său care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile în vigoare privind intrarea, prezența sau șederea pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, la cererea acestuia din urmă și fără întârzieri nejustificate;

(b) fiecare stat membru al Uniunii Europene readmite orice resortisant al său care nu îndeplinește sau nu mai îndeplinește condițiile în vigoare privind intrarea, prezența sau șederea pe teritoriul Republicii Uzbekistan, la cererea acesteia din urmă și fără întârzieri nejustificate; și

(c) statele membre ale Uniunii Europene și Republica Uzbekistan furnizează resortisanților lor documente de călătorie corespunzătoare în acest scop în termen de 30 de zile de la data transmiterii de către partea solicitantă, inclusiv prin mijloace electronice, a cererii de readmisie redactate conform modelului din anexa [x] (incluzând, atunci când este posibil, documente care să ateste cetățenia).

Atunci când documentul de călătorie nu a fost eliberat în termenul menționat, părțile pot utiliza „documentul de călătorie al UE pentru returnarea resortisanților țărilor terțe aflați în situație de ședere ilegală” [Regulamentul (UE) 2016/1953 al Parlamentului European și al Consiliului] sau documentul de călătorie similar al Republicii Uzbekistan.

În cazul în care persoana care urmează a fi readmisă nu este în posesia niciunui document sau a unei alte dovezi a cetățeniei sale, reprezentanțele diplomatice și consulare competente ale statului membru al Uniunii Europene în cauză sau ale Republicii Uzbekistan, la cererea Republicii Uzbekistan sau a statului membru al Uniunii Europene în cauză, cooperează pe deplin în vederea stabilirii cetățeniei persoanei respective.

(2) Părțile pot lua în considerare eventuala negociere a:

(a) unui acord între Uniunea Europeană și Republica Uzbekistan, prin care să reglementeze procedurile și obligațiile specifice pentru statele membre ale Uniunii Europene și pentru Republica Uzbekistan în ceea ce privește readmisia;

(b) unui acord privind facilitarea eliberării vizelor pentru cetățenii Uniunii Europene și ai Republicii Uzbekistan.

ARTICOLUL 16

Combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului

(1) Părțile cooperează în vederea prevenirii și a combaterii eficace a utilizării instituțiilor lor financiare și a întreprinderilor și profesiilor nefinanciare desemnate în scopuri de spălare de bani și de finanțare a terorismului.

(2) În acest scop, părțile fac schimb de informații în cadrul legislației lor respective și cooperează pentru a asigura punerea în aplicare efectivă și deplină a recomandărilor Grupului de Acțiune Financiară Internațională (denumit în continuare „GAFI”) și a altor standarde adoptate de organismele internaționale relevante care își desfășoară activitatea în acest domeniu. Cooperarea respectivă poate include, printre altele, identificarea, depistarea, sechestrarea, confiscarea și recuperarea activelor sau a fondurilor provenite din veniturile obținute din infracțiuni. Pentru acest schimb de informații, părțile utilizează canale securizate și fiabile, cum ar fi cele prezentate în Carta și principiile pentru schimbul de informații ale Grupului Egmont al unităților de informații financiare.

ARTICOLUL 17

Drogurile ilicite

(1) Părțile cooperează pentru a asigura o abordare echilibrată, bazată pe dovezi și integrată în ceea ce privește drogurile ilicite, precum și noile substanțe psihoactive.

(2) Politicile și acțiunile în materie de droguri sunt menite să consolideze structurile de prevenire și combatere a drogurilor ilicite, să reducă furnizarea, traficul și cererea de droguri ilicite și să abordeze consecințele de ordin sanitar și social ale utilizării de droguri ilicite, în vederea reducerii efectelor nocive. Părțile cooperează pentru a preveni deturnarea precursorilor chimici utilizați la fabricarea ilicită a stupefiantelor și a substanțelor psihotrope, precum și a substanțelor psihoactive noi.

(3) Părțile convin asupra metodelor de cooperare necesare pentru atingerea obiectivelor menționate la alineatul (1). Acțiunile se bazează pe principiile convenite de comun acord prevăzute în convențiile ONU privind controlul drogurilor și în alte acorduri internaționale la care părțile au aderat.

ARTICOLUL 18

Combaterea criminalității organizate și a corupției

(1) Părțile cooperează în ceea ce privește prevenirea și combaterea activităților infracționale și ilegale, inclusiv a activităților transnaționale, organizate sau nu, cum ar fi:

(a) introducerea ilegală de migranți;

(b) traficul de persoane;

(c) contrabanda și traficul de arme de foc, inclusiv de SALW;

(d) contrabanda și traficul de droguri ilicite, de substanțe psihotrope și de precursori;

(e) contrabanda și traficul de bunuri;

(f) activitățile economice și financiare ilegale, cum ar fi contrafacerea, importurile paralele și încălcarea dreptului de proprietate intelectuală, frauda fiscală și fraudele legate de achizițiile publice;

(g) deturnarea de fonduri în cadrul unor proiecte finanțate de donatori internaționali;

(h) toate formele de corupție, atât în sectorul privat, cât și în cel public;

(i) falsificarea de documente și prezentarea de declarații false; și

(j) criminalitatea informatică.

(2) Părțile consolidează cooperarea bilaterală, regională și internațională între organismele de aplicare a legii. Părțile pun în aplicare în mod eficace standardele internaționale relevante, în special pe cele consacrate în Convenția ONU din 2000 împotriva criminalității transnaționale organizate și în protocoalele la aceasta la care sunt părți.

(3) Părțile cooperează în vederea prevenirii și combaterii corupției în concordanță cu standardele internaționale relevante, în special cu cele consacrate în Convenția ONU împotriva corupției și cu recomandările care decurg din evaluările efectuate pe baza acestei convenții.

ARTICOLUL 19

Combaterea terorismului

(1) Părțile reafirmă importanța luptei împotriva terorismului și a prevenirii acestuia și convin să colaboreze la nivel bilateral, regional și internațional pentru a preveni și a combate terorismul în toate formele și manifestările sale.

(2) Părțile convin asupra faptului că este esențial ca lupta împotriva terorismului să se realizeze cu respectarea deplină a statului de drept și în conformitate strictă cu dreptul internațional, inclusiv cu dreptul internațional umanitar, cu principiile Cartei ONU, precum și cu toate instrumentele internaționale relevante în materie de combatere a terorismului și de drepturi ale omului la care sunt părți.

(3) Părțile subliniază importanța ratificării universale și a punerii în aplicare a tuturor tratatelor ONU relevante legate de combaterea terorismului. Părțile convin să promoveze dialogul cu privire la proiectul de convenție generală privind terorismul internațional și să coopereze în vederea punerii în aplicare a Strategiei globale a ONU de combatere a terorismului, precum și a tuturor rezoluțiilor relevante ale Consiliului de Securitate al ONU.

(4) Părțile reafirmă importanța unei abordări judiciare și de asigurare a respectării legii în ceea ce privește lupta împotriva terorismului și convin să coopereze în domeniul prevenirii și al eradicării terorismului, în special prin:

(a) schimbul de informații referitoare la grupurile teroriste, teroriști și rețelele lor de sprijin, în conformitate cu reglementările internaționale și naționale, printre altele în ceea ce privește protecția datelor și a vieții private;

(b) schimbul de experiență în ceea ce privește prevenirea și eradicarea terorismului, mijloacele, metodele și aspectele tehnice ale acestora, precum și în ceea ce privește formarea, în conformitate cu legislația aplicabilă;

(c) schimbul de opinii privind radicalizarea și recrutarea și privind modalitățile de combatere a radicalizării și de promovare a deradicalizării și a reabilitării;

(d) schimbul de opinii și de experiență în ceea ce privește circulația și deplasările transfrontaliere ale unor persoane suspectate de terorism, precum și în ceea ce privește amenințările teroriste;

(e) schimbul de bune practici în materie de protecție a drepturilor omului în lupta împotriva terorismului, în special în ceea ce privește procedurile penale;

(f) asigurarea incriminării infracțiunilor de terorism și luarea de măsuri de combatere a finanțării terorismului; și

(g) adoptarea unor măsuri împotriva amenințării pe care o reprezintă terorismul de natură chimică, biologică, radiologică și nucleară și întreprinderea măsurilor necesare pentru a preveni achiziția, transferul și utilizarea în scopuri teroriste a materialelor chimice, biologice, radiologice și nucleare, precum și pentru a preveni actele ilegale îndreptate împotriva instalațiilor chimice, biologice, radiologice și nucleare de mare risc.

(5) Cooperarea se bazează pe evaluările disponibile relevante și se desfășoară prin consultarea reciprocă dintre părți.

ARTICOLUL 20

Cooperarea judiciară

(1) Părțile consolidează cooperarea existentă privind asistența judiciară reciprocă și extrădarea pe baza acordurilor internaționale la care sunt părți. Părțile consolidează mecanismele existente și, după caz, iau în considerare dezvoltarea de noi mecanisme pentru a facilita cooperarea internațională în acest domeniu.

(2) Părțile dezvoltă cooperarea judiciară privind asistența judiciară reciprocă în materie civilă, comercială și penală, în special în ceea ce privește negocierea, încheierea și punerea în aplicare a acordurilor bilaterale și a convențiilor multilaterale privind cooperarea judiciară în materie penală și a convențiilor multilaterale privind cooperarea judiciară în materie civilă, inclusiv a convențiilor Conferinței de la Haga de Drept Internațional Privat.

ARTICOLUL 21

Protecția consulară

Republica Uzbekistan acceptă ca autoritățile diplomatice și consulare ale oricărui stat membru al Uniunii Europene care are o reprezentanță permanentă în Republica Uzbekistan să acorde protecție oricărui resortisant al unui stat membru al Uniunii Europene care nu are o reprezentanță permanentă în Republica Uzbekistan în măsură să ofere efectiv protecție consulară într-un anumit caz, în aceleași condiții ca în cazul resortisanților respectivului stat membru al Uniunii Europene.

TITLUL IV

COMERȚ ȘI ASPECTE LEGATE DE COMERȚ

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII ORIZONTALE

ARTICOLUL 22

Obiective

Obiectivele prezentului titlu sunt:

(a) extinderea, diversificarea și facilitarea comerțului între părți, în special prin dispoziții privind facilitarea regimului vamal și a comerțului și reducerea barierelor tehnice în calea comerțului, precum și a celor legate de măsuri sanitare și fitosanitare, menținând, în același timp, dreptul fiecărei părți de a legifera în vederea atingerii obiectivelor de politică publică;

(b) facilitarea comerțului cu servicii și a investițiilor între părți, inclusiv prin intermediul transferului liber al plăților curente și al facilitării fluxurilor de capital;

(c) deschiderea efectivă și reciprocă a piețelor de achiziții publice ale părților;

(d) promovarea inovării și a creativității prin asigurarea unei protecții adecvate și eficiente a tuturor drepturilor de proprietate intelectuală;

(e) promovarea condițiilor care favorizează concurența nedenaturată în cadrul activităților economice ale părților, în special în ceea ce privește comerțul și investițiile dintre acestea;

(f) dezvoltarea comerțului internațional într-un mod care să contribuie la dezvoltarea durabilă în dimensiunile sale economice, sociale și de mediu;

(g) instituirea unui mecanism eficace, echitabil și previzibil de soluționare a litigiilor privind interpretarea și aplicarea prezentului titlu.

ARTICOLUL 23

Definiții

În sensul prezentului titlu:

(a) „Acordul privind agricultura” înseamnă Acordul privind agricultura inclus în anexa 1A la Acordul OMC;

(b) „Acordul privind procedurile de acordare a licențelor de import” înseamnă Acordul privind procedurile de acordare a licențelor de import inclus în anexa 1A la Acordul OMC;

(c) „Acordul antidumping” înseamnă Acordul privind punerea în aplicare a articolului VI din GATT 1994, inclus în anexa 1A la Acordul OMC;

(d) „zile” înseamnă zile calendaristice, inclusiv weekenduri și sărbători;

(e) „Tratatul privind Carta energiei” înseamnă Tratatul privind Carta energiei, întocmit la Lisabona la 17 decembrie 1994;

(f) „existent” înseamnă în vigoare la data intrării în vigoare a prezentului acord;

(g) „GATT 1994” înseamnă Acordul general pentru tarife și comerț din 1994, inclus în anexa 1A la Acordul OMC;

(h) „GATS” înseamnă Acordul general privind comerțul cu servicii inclus în anexa 1B la Acordul OMC;

(i) „măsură” include orice măsură sub formă de act cu putere de lege, de normă administrativă, de normă, de procedură, de decizie, de acțiune administrativă sau sub orice altă formă[1];

(j) „măsuri luate de o parte” înseamnă orice măsuri adoptate sau menținute de[2]:

(i) administrații sau autorități centrale, regionale sau locale; și

(ii) organisme neguvernamentale în exercitarea competențelor care le-au fost delegate de administrațiile sau autoritățile centrale, regionale sau locale;

[1] Pentru mai multă certitudine, termenul „măsură” include omisiunea de a acționa.

[2] Pentru mai multă certitudine, termenul „măsuri luate de o parte” vizează măsurile luate de entitățile enumerate la litera (j) punctele (i) și (ii), care sunt adoptate sau menținute prin impunerea, dirijarea sau controlarea, în mod direct sau indirect, a comportamentului altor entități în legătură cu respectivele măsuri.

(k) „persoană” înseamnă o persoană fizică sau juridică;

(l) „Convenția de la Kyoto revizuită” înseamnă Convenția internațională pentru simplificarea și armonizarea regimurilor vamale, încheiată la Kyoto la 18 mai 1973, astfel cum a fost modificată;

(m) „Acordul privind măsurile de salvgardare” înseamnă Acordul privind măsurile de salvgardare inclus în anexa 1A la Acordul OMC;

(n) „Acordul SMC” înseamnă Acordul privind subvențiile și măsurile compensatorii inclus în anexa 1A la Acordul OMC;

(o) „Acordul SPS” înseamnă Acordul privind aplicarea măsurilor sanitare și fitosanitare inclus în anexa 1A la Acordul OMC;

(p) „Acordul BTC” înseamnă Acordul privind barierele tehnice în calea comerțului inclus în anexa 1A la Acordul OMC;

(q) „țară terță” înseamnă o țară sau un teritoriu care se situează în afara domeniului geografic de aplicare a prezentului acord;

(r) „Acordul privind facilitarea comerțului” înseamnă Acordul privind facilitarea comerțului inclus în anexa 1A la Acordul OMC;

(s) „Acordul TRIPS” înseamnă Acordul privind aspectele legate de comerț ale drepturilor de proprietate intelectuală inclus în anexa 1C la Acordul OMC;

(t) „Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor” înseamnă Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, încheiată la Viena la 23 mai 1969;

(u) „Declarația de la Arusha a Organizației Mondiale a Vămilor” înseamnă Declarația Consiliului de Cooperare Vamală privind integritatea vămilor, adoptată la Arusha, Tanzania, la 7 iulie 1993;

(v) „Acordul OMC” înseamnă Acordul de la Marrakesh privind constituirea Organizației Mondiale a Comerțului, încheiat la 15 aprilie 1994;

(w) „OMC” înseamnă Organizația Mondială a Comerțului.

ARTICOLUL 24

Relația cu alte acorduri internaționale

(1) Părțile își afirmă drepturile și obligațiile pe care le au una față de alta în temeiul acordurilor internaționale la care ambele sunt părți.

(2) Nicio dispoziție a prezentului acord nu se interpretează ca obligând-o pe vreuna dintre părți să acționeze într-un mod incompatibil cu obligațiile care îi revin în temeiul Acordului OMC.

ARTICOLUL 25

Trimiteri la acte cu putere de lege și norme administrative, precum și la alte acorduri

(1) Orice trimitere din prezentul titlu la acte cu putere de lege și norme administrative, fie în general, fie prin trimitere la un anumit statut, la un anumit regulament sau la o anumită directivă, se interpretează ca trimitere la actele cu putere de lege și normele administrative modificate, cu excepția cazului în care se prevede altfel.

(2) Orice trimitere sau încorporare, prin intermediul unei trimiteri, în prezentul titlu, la alte acorduri sau instrumente juridice, în totalitate sau în parte, se interpretează, cu excepția cazului în care se prevede altfel, ca incluzând:

(a) anexele, protocoalele, notele de subsol, notele interpretative și notele explicative aferente; și

(b) acordurile succesoare la care părțile au aderat sau modificările care sunt obligatorii pentru părți, cu excepția cazului în care trimiterea se referă la drepturi existente.

ARTICOLUL 26

Dreptul de acțiune în temeiul dreptului intern

O parte nu prevede un drept de acțiune în conformitate cu dreptul său împotriva celeilalte părți, pe motiv că o măsură a celeilalte părți este incompatibilă cu prezentul acord.

ARTICOLUL 27

Sarcini specifice ale Consiliului de cooperare care acționează în configurația „Comerț”

(1) Atunci când îndeplinește oricare dintre sarcinile care îi sunt conferite în legătură cu prezentul titlu, Consiliul de cooperare este compus din reprezentanți ai părților responsabili cu aspectele legate de comerț, în conformitate cu cadrele juridice respective ale părților, sau din persoane desemnate de aceștia.

(2) Consiliul de cooperare care acționează în configurația „Comerț”:

(a) are competența de a adopta decizii în vederea modificării următoarelor elemente, pe baza consimțământului reciproc și după finalizarea procedurilor interne ale părților, astfel cum se prevede în legislația lor:

(i) anexele 5-A, 5-B, 5-C și 5-D;

(ii) anexa 6;

(iii) anexele 7-A, 7-B și 7-C;

(iv) anexa 9-A;

(v) anexele 14-A și 14-B;

(vi) protocolul I;

(b) poate adopta decizii în vederea interpretării prezentului titlu;

(c) poate înființa subcomitete suplimentare față de cele prevăzute în prezentul titlu, compuse din reprezentanți ai părților, și le poate atribui acestora responsabilități care țin de competența sa, inclusiv modificarea funcțiilor atribuite sau dizolvarea subcomitetului înființat.

(3) Modificările menționate la alineatul (2) litera (a) sunt confirmate de un schimb de note diplomatice între părți și intră în vigoare la data primirii ultimei note, cu excepția cazului în care părțile convin altfel.

(4) Consiliul de cooperare care acționează în configurația „Comerț” adoptă decizii și formulează recomandările corespunzătoare în urma finalizării procedurilor interne ale părților, astfel cum se prevede în legislația acestora.

(5) În cazul în care nu sunt disponibile reuniuni ale Consiliului de cooperare, deciziile menționate la alineatul (2) pot fi adoptate prin procedură scrisă.

ARTICOLUL 28

Sarcini specifice ale Comitetului de cooperare care acționează în configurația „Comerț”

(1) Atunci când îndeplinește oricare dintre sarcinile care îi sunt conferite prin prezentul titlu, Comitetul de cooperare este compus din reprezentanți ai părților responsabili cu aspectele legate de comerț sau din persoanele desemnate de aceștia.

(2) Comitetul de cooperare care acționează în configurația „Comerț” are, în special, următoarele sarcini:

(a) asistă Consiliul de cooperare în îndeplinirea sarcinilor sale referitoare la chestiuni legate de comerț;

(b) monitorizează implementarea și aplicarea corespunzătoare a prezentului titlu; în acest sens și fără a aduce atingere drepturilor stabilite în capitolul 14, oricare dintre părți poate supune atenției Comitetului de cooperare orice chestiune legată de aplicarea sau interpretarea prezentului titlu;

(c) supraveghează, după caz, elaborarea ulterioară a prezentului titlu și evaluează rezultatele obținute în urma aplicării sale;

(d) caută modalități adecvate de prevenire și soluționare a problemelor care ar putea apărea în domeniile reglementate de prezentul titlu; și

(e) supraveghează activitatea subcomitetelor înființate în temeiul prezentului titlu.

(3) În îndeplinirea sarcinilor care îi revin în temeiul alineatului (2), Comitetul de cooperare poate prezenta propuneri de adoptare a modificărilor menționate la articolul 27 alineatul (2) litera (a) sau poate emite interpretări, astfel cum se menționează la articolul 27 alineatul (2) litera (b), atunci când nu sunt disponibile reuniuni ale Consiliului de cooperare.

(4) Comitetul de cooperare care acționează în configurația „Comerț” adoptă decizii și formulează recomandările corespunzătoare în urma finalizării procedurilor interne ale părților, astfel cum se prevede în legislația acestora.

ARTICOLUL 29

Coordonatori

(1) Fiecare parte numește câte un coordonator pentru prezentul titlu în termen de șaizeci de zile de la intrarea în vigoare a prezentului acord și își notifică reciproc datele de contact ale acestor coordonatori.

(2) Coordonatorii stabilesc în comun ordinea de zi pentru reuniunile Consiliului de cooperare și ale Comitetului de cooperare în conformitate cu prezentul capitol, efectuează toate celelalte pregătiri necesare și dau curs deciziilor acestor organisme, după caz.

ARTICOLUL 30

Subcomitete

(1) Subcomitetele sunt alcătuite din reprezentanți ai Uniunii Europene, pe de o parte, și ai Republicii Uzbekistan, pe de altă parte.

(2) Subcomitetele se reunesc în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentului acord și, ulterior, o dată pe an sau la cererea unei părți sau a Comitetului de cooperare, la un nivel corespunzător. Reuniunile pot avea loc, de asemenea, prin orice mijloace tehnice de care dispun părțile. În cazul reuniunilor față în față, acestea au loc alternativ la Bruxelles sau la Tașkent.

(3) Subcomitetele sunt coprezidate de reprezentanții ambelor părți.

CAPITOLUL 2

COMERȚUL CU MĂRFURI

ARTICOLUL 31

Domeniul de aplicare

Cu excepția cazului în care în prezentul acord se prevede altfel, prezentul capitol se aplică schimburilor comerciale cu mărfuri ale unei părți.

ARTICOLUL 32

Definiții

În sensul prezentului capitol:

(a) „tranzacții consulare” înseamnă procedura de obținere, din partea unui consul al părții importatoare pe teritoriul părții exportatoare sau pe teritoriul unui terț, a unei facturi consulare sau a unei vize consulare pentru o factură comercială, un certificat de origine, un manifest, o declarație de export a unui expeditor sau orice alt document vamal în legătură cu importul mărfurilor;

(b) „taxă vamală” înseamnă o taxă sau impunere de orice tip, instituită pentru importul unei mărfi sau în legătură cu acesta; aceasta nu include:

(i) nicio impunere echivalentă unei taxe interne aplicate în conformitate cu articolul 34 din prezentul acord;

(ii) nicio taxă antidumping, de salvgardare specială, compensatorie sau de salvgardare aplicată în conformitate cu GATT 1994, cu Acordul antidumping, cu Acordul privind agricultura, cu Acordul SMC și, respectiv, cu Acordul privind măsurile de salvgardare; și

(iii) nicio taxă sau altă impunere la import sau în legătură cu acesta care este limitată ca valoare la costul aproximativ al serviciilor furnizate;

(c) „procedură de acordare a licențelor de export” înseamnă o procedură administrativă care necesită depunerea unei cereri sau a altor documente (altele decât cele necesare în general în scopul vămuirii) la organul (organele) administrativ(e) competent(e), ca o condiție prealabilă pentru exportul de pe teritoriul vamal al părții exportatoare;

(d) „marfă a unei părți” înseamnă o marfă internă în înțelesul din GATT 1994;

(e) „Sistemul armonizat” sau „SA” înseamnă Sistemul armonizat de denumire și codificare a mărfurilor, inclusiv toate notele juridice și modificările acestuia, elaborat de Organizația Mondială a Vămilor;

(f) „procedură de acordare a licențelor de import” înseamnă o procedură administrativă care necesită depunerea unei cereri sau a altor documente (altele decât cele necesare în general în scopul vămuirii) la organul (organele) administrativ(e) competent(e), ca o condiție prealabilă pentru importul pe teritoriul vamal al părții importatoare;

(g) „reparare” înseamnă orice operațiune de prelucrare efectuată asupra unei mărfi pentru a remedia defecte de funcționare sau defecte materiale și care implică restabilirea funcției inițiale a mărfii respective sau asigurarea conformității acesteia cu cerințele tehnice pentru utilizare, în absența cărora marfa nu mai poate fi utilizată în mod normal în scopul pentru care a fost destinată. Repararea mărfurilor include restaurarea și întreținerea, dar nu include o operațiune sau un proces de prelucrare care:

(i) distruge caracteristicile esențiale ale unei mărfi sau creează o marfă nouă sau diferită din punct de vedere comercial;

(ii) transformă o marfă nefinită într-o marfă finită; sau

(iii) se utilizează pentru îmbunătățirea sau sporirea performanței tehnice a mărfurilor.

ARTICOLUL 33

Clauza națiunii celei mai favorizate

(1) Fiecare parte acordă clauza națiunii celei mai favorizate mărfurilor celeilalte părți în conformitate cu articolul I din GATT 1994, care este încorporat în prezentul acord și face parte integrantă din acesta, *mutatis mutandis*.

(2) Alineatul (1) nu se aplică în cazul tratamentului preferențial acordat de oricare dintre părți mărfurilor dintr-o țară terță în conformitate cu GATT 1994.

ARTICOLUL 34

Tratamentul național în materie de impozitare și reglementare internă

Fiecare parte acordă tratament național mărfurilor celeilalte părți în conformitate cu articolul III din GATT 1994, inclusiv cu notele și dispozițiile suplimentare ale acestuia. În acest scop, articolul III din GATT 1994 și notele și dispozițiile suplimentare ale acestuia sunt încorporate în prezentul acord și devin parte integrantă din acesta, *mutatis mutandis*.

În ceea ce privește Republica Uzbekistan, pentru produsele din tutun, băuturile alcoolice și zahărul alb fără arome sau coloranți, prezentul articol se aplică după zece ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord sau de la data la care Republica Uzbekistan devine membră a OMC, oricare dintre acestea survine mai întâi.

ARTICOLUL 35

Restricții la import și la export

Niciuna dintre părți nu adoptă și nu menține alte interdicții sau restricții la importul oricărei mărfi a celeilalte părți sau la exportul ori vânzarea oricărei mărfi destinate teritoriului celeilalte părți, cu excepția celor în conformitate cu articolul XI din GATT 1994, inclusiv cu notele și dispozițiile suplimentare ale acestuia. În acest scop, articolul XI din GATT 1994 și notele și dispozițiile suplimentare ale acestuia sunt încorporate în prezentul acord și devin parte integrantă din acesta, *mutatis mutandis*.

ARTICOLUL 36

Taxe, impozite sau alte impuneri la export

(1) În interesul dezvoltării parteneriatului lor comercial și în vederea facilitării în continuare a oportunităților lor comerciale, părțile depun eforturi să nu introducă nicio nouă taxă, niciun nou impozit și nicio altă nouă impunere de orice tip instituită pentru exportul unei mărfi către cealaltă parte sau în legătură cu exportul unei mărfi către cealaltă parte, nicio taxă internă sau altă impunere pentru o marfă exportată către cealaltă parte care să fie în plus față de taxa sau impunerea care s-ar aplica mărfurilor similare atunci când sunt destinate consumului intern și nicio altă măsură cu efect echivalent.

(2) În cazul în care o parte acordă exporturilor sale către o altă parte terță un tratament mai favorabil în ceea ce privește taxele, impozitele sau alte impuneri la export, partea respectivă acordă același tratament exporturilor destinate celeilalte părți.

(2) În circumstanțe excepționale, o parte poate aplica celeilalte părți o măsură menționată la prezentul articol alineatul (1). Partea care aplică o astfel de măsură publică pe site-ul său web oficial informații relevante cu 60 de zile înainte de intrarea în vigoare a măsurii, inclusiv durata preconizată de aplicare.

ARTICOLUL 37

Controalele exporturilor de produse cu dublă utilizare

Părțile convin să facă schimb de informații și de bune practici cu privire la controlul exporturilor de produse cu dublă utilizare, în vederea promovării cooperării dintre Uniunea Europeană și Republica Uzbekistan în domeniul controlului exporturilor.

ARTICOLUL 38

Taxe și formalități

(1) Taxele și alte impuneri aplicate de una dintre părți pentru importul sau exportul unei mărfi a celeilalte părți sau în legătură cu respectivul import sau export sunt limitate, ca valoare, la costul aproximativ al serviciilor furnizate și nu constituie un mijloc indirect de protecție pentru mărfurile interne sau o impozitare cu caracter fiscal percepută pentru importuri sau exporturi.

(2) Fiecare parte publică prompt toate taxele și impunerile pe care le aplică în legătură cu importul sau exportul, astfel încât să permită guvernelor, comercianților și altor părți interesate să ia cunoștință de ele.

(3) Niciuna dintre părți nu prevede tranzacții consulare, deci nici taxe și impuneri conexe, în legătură cu importul oricărei mărfi a celeilalte părți.

ARTICOLUL 39

Mărfuri reparate

(1) Niciuna dintre părți nu aplică taxe vamale pentru o marfă, indiferent de originea acesteia, care reintră pe teritoriul vamal al părții după ce a fost exportată temporar de pe teritoriul său vamal către teritoriul vamal al celeilalte părți pentru reparații.

(2) Alineatul (1) nu se aplică unei mărfi importate sub control vamal, în zone de liber schimb sau cu un statut similar, care este exportată ulterior pentru reparații și nu este reimportată sub control vamal, în zone de liber schimb sau cu un statut similar.

(3) Niciuna dintre părți nu aplică taxe vamale pentru o marfă, indiferent de originea acesteia, care este importată temporar de pe teritoriul vamal al celeilalte părți pentru reparații.

ARTICOLUL 40

Admiterea temporară a mărfurilor

O parte acordă celeilalte părți o scutire de la plata impunerilor și a taxelor la import aferente mărfurilor admise temporar, în cazurile și în conformitate cu procedurile prevăzute în orice convenții internaționale privind admiterea temporară a mărfurilor pe care partea în cauză are obligația să le respecte. Această scutire se aplică în conformitate cu legislația fiecărei părți.

ARTICOLUL 41

Tranzit

Articolul V din GATT 1994 este încorporat în prezentul acord și face parte integrantă din acesta.

Părțile iau toate măsurile necesare pentru a facilita tranzitul de produse energetice, în conformitate cu principiul libertății de tranzit și cu articolul 7 din Tratatul privind Carta energiei.

ARTICOLUL 42

Marcajul originii

(1) În cazul în care solicită o marcă de origine pentru mărfurile importate din Uniunea Europeană, Republica Uzbekistan acceptă marcajul originii „Made in EU” („Fabricat în UE”) sau echivalentul acestuia într-o limbă prevăzută în cerințele din Republica Uzbekistan privind marcajul originii, în condiții care nu sunt mai puțin favorabile decât cele aplicate mărcilor de origine ale statelor membre ale Uniunii Europene.

(2) În sensul mărcii de origine „Made in EU”, Republica Uzbekistan tratează Uniunea Europeană ca un teritoriu unic.

ARTICOLUL 43

Proceduri de acordare a licențelor de import

(1) Fiecare parte adoptă și administrează procedurile de acordare a licențelor de import în conformitate cu articolele 1-3 din Acordul OMC privind procedurile de acordare a licențelor de import. În acest scop, articolele 1-3 din Acordul privind procedurile de acordare a licențelor de import sunt încorporate în prezentul acord și fac parte integrantă din acesta, *mutatis mutandis*.

(2) O parte care instituie proceduri de acordare a licențelor sau modificări ale procedurilor existente de acordare a licențelor notifică acest lucru celeilalte părți în termen de 90 de zile de la publicare. Notificarea include informațiile specificate la articolul 5 alineatul (2) din Acordul privind procedurile de acordare a licențelor de import. Se consideră că o parte respectă prezenta dispoziție dacă a notificat procedura relevantă de acordare a licențelor de import sau orice modificare a acesteia Comitetului pentru licențele de import prevăzut la articolul 4 din Acordul privind licențele de import, inclusiv informațiile specificate la articolul 5 alineatul (2) din acordul respectiv. În cazul Republicii Uzbekistan, obligația de notificare a Comitetului pentru licențele de import se aplică de la data la care Republica Uzbekistan devine membră a OMC.

(3) La cererea unei părți, cealaltă parte furnizează cu promptitudine orice informații relevante, inclusiv informațiile specificate la articolul 5 alineatul (2) din Acordul privind procedurile de acordare a licențelor de import, cu privire la orice procedură de acordare a licențelor de import pe care intenționează să o adopte, a adoptat-o sau o menține sau la modificările procedurilor existente de acordare a licențelor.

ARTICOLUL 44

Proceduri de acordare a licențelor de export[1]

(1) Fiecare parte publică orice nouă procedură de acordare a licențelor de export sau orice modificare a unei proceduri existente de acordare a licențelor de export, astfel încât să permită guvernelor, comercianților și altor părți interesate să ia cunoștință de ele. Această publicare are loc, ori de câte ori este posibil, cu cel puțin 45 de zile înainte de intrarea în vigoare a unei noi proceduri de acordare a licențelor de export sau a oricărei modificări a oricărei proceduri existente de acordare a licențelor de export și, în orice caz, nu mai târziu de data la care procedura sau modificarea respectivă intră în vigoare.

(2) Publicarea procedurilor de acordare a licențelor de export conține următoarele informații:

(a) textele procedurilor de acordare a licențelor de export sau orice modificări aduse acestora;

(b) mărfurile care fac obiectul fiecărei proceduri de acordare a unei licențe de export;

(c) pentru fiecare procedură, descrierea procesului de solicitare a unei licențe de export și a criteriilor pe care trebuie să le îndeplinească un solicitant pentru a fi eligibil să solicite o licență de export, cum ar fi deținerea unei licențe de activitate, efectuarea ori menținerea unei investiții sau operarea într-o anumită formă de stabilire pe teritoriul unei părți;

(d) punctul sau punctele de contact de unde persoanele interesate pot obține mai multe informații referitoare la condițiile pentru obținerea unei licențe de export;

[1] Pentru mai multă certitudine, nicio dispoziție a prezentului articol nu impune unei părți să acorde o licență de export și nici nu împiedică o parte să pună în aplicare obligațiile sau angajamentele care îi revin în temeiul rezoluțiilor Consiliului de Securitate al ONU, precum și al regimurilor multilaterale de neproliferare și al aranjamentelor de control al exporturilor.

(e) organul sau organele administrative la care trebuie să se depună cererea sau alte documente pertinente;

(f) o descriere a oricărei (oricăror) măsuri pe care procedura de acordare a licențelor de export este concepută să o (le) pună în aplicare;

(g) perioada în care fiecare procedură de acordare a licențelor de export va fi în vigoare, cu excepția cazului în care procedura va rămâne în vigoare până la retragerea sau revizuirea sa printr-o nouă publicare;

(h) dacă partea intenționează să utilizeze o procedură de acordare a licențelor de export pentru a administra un contingent la export, cantitatea totală și, dacă este cazul, valoarea contingentului și datele de deschidere și de închidere a acestuia; și

(i) orice scutiri sau excepții de la cerința de a obține o licență de export, modul de solicitare sau utilizare a respectivelor scutiri sau excepții și criteriile de acordare a acestora.

(3) În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentului acord, fiecare parte îi notifică celeilalte părți procedurile proprii existente de acordare a licențelor de export. O parte care adoptă o nouă procedură de acordare a licențelor de export sau modifică orice procedură existentă de acordare a licențelor de export notifică celeilalte părți procedura sau modificarea în termen de 90 de zile de la publicare. Notificarea include o trimitere la sursa (sursele) unde sunt publicate informațiile solicitate în temeiul alineatului (2) și include, după caz, adresa site-ului web oficial relevant.

ARTICOLUL 45

Comerțul cu materiale nucleare

Cooperarea în domeniul comerțului cu materiale nucleare este reglementată de Acordul de cooperare în domeniul utilizărilor energiei nucleare în scopuri pașnice dintre Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (Euratom) și Guvernul Republicii Uzbekistan din 6 octombrie 2003.

CAPITOLUL 3

MĂSURI DE APĂRARE COMERCIALĂ

ARTICOLUL 46

Dispoziții generale

(1) Textele următoare sunt încorporate în prezentul acord și fac parte integrantă din acesta, *mutatis mutandis*:

(a) articolul XIX din GATT 1994;

(b) Acordul privind măsurile de salvgardare;

(c) articolul VI din GATT 1994;

(d) Acordul antidumping; și

(e) Acordul SMC.

(2) Dispozițiile prezentului capitol nu fac obiectul capitolului 14 din titlul IV al prezentului acord.

ARTICOLUL 47

Transparența

Părțile utilizează instrumentele de apărare comercială (măsuri de salvgardare antidumping, antisubvenții și multilaterale) în deplină conformitate cu cerințele OMC relevante și pe baza unui sistem echitabil și transparent.

Măsuri de salvgardare multilaterale

(1) Partea care inițiază o anchetă de salvgardare notifică măsura respectivă celeilalte părți, cu condiția ca aceasta din urmă să aibă un interes economic substanțial în această privință.

(2) În sensul prezentului articol, se consideră că o parte are un interes economic substanțial atunci când se numără printre cei mai mari cinci furnizori ai produsului importat în perioada de trei ani anterioară datei la care a fost inițiată ancheta de salvgardare, fie ca volum absolut, fie ca valoare absolută.

(3) Fără a se aduce atingere alineatelor (1), (2) și (4), la cererea celeilalte părți, partea care inițiază o anchetă de salvgardare și care intenționează să aplice măsuri de salvgardare:

(a) transmite imediat celeilalte părți o notificare scrisă ad-hoc conținând toate informațiile pertinente care conduc la inițierea unei anchete de salvgardare și la impunerea unor măsuri de salvgardare, inclusiv, dacă este cazul, informații cu privire la inițierea unei anchete de salvgardare, la constatările provizorii și la constatările definitive ale anchetei;

(b) și oferă celeilalte părți posibilitatea de a desfășura consultări.

(4) La selectarea măsurilor prevăzute la prezentul articol, părțile depun eforturi pentru a acorda prioritate celor care perturbă cel mai puțin comerțul bilateral.

Măsuri antidumping și compensatorii

(5) Părțile comunică, într-o manieră completă și elocventă, imediat după instituirea unor măsuri provizorii și înainte de luarea unei decizii finale, toate faptele și considerațiile esențiale care stau la baza deciziei de aplicare a măsurilor, fără a aduce atingere articolului 6.5 din Acordul antidumping și articolului 12.4 din Acordul SMC. Informațiile sunt comunicate în scris, iar părților interesate li se acordă suficient timp pentru a-și prezenta observațiile cu privire la respectivele fapte și considerații esențiale.

(6) Fiecărei părți interesate i se oferă posibilitatea de a fi audiată pentru a-și exprima punctul de vedere în cursul anchetelor antidumping și antisubvenții, cu condiția ca acest lucru să nu întârzie în mod inutil desfășurarea anchetelor.

ARTICOLUL 48

Luarea în calcul a interesului public

În cursul investigațiilor antidumping sau antisubvenție, industria națională, consumatorii, utilizatorii și importatorii au dreptul de a prezenta informații și date relevante, care vor fi luate în considerare de autoritățile de investigare, în conformitate cu normele procedurale naționale relevante.

Regula taxei celei mai mici

În cazul în care una dintre părți decide să instituie o taxă antidumping, valoarea taxei nu depășește marja de dumping, dar poate fi, în principiu, mai mică decât această marjă, în cazul în care respectiva taxă mai mică ar fi suficientă pentru a elimina prejudiciul adus industriei naționale.

CAPITOLUL 4

VAMĂ

ARTICOLUL 49

Cooperarea vamală

(1) Părțile își consolidează cooperarea în domeniul vamal pentru a garanta un mediu comercial transparent, a facilita comerțul, a întări securitatea lanțului de aprovizionare, a promova siguranța consumatorilor, a împiedica fluxurile de mărfuri care încalcă drepturile de proprietate intelectuală și a combate contrabanda și alte încălcări ale legislației vamale.

(2) În vederea îndeplinirii obiectivelor prevăzute la prezentul articol alineatul (1) și în limita resurselor disponibile, părțile cooperează, printre altele, pentru:

(a) a îmbunătăți legislația vamală și a armoniza și a simplifica procedurile vamale, în conformitate cu convențiile și standardele internaționale aplicabile în domeniul vamal și al facilitării comerțului, inclusiv cu cele elaborate de Uniunea Europeană (inclusiv orientările practice în domeniul vamal), de OMC și de Organizația Mondială a Vămilor (în special Convenția de la Kyoto revizuită);

(b) a institui sisteme vamale moderne, inclusiv tehnologii moderne de vămuire, dispoziții privind operatorii economici autorizați, analize și controale automate bazate pe riscuri, proceduri simplificate pentru acordarea liberului de vamă, controale vamale ulterioare, transparența în determinarea valorii în vamă și dispoziții pentru parteneriatele dintre autoritățile vamale și întreprinderi;

(c) a încuraja cele mai înalte standarde de integritate în domeniul vamal, în special la frontieră, prin aplicarea unor măsuri care să reflecte principiile stabilite în Declarația de la Arusha a Organizației Mondiale a Vămilor;

(d) a face schimb de cele mai bune practici și a oferi formare și asistență tehnică pentru planificare și consolidarea capacităților pentru asigurarea celor mai înalte standarde de integritate;

(e) a face schimb, după caz, de informații și date relevante, respectând în același timp normele părților privind confidențialitatea informațiilor și protecția datelor cu caracter personal;

(f) a participa la acțiuni vamale coordonate între autoritățile lor vamale;

(g) a institui, atunci când este relevant și adecvat, recunoașterea reciprocă a programelor și a controalelor vamale ale operatorilor economici autorizați, inclusiv a măsurilor echivalente de facilitare a comerțului;

(h) a aprofunda, atunci când este relevant și adecvat, posibilitățile de asigurare a interconectivității regimurilor lor de tranzit vamal.

ARTICOLUL 50

Asistența administrativă reciprocă

Părțile își acordă reciproc asistență administrativă în domeniul vamal în conformitate cu Protocolul I.

ARTICOLUL 51

Determinarea valorii în vamă

Pentru determinarea valorii în vamă a mărfurilor care fac obiectul comerțului dintre părți se aplică Acordul privind punerea în aplicare a articolului VII din GATT 1994, care este inclus în anexa 1A la Acordul OMC, este încorporat în prezentul acord și face parte integrantă din acesta, *mutatis mutandis*.

CAPITOLUL 5

BARIERE TEHNICE ÎN CALEA COMERȚULUI

ARTICOLUL 52

Obiectiv

Prezentul capitol are ca obiectiv facilitarea comerțului cu mărfuri între părți prin prevenirea, identificarea și eliminarea barierelor tehnice inutile în calea comerțului.

ARTICOLUL 53

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul capitol se aplică elaborării, adoptării și aplicării tuturor standardelor, reglementărilor tehnice, precum și procedurilor de evaluare a conformității, astfel cum au fost definite în Acordul BTC, care pot avea un impact asupra schimburilor comerciale de mărfuri între părți.

(2) În pofida alineatului (1), prezentul capitol nu se aplică:

(a) specificațiilor pentru achiziții elaborate de organismele guvernamentale pentru nevoile de producție sau de consum ale acestor organisme; sau

(b) măsurilor sanitare și fitosanitare, astfel cum au fost definite în anexa A la Acordul SPS, care intră sub incidența capitolului 6.

ARTICOLUL 54

Relația cu Acordul BTC

(1) Articolele 2.1-2.8, 2.11, 2.12, 3.1, 3.4, 3.5, 4, 5.1-5.5, 5.8, 5.9, 6, 7.1, 7.4, 7.5, 8, 9 și anexele 1 și 3 la Acordul BTC sunt încorporate în prezentul acord și fac parte integrantă din acesta.

(2) Republica Uzbekistan finalizează procesul de apropiere a sistemului său de standardizare de Acordul BTC, în special de Codul de bune practici, inclusiv caracterul voluntar al standardelor, astfel cum este definit de Acordul BTC, în termen de 5 ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord.

(3) Trimiterile la „prezentul acord” din Acordul BTC, astfel cum este încorporat în prezentul acord, se interpretează, după caz, ca trimiteri la prezentul acord dintre Uniunea Europeană și Republica Uzbekistan.

(4) Termenul „membri” din dispozițiile Acordului BTC care sunt încorporate în prezentul acord înseamnă părțile la prezentul acord.

ARTICOLUL 55

Reglementări tehnice

(1) Fiecare parte efectuează, în conformitate cu normele și procedurile sale, o evaluare a impactului normativ al reglementărilor tehnice planificate.

(2) Fiecare parte evaluează alternativele de reglementare și de altă natură disponibile la reglementarea tehnică propusă care pot îndeplini obiectivele legitime ale părții în conformitate cu articolul 2.2 din Acordul BTC.

(3) Fiecare parte utilizează standardele internaționale relevante ca bază pentru reglementările sale tehnice, cu excepția cazului în care partea care elaborează reglementarea tehnică poate demonstra că respectivele standarde internaționale ar constitui mijloace ineficace sau inadecvate de îndeplinire a obiectivelor legitime urmărite.

(4) Standardele internaționale elaborate de organizațiile enumerate în anexa 5-A sunt considerate a fi standardele internaționale relevante în sensul articolelor 2 și 5 și al anexei 3 la Acordul BTC, cu condiția ca, la elaborarea lor, aceste organizații să fi respectat principiile și procedurile stabilite în Decizia privind principiile aplicabile elaborării standardelor, orientărilor și recomandărilor internaționale în legătură cu articolele 2 și 5 și cu anexa 3 la Acordul BTC, adoptată de Comitetul OMC privind barierele tehnice în calea comerțului.

(5) La cererea oricăreia dintre părți, Comitetul de cooperare ia în considerare actualizarea listei din anexa 5-A.

(6) În cazul în care nu a utilizat standardele internaționale ca bază pentru reglementările sale tehnice, o parte, la cererea celeilalte părți, identifică orice abatere substanțială de la standardul internațional relevant, explică motivele pentru care aceste standarde au fost considerate inadecvate sau ineficace pentru scopul urmărit și furnizează dovezile științifice sau tehnice pe care se bazează această evaluare.

(7) În plus față de articolele 2.3 și 2.4 din Acordul BTC, fiecare parte își reexaminează reglementările tehnice pentru a spori convergența acestora cu standardele internaționale relevante, luând în considerare, printre altele, orice nouă evoluție a standardelor internaționale relevante sau orice modificare a împrejurărilor care au condus la divergențe față de respectivele standarde internaționale relevante.

(8) Atunci când elaborează reglementări tehnice care pot avea un efect semnificativ asupra comerțului, fiecare parte se asigură, în conformitate cu normele și procedurile sale, că există proceduri care le permit persoanelor stabilite pe teritoriul părților să își aducă contribuția prin intermediul unui proces de consultare publică, cu excepția cazurilor în care apar sau riscă să apară probleme urgente de siguranță, sănătate, protecție a mediului sau securitate națională. Fiecare parte le permite persoanelor celeilalte părți să participe la astfel de consultări în condiții nu mai puțin favorabile decât cele acordate propriilor persoane și face publice rezultatele respectivelor consultări.

ARTICOLUL 56

Standarde

(1) În vederea armonizării standardelor pe o bază cât mai largă posibil, fiecare parte încurajează organismele de standardizare de pe teritoriul său și organismele regionale de standardizare în care o parte sau organismele de standardizare de pe teritoriul său sunt membre:

(a) să participe, în limita resurselor de care dispun, la elaborarea standardelor internaționale de către organismele internaționale de standardizare competente;

(b) să utilizeze standardele internaționale relevante ca bază pentru standardele pe care le elaborează, exceptând cazurile în care aceste standarde internaționale sunt ineficace sau inadecvate, de exemplu, din cauza unui nivel de protecție insuficient a vieților omenești și a sănătății, a factorilor climatici sau geografici esențiali sau a unor probleme tehnologice fundamentale;

(c) să evite dublarea sau suprapunerea cu activitățile organismelor internaționale de standardizare;

(d) să revizuiască, la intervale regulate, standardele naționale și regionale care nu au la bază standarde internaționale relevante, pentru a spori convergența lor cu aceste standarde internaționale;

(e) să coopereze cu organismele de standardizare relevante ale celeilalte părți în ceea ce privește activitățile internaționale de standardizare. Această cooperare poate avea loc în cadrul organismelor internaționale de standardizare sau la nivel regional; și

(f) să încurajeze cooperarea bilaterală între acestea și organismele de standardizare ale celeilalte părți.

(2) Părțile ar trebui să facă schimb de informații cu privire la:

(a) utilizarea standardelor în sprijinul reglementărilor tehnice;

(b) procesele lor de standardizare și la gradul de utilizare a standardelor internaționale, regionale sau subregionale ca bază pentru standardele lor naționale.

(3) În cazul în care anumite standarde devin obligatorii prin încorporarea sau menționarea lor în cadrul unui proiect de reglementare tehnică sau al unei proceduri de evaluare a conformității, se îndeplinesc obligațiile de transparență prevăzute la articolul 59 din prezentul acord.

ARTICOLUL 57

Evaluarea conformității

(1) Dispozițiile prevăzute la articolul 55 cu privire la elaborarea, adoptarea și aplicarea reglementărilor tehnice se aplică *mutatis mutandis* procedurilor de evaluare a conformității.

(2) În cazul în care o parte solicită evaluarea conformității ca garanție pozitivă că un produs respectă o reglementare tehnică, partea respectivă:

(a) selectează proceduri de evaluare a conformității proporționale cu riscurile implicate, astfel cum au fost stabilite pe baza evaluării riscurilor;

(b) ia în considerare utilizarea declarației de conformitate a furnizorului, și anume o declarație de conformitate emisă de producător pe răspunderea sa exclusivă și excluzând evaluarea obligatorie de către o parte terță, ca certificare a conformității printre opțiunile de demonstrare a conformității cu reglementările tehnice; și

(c) la cerere, furnizează celeilalte părți informații cu privire la criteriile utilizate pentru selectarea procedurilor de evaluare a conformității pentru anumite produse.

(3) În cazul în care o parte solicită evaluarea conformității de către o parte terță ca asigurare pozitivă că un produs respectă o reglementare tehnică și nu a rezervat această sarcină unei autorități guvernamentale, astfel cum se prevede la alineatul (5), partea respectivă:

(a) utilizează în mod preferențial acreditarea pentru recunoașterea organismelor de evaluare a conformității;

(b) utilizează în mod optim standardele internaționale pentru acreditare și evaluarea conformității, precum și acordurile internaționale care implică organismele de acreditare ale părților, de exemplu prin intermediul mecanismelor Cooperării Internaționale pentru Acreditarea Laboratoarelor (ILAC) și ale Forumului internațional de acreditare (IAF);

(c) aderă la orice acorduri sau înțelegeri internaționale funcționale pentru armonizarea sau facilitarea acceptării rezultatelor evaluării conformității sau încurajează organismele sale de evaluare a conformității să adere la astfel de acorduri sau înțelegeri, după caz;

(d) se asigură că operatorii economici au posibilitatea de a alege între organismele de evaluare a conformității desemnate de autoritățile unei părți pentru un anumit produs sau set de produse;

(e) se asigură că organismele de evaluare a conformității sunt independente de producători, importatori și operatorii economici în general și că nu există conflicte de interese între organismele de acreditare și organismele de evaluare a conformității;

(f) permite organismelor de evaluare a conformității să utilizeze subcontractanți pentru a efectua încercări sau inspecții în legătură cu evaluarea conformității, inclusiv subcontractanți situați pe teritoriul celeilalte părți. Nicio dispoziție a prezentei litere nu se interpretează ca interzicând unei părți să solicite subcontractanților să îndeplinească aceleași cerințe pe care organismul de evaluare a conformității cu care au încheiat un contract ar trebui să le îndeplinească pentru a efectua el însăși încercările sau inspecțiile care fac obiectul contractului; și

(g) publică pe un site web unic o listă a organismelor pe care le-a desemnat să efectueze evaluarea conformității și informații relevante cu privire la domeniul de aplicare al desemnării fiecărui astfel de organism.

(4) Nicio dispoziție a prezentului articol nu împiedică una dintre părți să impună ca evaluarea conformității pentru anumite produse să fie efectuată de către autoritățile sale guvernamentale specificate. În astfel de cazuri, partea respectivă:

(a) limitează taxele de evaluare a conformității la costul aproximativ al serviciilor furnizate și, la cererea solicitantului unei evaluări a conformității, explică modul în care taxele pe care le percepe pentru acea evaluare a conformității sunt limitate la costul aproximativ al serviciilor furnizate și

(b) face publice taxele de evaluare a conformității.

(5) În pofida dispozițiilor alineatelor (2)-(4), părțile acceptă declarația de conformitate a furnizorului ca dovadă a conformității cu reglementările tehnice existente pentru domeniile și în conformitate cu modalitățile specificate în anexa 5-B.

ARTICOLUL 58

Cooperarea în domeniul barierelor tehnice în calea comerțului

(1) Părțile își consolidează cooperarea în ceea ce privește standardele, reglementările tehnice, metrologia, supravegherea pieței, acreditarea și procedurile de evaluare a conformității, pentru îmbunătățirea înțelegerii reciproce a sistemelor lor și pentru facilitarea accesului la piețele lor. În acest scop, părțile urmăresc să identifice și să dezvolte mecanisme și inițiative de cooperare în materie de reglementare care să fie adecvate pentru anumite aspecte și sectoare și care pot include, printre altele:

(a) schimbul de informații și de experiență privind elaborarea și aplicarea reglementărilor lor tehnice și a procedurilor lor de evaluare a conformității;

(b) identificarea posibilităților de convergență sau de aliniere a reglementărilor tehnice și a procedurilor de evaluare a conformității;

(c) încurajarea cooperării dintre organismele lor responsabile de metrologie, standardizare, evaluarea conformității și acreditare; și

(d) schimbul de informații privind evoluțiile din cadrul forurilor regionale și multilaterale relevante în materie de standarde, reglementări tehnice, proceduri de evaluare a conformității și acreditare.

(2) În vederea promovării schimburilor comerciale dintre ele, părțile:

(a) încearcă să reducă diferențele care există între ele cu privire la reglementările tehnice, metrologie, standardizare, supravegherea pieței, acreditare și procedurile de evaluare a conformității, inclusiv prin încurajarea utilizării instrumentelor relevante convenite la nivel internațional;

(b) promovează, în conformitate cu normele internaționale, utilizarea acreditării pentru a contribui la evaluarea competenței tehnice a organismelor de evaluare a conformității și a activităților acestora; și

(c) promovează participarea și, dacă este posibil, aderarea Republicii Uzbekistan și a organismelor sale naționale relevante la organizațiile europene și internaționale a căror activitate este legată de standarde, evaluarea conformității, acreditare, metrologie și alte funcții conexe.

(3) Părțile se angajează să stabilească și să mențină o procedură prin care să se poată realiza o apropiere progresivă a reglementărilor tehnice, a standardelor și a procedurilor de evaluare a conformității existente în Republica Uzbekistan de cele ale Uniunii Europene.

(4) Pentru domeniile în care alinierea a fost realizată, părțile pot lua în considerare negocierea de acorduri privind evaluarea conformității și acceptarea produselor industriale.

ARTICOLUL 59

Transparența

(1) Atunci când elaborează reglementări tehnice care pot avea un efect semnificativ asupra comerțului, fiecare parte acordă celeilalte părți un termen de cel puțin 60 de zile, după publicarea propunerilor de reglementări tehnice și de proceduri de evaluare a conformității, pentru a prezenta observații scrise, cu excepția cazurilor în care apar sau riscă să apară probleme urgente de siguranță, sănătate, protecție a mediului sau securitate națională. O parte examinează pozitiv o cerere rezonabilă de a prelungi perioada pentru prezentarea de observații.

(2) Dacă o parte primește de la cealaltă parte observații scrise privind o propunere de reglementare tehnică sau de procedură de evaluare a conformității, partea respectivă:

(a) la cererea celeilalte părți, discută observațiile scrise cu participarea autorității sale de reglementare competente, într-un moment în care acestea pot fi luate în considerare și

(b) răspunde în scris la observații până cel târziu la data publicării reglementării tehnice sau a procedurii de evaluare a conformității.

(3) Fiecare parte oferă, la cererea celeilalte părți, informații privind obiectivele, temeiul juridic și justificarea pentru o reglementare tehnică sau o procedură de evaluare a conformității pe care partea a adoptat-o sau își propune să o adopte.

(4) Fiecare parte se asigură că reglementările tehnice și procedurile de evaluare a conformității pe care le-a adoptat sunt publicate pe un site web, în mod gratuit.

(5) Fiecare parte oferă informații referitoare la adoptarea și intrarea în vigoare a reglementării tehnice și a procedurii de evaluare a conformității și la textul final adoptat.

(6) Fiecare parte prevede un interval rezonabil între publicarea reglementărilor tehnice și intrarea acestora în vigoare, pentru a le permite operatorilor economici ai celeilalte părți să se adapteze. Prin expresia „interval rezonabil” se înțelege o perioadă de cel puțin 6 luni, cu excepția cazurilor în care aceasta ar fi un mijloc ineficient de realizare a obiectivelor legitime urmărite.

ARTICOLUL 60

Marcare și etichetare

(1) Fiecare parte afirmă că reglementările sale tehnice care includ sau vizează exclusiv marcarea sau etichetarea vor respecta principiile prevăzute la articolul 2.2 din Acordul BTC.

(2) În cazul în care o parte solicită marcarea sau etichetarea obligatorie a produselor:

(a) partea respectivă cere numai informațiile relevante pentru consumatorii sau utilizatorii produsului sau pentru indicarea conformității produsului cu cerințele tehnice obligatorii;

(b) partea respectivă nu impune aprobarea, înregistrarea sau certificarea prealabilă a etichetelor sau a marcajelor produselor și nici achitarea vreunei taxe drept condiție prealabilă pentru introducerea pe piața sa a unor produse care altminteri îndeplinesc cerințele sale tehnice obligatorii, cu excepția cazului în care acest lucru este necesar având în vedere obiectivele legitime menționate la articolul 2.2 din Acordul BTC;

(c) în cazul în care impune operatorilor economici utilizarea unui număr unic de identificare, partea respectivă eliberează un astfel de număr operatorilor economici ai celeilalte părți fără întârzieri nejustificate și în mod nediscriminatoriu;

(d) cu condiția ca elementele enumerate mai jos să nu inducă în eroare, să nu fie contradictorii sau generatoare de confuzii în legătură cu informațiile solicitate în partea care importă mărfurile, partea respectivă permite:

(i) informații în alte limbi, pe lângă limba impusă de partea care importă mărfurile;

(ii) nomenclaturi, pictograme, simboluri sau grafice acceptate la nivel internațional; și

(iii) informații suplimentare, pe lângă cele impuse de partea care importă mărfurile;

(e) partea respectivă acceptă ca etichetarea suplimentară sau corecturile aduse etichetării să aibă loc în antrepozite vamale sau în alte zone desemnate din țara importatoare, cu excepția cazului în care o astfel de etichetare este impusă de legislația părților din motive de sănătate și siguranță publică; și

(f) partea respectivă face tot posibilul să accepte etichete care pot fi aplicate pe etichetele existente ori informații de marcare sau etichetare în documentația însoțitoare, mai degrabă decât atașarea fizică pe produs.

(3) Alineatul (2) litera (e) se aplică până la data aderării Republicii Uzbekistan la OMC.

ARTICOLUL 61

Cooperare privind supravegherea pieței și siguranța și conformitatea produselor nealimentare

(1) Părțile recunosc importanța cooperării în ceea ce privește supravegherea pieței și siguranța și conformitatea produselor nealimentare pentru facilitarea comerțului și protecția consumatorilor și a altor utilizatori, precum și importanța consolidării încrederii reciproce pe baza schimbului de informații.

(2) Pentru a garanta funcționarea independentă și imparțială a supravegherii pieței, părțile asigură:

(a) separarea funcțiilor de supraveghere a pieței de funcțiile de evaluare a conformității; și

(b) absența oricăror interese care ar afecta imparțialitatea autorităților de supraveghere a pieței în efectuarea controlului sau a supravegherii operatorilor economici.

(3) Părțile pot coopera și pot face schimb de informații în domeniul supravegherii pieței și al siguranței și conformității produselor nealimentare, în special în ceea ce privește următoarele:

(a) activități și măsuri de supraveghere a pieței și de asigurare a aplicării legii;

(b) metode de evaluare a riscurilor și testarea produselor;

(c) rechemări coordonate ale produselor sau alte măsuri similare;

(d) chestiuni științifice, tehnice și de reglementare care vizează îmbunătățirea siguranței și conformității produselor nealimentare;

(e) aspecte nou-apărute cu relevanță considerabilă pentru sănătate și siguranță;

(f) activități legate de standardizare; și

(g) schimburi de funcționari.

(4) Uniunea Europeană poate furniza Republicii Uzbekistan informații selectate din sistemul său de alertă rapidă referitoare la produsele de consum, astfel cum sunt menționate în Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului1 sau din sistemul care succedă acestuia, iar Republica Uzbekistan poate furniza Uniunii Europene informații relevante referitoare la siguranța produselor de consum nealimentare și la măsurile preventive, restrictive și corective luate cu privire la produsele de consum, astfel cum sunt menționate în legislația relevantă a Republicii Uzbekistan. Schimbul de informații poate lua forma:

(a) unui schimb ad-hoc, în cazuri justificate în mod corespunzător, cu excepția datelor cu caracter personal; sau

(b) a unui schimb sistematic, pe baza unui sistem care poate fi stabilit de Comitetul de cooperare în anexa 5-C.

(5) Consiliul de cooperare poate stabili în anexa 5-D un sistem de schimb periodic de informații, care poate avea loc inclusiv prin mijloace electronice, cu privire la măsurile luate în legătură cu produsele nealimentare neconforme, altele decât cele care intră sub incidența alineatului (4).

(6) Părțile utilizează informațiile obținute în temeiul alineatelor (3), (4) și (5) exclusiv în scopul protecției consumatorilor, a sănătății, a siguranței sau a mediului.

---

1 Directiva 2001/95/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 decembrie 2001 privind siguranța generală a produselor (JOUE L 11, 15.1.2002, p. 4).

(7) Fiecare parte tratează drept confidențiale informațiile obținute în temeiul alineatelor (3), (4) și (5).

(8) În sistemele menționate la alineatele (4) și (5) se precizează tipul de informații care urmează să facă obiectul schimbului, modalitățile de efectuare a schimbului de informații și aplicarea normelor de confidențialitate și de protecție a datelor cu caracter personal. Consiliul de cooperare are competența de a adopta decizii în vederea stabilirii sau a modificării sistemelor prevăzute în anexele 5-C și 5-D.

(9) În sensul prezentului capitol, „supravegherea pieței” înseamnă activitățile desfășurate și măsurile întreprinse de autoritățile publice, inclusiv în cooperare cu operatori economici, pe baza procedurilor uneia dintre părți, pentru a permite părții respective să monitorizeze sau să abordeze aspecte legate de siguranța produselor sau de conformitatea acestora cu cerințele prevăzute în actele cu putere de lege și normele sale administrative. În cazul Republicii Uzbekistan, operator economic înseamnă producător, reprezentant autorizat, importator sau vânzător.

ARTICOLUL 62

Discuții tehnice și consultări

(1) Fiecare parte poate solicita o discuție cu privire la orice proiect sau propunere de reglementare tehnică sau procedură de evaluare a conformității a celeilalte părți cu privire la care partea respectivă consideră că ar putea afecta negativ în mod semnificativ comerțul dintre părți. Solicitarea se face în scris și identifică:

(a) măsura în cauză;

(b) dispozițiile prezentului capitol care suscită preocupările; și

(c) motivele solicitării, inclusiv o descriere a preocupărilor părții solicitante cu privire la măsura în cauză.

(2) Partea transmite solicitarea coordonatorului pentru capitolul privind BTC al celeilalte părți, desemnat în temeiul articolului 63.

(3) La cererea oricăreia dintre părți, părțile se întrunesc pentru a discuta preocupările menționate în solicitare, față în față sau prin videoconferință sau teleconferință, în termen de 60 de zile de la data solicitării și depun eforturi pentru soluționarea cât mai rapidă a chestiunii. În cazul în care consideră că respectiva chestiune este urgentă, partea solicitantă poate cere ca întrunirea să aibă loc într-un termen mai scurt. În astfel de cazuri, partea solicitată examinează cererea într-un spirit pozitiv.

(4) O parte poate solicita consultări cu cealaltă parte cu privire la orice chestiune referitoare la prezentul capitol, prin transmiterea unei cereri scrise către coordonatorul capitolului al celeilalte părți. Părțile depun toate eforturile pentru a soluționa problema într-un mod reciproc satisfăcător.

(5) Prezentul articol nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor părților prevăzute în capitolul 14.

ARTICOLUL 63

Coordonatorul pentru capitolul privind BTC

(1) Fiecare parte numește câte un coordonator pentru capitolul privind BTC și notifică celeilalte părți datele de contact ale coordonatorului și eventualele modificări ale acestora. Coordonatorii pentru capitolul privind BTC lucrează în comun pentru a facilita punerea în aplicare a prezentului capitol și cooperarea între părți în toate chestiunile legate de Acordul BTC.

(2) Printre funcțiile fiecărui coordonator pentru capitolul privind BTC se numără:

(a) monitorizarea punerii în aplicare și a administrării prezentului capitol, inclusiv orice aspect legat de elaborarea, adoptarea, aplicarea sau asigurarea respectării reglementărilor tehnice, a standardelor și a procedurilor de evaluare a conformității;

(b) comunicarea cu coordonatorul pentru capitolul privind BTC al celeilalte părți cu privire la inițiativele luate de părți pentru consolidarea cooperării în ceea ce privește elaborarea și îmbunătățirea standardelor, a reglementărilor tehnice și a procedurilor de evaluare a conformității;

(c) organizarea stabilirii de discuții tehnice, în funcție de necesități, în conformitate cu articolul 62; și

(d) schimbul de informații privind evoluțiile din cadrul forurilor neguvernamentale, regionale și multilaterale în materie de standarde, reglementări tehnice și proceduri de evaluare a conformității.

(3) Coordonatorii pentru capitolul privind BTC comunică între ei prin orice metodă convenită care este adecvată pentru îndeplinirea funcțiilor lor.

ARTICOLUL 64

Perioada de tranziție

În ceea ce privește Republica Uzbekistan, articolul 55 alineatele (3), (6) și (7), articolul 56 alineatul (1) literele (b) și (c), articolul 57 alineatul (3) literele (b) și (d), articolul 57 alineatul (5) și anexa 5-B se aplică după cinci ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord.

CAPITOLUL 6

CHESTIUNI SANITARE ȘI FITOSANITARE

ARTICOLUL 65

Obiective

Obiectivul prezentului capitol este de a stabili principiile aplicabile măsurilor sanitare și fitosanitare (denumite în continuare „SPS”), astfel cum sunt definite în Acordul SPS al OMC, inclusiv sănătății animalelor și a plantelor și siguranței alimentare, în cadrul schimburilor comerciale dintre părți, precum și cooperării cu privire la bunăstarea animalelor, rezistența la antimicrobiene și sistemele alimentare durabile. Principiile stabilite în prezentul capitol se aplică de către părți într-un mod care facilitează comerțul și evită crearea de bariere nejustificate în calea comerțului dintre ele, menținând în același timp nivelul fiecărei părți de protecție a vieții sau sănătății oamenilor, animalelor sau plantelor.

ARTICOLUL 66

Principii

(1) Părțile se asigură că măsurile SPS sunt elaborate și aplicate pe baza principiilor proporționalității, transparenței, nediscriminării și justificării științifice, ținând seama de standardele internaționale [Convenția internațională pentru protecția plantelor, semnată la Roma la 6 decembrie 1951 (denumită în continuare „CIPP”), Organizația Mondială pentru Sănătatea Animalelor (denumită în continuare „OIE”) și Comisia Codex Alimentarius (denumită în continuare „Codex Alimentarius”)].

(2) Fiecare parte se asigură că măsurile sale SPS nu creează discriminări arbitrare sau nejustificate între teritoriul său și teritoriul celeilalte părți în măsura în care prevalează condiții identice sau similare. Măsurile SPS nu se aplică într-un mod care să constituie o restricție disimulată asupra comerțului dintre părți.

(3) Fiecare parte se asigură că măsurile, procedurile sau controalele SPS sunt puse în aplicare în mod corespunzător, iar solicitările de informații primite din partea unei autorități competente a celeilalte părți sunt soluționate fără întârzieri nejustificate și într-un mod care nu este mai puțin favorabil pentru produsele importate decât pentru produsele interne similare.

ARTICOLUL 67

Cerințele de import și certificatele SPS oficiale

(1) Cerințele de import ale fiecărei părți se bazează pe principiile Codex Alimentarius, OIE și CIPP și pe standardele relevante ale acestora, cu excepția cazului în care cerințele de import sunt susținute de o evaluare a riscurilor bazată pe date științifice, efectuată în conformitate cu normele internaționale aplicabile prevăzute în Acordul SPS.

(2) Cerințele de import ale părții importatoare se aplică întregului teritoriu al părții exportatoare, la fel ca și certificatele SPS oficiale care pot fi necesare pentru comerțul între părți cu produse agricole, inclusiv plante și produse vegetale, sub rezerva articolului 69.

(3) În sensul prezentului capitol, certificatele SPS oficiale sunt definite ca documente eliberate de partea exportatoare care garantează îndeplinirea cerințelor de import enumerate, definite de legislația părții importatoare în ceea ce privește produsele la care se referă.

ARTICOLUL 68

Echivalență

(1) La cererea părții exportatoare și sub rezerva unei evaluări satisfăcătoare de către partea importatoare, părțile recunosc echivalența, în conformitate cu procedurile internaționale relevante, cu privire la o anumită măsură sau la un anumit grup de măsuri ori de sisteme aplicabile în general sau unui sector sau unei părți a unui sector.

(2) Recunoașterea echivalenței se stabilește de către Comitetul de cooperare și se menționează în anexa 6.

ARTICOLUL 69

Măsuri legate de sănătatea animalelor și a plantelor

(1) Părțile recunosc conceptul de zone indemne de dăunători sau boli și zonele cu o prevalență redusă a dăunătorilor sau a bolilor în conformitate cu Acordul SPS și cu standardele, orientările sau recomandările relevante ale Codex, OIE și CIPP.

(2) Atunci când stabilesc zonele indemne de dăunători sau boli și zonele cu o prevalență redusă a dăunătorilor sau a bolilor, părțile iau în considerare factori cum ar fi situarea geografică, ecosistemele, supravegherea epidemiologică și eficacitatea controalelor sanitare sau fitosanitare din aceste zone.

(3) Partea importatoare își bazează măsurile sanitare și fitosanitare aplicate părții exportatoare al cărei teritoriu este afectat de un dăunător sau de o boală pe decizia de zonare luată de partea exportatoare, cu condiția ca partea importatoare să fie asigurată că va fi atins un nivel adecvat de protecție.

ARTICOLUL 70

Inspecții și audituri

(1) Inspecțiile și auditurile efectuate de către partea importatoare pe teritoriul părții exportatoare pentru a evalua sistemele de inspecție și de certificare ale acesteia din urmă se efectuează în conformitate cu standardele, orientările și recomandările CIPP, OIE și Codex Alimentarius relevante. În orice moment pot fi direcționate către anumite unități exportatoare și către anumiți producători inspecții suplimentare care fac parte din auditul sistemelor de inspecție și de certificare.

(2) Dacă este mulțumită de rezultatele inspecțiilor și auditurilor menționate anterior și menține o listă a unităților sau instalațiilor autorizate pentru importul de animale sau de produse de origine animală, partea importatoare autorizează unități situate pe teritoriul părții exportatoare fără inspecție prealabilă, dacă partea exportatoare a solicitat acest lucru și a furnizat garanțiile adecvate definite de partea importatoare.

(3) Fiecare parte acceptă garanțiile pe baza:

(a) evaluării autorității competente oficiale, precum și a capacității acesteia de a controla unitățile exportatoare;

(b) garanției scrise a autorității competente cu privire la respectarea cerințelor minime ale părții importatoare.

(4) Ori de câte ori este posibil, partea importatoare notifică celeilalte părți o marfă neconformă, motivul neconformității și îi furnizează toate informațiile relevante cu privire la motivele neconformității.

(5) Costurile aferente inspecțiilor și auditurilor se suportă de către partea care efectuează auditurile și inspecțiile în conformitate cu procedurile sale interne.

ARTICOLUL 71

Controale și taxe la import

(1) În cazul în care controalele la import indică existența unei neconformități cu cerințele relevante aplicabile importurilor, măsurile luate de partea importatoare trebuie să se bazeze pe o evaluare a riscurilor implicate și să nu fie mai restrictive pentru comerț decât este necesar pentru a atinge nivelul adecvat de protecție sanitară sau fitosanitară al părții importatoare.

(2) Ori de câte ori este posibil, partea importatoare notifică importatorului unui transport neconform sau reprezentantului acestuia motivul neconformității și îi oferă posibilitatea de revizuire a deciziei. Partea importatoare examinează orice informații relevante prezentate pentru a facilita revizuirea.

(3) O parte poate colecta taxe în scopul de a acoperi costurile suportate pentru a efectua controale la frontieră, fără ca acestea să depășească recuperarea costurilor.

ARTICOLUL 72

Schimbul de informații și cooperarea

(1) Părțile discută și fac schimb de informații cu privire la măsurile SPS existente și la măsurile existente în materie de bunăstare a animalelor, precum și cu privire la elaborarea și punerea în aplicare a acestora. În astfel de discuții și schimburi de informații se ține cont, după caz, de Acordul SPS și de standardele, orientările sau recomandările CIPP, OIE și Codex Alimentarius.

(2) Părțile cooperează cu privire la aspecte legate de siguranța alimentară, sănătatea animalelor, bunăstarea animalelor, sănătatea plantelor și rezistența la antimicrobiene prin schimbul de informații, de cunoștințe de specialitate și de experiență în vederea consolidării capacităților în aceste domenii. O astfel de cooperare poate include asistență tehnică. Se va acorda o atenție deosebită detectării și controlului bolilor animalelor și plantelor și îmbunătățirii sistemelor de analiză a riscurilor. Comitetul de cooperare poate adopta un program de asistență tehnică în acest scop.

(3) La cererea oricăreia dintre părți, părțile stabilesc în timp util un dialog pe teme SPS pentru a examina chestiuni legate de SPS și alte aspecte urgente reglementate de prezentul capitol. Comitetul de cooperare poate adopta norme pentru desfășurarea unor astfel de dialoguri.

(4) Părțile desemnează și actualizează cu regularitate punctele de contact pentru comunicarea cu privire la chestiunile reglementate de prezentul capitol.

ARTICOLUL 73

Transparența

Fiecare parte:

(a) urmărește transparența în ceea ce privește măsurile SPS aplicabile comerțului și, în mod special, în ceea ce privește cerințele SPS aplicate importurilor care provin de la cealaltă parte;

(b) la cererea celeilalte părți și fără întârzieri nejustificate, comunică cerințele aplicabile importului de produse specifice și indică dacă este necesar să se efectueze o evaluare a riscurilor;

(c) notifică punctului de contact al celeilalte părți, fără întârzieri nejustificate, prin poștă, fax sau e-mail, orice risc grav sau semnificativ pentru sănătatea oamenilor, a animalelor sau a plantelor, inclusiv orice urgențe alimentare legate de mărfurile comercializate între părți.

CAPITOLUL 7

PROPRIETATEA INTELECTUALĂ

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII GENERALE

ARTICOLUL 74

Obiective

Obiectivele prezentului capitol sunt:

(a) facilitarea producției și a comercializării de produse și servicii inovatoare și creative între părți, contribuind astfel la dezvoltarea unei economii mai durabile și mai favorabile incluziunii pentru părți;

(b) facilitarea și reglementarea comerțului dintre părți, precum și reducerea denaturărilor și a obstacolelor din calea acestui comerț; și

(c) atingerea unui nivel adecvat și efectiv de protecție și asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală.

ARTICOLUL 75

Natura obligațiilor și domeniul de aplicare al acestora

(1) Părțile pun în aplicare tratatele internaționale privind drepturile de proprietate intelectuală la care sunt părți. Acordul TRIPS inclus în anexa 1C la Acordul OMC este încorporat în prezentul acord și face parte integrantă din acesta, *mutatis mutandis*. Prezentul capitol completează și precizează drepturile și obligațiile care le revin părților în temeiul tratatelor internaționale în domeniul proprietății intelectuale la care sunt părți.

(2) În sensul prezentului capitol, termenul „drepturi de proprietate intelectuală” înseamnă toate categoriile de proprietate intelectuală menționate la articolele 78-120 din prezentul capitol și la secțiunile 1-7 din partea a II-a a Acordului TRIPS.

(3) Protecția drepturilor de proprietate intelectuală include protecția împotriva concurenței neloiale, astfel cum este menționată la articolul 10a din Convenția de la Paris din 20 martie 1883 pentru protecția proprietății industriale, astfel cum a fost revizuită la Stockholm la 14 iulie 1967 („Convenția de la Paris”).

(4) Prezentul capitol nu împiedică nicio parte să aplice dispozițiile legislației sale care introduc standarde mai ridicate pentru protecția și asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală, cu condiția ca acestea să fie compatibile cu prezentul capitol.

ARTICOLUL 76

Epuizare

(1) Fiecare parte prevede un regim de epuizare pe plan național sau regional a drepturilor de proprietate intelectuală.

(2) În domeniul dreptului de autor și al drepturilor conexe, epuizarea drepturilor se aplică numai în cazul distribuirii către public, prin vânzare sau prin alte mijloace, a originalului operelor sau a altor obiecte protejate sau a copiilor acestora.

ARTICOLUL 77

Tratamentul național

(1) În ceea ce privește drepturile de proprietate intelectuală reglementate de prezentul capitol, fiecare parte acordă resortisanților celeilalte părți un tratament nu mai puțin favorabil decât cel pe care îl acordă propriilor resortisanți în ceea ce privește protecția[1] drepturilor de proprietate intelectuală, sub rezerva excepțiilor prevăzute deja în:

(a) Convenția de la Paris;

[1] În sensul prezentului alineat, termenul „protecție” include aspectele legate de disponibilitatea, dobândirea, domeniul de aplicare, menținerea și asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală, precum și aspectele legate de utilizarea drepturilor de proprietate intelectuală abordate în mod specific în prezentul capitol. În plus, în sensul prezentului alineat, termenul „protecție” include și măsuri de prevenire a eludării măsurilor tehnologice eficace și măsuri referitoare la informațiile privind regimul drepturilor.

(b) Convenția de la Berna pentru protecția operelor literare și artistice (denumită în continuare „Convenția de la Berna”), revizuită la Paris la 24 iulie 1971 și modificată la 28 septembrie 1979;

(c) Convenția internațională pentru protecția artiștilor interpreți sau executanți, a producătorilor de fonograme și a organismelor de radiodifuziune, încheiată la Roma la 26 octombrie 1961 (denumită în continuare „Convenția de la Roma”); sau

(d) Tratatul asupra proprietății intelectuale în materie de circuite integrate, adoptat la Washington la 26 mai 1989.

În ceea ce privește artiștii interpreți sau executanți, producătorii de fonograme și organismele de radiodifuziune, obligația menționată la primul paragraf se aplică numai în ceea ce privește drepturile prevăzute în prezentul acord.

(2) O parte se poate prevala de excepțiile permise în temeiul alineatului (1) în ceea ce privește procedurile sale judiciare și administrative, inclusiv de a solicita unui resortisant al celeilalte părți să desemneze un domiciliu pentru notificarea sau comunicarea pe teritoriul său sau să numească un agent pe teritoriul său, cu condiția ca aceste excepții:

(a) să fie necesare pentru asigurarea respectării actelor cu putere de lege și a normelor administrative ale părții care nu sunt incompatibile cu prezentul capitol; și

(b) să nu fie aplicate într-un mod care ar constitui o restricție disimulată asupra comerțului.

(3) Alineatul (1) nu se aplică procedurilor prevăzute în acordurile multilaterale încheiate sub auspiciile Organizației Mondiale a Proprietății Intelectuale (denumită în continuare „OMPI”) privind dobândirea sau menținerea drepturilor de proprietate intelectuală.

SECȚIUNEA 2

STANDARDE PRIVIND DREPTURILE DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ

SUBSECȚIUNEA 1

DREPTURILE DE AUTOR ȘI DREPTURILE CONEXE

ARTICOLUL 78

Acorduri internaționale

(1) Fiecare parte respectă:

(a) Tratatul OMPI privind dreptul de autor (TDA), adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996;

(b) Tratatul OMPI privind interpretările și execuțiile și fonogramele, adoptat la Geneva la 20 decembrie 1996; și

(c) Tratatul de la Marrakesh pentru facilitarea accesului la operele publicate al persoanelor nevăzătoare, cu deficiențe de vedere sau cu dificultăți de citire a materialelor imprimate, adoptat la Marrakesh la 28 iunie 2013.

(2) Fiecare parte depune toate eforturile rezonabile pentru a ratifica Tratatul de la Beijing privind interpretările și execuțiile audiovizuale, adoptat la Beijing la 24 iunie 2012, sau pentru a adera la acesta.

ARTICOLUL 79

Autori

Fiecare parte prevede dreptul exclusiv al autorilor de a autoriza sau de a interzice:

(a) reproducerea directă sau indirectă, temporară sau permanentă, totală sau parțială, prin orice mijloc și sub orice formă a operelor lor;

(b) orice formă de distribuție către public, prin vânzarea originalului sau a copiilor operelor lor ori prin alte mijloace;

(c) orice comunicare publică a operelor lor, prin mijloace cu fir sau fără fir, inclusiv punerea la dispoziția publicului a operelor lor, astfel încât oricine să poată avea acces la acestea din orice loc și în orice moment ales în mod individual; și

(d) închirierea comercială către public a originalului sau a copiilor operelor lor.

ARTICOLUL 80

Artiști interpreți sau executanți

Fiecare parte prevede dreptul exclusiv al artiștilor interpreți sau executanți de a autoriza sau de a interzice:

(a) fixarea[1] interpretărilor sau a execuțiilor lor;

(b) reproducerea directă sau indirectă, temporară sau permanentă, totală sau parțială, prin orice mijloc și sub orice formă, a fixărilor interpretărilor sau execuțiilor lor;

(c) distribuirea către public, prin vânzare sau prin alte mijloace, a fixărilor interpretărilor sau execuțiilor lor;

(d) punerea la dispoziția publicului a fixărilor interpretărilor sau execuțiilor lor, prin mijloace cu fir sau fără fir, astfel încât oricine să poată avea acces la acestea din orice loc și în orice moment ales în mod individual;

(e) radiodifuzarea prin mijloace fără fir și comunicarea publică a interpretărilor sau a execuțiilor lor, cu excepția cazului în care interpretarea sau execuția este ea însăși deja o interpretare sau o execuție radiodifuzată sau efectuată pornind de la o fixare; și

(f) închirierea comercială către public a fixării interpretărilor sau execuțiilor lor.

[1] „Fixare” înseamnă încorporarea sunetelor sau a reprezentărilor acestora sau încorporarea unor imagini mobile, însoțite sau nu de sunete, sau a reprezentărilor acestora, pe un suport care permite perceperea lor, reproducerea lor sau comunicarea lor cu ajutorul unui dispozitiv.

ARTICOLUL 81

Producătorii de fonograme

Fiecare parte prevede dreptul exclusiv al producătorilor de fonograme de a autoriza sau de a interzice:

(a) reproducerea directă sau indirectă, temporară sau permanentă, totală sau parțială, prin orice mijloc și sub orice formă a fonogramelor lor;

(b) distribuirea către public, prin vânzare sau prin alte mijloace, a fonogramelor lor, inclusiv a copiilor acestora;

(c) punerea la dispoziția publicului a fonogramelor lor, prin mijloace cu fir sau fără fir, astfel încât oricine să poată avea acces la acestea din orice loc și în orice moment ales în mod individual; și

(d) închirierea comercială către public a fonogramelor lor.

ARTICOLUL 82

Organisme de radiodifuziune

Fiecare parte prevede pentru organismele de radiodifuziune dreptul exclusiv de a autoriza sau de a interzice următoarele:

(a) fixarea emisiunilor lor, indiferent dacă aceste emisiuni se transmit prin mijloace cu fir sau fără fir, inclusiv prin cablu sau prin satelit;

(b) reproducerea directă sau indirectă, temporară sau permanentă, prin orice mijloc și sub orice formă, totală sau parțială, a fixărilor emisiunilor lor, indiferent dacă aceste emisiuni se transmit prin mijloace cu fir sau fără fir, inclusiv prin cablu sau prin satelit;

(c) punerea la dispoziția publicului, prin mijloace cu fir sau fără fir, a fixărilor emisiunilor lor, indiferent dacă aceste emisiuni se transmit prin mijloace cu fir sau fără fir, inclusiv prin cablu sau prin satelit, astfel încât oricine să poată avea acces la acestea din orice loc și în orice moment ales în mod individual;

(d) distribuirea către public, prin vânzare sau în alt mod, a fixărilor emisiunilor lor, inclusiv a copiilor acestora, indiferent dacă emisiunile se transmit prin mijloace cu fir sau fără fir, inclusiv prin cablu sau prin satelit; și

(e) reluarea emisiunilor lor prin mijloace fără fir, precum și comunicarea publică a emisiunilor lor, dacă respectiva comunicare este făcută în locuri accesibile publicului prin plata unei taxe de intrare.

ARTICOLUL 83

Radiodifuzarea și comunicarea publică a fonogramelor publicate în scopuri comerciale

(1) Fiecare parte prevede un drept prin care să se asigure faptul că utilizatorul le plătește o remunerație echitabilă unică artiștilor interpreți sau executanți și producătorilor de fonograme, în cazul în care o fonogramă publicată în scop comercial sau o reproducere a fonogramei respective este folosită pentru radiodifuzare sau pentru comunicare publică.

(2) Fiecare parte se asigură că remunerația echitabilă unică prevăzută la alineatul (1) este repartizată între artiștii interpreți sau executanți și producătorii de fonograme. În absența unui acord între artiștii interpreți sau executanți și producătorii de fonograme, fiecare parte poate stabili condițiile de repartizare a remunerației echitabile unice între artiștii interpreți sau executanți și producătorii de fonograme.

ARTICOLUL 84

Durata protecției

(1) În ceea ce privește Republica Uzbekistan, prezentul articol se aplică după trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord.

(2) Drepturile unui autor asupra unei opere se aplică pe întreaga durată de viață a autorului și timp de 70 de ani după decesul autorului, indiferent de data la care opera a fost pusă în mod legal la dispoziția publicului.

(3) Protecția unei compoziții muzicale cu text încetează după 70 de ani de la decesul ultimului supraviețuitor dintre următoarele persoane, indiferent dacă acestea au fost sau nu desemnate drept coautori: textierul și compozitorul, cu condiția ca ambele contribuții să fi fost create în mod specific pentru respectiva compoziție muzicală cu text.

(4) În cazul unei opere colective, durata menționată la alineatul (1) se calculează de la data decesului ultimului supraviețuitor dintre autori.

(5) În cazul operelor anonime sau publicate sub pseudonim, durata protecției este de 70 de ani de la data la care opera a fost pusă în mod legal la dispoziția publicului. Cu toate acestea, în cazul în care pseudonimul adoptat de autor nu lasă nicio îndoială asupra identității sale sau în cazul în care autorul își dezvăluie identitatea în perioada menționată în prima teză, durata de protecție care se aplică este cea prevăzută la alineatul (1).

(6) Durata de protecție a unei opere cinematografice sau audiovizuale încetează după 70 de ani de la decesul ultimului supraviețuitor dintre următoarele persoane, indiferent dacă acestea au fost sau nu desemnate drept coautori:

(a) regizorul sau realizatorul principal;

(b) autorul scenariului;

(c) autorul dialogului; și

(d) compozitorul muzicii create special pentru a fi utilizată în opera cinematografică sau audiovizuală.

(7) Drepturile organismelor de radiodifuziune expiră după 50 de ani de la prima difuzare a unei emisiuni, indiferent dacă emisiunea respectivă a fost difuzată prin mijloace cu fir sau fără fir, inclusiv prin cablu sau prin satelit.

(8) Drepturile artiștilor interpreți sau executanți expiră după cel puțin 50 ani de la data fixării interpretării sau a execuției.

(9) Drepturile producătorilor de fonograme expiră după cel puțin 50 de ani de la efectuarea fixării sau, în cazul în care în această perioadă fonograma face obiectul unei publicări legale, drepturile expiră după 70 ani de la publicarea respectivă. În cazul în care nu a avut loc o publicare legală, iar fonograma face obiectul unei comunicări publice legale în această perioadă, durata protecției este de 70 de ani de la comunicarea respectivă. Fiecare parte poate prevedea măsuri eficace pentru a se asigura că profitul generat în cursul celor 20 de ani de protecție ulteriori perioadei de 50 de ani este împărțit în mod echitabil între artiștii interpreți sau executanți și producătorii de fonograme.

(10) Duratele prevăzute la prezentul articol se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui în care a avut loc evenimentul.

(11) Fiecare parte poate stabili durate de protecție mai îndelungate decât cele prevăzute la prezentul articol.

ARTICOLUL 85

Dreptul de suită

(1) Fiecare parte prevede, în beneficiul autorului unei opere originale de artă grafică sau plastică, un drept de suită, definit ca un drept inalienabil la care nu se poate renunța, nici chiar anticipat, de a încasa o redevență pe baza prețului de vânzare obținut la orice revânzare a operei, ulterioară primei înstrăinări a operei de către autor.

(2) Dreptul menționat la alineatul (1) se aplică tuturor actelor de revânzare care implică, în calitate de vânzători, cumpărători sau intermediari, profesioniști ai pieței obiectelor de artă, precum saloane, galerii de artă și, în general, orice comerciant de opere de artă.

(3) Fiecare parte poate prevedea că dreptul menționat la alineatul (1) nu se aplică actelor de revânzare în cadrul cărora vânzătorul a achiziționat opera direct de la autorul acesteia cu mai puțin de trei ani înainte de data revânzării în cauză și dacă prețul de revânzare nu depășește o anumită sumă minimă.

(4) Procedura de colectare a redevențelor și de stabilire a cuantumului acestora este prevăzută de legislația fiecărei părți.

ARTICOLUL 86

Gestiunea colectivă a drepturilor

(1) Părțile promovează cooperarea între societățile lor de gestiune colectivă, pentru a stimula disponibilitatea operelor și a altor obiecte protejate pe teritoriile părților și transferul veniturilor provenite din drepturi între societățile lor de gestiune colectivă pentru utilizarea operelor sau a altor obiecte protejate de acest fel.

(2) Părțile promovează transparența societăților de gestiune colectivă, în special cu privire la veniturile provenite din drepturi pe care le colectează, deducerile pe care le aplică asupra veniturilor provenite din drepturi pe care le colectează, utilizarea veniturilor provenite din drepturi pe care le colectează, politica de repartizare și repertoriul lor.

(3) Fiecare parte încurajează societățile de gestiune colectivă stabilite pe teritoriul său care reprezintă o altă societate de gestiune colectivă stabilită pe teritoriul celeilalte părți prin intermediul unui acord de reprezentare să achite cu exactitate, cu regularitate și cu diligență sumele datorate societăților de gestiune colectivă reprezentate și, în același timp, să furnizeze societății de gestiune colectivă pe care o reprezintă informații privind cuantumul veniturilor provenite din drepturi pe care le colectează în numele acesteia și deducerile aplicate asupra acestor venituri provenite din drepturi.

ARTICOLUL 87

Excepții și limitări

Fiecare parte restrânge limitările sau excepțiile privind drepturile stabilite la articolele 79-82 la anumite cazuri speciale care nu aduc atingere exploatării normale a operei sau a altui obiect protejat și nici nu cauzează un prejudiciu nejustificat intereselor legitime ale titularilor de drepturi.

ARTICOLUL 88

Protecția măsurilor tehnologice

(1) În ceea ce privește Republica Uzbekistan, prezentul articol se aplică după trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord.

(2) Fiecare parte prevede o protecție juridică adecvată împotriva eludării măsurilor tehnologice eficace, pe care persoana respectivă o efectuează cu bună știință sau având motive întemeiate să știe că urmărește obiectivul în cauză.

(3) Fiecare parte prevede o protecție juridică adecvată împotriva fabricării, a importului, a distribuirii, a vânzării, a închirierii, a publicității în scopul vânzării sau al închirierii ori împotriva posesiunii în scopuri comerciale a dispozitivelor, a produselor sau a componentelor ori împotriva furnizării de servicii care:

(a) fac obiectul unei promovări, publicități sau comercializări în scopul eludării unei măsuri tehnologice eficace;

(b) au numai un scop semnificativ limitat sau o utilizare semnificativă limitată din punct de vedere comercial, altul (alta) decât eludarea unei măsuri tehnologice eficace; sau

(c) sunt proiectate, produse, adaptate sau realizate în principal în scopul de a permite sau de a facilita eludarea unei măsuri tehnologice eficace.

(4) În sensul prezentei subsecțiuni, sintagma „măsuri tehnologice” înseamnă orice tehnologie, dispozitiv sau componentă care, în cadrul funcționării sale normale, este proiectată pentru a preveni sau a limita, în ceea ce privește operele sau alte obiecte protejate, acte care nu sunt autorizate de titularul dreptului de autor sau al unui drept conex, conform legislației naționale. Măsurile tehnologice sunt considerate „eficace” dacă utilizarea unei opere protejate sau a unui alt obiect protejat este controlată de către titularii de drepturi prin aplicarea unui control al accesului sau a unui procedeu de protecție, cum ar fi criptarea, bruierea sau alte transformări ale operei ori ale altui obiect protejat, sau prin aplicarea unui mecanism de control al copierii, care îndeplinește obiectivul de protecție.

(5) În pofida protecției juridice prevăzute la alineatul (1), în absența unor măsuri voluntare luate de titularii de drepturi, fiecare parte poate lua măsuri corespunzătoare pentru a se asigura că protecția juridică adecvată împotriva eludării măsurilor tehnologice eficace prevăzută în conformitate cu prezentul articol nu îi împiedică pe beneficiarii excepțiilor sau limitărilor stabilite în conformitate cu articolul 87 să se bucure de respectivele excepții sau limitări.

ARTICOLUL 89

Obligații referitoare la informațiile privind regimul drepturilor

(1) În ceea ce privește Republica Uzbekistan, prezentul articol se aplică după trei ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord.

(2) Fiecare parte prevede o protecție juridică adecvată împotriva oricărei persoane care, în cunoștință de cauză, desfășoară fără autoritate oricare dintre următoarele acte, în cazul în care persoana respectivă știe sau are motive întemeiate să știe că, procedând astfel, provoacă, permite, facilitează sau ascunde o încălcare a unui drept de autor sau a oricăror drepturi conexe prevăzute în legislația națională:

(a) eliminarea sau modificarea oricăror informații în format electronic privind regimul drepturilor și

(b) distribuirea, importul în vederea distribuirii, radiodifuzarea, comunicarea publică sau punerea la dispoziția publicului a unor opere sau a altor obiecte protejate în temeiul prezentei subsecțiuni, din care au fost eliminate sau modificate fără autorizație informațiile privind regimul drepturilor în format electronic.

(3) În sensul prezentului articol, sintagma „informații privind regimul drepturilor” înseamnă orice informație furnizată de titularii de drepturi care identifică opera sau alt obiect protejat menționat la prezentul articol, autorul sau orice alt titular al drepturilor sau informații despre clauzele și condițiile de utilizare a operei sau a altui obiect protejat, precum și orice număr sau cod care reprezintă astfel de informații.

(4) Alineatul (2) se aplică atunci când oricare dintre aceste informații este asociată unei copii a unei opere sau a altui obiect protejat menționat la prezentul articol ori apare în legătură cu o comunicare publică a operei sau a obiectului protejat respectiv.

SUBSECȚIUNEA 2

MĂRCI

ARTICOLUL 90

Acorduri internaționale

(1) Fiecare parte:

(a) respectă Protocolul referitor la Aranjamentul de la Madrid privind înregistrarea internațională a mărcilor, adoptat la Madrid la 27 iunie 1889, astfel cum a fost modificat la 3 octombrie 2006 și la 12 noiembrie 2007;

(b) menține un sistem de clasificare a mărcilor compatibil cu Aranjamentul de la Nisa din 15 iunie 1957 privind clasificarea internațională a produselor și serviciilor în vederea înregistrării mărcilor, astfel cum a fost modificat la 28 septembrie 1979; și

(c) depune toate eforturile rezonabile pentru a adera la Tratatul de la Singapore privind dreptul mărcilor, încheiat la Singapore la 27 martie 2006.

ARTICOLUL 91

Semne care pot să constituie o marcă

Pot constitui mărci toate semnele, în special cuvintele, inclusiv numele de persoane, sau desenele și modelele, literele, numerele, culorile, forma produsului sau a ambalajului produsului sau sunetele, cu condiția ca astfel de semne:

(a) să permită distingerea produselor sau serviciilor unei întreprinderi de cele ale altor întreprinderi; și

(b) să poată fi reprezentate, în registrul mărcilor ținut de fiecare parte, într-un mod care să permită autorităților competente și publicului să stabilească cu claritate și precizie obiectul protecției conferite titularului respectivei mărci.

ARTICOLUL 92

Drepturi conferite de o marcă

(1) Marca înregistrată conferă titularului său drepturi exclusive. Titularul are dreptul să împiedice orice terț să utilizeze, fără acordul său, în cadrul operațiunilor comerciale orice semn:

(a) identic cu marca înregistrată pentru produse sau servicii identice cu cele pentru care este înregistrată marca;

(b) în cazul căruia, întrucât este identic sau similar cu marca înregistrată și întrucât produsele sau serviciile acoperite de această marcă sunt identice sau similare cu cele acoperite de semn, există un risc de confuzie din partea publicului, care include riscul de asociere între semn și marca înregistrată.

(2) Părțile inițiază un dialog în vederea stabilirii de către Republica Uzbekistan a măsurilor juridice, în concordanță cu legislația Uniunii, care să garanteze că titularul unei mărci înregistrate are dreptul de a împiedica toate părțile terțe să introducă produse, în cursul schimburilor comerciale, pe teritoriul părții în care marca este înregistrată, care nu sunt puse în liberă circulație pe teritoriul respectiv.

ARTICOLUL 93

Procedura de înregistrare

(1) Fiecare parte prevede un sistem pentru înregistrarea mărcilor, în care fiecare decizie negativă finală adoptată de autoritatea competentă în materie de mărci, inclusiv deciziile de refuz parțial, se motivează în mod corespunzător și se comunică în scris părții relevante, care are posibilitatea de a o contesta.

(2) Fiecare parte oferă terților posibilitatea de a se opune cererilor de înregistrare a mărcilor sau, după caz, înregistrărilor de mărci. Aceste proceduri de opoziție sunt contradictorii.

(3) Fiecare parte furnizează o bază de date electronică aflată la dispoziția publicului care conține cererile de înregistrare de mărci și înregistrările de mărci.

ARTICOLUL 94

Mărcile notorii

Pentru a pune în aplicare protecția mărcilor notorii, astfel cum este menționată la articolul 6a din Convenția de la Paris și la articolul 16 alineatele (2) și (3) din Acordul TRIPS, fiecare parte aplică Recomandarea comună referitoare la dispozițiile privind protecția mărcilor notorii, adoptată de Adunarea Uniunii de la Paris pentru Protecția Proprietății Industriale și de Adunarea generală a OMPI în cadrul celei de a treizeci și patra serii de sesiuni ale adunărilor statelor membre ale OMPI, care a avut loc în perioada 20-29 septembrie 1999.

ARTICOLUL 95

Excepții de la drepturile conferite de o marcă

(1) Fiecare parte prevede excepții limitate de la drepturile conferite de o marcă, precum utilizarea corectă a termenilor descriptivi, inclusiv a indicațiilor geografice, și poate prevedea alte excepții limitate, cu condiția ca aceste excepții să țină seama de interesele legitime ale titularului mărcii și ale terților.

(2) O marcă nu îndreptățește titularul să interzică unui terț utilizarea, în cadrul operațiunilor comerciale, a următoarelor elemente, atâta timp cât acestea sunt folosite conform practicilor loiale în domeniul industrial sau comercial:

(a) numele sau adresa terțului, în cazul în care respectivul terț este o persoană fizică;

(b) semnele sau indicațiile privind felul, calitatea, cantitatea, destinația, valoarea, originea geografică sau data fabricației produsului ori a furnizării serviciului sau a altor caracteristici ale produsului ori serviciului; și

(c) marca, atunci când se impune indicarea destinației unui produs sau a unui serviciu, în special ca accesorii sau piese detașate.

(3) Dreptul conferit de marcă nu permite titularului său să interzică unui terț utilizarea, în cadrul operațiunilor comerciale, a unui drept anterior cu aplicabilitate locală dacă acest drept este recunoscut prin legislația părții în cauză și în limita teritoriului în care este recunoscut.

ARTICOLUL 96

Cauze de decădere

(1) Fiecare parte prevede că titularul unei mărci poate fi decăzut din drepturile sale dacă, pe o durată neîntreruptă de cel puțin trei ani, marca respectivă nu a făcut obiectul unei utilizări efective pe teritoriul relevant în cauză pentru produsele sau serviciile pentru care este înregistrată și dacă nu există motive întemeiate pentru neutilizare. Cu toate acestea, nimeni nu poate pretinde ca titularul mărcii să fie decăzut din drepturi în cazul în care, între expirarea duratei de cel puțin trei ani și depunerea cererii de decădere, marca a început sau a reînceput să fie utilizată efectiv. Începerea sau reluarea utilizării făcută într-un interval de timp de trei luni înainte de prezentarea cererii de decădere, interval de timp care începe să curgă cel mai devreme la expirarea duratei neîntrerupte de cel puțin trei ani de neutilizare, nu este totuși luată în considerare atunci când pregătirile pentru începerea sau reluarea utilizării intervin doar după ce titularul a luat la cunoștință de eventuala depunere a cererii de decădere.

(2) Titularul unei mărci poate fi decăzut din drepturile sale atunci când, după data înregistrării sale, marca:

(a) a devenit, prin activitatea sau inactivitatea titularului său, denumirea comercială obișnuită a unui produs sau serviciu pentru care este înregistrată;

(b) în urma utilizării de către titularul acesteia sau cu acordul titularului pentru produsele sau serviciile pentru care este înregistrată, poate induce în eroare publicul, în special în ceea ce privește natura, calitatea sau originea geografică a acestor produse sau servicii.

ARTICOLUL 97

Cereri formulate cu rea-credință

O marcă poate fi declarată nulă în cazul în care cererea de înregistrare a mărcii a fost făcută cu rea-credință de către solicitant. Fiecare parte poate să prevadă, de asemenea, că o astfel de marcă nu trebuie să fie înregistrată.

SUBSECȚIUNEA 3

DESENE ȘI MODELE

ARTICOLUL 98

Acorduri internaționale

Uniunea Europeană își respectă angajamentele față de Actul de la Geneva din 2 iulie 1999 al Aranjamentului de la Haga privind înregistrarea internațională a desenelor și modelelor industriale, iar Republica Uzbekistan depune toate eforturile rezonabile pentru a ratifica Actul de la Geneva sau a adera la acesta.

ARTICOLUL 99

Protecția desenelor sau modelelor înregistrate

(1) Fiecare parte asigură protecția desenelor sau modelelor create în mod independent care sunt noi și originale. Această protecție este asigurată prin înregistrare și conferă titularilor drepturi exclusive în conformitate cu prezenta subsecțiune. În sensul prezentului articol, o parte poate considera că un desen sau model care are un caracter individual este original.

(2) Titularul unui desen sau model înregistrat are dreptul să împiedice terții care nu au consimțământul său cel puțin să fabrice, să ofere spre vânzare, să vândă, să importe, să dețină produse care conțin sau sunt însoțite de desenul sau modelul protejat ori să utilizeze articole care poartă sau încorporează desenul sau modelul protejat, atunci când aceste acțiuni sunt întreprinse în scopuri comerciale.

(3) Un desen sau un model aplicat unui produs sau încorporat într-un produs care constituie o parte componentă a unui produs complex este considerat ca fiind nou și original:

(a) dacă, după încorporarea în produsul complex, partea componentă rămâne vizibilă în timpul unei utilizări normale a produsului; și

(b) în măsura în care caracteristicile vizibile ale părții componente îndeplinesc, în sine, condițiile de noutate și de originalitate.

(4) În sensul alineatului (3) litera (a), sintagma „utilizare normală” înseamnă utilizarea de către utilizatorul final, excluzând lucrările de întreținere, de service sau de reparații.

ARTICOLUL 100

Durata protecției

Fiecare parte se asigură că un desen sau model este protejat pentru o perioadă de cel puțin cinci ani de la data depunerii cererii și că titularul de drepturi are dreptul de a reînnoi durata protecției pentru una sau mai multe perioade de cinci ani, până la o durată totală de cel puțin 15 ani de la data depunerii.

ARTICOLUL 101

Excepții și excluderi

(1) Fiecare parte poate să prevadă excepții limitate de la protecția desenelor sau modelelor, cu condiția ca aceste excepții să nu intre în conflict în mod nerezonabil cu exploatarea normală a desenelor sau modelelor protejate și să nu aducă prejudicii nerezonabile intereselor legitime ale titularului desenului sau modelului protejat, ținând seama de interesele legitime ale terților.

(2) Protecția desenelor sau modelelor nu se extinde la desene sau modele numai pe baza considerentelor lor tehnice sau funcționale. Un desen sau un model nu conferă drepturi asupra caracteristicilor aspectului unui produs care trebuie să fie reproduse obligatoriu în forma și dimensiunile lor exacte pentru ca produsul în care este încorporat sau căruia i se aplică desenul sau modelul să poată fi racordat mecanic la un alt produs, să poată fi plasat în interiorul sau în jurul unui alt produs sau pus în contact cu un alt produs, astfel încât fiecare dintre produse să își îndeplinească funcția proprie.

(3) Dreptul pentru un desen sau model nu conferă drepturi asupra unui desen sau model care contravine ordinii publice sau bunelor moravuri.

(4) Prin derogare de la prezentul articol alineatul (2), în condițiile stabilite la articolul 99 alineatul (1), un desen sau un model conferă drepturi asupra unui desen sau model care are drept obiectiv să permită asamblarea sau conectarea multiplă a unor produse interschimbabile în interiorul unui sistem modular.

ARTICOLUL 102

Relația cu drepturile de autor

Fiecare parte se asigură că un desen sau model poate beneficia de protecție în temeiul legislației sale privind drepturile de autor începând cu data la care desenul sau modelul a fost creat sau fixat sub orice formă. Măsura și condițiile în care se poate conferi protecția în cauză, inclusiv gradul de originalitate necesar se stabilesc de către fiecare parte.

SUBSECȚIUNEA 4

INDICAȚII GEOGRAFICE

ARTICOLUL 103

Domeniul de aplicare

(1) În sensul prezentei subsecțiuni, „indicație geografică” înseamnă o indicație astfel cum este menționată la articolul 22 alineatul (1) din Acordul TRIPS, înțeleasă ca incluzând și „denumirile de origine”.

(2) Prezenta subsecțiune se aplică recunoașterii și protecției indicațiilor geografice originare din teritoriile părților.

(3) Indicațiile geografice ale unei părți care trebuie să fie protejate de cealaltă parte intră sub incidența prezentei subsecțiuni numai dacă se încadrează în domeniul de aplicare al legislației menționate la articolul 104.

ARTICOLUL 104

Indicații geografice recunoscute

(1) Actele legislative ale Republicii Uzbekistan enumerate în secțiunea A din anexa 7-A trebuie să conțină elementele pentru înregistrarea și controlul indicațiilor geografice prevăzute în secțiunea B din anexa 7-A cel târziu după cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord.

(2) În urma examinării actelor legislative ale Uniunii Europene enumerate în secțiunea A din anexa 7-A, Republica Uzbekistan concluzionează că actele legislative respective conțin elementele pentru înregistrarea și controlul indicațiilor geografice prevăzute în secțiunea B din anexa 7-A.

(3) După finalizarea unei proceduri de opoziție în conformitate cu criteriile stabilite în anexa 7-B și a unei examinări a indicațiilor geografice pentru produsele din Uniunea Europeană care urmează să fie protejate în Republica Uzbekistan, enumerate în secțiunea A din anexa 7-C, care au fost înregistrate de Uniunea Europeană în temeiul legislației menționate la alineatul (2), Republica Uzbekistan protejează indicațiile geografice respective în conformitate cu nivelul de protecție prevăzut în prezenta subsecțiune.

(4) Alineatul (3) se aplică după cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord. În această perioadă de tranziție de cinci ani, Republica Uzbekistan ia toate măsurile complementare necesare și protejează indicațiile geografice pentru produsele din Uniunea Europeană enumerate în secțiunea A din anexa 7-C la nivelul prevăzut de legislația sa națională. În perioada de tranziție, nivelul prevăzut de protecție nu se reduce.

(5) După finalizarea unei proceduri de opoziție în conformitate cu criteriile stabilite în anexa 7-B și a unei examinări a indicațiilor geografice pentru produsele din Republica Uzbekistan enumerate în secțiunea B din anexa 7-C care au fost înregistrate de Republica Uzbekistan în temeiul legislației menționate la alineatul (1), Uniunea Europeană protejează indicațiile geografice respective în conformitate cu nivelul de protecție prevăzut în prezenta subsecțiune.

ARTICOLUL 105

Adăugarea de noi indicații geografice

Părțile pot modifica lista indicațiilor geografice care urmează să fie protejate din anexa 7-C, în conformitate cu articolul 136. Se adaugă noi indicații geografice după finalizarea procedurii de opoziție și după examinarea acestora, astfel cum se menționează la articolul 104 alineatul (3) sau (4).

ARTICOLUL 106

Domeniul de aplicare al protecției indicațiilor geografice

(1) Indicațiile geografice enumerate în anexa 7-C și indicațiile geografice adăugate în conformitate cu articolul 105 sunt protejate împotriva:

(a) oricărei utilizări comerciale directe sau indirecte a unei denumiri protejate:

(i) pentru produse comparabile care nu sunt conforme caietului de sarcini al denumirii protejate; sau

(ii) în măsura în care o astfel de utilizare exploatează reputația unei indicații geografice,

inclusiv atunci când aceste produse sunt utilizate ca ingredient;

(b) utilizării abuzive, imitării sau evocării, chiar dacă este indicată adevărata origine a produsului sau dacă denumirea protejată este tradusă, transcrisă sau transliterată ori este însoțită de expresii precum „stil”, „tip”, „metodă”, „manieră”, „imitație”, „gust”, „similar” sau altele asemănătoare, inclusiv atunci când aceste produse sunt utilizate ca ingredient;

(c) oricărei indicații false sau înșelătoare privind originea, natura sau calitățile esențiale ale produsului, care apare pe partea interioară sau exterioară a ambalajului, în materialul publicitar sau în documentele referitoare la produsul în cauză, precum și ambalarea produsului într-un ambalaj de natură să creeze o impresie eronată cu privire la originea acestuia, inclusiv atunci când aceste produse sunt utilizate ca ingredient; și

(d) oricărei alte practici de natură să inducă în eroare consumatorul cu privire la adevărata origine a produsului.

(2) Indicațiile geografice enumerate în anexa 7-C nu devin denumiri generice pe teritoriile părților.

(3) Nicio dispoziție a prezentului acord nu obligă o parte să protejeze o indicație geografică a celeilalte părți care nu este protejată sau care încetează să mai fie protejată pe teritoriul de origine. Fiecare parte notifică celeilalte părți faptul că o indicație geografică a încetat să mai fie protejată pe teritoriul părții de origine respective. Notificarea respectivă se efectuează în conformitate cu articolul 136.

(4) Nicio dispoziție a prezentului acord nu aduce atingere dreptului oricărei persoane de a utiliza, în cadrul operațiunilor comerciale, propriul nume sau numele predecesorului său în activitățile comerciale, cu excepția cazului în care numele respectiv este folosit astfel încât să inducă în eroare publicul.

ARTICOLUL 107

Dreptul de utilizare a indicațiilor geografice

(1) O denumire protejată în temeiul prezentului acord poate fi utilizată de orice operator care comercializează un produs conform cu caietul de sarcini corespunzător.

(2) Odată ce o indicație geografică este protejată în temeiul prezentului acord, utilizarea acestei denumiri protejate nu mai face obiectul niciunei înregistrări a utilizatorilor și al niciunei alte taxe.

ARTICOLUL 108

Relația cu mărcile

(1) În cazul în care o indicație geografică este protejată în temeiul prezentului acord, părțile refuză înregistrarea unei mărci a cărei utilizare ar fi contrară articolului 106 alineatul (1), cu condiția ca o cerere de înregistrare a mărcii să fie depusă după data depunerii cererii de protecție a indicației geografice pe teritoriul părții în cauză.

(2) Mărcile înregistrate cu încălcarea alineatului (1) se invalidează.

(3) În cazul indicațiilor geografice menționate la articolul 104, data depunerii cererii de protecție menționate la prezentul articol alineatul (1) este data transmiterii către cealaltă parte a unei cereri de protecție a indicației geografice.

(4) În cazul indicațiilor geografice menționate la articolul 105, data depunerii cererii de protecție menționate la prezentul articol alineatul (1) este data transmiterii către cealaltă parte a unei cereri de protecție a indicației geografice.

(5) Fără a aduce atingere prezentului articol alineatul (5), fiecare parte protejează indicațiile geografice și în cazul în care există o marcă prealabilă. O „marcă prealabilă” înseamnă o marcă a cărei utilizare este contrară articolului 106 alineatul (1) și care a făcut obiectul unei cereri, a fost înregistrată sau consacrată prin utilizare, dacă această posibilitate este prevăzută de legislația în cauză, cu bună-credință, pe teritoriul uneia dintre părți, anterior datei la care cererea de protecție a indicației geografice a fost depusă de cealaltă parte în temeiul prezentului acord.

(6) O marcă prealabilă poate continua să fie utilizată și reînnoită în pofida protecției acordate indicației geografice, cu condiția să nu existe motive de anulare sau de revocare a mărcii respective în legislația părții referitoare la mărci. În astfel de cazuri, se permite utilizarea indicației geografice protejate, precum și utilizarea mărcilor relevante.

(7) O parte nu este obligată să protejeze o denumire ca indicație geografică în temeiul prezentului acord în cazul în care, având în vedere reputația și renumele unei mărci, precum și durata utilizării acesteia, denumirea respectivă este de natură să inducă în eroare consumatorul cu privire la adevărata identitate a produsului.

ARTICOLUL 109

Asigurarea respectării drepturilor aferente indicațiilor geografice

Părțile asigură respectarea protecției prevăzute la articolele 104-108 prin măsuri administrative și judiciare adecvate, inclusiv în cursul controlului vamal efectuat de autoritățile lor publice, pentru a preveni sau a opri utilizarea ilegală a unei denumiri de origine protejate și a unei indicații geografice protejate. Părțile asigură respectarea acestor drepturi și la cererea unei părți interesate.

ARTICOLUL 110

Norme generale

(1) Prezentul acord se aplică fără a aduce atingere drepturilor și obligațiilor pe care le poate avea fiecare parte în temeiul Acordului OMC.

(2) O parte nu este obligată să protejeze ca indicație geografică o denumire în temeiul prezentului acord în cazul în care denumirea respectivă este în contradicție cu denumirea unui soi de plante sau a unei rase de animale și, în consecință, poate induce consumatorul în eroare cu privire la adevărata origine a produsului.

(3) O denumire omonimă care induce consumatorii în eroare făcându-i să creadă că produsul provine dintr-un alt teritoriu nu este protejată, chiar dacă denumirea este exactă în ceea ce privește teritoriul, regiunea sau locul efectiv din care este originar produsul în cauză. Fără a aduce atingere articolului 23 din Acordul TRIPS, părțile decid de comun acord cu privire la condițiile practice de utilizare care vor permite diferențierea indicațiilor geografice omonime sau parțial omonime, ținând seama de necesitatea de a asigura un tratament echitabil pentru producătorii în cauză și de a evita inducerea în eroare a consumatorilor.

(4) Atunci când una dintre părți, în contextul negocierilor cu un terț, propune protejarea unei indicații geografice a terțului care este omonimă sau parțial omonimă cu o indicație geografică a celeilalte părți protejată în temeiul prezentului acord, partea respectivă informează cealaltă parte în acest sens și îi acordă posibilitatea de a prezenta observații înainte ca indicația geografică a terțului să devină protejată.

(5) Orice problemă care decurge din caietele de sarcini ale indicațiilor geografice protejate este tratată în cadrul Subcomitetului pentru drepturile de proprietate intelectuală menționat la articolul 136.

(6) Protecția indicațiilor geografice protejate în temeiul prezentului acord poate fi anulată numai de către partea din care este originar produsul.

(7) Un caiet de sarcini menționat în prezentul acord este cel aprobat, inclusiv orice modificare aprobată, la rândul ei, de către autoritățile părții de pe teritoriul căreia este originar produsul.

ARTICOLUL 111

Asistența tehnică

În scopul de a facilita punerea în aplicare a prezentei subsecțiuni în Republica Uzbekistan, Uniunea Europeană acordă Republicii Uzbekistan, sub rezerva cererii acesteia și în funcție de nevoile sale, asistență tehnică adecvată, în conformitate cu dreptul Uniunii Europene.

SUBSECȚIUNEA 5

BREVETE

ARTICOLUL 112

Acorduri internaționale

Fiecare parte se asigură că procedurile prevăzute în Tratatul de cooperare în domeniul brevetelor, încheiat la Washington la 19 iunie 1970, sunt disponibile pe teritoriul său.

ARTICOLUL 113

Brevetele și sănătatea publică

(1) Părțile recunosc importanța Declarației privind Acordul TRIPS și sănătatea publică, adoptată la Doha la data de 14 noiembrie 2001 de Conferința ministerială a OMC („Declarația de la Doha”). În interpretarea și punerea în aplicare a drepturilor și obligațiilor care decurg din prezenta subsecțiune, fiecare parte asigură coerența cu Declarația de la Doha.

(2) Fiecare parte pune în aplicare articolul 31a din Acordul TRIPS, precum și anexa la Acordul TRIPS și apendicele la anexa la Acordul TRIPS, care a intrat în vigoare la 23 ianuarie 2017.

ARTICOLUL 114

Prelungirea duratei de protecție conferite de un brevet în ceea ce privește medicamentele și produsele de protecție a plantelor

(1) Părțile recunosc că medicamentele și produsele de protecție a plantelor protejate de un brevet pe teritoriul lor respectiv pot să facă obiectul unei proceduri de autorizare administrativă înainte de introducerea pe piețele lor. Părțile recunosc că perioada cuprinsă între depunerea cererii de brevet și prima autorizare de a introduce produsul pe piețele lor, astfel cum este definită în acest scop în legislația relevantă, poate să reducă durata de protecție efectivă conferită de brevet.

(2) Fiecare parte prevede o durată suplimentară de protecție pentru un medicament sau un produs de protecție a plantelor care este protejat de un brevet și a făcut obiectul unei proceduri de autorizare administrativă, pentru o perioadă egală cu perioada menționată la alineatul (1) a doua teză. Această perioadă poate fi redusă cu o perioadă de până la cinci ani.

(3) Durata suplimentară de protecție nu depășește cinci ani[1].

SUBSECȚIUNEA 6

PROTECȚIA INFORMAȚIILOR NEDIVULGATE

ARTICOLUL 115

Domeniul de aplicare al protecției secretelor comerciale

(1) Atunci când își îndeplinește obligația de respectare a Acordului TRIPS, în special a articolului 39 alineatele (1) și (2) din Acordul TRIPS, fiecare parte prevede proceduri judiciare și măsuri reparatorii adecvate în materie civilă pentru orice deținător de secrete comerciale, cu scopul de a preveni dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial și de a obține reparații pentru o astfel de acțiune ori de câte ori este efectuată într-un mod contrar practicilor comerciale loiale.

[1] În cazul unor medicamente care au făcut obiectul unor studii pediatrice, iar rezultatele studiilor respective se reflectă în informațiile referitoare la produs, se poate prevedea o durată suplimentară de protecție pe lângă durata de protecție menționată la alineatul (2).

(2) În sensul prezentei subsecțiuni, se aplică următoarele definiții:

(a) „secret comercial” înseamnă informații care:

(i) sunt secrete în sensul că nu sunt, ca întreg sau astfel cum se prezintă sau se articulează elementele acestora, cunoscute la nivel general sau ușor accesibile la nivel general persoanelor din cercurile care se ocupă, în mod normal, de tipul de informații în cauză;

(ii) au valoare comercială prin faptul că sunt secrete; și

(iii) au făcut obiectul unor măsuri rezonabile, în circumstanțele date, luate de către persoana care deține în mod legal controlul asupra informațiilor respective, pentru a fi păstrate secrete;

(b) „deținătorul secretului comercial” înseamnă orice persoană fizică sau juridică ce deține în mod legal controlul asupra unui secret comercial.

(3) În sensul prezentei subsecțiuni, cel puțin următoarele comportamente sunt considerate contrare practicilor comerciale loiale:

(a) dobândirea unui secret comercial fără acordul deținătorului secretului comercial, ori de câte ori este săvârșită prin accesul neautorizat, însușirea sau copierea oricăror documente, obiecte, materiale, substanțe sau fișiere electronice care se află în mod legal sub controlul deținătorului secretului comercial și care conțin secretul comercial sau din care poate fi dedus secretul comercial;

(b) utilizarea sau divulgarea unui secret comercial ori de câte ori este săvârșită, fără acordul deținătorului secretului comercial, de o persoană despre care se constată că îndeplinește oricare dintre următoarele condiții:

(i) a dobândit secretul comercial într-un mod menționat la litera (a);

(ii) încalcă un acord de confidențialitate sau orice altă obligație de a nu divulga secretul comercial; sau

(iii) încalcă o obligație contractuală sau de altă natură care limitează utilizarea secretului comercial; și

(c) dobândirea, utilizarea sau divulgarea unui secret comercial, ori de câte ori este săvârșită de o persoană care, în momentul dobândirii, utilizării sau divulgării, avea cunoștință sau ar fi trebuit să aibă cunoștință, în circumstanțele date, de faptul că secretul comercial a fost obținut, direct sau indirect, de la o altă persoană care a utilizat sau a divulgat secretul comercial în mod ilegal în înțelesul literei (b).

(4) Nicio dispoziție a prezentei subsecțiuni nu se interpretează în sensul că impune oricărei părți obligația de a considera oricare din următoarele comportamente ca fiind contrar practicilor comerciale loiale:

(a) descoperirea sau crearea independentă;

(b) ingineria inversă a unui produs de către o persoană care se află în mod legal în posesia acestuia și căreia nu i se aplică nicio obligație valabilă din punct de vedere legal de a limita dobândirea informațiilor relevante;

(c) dobândirea, utilizarea sau divulgarea de informații impusă sau permisă de legislația unei părți; și

(d) limitarea utilizării de către angajați a experienței și a competențelor dobândite în mod onest ca urmare a desfășurării normale a activității lor profesionale.

(5) Nicio dispoziție a prezentei subsecțiuni nu se interpretează în sensul unei îngrădiri a libertății de exprimare și de informare, inclusiv a libertății mass-mediei, astfel cum este protejată pe teritoriul aflat sub jurisdicția fiecăreia dintre părți.

ARTICOLUL 116

Procedurile judiciare și măsurile reparatorii în materie civilă pentru deținătorii de secrete comerciale

(1) Fiecare parte se asigură că orice persoană care participă la procedurile judiciare în materie civilă menționate la articolul 115 sau care are acces la documente ce fac parte din aceste proceduri juridice nu are voie să folosească sau să divulge secrete comerciale sau presupuse secrete comerciale pe care autoritățile judiciare competente, ca răspuns la o cerere motivată corespunzător a unei părți interesate, le-au calificat drept confidențiale și de care au luat cunoștință în urma acestei participări sau a acestui acces.

(2) În cadrul procedurilor judiciare în materie civilă menționate la articolul 115, fiecare parte prevede că autoritățile sale judiciare sunt abilitate cel puțin:

(a) să dispună măsuri provizorii, în conformitate cu actele sale cu putere de lege și normele sale administrative, pentru a preveni dobândirea, utilizarea sau divulgarea secretelor comerciale într-un mod contrar practicilor comerciale loiale;

(b) să dispună acțiuni în încetare pentru a preveni dobândirea, utilizarea sau divulgarea secretelor comerciale într-un mod contrar practicilor comerciale loiale;

(c) să dispună, în conformitate cu actele sale cu putere de lege și normele sale administrative, ca orice persoană care știa sau ar fi trebuit să știe că dobândește, utilizează sau divulgă un secret comercial într-un mod contrar practicilor comerciale loiale să plătească deținătorului secretului comercial daune-interese proporționale cu prejudiciul real suferit ca urmare a dobândirii, a utilizării sau a divulgării în modul respectiv a secretului comercial;

(d) să ia măsuri specifice pentru a proteja confidențialitatea oricărui secret comercial sau presupus secret comercial prezentat în cadrul procedurilor în materie civilă privind presupusa dobândire, utilizare și divulgare a unui secret comercial într-un mod contrar practicilor comerciale loiale. Aceste măsuri specifice pot include, în conformitate cu dreptul fiecărei părți, posibilitatea de:

(i) a limita accesul la anumite documente, în întregime sau în parte;

(ii) a restricționa accesul la ședințele de judecată și la înregistrările sau transcrierile aferente acestora; și

(iii) a pune la dispoziție o versiune neconfidențială a hotărârii judecătorești, din care au fost eliminate sau ocultate pasajele care conțin secrete comerciale; sau

(e) să impună sancțiuni părților sau oricărei alte persoane care participă la procedurile judiciare și care nu respectă sau refuză să respecte hotărârile judecătorești privind protecția secretului comercial sau a presupusului secret comercial.

(3) Părțile nu sunt obligate să prevadă procedurile judiciare și măsurile reparatorii în materie civilă menționate la articolul 115 în cazul în care faptele contrare practicilor comerciale loiale sunt săvârșite, în conformitate cu legislația relevantă a unei părți, cu scopul de a dezvălui abateri, fapte ilegale sau activități ilegale ori în scopul protejării unui interes legitim recunoscut prin legislația lor.

ARTICOLUL 117

Protecția datelor prezentate în vederea obținerii unei autorizații de introducere pe piață a unui medicament

(1) Fiecare parte protejează informațiile comerciale confidențiale prezentate în vederea obținerii unei autorizații de introducere pe piață a medicamentelor („autorizație de introducere pe piață”) împotriva divulgării către terți, cu excepția cazului în care se iau măsuri pentru a se asigura că datele sunt protejate împotriva utilizării comerciale neloiale și cu excepția cazului în care divulgarea este necesară pentru un interes public superior.

(2) Fiecare parte se asigură că, pentru o perioadă de cel puțin 6 ani de la data primei autorizații de introducere pe piață pe teritoriul părții în cauză („prima autorizație de introducere pe piață”), autoritatea responsabilă cu acordarea autorizației de introducere pe piață nu acceptă nicio cerere ulterioară de acordare a unei autorizații de introducere pe piață care se referă la rezultatele testelor preclinice sau ale studiilor clinice intervenționale prezentate în cererea privind prima autorizație de introducere pe piață fără consimțământul explicit al titularului primei autorizații de introducere pe piață, cu excepția cazului în care acordurile internaționale recunoscute de ambele părți cuprind dispoziții contrare. Această normă se aplică indiferent dacă informațiile menționate la alineatul (1) sau (2) au fost sau nu puse la dispoziția publicului.

(3) Prezentul articol nu aduce atingere duratelor de protecție suplimentare pe care fiecare parte le poate prevedea în legislația sa.

(4) În ceea ce privește Republica Uzbekistan, prezentul articol se aplică după doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord.

ARTICOLUL 118

Protecția datelor prezentate în vederea obținerii unei autorizații de introducere pe piață a unor produse de protecție a plantelor

(1) Fiecare parte recunoaște un drept temporar al proprietarului unui raport de testare sau al unui raport de studiu prezentat pentru prima oară în vederea obținerii unei autorizații de introducere pe piață a unui produs de protecție a plantelor. În această perioadă, raportul de testare sau de studiu nu se utilizează în favoarea unei alte persoane care dorește să obțină o autorizație de introducere pe piață a unui produs de protecție a plantelor, cu excepția cazului în care s-a dovedit că primul proprietar și-a exprimat consimțământul explicit în acest sens. Acest drept este denumit în continuare „protecția datelor”.

(2) Raportul de testare sau de studiu prezentat în vederea obținerii unei autorizații de introducere pe piață a unui produs de protecție a plantelor ar trebui să îndeplinească următoarele condiții:

(a) să fie necesar în scopul autorizării sau al modificării unei autorizații pentru a permite utilizarea pe alte culturi; și

(b) să fie recunoscut ca fiind conform cu principiile de bună practică de laborator sau de bună practică experimentală.

(3) Durata de protecție a datelor este de cel puțin 10 ani de la data primei autorizații eliberate de autoritatea relevantă de pe teritoriul părții respective. În cazul produselor de protecție a plantelor cu risc scăzut, durata poate fi prelungită până la 13 ani.

(4) Durata de protecția a datelor se prelungește cu 3 luni pentru fiecare prelungire a autorizației pentru utilizări minore în cazul în care cererile de autorizare sunt prezentate de titularul autorizației după cel târziu 5 ani de la data primei autorizații. Durata totală de protecție a datelor nu poate depăși în niciun caz 13 ani. În cazul produselor de protecție a plantelor cu risc scăzut, durata totală de protecție a datelor nu poate depăși în niciun caz 15 ani.

(5) Un raport de testare sau de studiu este protejat, de asemenea, dacă este necesar pentru reînnoirea sau revizuirea unei autorizații. În aceste cazuri, durata de protecție a datelor este de 30 de luni.

(6) În pofida alineatelor (3), (4) și (5), organismul public responsabil cu acordarea unei autorizații de introducere pe piață nu ia în considerare informațiile menționate la alineatele (1) și (2) pentru nicio autorizație de introducere pe piață ulterioară, indiferent dacă acestea au fost sau nu puse la dispoziția publicului.

(7) Fiecare parte adoptă măsuri care să oblige solicitantul și titularii de autorizații anterioare stabiliți pe teritoriul său să facă schimb de informații proprietare, astfel încât să se evite repetarea testelor pe animale vertebrate.

(8) În ceea ce privește Republica Uzbekistan, prezentul articol se aplică după doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord.

SUBSECȚIUNEA 7

SOIURI DE PLANTE

ARTICOLUL 119

Dispoziții generale

Fiecare parte protejează drepturile de proprietate asupra soiurilor de plante, în conformitate cu Convenția internațională pentru protecția noilor soiuri de plante („Convenția UPOV”), astfel cum a fost revizuită ultima dată la Geneva la 19 martie 1991, inclusiv excepțiile opționale de la dreptul amelioratorului prevăzute la articolul 15 alineatul (2) din Convenția UPOV. Părțile cooperează pentru a promova și a asigura respectarea drepturilor menționate.

SECȚIUNEA 3

ASIGURAREA RESPECTĂRII DREPTURILOR DE PROPRIETATE INTELECTUALĂ

SUBSECȚIUNEA 1

PROCEDURI CIVILE ȘI ADMINISTRATIVE PENTRU ASIGURAREA RESPECTĂRII NORMELOR

ARTICOLUL 120

Obligații generale

(1) Fiecare parte își reafirmă angajamentul de a respecta partea a III-a a Acordului TRIPS și prevede măsurile, procedurile și măsurile reparatorii necesare pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală.

În sensul secțiunii 3, termenul „drepturi de proprietate intelectuală” nu include drepturile reglementate de secțiunea 2 subsecțiunea 6.

(2) Măsurile, procedurile și măsurile reparatorii menționate la alineatul (1):

(a) sunt corecte și echitabile;

(b) nu presupun o complexitate sau costuri inutile, termene nerezonabile sau întârzieri nejustificate;

(c) sunt eficace, proporționale și disuasive;

(d) se aplică astfel încât să se evite crearea de bariere în calea comerțului legitim și să se prevadă garanții împotriva utilizării lor abuzive.

ARTICOLUL 121

Persoanele care au dreptul de a solicita aplicarea de măsuri, proceduri și măsuri reparatorii

Fiecare parte recunoaște ca persoane eligibile să solicite aplicarea măsurilor, a procedurilor și a măsurilor reparatorii menționate în prezenta subsecțiune și în partea a III-a a Acordului TRIPS:

(a) titularii de drepturi de proprietate intelectuală, în conformitate cu legislația aplicabilă;

(b) toate celelalte persoane autorizate să utilizeze drepturile respective, în special beneficiarii de licențe, în măsura în care acest lucru este permis și conform cu legislația aplicabilă;

(c) organismele de gestiune colectivă a drepturilor de proprietate intelectuală care sunt recunoscute cu regularitate ca având dreptul de a-i reprezenta pe titularii drepturilor de proprietate intelectuală, în măsura în care acest lucru este permis de legislația aplicabilă și conform cu aceasta;

(d) organismele de apărare a intereselor profesionale care sunt recunoscute cu regularitate ca având dreptul de a-i reprezenta pe titularii drepturilor de proprietate intelectuală, în măsura în care acest lucru este permis de legislația aplicabilă și conform cu aceasta.

ARTICOLUL 122

Elemente de probă

(1) Fiecare parte se asigură că, încă înainte de demararea procedurilor de examinare pe fond a cauzei, autoritățile judiciare competente pot să dispună, la cererea unei părți care a prezentat elemente de probă accesibile în mod rezonabil în sprijinul cererii conform căreia dreptul său de proprietate intelectuală a fost încălcat sau este pe cale de a fi încălcat, adoptarea de măsuri provizorii prompte și eficiente pentru a păstra elementele de probă relevante în ceea ce privește presupusa încălcare, sub rezerva protejării informațiilor confidențiale. Atunci când dispun măsuri tranzitorii sau provizorii, autoritățile judiciare iau în considerare interesele legitime ale presupusului autor al încălcării.

(2) Aceste măsuri pot include descrierea detaliată, cu sau fără prelevarea de eșantioane, ori confiscarea mărfurilor care fac obiectul presupusei încălcări și, în cazurile adecvate, confiscarea materialelor și a echipamentelor utilizate pentru a produce sau a distribui aceste mărfuri, precum și a documentelor referitoare la acestea.

(3) Fiecare parte ia măsurile care se impun, în cazul în care un drept de proprietate intelectuală este încălcat la nivel comercial, pentru a permite autorităților judiciare competente să dispună, după caz și la cererea unei părți, comunicarea documentelor bancare, financiare sau comerciale aflate sub controlul părții adverse, sub rezerva protejării informațiilor confidențiale.

ARTICOLUL 123

Dreptul la informare

(1) Fiecare parte se asigură că, în cadrul unor proceduri în materie civilă având ca obiect încălcarea unui drept de proprietate intelectuală și ca urmare a unei cereri a reclamantului, justificată și proporțională, autoritățile judiciare competente pot dispune ca autorul încălcării sau orice altă persoană care este parte la un litigiu sau martor la acesta să furnizeze informații privind originea și rețelele de distribuție a mărfurilor sau serviciilor care încalcă un drept de proprietate intelectuală.

(2) În sensul alineatului (1), expresia „orice altă persoană” înseamnă o persoană:

(a) despre care s-a constatat că deține în scop comercial mărfuri care încalcă drepturi de proprietate intelectuală;

(b) despre care s-a constatat că folosește în scop comercial servicii care încalcă drepturi de proprietate intelectuală;

(c) despre care s-a constatat că furnizează în scop comercial servicii utilizate în cadrul unor activități care încalcă drepturi de proprietate intelectuală; sau

(d) care a fost indicată, de către persoana menționată la prezentul alineat litera (a), (b) sau (c), ca fiind implicată în producerea, fabricarea sau distribuirea mărfurilor sau în furnizarea serviciilor.

(3) Informațiile prevăzute la alineatul (1) includ, după caz:

(a) numele și adresele producătorilor, ale fabricanților, ale distribuitorilor, ale furnizorilor și ale altor deținători anteriori ai mărfurilor sau ai serviciilor, precum și ale angrosiștilor și ale vânzătorilor cu amănuntul destinatari; sau

(b) informații privind cantitățile produse, fabricate, livrate, primite sau comandate, precum și prețul obținut pentru mărfurile sau serviciile în cauză.

(4) Alineatele (1) și (2) se aplică fără a aduce atingere altor acte legislative ale unei părți care:

(a) acordă titularului de drepturi dreptul de a primi informații mai cuprinzătoare;

(b) reglementează utilizarea în acțiunile civile a informațiilor comunicate în temeiul prezentului articol;

(c) reglementează răspunderea pentru utilizarea abuzivă a dreptului la informație;

(d) oferă posibilitatea de a refuza furnizarea de informații care ar constrânge persoana menționată la alineatul (1) să recunoască propria participare sau participarea rudelor apropiate la o încălcare a unui drept de proprietate intelectuală; sau

(e) reglementează protejarea confidențialității surselor de informații sau prelucrarea datelor cu caracter personal.

ARTICOLUL 124

Măsuri provizorii și asigurătorii

(1) Fiecare parte se asigură că autoritățile judiciare pot, la cererea reclamantului, să emită împotriva presupusului autor al încălcării o ordonanță președințială cu scopul de a preveni orice încălcare iminentă a unui drept de proprietate intelectuală, de a interzice, cu titlu provizoriu și sub rezerva, dacă este cazul, a plății unei daune cominatorii atunci când legislația internă prevede acest lucru, ca prezumatele încălcări ale acestui drept să continue sau de a subordona continuarea lor constituirii unor garanții destinate să asigure despăgubirea titularului dreptului. De asemenea, se poate emite o ordonanță președințială, în aceleași condiții, împotriva unui intermediar ale cărui servicii, inclusiv servicii de internet, sunt utilizate de către un terț pentru a încălca un drept de proprietate intelectuală.

(2) De asemenea, se poate emite o ordonanță președințială în vederea confiscării sau predării mărfurilor asupra cărora există o suspiciune privind încălcarea unui drept de proprietate intelectuală, pentru a împiedica introducerea sau circulația lor în circuitele comerciale.

(3) În cazul unei presupuse încălcări săvârșite în scop comercial, fiecare parte se asigură că, în cazul în care reclamantul dovedește că există circumstanțe care ar pune în pericol acoperirea prejudiciului, autoritățile judiciare pot dispune sechestrul asigurător asupra bunurilor mobile și imobile ale presupusului autor al încălcării, inclusiv blocarea conturilor sale bancare și a altor active. În acest scop, autoritățile competente pot dispune comunicarea unor documente bancare, financiare sau comerciale ori accesul corespunzător la informațiile relevante.

ARTICOLUL 125

Măsuri reparatorii

(1) Fiecare parte se asigură că, la cererea reclamantului și fără a aduce atingere daunelor-interese datorate titularului de drepturi ca urmare a încălcării săvârșite, autoritățile judiciare pot dispune, fără nicio despăgubire, distrugerea sau cel puțin scoaterea definitivă din circuitele comerciale a mărfurilor despre care s-a constatat că încalcă un drept de proprietate intelectuală. Dacă este cazul, autoritățile judiciare pot, de asemenea, dispune distrugerea materialelor și a instrumentelor utilizate predominant la crearea sau fabricarea mărfurilor respective.

(2) Autoritățile judiciare ale fiecărei părți au competența de a dispune ca măsurile reparatorii menționate la alineatul (1) să fie puse în aplicare pe cheltuiala autorului încălcării, cu excepția cazului în care se invocă motive speciale care să împiedice acest lucru.

(3) Atunci când se examinează o cerere de măsuri reparatorii, se iau în considerare nevoia de proporționalitate între gravitatea încălcării și măsurile reparatorii dispuse, precum și interesele terților.

(4) În ceea ce privește Republica Uzbekistan, alineatul (1) se aplică după trei ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord.

ARTICOLUL 126

Ordine în încetare

Fiecare parte se asigură că, atunci când s-a constatat, printr-o hotărâre judecătorească, o încălcare a unui drept de proprietate intelectuală, autoritățile judiciare pot să pronunțe împotriva autorului încălcării, precum și a unui intermediar ale cărui servicii sunt utilizate de un terț pentru încălcarea unui drept de proprietate intelectuală un ordin în încetare prin care interzic continuarea încălcării.

ARTICOLUL 127

Măsuri alternative

Fiecare parte poate să prevadă că, în cazurile în care este necesar și la cererea persoanei susceptibile să facă subiectul măsurilor prevăzute la articolul 125 sau 126, autoritățile judiciare pot dispune plata unei despăgubiri bănești în favoarea părții vătămate în locul aplicării măsurilor prevăzute la articolele menționate, dacă persoana respectivă a acționat fără intenție și fără neglijență, dacă aplicarea măsurilor în chestiune ar cauza persoanei respective un prejudiciu disproporționat și dacă despăgubirile bănești acordate părții vătămate par a fi, în mod rezonabil, satisfăcătoare.

ARTICOLUL 128

Daune-interese

(1) Fiecare parte se asigură că, la cererea părții vătămate, autoritățile judiciare obligă autorul unei încălcări care a acționat cu bună știință sau având motive rezonabile de a fi în cunoștință de cauză la plata către titularul dreptului a unor daune-interese proporționale cu prejudiciul real suferit de titularul de drepturi ca urmare a încălcării.

(2) Fiecare parte se asigură că, la stabilirea daunelor-interese menționate la alineatul (1), autoritățile judiciare:

(a) iau în considerare toate aspectele corespunzătoare, cum ar fi consecințele economice negative, inclusiv pierderea câștigurilor, suferite de partea vătămată, beneficiile realizate în mod neloial de către autorul încălcării și, după caz, alte elemente decât factorii economici, cum ar fi prejudiciul moral cauzat de încălcarea respectivă titularului dreptului; sau

(b) ca alternativă la litera (a), pot, atunci când este cazul, să stabilească o sumă forfetară pentru daune-interese, pe baza unor elemente cum ar fi, cel puțin, valoarea redevențelor sau a drepturilor care ar fi fost datorate dacă autorul încălcării ar fi cerut autorizația de a utiliza dreptul de proprietate intelectuală în cauză.

(3) În cazul în care autorul încălcării a săvârșit încălcarea nefiind în cunoștință de cauză sau neavând motive rezonabile de a fi în cunoștință de cauză, părțile pot să prevadă că autoritățile judiciare pot dispune în favoarea părții vătămate recuperarea câștigurilor sau plata unor daune-interese care pot fi prestabilite.

ARTICOLUL 129

Cheltuieli de judecată

Fiecare parte se asigură că, în general, partea care cade în pretenții suportă cheltuielile de judecată rezonabile și proporționale, precum și alte cheltuieli efectuate de partea care a avut câștig de cauză, cu excepția situației în care principiile de echitate nu permit acest lucru.

ARTICOLUL 130

Publicarea hotărârilor judecătorești

Fiecare parte se asigură că, în cadrul acțiunilor în justiție inițiate în legătură cu încălcarea unui drept de proprietate intelectuală, autoritățile judiciare pot dispune, la cererea reclamantului și pe cheltuiala autorului încălcării, luarea de măsuri corespunzătoare pentru difuzarea informațiilor cu privire la hotărâre, inclusiv afișarea hotărârii, precum și publicarea sa integrală sau parțială.

ARTICOLUL 131

Prezumția calității de autor sau de titular al dreptului

Părțile recunosc că, în scopul aplicării măsurilor, procedurilor și măsurilor reparatorii prevăzute în prezenta secțiune 3:

(a) pentru ca autorul unei opere literare sau artistice, până la proba contrară, să fie considerat ca atare și îndreptățit, prin urmare, să introducă o acțiune în constatarea încălcării drepturilor, este suficient ca numele său să fie menționat pe opera respectivă în modul obișnuit; și

(b) dispoziția de la litera (a) se aplică *mutatis mutandis* titularilor drepturilor conexe dreptului de autor în ceea ce privește obiectul protejat de acestea.

ARTICOLUL 132

Proceduri administrative

În măsura în care orice acțiune corectivă civilă poate fi ordonată ca urmare a procedurilor administrative cu privire la fondul unui caz, aceste proceduri sunt conforme cu principii echivalente, pe fond, cu cele enunțate în dispozițiile relevante din prezenta secțiune.

SUBSECȚIUNEA 2

ASIGURAREA RESPECTĂRII LEGII LA FRONTIERE

ARTICOLUL 133

Măsuri la frontieră

(1) În ceea ce privește mărfurile supuse controlului vamal, fiecare parte adoptă sau menține proceduri prin care un titular de drepturi poate depune cereri prin care solicită autorităților vamale să rețină mărfurile suspectate că încalcă mărcile, drepturile de autor și drepturile conexe, indicațiile geografice, brevetele, modelele de utilitate, desenele și modelele industriale, topografiile circuitelor integrate și drepturile de proprietate asupra soiurilor de plante (denumite în continuare „mărfuri suspectate”) sau să suspende acordarea liberului de vamă pentru astfel de mărfuri.

(2) Fiecare parte dispune de sisteme electronice pentru gestionarea de către autoritățile sale vamale a cererilor aprobate sau înregistrate.

(3) Atunci când o parte percepe o taxă pentru acoperirea costurilor administrative care rezultă din cerere sau înregistrare, taxa respectivă este proporțională cu serviciul furnizat și cu costurile suportate.

(4) Fiecare parte se asigură că autoritățile sale vamale decid într-un termen rezonabil cu privire la aprobarea sau înregistrarea unei cereri.

(5) Fiecare parte poate prevedea ca cererile menționate la alineatul (1) să se aplice în cazul transporturilor multiple.

(6) Fiecare parte se asigură că, în ceea ce privește mărfurile supuse controlului vamal, autoritățile sale vamale pot să acționeze din proprie inițiativă pentru a reține mărfurile suspectate sau a suspenda acordarea liberului de vamă pentru astfel de mărfuri.

(7) Fiecare parte se asigură că autoritățile sale vamale utilizează analiza riscurilor pentru a identifica mărfurile suspectate, pe lângă alte metode de identificare, în funcție de necesități.

(8) O parte poate adopta sau menține proceduri prin care autoritățile sale competente pot determina, în cursul unei perioade de timp rezonabile de la inițierea procedurilor menționate la alineatele (1) și (5), dacă mărfurile suspectate fac obiectul unei încălcări. Într-un astfel de caz, autoritățile competente sunt abilitate să dispună distrugerea mărfurilor ca urmare a determinării faptului că mărfurile fac obiectul unei încălcări. O parte poate institui proceduri care să permită distrugerea mărfurilor suspectate fără a fi necesară determinarea oficială a încălcării, în cazul în care persoanele implicate sunt de acord cu distrugerea sau nu se opun acesteia.

(9) Fiecare parte poate dispune de proceduri care permit distrugerea rapidă a mărcilor contrafăcute și a mărfurilor piratate transmise prin mesageria poștală sau prin serviciile de curierat.

(10) Fiecare parte poate decide să nu aplice prezentul articol în cazul importului de mărfuri introduse pe piață într-o altă țară de către titularii de drepturi sau cu consimțământul acestora. Părțile pot exclude de la aplicarea prezentului articol mărfurile cu caracter necomercial aflate în bagajele personale ale călătorilor.

(11) Fiecare parte se asigură că autoritățile sale vamale întreține un dialog periodic și promovează cooperarea cu părțile interesate relevante și cu alte autorități cu atribuții în asigurarea aplicării legislației în domeniul drepturilor de proprietate intelectuală.

(12) Părțile convin să coopereze în ceea ce privește comerțul internațional cu mărfuri suspectate. În special, părțile convin să facă schimb de informații privind comerțul cu mărfuri suspectate care afectează cealaltă parte.

(13) Fără a aduce atingere altor forme de cooperare, în ceea ce privește încălcarea legislației în materie de drepturi de proprietate intelectuală a cărei asigurare a respectării este de competența autorităților vamale în conformitate cu prezentul articol se aplică Protocolul privind asistența administrativă reciprocă în domeniul vamal.

(14) Subcomitetul menționat la articolul 136 este responsabil cu asigurarea funcționării și a punerii în aplicare corespunzătoare a prezentului articol, în special în ceea ce privește cooperarea dintre părți.

(15) În vederea punerii în aplicare a măsurilor la frontieră pentru asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală de către autoritățile vamale, indiferent dacă acestea intră sau nu sub incidența prezentei subsecțiuni, părțile asigură coerența și conformitatea cu articolul V din GATT 1994 și cu articolul 41 și secțiunea 4 din partea a III-a a Acordului TRIPS.

SECȚIUNEA 4

DISPOZIȚII FINALE

ARTICOLUL 134

Cooperarea

(1) Părțile convin să coopereze în vederea sprijinirii punerii în aplicare a angajamentelor și obligațiilor asumate în temeiul prezentului capitol. Părțile se bazează pe următoarele modalități, printre altele, în ceea ce privește cooperarea în materie de protecție a drepturilor de proprietate intelectuală și de asigurare a respectării acestora.

(2) Domeniile de cooperare includ următoarele activități, fără a se limita la acestea:

(a) schimbul de informații privind cadrul juridic referitor la drepturile de proprietate intelectuală și normele relevante în materie de protecție și de asigurare a respectării acestora;

(b) schimbul de experiență între părți cu privire la progresul legislativ;

(c) schimbul de experiență între părți cu privire la asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală;

(d) schimbul de experiență între părți privind asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală la nivel central și subcentral de către autoritățile vamale, polițienești, administrative și judiciare;

(e) coordonarea pentru prevenirea exporturilor de mărfuri contrafăcute, inclusiv cu alte țări;

(f) asistența tehnică, consolidarea capacităților; schimbul de personal și formarea personalului;

(g) protejarea și apărarea drepturilor de proprietate intelectuală și difuzarea de informații în această privință, printre altele, către mediul de afaceri și societatea civilă;

(h) sensibilizarea consumatorilor și a titularilor de drepturi; îmbunătățirea cooperării instituționale, în special între oficiile cu competență în materie de proprietate intelectuală;

(i) sensibilizarea și educarea publicului larg cu privire la politicile privind protecția și asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală;

(j) promovarea protecției și a asigurării respectării drepturilor de proprietate intelectuală prin intermediul colaborării dintre sectorul public și cel privat, cu implicarea IMM-urilor; și

(k) elaborarea unor strategii eficiente în vederea identificării publicului și a programelor de comunicare pentru a sensibiliza consumatorii și mijloacele de informare în masă cu privire la impactul încălcărilor drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv riscul pentru sănătate și securitate și legătura cu criminalitatea organizată.

(3) Fiecare parte poate face publice caietul de sarcini al produselor sau o fișă rezumat a acestuia, precum și punctele de contact relevante pentru controlul sau gestionarea indicațiilor geografice ale celeilalte părți, care sunt protejate în temeiul subsecțiunii 4.

(4) Părțile păstrează legătura fie direct, fie prin intermediul subcomitetului menționat la articolul 136, cu privire la toate aspectele legate de punerea în aplicare și funcționarea prezentei secțiuni.

ARTICOLUL 135

Inițiative voluntare ale părților interesate

Fiecare parte depune eforturi pentru a facilita inițiative voluntare ale părților interesate de reducere a încălcărilor drepturilor de proprietate intelectuală, inclusiv online și pe alte piețe, care să se axeze pe probleme concrete și să caute soluții practice realiste, echilibrate, proporționale și echitabile pentru toate părțile implicate, de exemplu în următoarele moduri:

(a) fiecare parte depune eforturi pentru reunirea consensuală a părților interesate pe teritoriul său, cu scopul de a facilita inițiativele voluntare pentru găsirea de soluții și eliminarea diferențelor în ceea ce privește protecția și asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală și reducerea încălcărilor;

(b) părțile se străduiesc să facă schimb de informații cu privire la eforturile de facilitare a inițiativelor voluntare ale părților interesate pe teritoriile lor; și

(c) părțile depun eforturi pentru a promova dialogul deschis și cooperarea între părțile interesate ale fiecăreia dintre ele și pentru a încuraja părțile interesate respective să caute soluții comune și să elimine împreună diferențele în ceea ce privește protecția și asigurarea respectării drepturilor de proprietate intelectuală și reducerea încălcărilor.

ARTICOLUL 136

Dispoziții instituționale

(1) Părțile înființează un Subcomitet pentru drepturile de proprietate intelectuală (denumit în continuare „Subcomitetul pentru DPI”), format din reprezentanți ai Uniunii Europene și ai Republicii Uzbekistan și însărcinat să monitorizeze punerea în aplicare a prezentului capitol și să intensifice cooperarea și dialogul dintre părți cu privire la drepturile de proprietate intelectuală.

(2) Subcomitetul pentru DPI se întrunește la cererea oricăreia dintre părți, prin rotație, în Uniunea Europeană și în Republica Uzbekistan, la o dată, într-un loc și într-un mod, care poate include videoconferința, stabilite de comun acord de către părți, dar nu mai târziu de 90 de zile de la prezentarea cererii.

(3) Subcomitetul pentru DPI facilitează punerea în aplicare a prezentului capitol și cooperarea între părți în toate chestiunile legate de proprietatea intelectuală. Mai precis, subcomitetul este responsabil cu modificarea:

(a) secțiunii A din anexa 7-A în ceea ce privește trimiterile la legislația aplicabilă pe teritoriul părților;

(b) secțiunii B din anexa 7-A în ceea ce privește elementele pentru înregistrarea și controlul indicațiilor geografice;

(c) anexei 7-B în ceea ce privește criteriile care trebuie incluse în procedura de opoziție; și

(d) anexa 7-C în ceea ce privește indicațiile geografice.

CAPITOLUL 8

CONCURENȚA ȘI ÎNTREPRINDERILE DEȚINUTE DE STAT

SECȚIUNEA A

CONCURENȚA

ARTICOLUL 137

Principii

Părțile recunosc importanța unei concurențe libere și nedenaturate în relațiile lor comerciale și în relațiile lor de investiții. Părțile recunosc faptul că practicile comerciale anticoncurențiale și intervențiile statului sunt susceptibile să denatureze buna funcționare a piețelor și să reducă avantajele liberalizării comerțului și a investițiilor.

ARTICOLUL 138

Neutralitatea concurențială

Fiecare parte aplică prezentul capitol tuturor întreprinderilor, publice sau private.

SUBSECȚIUNEA 1

COMPORTAMENTUL ANTICONCURENȚIAL ȘI CONTROLUL CONCENTRĂRILOR ECONOMICE

ARTICOLUL 139

Cadrul legislativ

Fiecare parte adoptă sau menține o legislație în domeniul concurenței care se aplică tuturor întreprinderilor, în toate sectoarele economiei[1], și care abordează, în mod eficace, următoarele practici:

(a) acordurile orizontale și verticale dintre întreprinderi, deciziile asociațiilor de întreprinderi și practicile concertate care au ca obiect sau ca efect împiedicarea, restricționarea sau denaturarea concurenței;

(b) abuzul de poziție dominantă din partea uneia sau mai multor întreprinderi; și

(c) concentrările dintre întreprinderi care ar împiedica în mod semnificativ concurența efectivă, în special în urma creării sau a consolidării unei poziții dominante.

[1] Pentru mai multă certitudine, în temeiul articolului 42 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, normele în materie de concurență din UE se aplică sectorului agricol în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și cu modificările sau înlocuirile ulterioare ale acestuia, dacă este cazul (JOUE L 347/2013).

ARTICOLUL 140

Sarcini de interes economic public

Aplicarea legislației în domeniul concurenței de către o parte nu ar trebui să împiedice, în drept sau în fapt, îndeplinirea sarcinilor speciale de interes public care pot fi atribuite întreprinderilor. Derogările de la legislația în domeniul concurenței a unei părți ar trebui să fie limitate la sarcinile de interes public și la ceea ce este strict necesar pentru îndeplinirea obiectivului de politică publică urmărit și ar trebui să fie transparente.

ARTICOLUL 141

Punere în aplicare

(1) Fiecare parte înființează și menține o autoritate independentă din punctul de vedere al funcționării care este responsabilă cu punerea integrală în aplicare și asigurarea eficace a respectării legislației sale în domeniul concurenței și care este dotată în mod corespunzător cu competențele și resursele necesare în acest scop.

(2) Fiecare parte aplică legislația sa în domeniul concurenței într-un mod transparent, respectând principiile echității procedurale, inclusiv dreptul la apărare al întreprinderilor în cauză, în special dreptul de a fi audiat și dreptul la exercitarea unei căi de atac.

ARTICOLUL 142

Cooperarea

(1) Părțile recunosc că este în interesul lor comun să promoveze cooperarea în ceea ce privește politica în domeniul concurenței și asigurarea respectării legislației.

(2) Pentru a facilita o astfel de cooperare, autoritățile de concurență ale părților pot face schimb de informații, sub rezerva normelor de confidențialitate prevăzute în legislația părților.

(3) Autoritățile de concurență ale părților se străduiesc să își coordoneze, în măsura posibilului și dacă este cazul, activitățile de asigurare a respectării legislației referitoare la comportamente sau cazuri similare sau conexe.

ARTICOLUL 143

Neaplicarea dispozițiilor privind soluționarea litigiilor

Capitolul 14 nu se aplică prezentei secțiuni.

SUBSECȚIUNEA 2

SUBVENȚII

ARTICOLUL 144

Definiție și domeniu de aplicare

(1) În sensul prezentei secțiuni, „o subvenție” înseamnă o măsură care îndeplinește condițiile prevăzute la articolul 1 alineatul 1.1 din Acordul SMC, indiferent dacă este acordată unei întreprinderi care fabrică bunuri sau unei întreprinderi care furnizează servicii[1].

(2) Prezenta secțiune se aplică subvențiilor care sunt specifice în sensul articolului 2 din Acordul SMC. Orice subvenție care intră sub incidența dispozițiilor articolului 148 din prezentul acord este considerată ca fiind specifică.

(3) Dispozițiile prezentei secțiuni nu se interpretează într-un mod care să împiedice, în drept sau în fapt, îndeplinirea sarcinilor speciale de interes public care pot fi atribuite întreprinderilor. Derogările de la normele prevăzute în prezenta secțiune ar trebui să fie limitate la sarcinile de interes public și la ceea ce este strict necesar pentru îndeplinirea obiectivului de politică publică și ar trebui să fie transparente.

[1] Pentru mai multă certitudine, această definiție nu aduce atingere rezultatului oricăror discuții viitoare din cadrul OMC cu privire la definiția subvențiilor pentru servicii. În funcție de evoluția acestor discuții la nivelul OMC, părțile pot actualiza prezentul acord în această privință.

(4) Articolul 146 din prezentul acord nu se aplică subvențiilor legate de comerțul cu mărfuri care intră sub incidența anexei 1 la Acordul privind agricultura.

(5) Articolele 146 și 147 nu se aplică sectorului audiovizual și sectorului turismului.

ARTICOLUL 145

Transparența

(1) În ceea ce privește o subvenție acordată sau menținută pe teritoriul său, fiecare parte face publice următoarele informații:

(a) temeiul juridic și scopul subvenției;

(b) forma subvenției;

(c) dacă este posibil, cuantumul total sau cuantumul anual înscris în buget pentru subvenție și denumirea destinatarului subvenției.

(2) O parte poate respecta alineatul (1) prin:

(a) transmiterea unei notificări în temeiul articolului 25 din Acordul SMC, care este prezentată cel puțin o dată la doi ani;

(b) transmiterea unei notificări în temeiul articolului 18 din Acordul privind agricultura; sau[1]

(c) asigurarea faptului că informațiile menționate la alineatul (1) sunt publicate de sine stătător sau în numele său pe un site web accesibil publicului până la data de 31 decembrie a anului calendaristic următor anului în care a fost acordată sau menținută subvenția.

ARTICOLUL 146

Consultări

(1) În cazul în care o parte consideră că o subvenție afectează sau poate afecta în mod negativ interesele sale comerciale sau în materie de liberalizare a investițiilor, aceasta își poate exprima preocuparea în scris către cealaltă parte și poate solicita informații suplimentare cu privire la această chestiune.

(2) Cererea menționată la alineatul (1) include o explicație a modului în care subvenția poate afecta în mod negativ interesele părții solicitante. Partea solicitantă poate solicita următoarele informații cu privire la subvenție:

(a) temeiul juridic și scopul subvenției;

(b) forma subvenției;

(c) datele și durata subvenției și orice alte termene aferente subvenției;

[1] Pentru mai multă claritate, cerințele de notificare prevăzute la articolul 145 alineatul (2) literele (a) și (b) se vor aplica Republicii Uzbekistan de la data aderării sale la OMC.

(d) cerințele de eligibilitate pentru subvenție;

(e) dacă este posibil, cuantumul total sau cuantumul anual înscris în buget pentru subvenție și denumirea destinatarului subvenției;

(g) orice alte informații care permit evaluarea efectelor potențial negative ale subvenției.

(3) Partea solicitată furnizează informațiile în scris în termen de cel mult 60 de zile de la data transmiterii cererii. În cazul în care partea solicitată nu furnizează informațiile solicitate, partea respectivă explică absența acestor informații în răspunsul său scris.

(4) După primirea informațiilor solicitate, partea solicitantă poate solicita consultări pe această temă. Consultările dintre părți pentru a discuta preocupările ridicate se desfășoară în termen de 60 de zile de la data cererii de consultări.

(5) Fiecare parte depune eforturi pentru a ajunge la o soluție reciproc satisfăcătoare.

ARTICOLUL 147

Subvenții supuse condițiilor

(1) În măsura în care o subvenție afectează în mod negativ comerțul sau investițiile celeilalte părți, fiecare parte depune eforturi pentru a aplica subvențiilor următoarele condiții:

(a) sunt permise subvențiile prin intermediul cărora un guvern garantează datoriile sau pasivele anumitor întreprinderi, cu condiția ca valoarea acestor datorii și pasive sau durata unei astfel de garanții să fie limitată; și

(b) sunt permise subvențiile acordate întreprinderilor insolvabile sau aflate în dificultate, cu condiția:

(i) să existe un plan de restructurare credibil, bazat pe ipoteze realiste pentru a asigura restabilirea viabilității pe termen lung a întreprinderii insolvente sau aflate în dificultate într-un interval de timp rezonabil; sau

(ii) ca întreprinderea să contribuie la costurile de restructurare; întreprinderile mici și mijlocii nu sunt obligate să contribuie la costurile de restructurare.

(2) Alineatul (1) litera (b) nu se aplică subvențiilor acordate întreprinderilor ca sprijin temporar de lichiditate sub formă de garanții pentru împrumuturi sau împrumuturi în perioada necesară pentru pregătirea unui plan de restructurare. Un astfel de sprijin temporar de lichiditate se limitează la suma necesară pentru a menține întreprinderea în activitate.

(3) Sunt permise subvențiile pentru a asigura ieșirea ordonată de pe piață a unei întreprinderi.

(4) Prezentul articol nu se aplică subvențiilor ale căror valori sau bugete cumulate sunt mai mici de 500 000 EUR per întreprindere pe o perioadă de trei ani consecutivi.

ARTICOLUL 148

Subvenții interzise

De la aderarea Republicii Uzbekistan la OMC, cu excepția dispozițiilor Acordului privind agricultura, se interzic următoarele subvenții pentru produsele industriale:

(a) subvențiile condiționate, în drept sau în fapt[1], fie exclusiv, fie printre multe alte condiții, de rezultatele la export; și

(b) subvențiile condiționate, fie exclusiv, fie printre multe alte condiții, de utilizarea produselor naționale în detrimentul produselor importate.

ARTICOLUL 149

Utilizarea subvențiilor

Fiecare parte se asigură că întreprinderile utilizează subvențiile doar în scopul în care au fost acordate.

[1] Această condiție este îndeplinită atunci când faptele demonstrează că acordarea unei subvenții, fără să fi fost din punct de vedere juridic condiționată de rezultatele la export, este în fapt legată de exporturi sau de încasările de export efective sau prevăzute. Simplul fapt că o subvenție este acordată unor întreprinderi care exportă nu se consideră pentru acest unic motiv ca o subvenție la export în sensul prezentei dispoziții.

SECȚIUNEA B

ÎNTREPRINDERI DEȚINUTE DE STAT,
ÎNTREPRINDERI CĂRORA LI S-AU CONFERIT DREPTURI SAU PRIVILEGII SPECIALE
ȘI MONOPOLURI DESEMNATE

ARTICOLUL 150

Definiții

În sensul prezentei secțiuni:

1. „acord” înseamnă Acordul Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (denumită în continuare „OCDE”) privind creditele la export care beneficiază de susținere oficială sau un angajament ulterior, elaborat în cadrul sau în afara OCDE, care a fost adoptat de cel puțin 12 membri inițiali ai OMC care erau participanți la acord la 1 ianuarie 1979;

2. „activități comerciale” înseamnă activități al căror rezultat final este producerea unui bun sau furnizarea unui serviciu, care va fi vândut în cantități și la prețuri stabilite de o întreprindere, și care sunt desfășurate cu intenția de a obține un profit[1];

[1] Pentru mai multă certitudine, activitățile unei întreprinderi care își desfășoară activitatea fără scop lucrativ sau pe principiul recuperării costurilor nu sunt activități desfășurate cu intenția de a obține un profit.

3. „considerente de ordin comercial” înseamnă preț, calitate, disponibilitate, vandabilitate, transport și alte clauze și condiții de achiziționare sau de vânzare ori alți factori care ar fi luați în considerare, în mod normal, în deciziile comerciale ale unei întreprinderi private care își desfășoară activitatea în conformitate cu principiile economiei de piață în ramura de activitate relevantă sau sectorul relevant;

4. „a desemna” înseamnă a stabili sau a autoriza un monopol sau a extinde domeniul de aplicare al unui monopol astfel încât să acopere un bun sau un serviciu suplimentar;

5. „monopol desemnat” înseamnă o entitate, inclusiv un consorțiu sau o agenție guvernamentală, care, pe o piață relevantă de pe teritoriul unei părți, este desemnată ca unic furnizor sau cumpărător al unui bun sau serviciu, fără a include o entitate căreia i s-a conferit un drept exclusiv de proprietate intelectuală, numai pentru motivul că i s-a conferit acest drept;

6. „o întreprindere căreia i s-au acordat drepturi sau privilegii speciale” înseamnă o întreprindere, publică sau privată, căreia o parte i-a acordat, în drept sau în fapt, drepturi sau privilegii speciale prin desemnarea sau limitarea la două sau mai multe a numărului de întreprinderi autorizate să furnizeze un bun sau un serviciu, în funcție de alte criterii decât criteriile obiective, proporționale și nediscriminatorii, afectând astfel în mod substanțial capacitatea oricărei alte întreprinderi de a furniza același bun sau serviciu în aceeași zonă geografică în condiții în mod semnificativ echivalente;

7. „serviciu furnizat în exercitarea autorității guvernamentale” înseamnă un serviciu furnizat în exercitarea autorității guvernamentale conform definiției din GATS, inclusiv, după caz, din anexa privind serviciile financiare la GATS; și

8. „întreprindere deținută de stat” înseamnă o întreprindere în care una dintre părți:

(a) deține direct peste 50 % din capitalul social;

(b) controlează exercitarea a peste 50 % din drepturile de vot în mod direct sau exercită în alt mod un grad echivalent de control prin drepturi de vot;

(c) are competența de a numi majoritatea membrilor consiliului de administrație sau ai oricărui alt organ de conducere echivalent; sau

(d) are competența de a exercita controlul[1] asupra întreprinderii.

ARTICOLUL 151

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta secțiune se aplică întreprinderilor deținute de stat, întreprinderilor cărora li s-au acordat drepturi sau privilegii speciale și monopolurilor desemnate care desfășoară o activitate comercială. În cazul în care astfel de întreprinderi sau monopoluri desfășoară atât activități comerciale, cât și activități necomerciale, numai activitățile comerciale sunt reglementate de prezenta secțiune.

(2) Prezenta secțiune se aplică întreprinderilor deținute de stat, întreprinderilor cărora li s-au acordat drepturi sau privilegii speciale și monopolurilor desemnate la toate nivelurile de guvernare.

[1] Pentru mai multă certitudine, pentru stabilirea controlului, se iau în considerare toate elementele de drept și de fapt relevante din fiecare caz.

(3) Prezenta secțiune nu se aplică întreprinderilor deținute de stat, întreprinderilor cărora li s-au acordat drepturi sau privilegii speciale ori monopolurilor desemnate atunci când acționează în calitate de entități contractante care intră sub incidența anexelor fiecărei părți la apendicele I la Acordul privind achizițiile publice, încheiat la Marrakesh la 15 aprilie 1994, care figurează în anexa 4 la Acordul OMC[1] sau sub incidența anexei 9-A la prezentul acord, atunci când achiziția este efectuată în scopuri guvernamentale, și nu în vederea revânzării comerciale a bunurilor sau serviciilor achiziționate sau în vederea utilizării bunurilor sau serviciilor achiziționate în furnizarea unui bun sau a unui serviciu în scopul vânzării comerciale.

(4) Prezenta secțiune nu se aplică niciunui serviciu furnizat în exercitarea autorității guvernamentale.

(5) Articolul 154 nu se aplică furnizării de servicii financiare de către o întreprindere deținută de stat în temeiul unui mandat guvernamental, dacă această furnizare de servicii financiare:

(a) sprijină exporturile sau importurile, cu condiția ca serviciile respective:

(i) să nu urmărească să se substituie finanțărilor comerciale; sau

(ii) să nu fie oferite în condiții mai favorabile decât cele care ar putea fi obținute pentru servicii financiare comparabile pe piața comercială;

(b) sprijină investițiile private în afara teritoriului părții, cu condiția ca serviciile:

(i) să nu urmărească să se substituie finanțărilor comerciale; sau

(ii) să nu fie oferite în condiții mai favorabile decât cele care ar putea fi obținute pentru servicii financiare comparabile pe piața comercială; sau

[1] Republica Uzbekistan nu este parte la Acordul privind achizițiile publice [UE: la data semnării prezentului acord.].

(c) este oferită în condiții conforme cu acordul, cu condiția să intre sub incidența acordului.

(6) Articolul 154 nu se aplică sectoarelor de servicii din afara domeniului de aplicare al prezentului acord, astfel cum se prevede în capitolul 12.

(7) Fără a aduce atingere articolului 190, articolul 154 nu se aplică achizițiilor și vânzărilor de bunuri sau servicii de către o întreprindere de stat, o întreprindere căreia i s-au acordat drepturi sau privilegii speciale ori un monopol desemnat al unei părți în sectoarele vizate de rezervele menționate în anexa 12-D sau în listele de angajamente specifice ale Uniunii Europene din cadrul GATS și în anexele 12-A, 12-B și 12-C.

ARTICOLUL 152

Relația cu Acordul OMC

(1) Articolul XVII alineatele (1)-(3) din GATT 1994, Înțelegerea privind interpretarea articolului XVII din GATT 1994 și articolul VIII alineatele (1), (2) și (5) din GATS sunt încorporate în prezentul acord și fac parte integrantă din acesta, *mutatis mutandis*.

(2) Prezentul articol se aplică de la data aderării Republicii Uzbekistan la OMC sau după șase ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord, oricare dintre acestea survine mai întâi.

ARTICOLUL 153

Dispoziții generale

(1) Fără a aduce atingere drepturilor și obligațiilor care îi revin fiecărei părți în temeiul prezentei secțiuni, nicio dispoziție a prezentei secțiuni nu împiedică o parte să stabilească sau să mențină întreprinderi deținute de stat, să acorde întreprinderilor drepturi sau privilegii speciale ori să desemneze sau să mențină monopoluri.

(2) Părțile nu obligă și nu încurajează o întreprindere deținută de stat, o întreprindere căreia i s-au acordat drepturi sau privilegii speciale ori un monopol desemnat să acționeze într-o manieră incompatibilă cu prezenta secțiune.

ARTICOLUL 154

Tratament nediscriminatoriu și considerații de ordin comercial

(1) Fiecare parte se asigură că întreprinderile sale deținute de stat, întreprinderile sale cărora li s-au acordat drepturi sau privilegii speciale sau monopolurile sale desemnate, atunci când desfășoară activități comerciale în achizițiile sau vânzările lor de bunuri sau servicii, acționează în conformitate cu considerente de ordin comercial, cu excepția cazurilor în care își îndeplinesc oricare dintre obligațiile aferente mandatului lor de serviciu public care nu sunt incompatibile cu alineatul (2).

(2) Fiecare parte se asigură că întreprinderile deținute de stat, întreprinderile cărora li s-au acordat drepturi sau privilegii speciale sau monopolurile desemnate, atunci când desfășoară activități comerciale:

(a) la achiziționarea unui bun sau a unui serviciu:

(i) acordă unui bun sau serviciu furnizat de o întreprindere a celeilalte părți un tratament care nu este mai puțin favorabil decât cel pe care îl acordă unui bun sau serviciu similar furnizat de întreprinderile sale;

(ii) acordă unui bun sau serviciu furnizat de întreprinderi care sunt investiții ale investitorilor celeilalte părți un tratament care nu este mai puțin favorabil decât cel pe care îl acordă unui bun sau serviciu similar furnizat de întreprinderi care sunt investiții ale investitorilor părții respective pe piața sa relevantă; și

(b) la vânzarea unui bun sau a unui serviciu:

(i) acordă unei întreprinderi a celeilalte părți un tratament nu mai puțin favorabil decât cel pe care îl acordă întreprinderilor sale; și

(ii) acordă întreprinderilor care sunt investiții ale investitorilor celeilalte părți un tratament care nu este mai puțin favorabil decât cel pe care îl acordă întreprinderilor care sunt investiții ale investitorilor părții respective pe piața sa relevantă;

(3) Alineatele (1) și (2) nu împiedică întreprinderile deținute de stat, întreprinderile cărora li s-au acordat drepturi sau privilegii speciale ori monopolurile desemnate:

(a) să achiziționeze sau să furnizeze bunuri ori servicii în condiții diferite, inclusiv privind prețul, cu condiția ca respectivele condiții diferite sau refuzul să fie conforme cu considerentele de ordin comercial; sau

(b) să refuze să achiziționeze sau să furnizeze bunuri ori servicii, cu condiția ca respectivele condiții diferite sau refuzul să fie conforme cu considerentele de ordin comercial.

(4) Prezentul articol se aplică după opt ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord.

ARTICOLUL 155

Cadrul de reglementare

(1) Fiecare parte utilizează în mod optim standardele internaționale relevante, inclusiv Orientările OCDE privind guvernanța corporativă a întreprinderilor deținute de stat.

(2) Fiecare parte se asigură că orice organism de reglementare sau orice alt organism exercitând o funcție de reglementare pe care îl înființează sau îl menține:

(a) este independent de oricare dintre întreprinderile reglementate de organismul respectiv și nu răspunde în fața acestora; și

(b) acționează imparțial[1] cu privire la toate întreprinderile reglementate de organismul respectiv, inclusiv întreprinderile deținute de stat, întreprinderile cărora li s-au acordat drepturi sau privilegii speciale și monopolurile desemnate[2].

(3) Fără a aduce atingere rezervei sale prevăzute în [anexele Servicii/Investiții], fiecare parte aplică actele sale cu putere de lege și actele administrative întreprinderilor deținute de stat, întreprinderilor cărora li s-au acordat drepturi sau privilegii speciale și monopolurilor desemnate în mod consecvent și nediscriminatoriu.

ARTICOLUL 156

Schimbul de informații

(1) O parte care consideră că interesele sale în temeiul prezentei secțiuni sunt afectate în mod negativ de activitățile comerciale ale unei întreprinderi deținute de stat, ale unei întreprinderi căreia i s-au acordat drepturi sau privilegii speciale ori ale unui monopol desemnat [denumit(ă) în continuare în cadrul prezentului articol „entitatea”] al celeilalte părți poate solicita celeilalte părți să furnizeze informații în scris cu privire la activitățile comerciale ale entității legate de punerea în aplicare a prezentei secțiuni, în conformitate cu alineatul (2).

---

1 Pentru mai multă certitudine, imparțialitatea cu care organismul își exercită funcțiile de reglementare trebuie să fie evaluată în funcție de metoda sau practica generală a organismului respectiv.

2 Pentru mai multă certitudine, în cazul sectoarelor în privința cărora părțile au convenit, în alte capitole, asupra unor obligații specifice referitoare la un astfel de organism, prevalează dispozițiile relevante din capitolele respective.

(2) Partea solicitată furnizează următoarele informații, cu condiția ca solicitarea să includă o explicație a modului în care activitățile entității pot aduce atingere intereselor părții solicitante în temeiul prezentei secțiuni și să precizeze care dintre următoarele informații trebuie furnizate:

(a) proprietatea și structura de vot a entității, indicând procentul de acțiuni deținute cumulativ de partea solicitată, de întreprinderile sale deținute de stat, de întreprinderile cărora li s-au acordat drepturi sau privilegii speciale ori de monopolurile desemnate, precum și procentul de drepturi de vot pe care le dețin cumulativ, în cadrul entității;

(b) o descriere a oricăror acțiuni preferențiale ori speciale, drepturi de vot speciale sau alte drepturi speciale pe care le dețin partea solicitată, întreprinderile sale deținute de stat, întreprinderile cărora li s-au acordat drepturi sau privilegii speciale ori monopolurile desemnate, în cazul în care aceste drepturi sunt diferite de cele aferente acțiunilor ordinare ale entității;

(c) o descriere a structurii organizatorice a entității și componența consiliului de administrație sau a oricărui alt organism echivalent;

(d) o descriere a departamentelor guvernamentale sau a organismelor publice care reglementează sau monitorizează entitatea, o descriere a cerințelor de raportare impuse acesteia de către departamentele sau organismele respective, precum și drepturile și practicile departamentelor sau organismelor respective în ceea ce privește numirea, revocarea sau remunerarea cadrelor superioare de conducere și a membrilor consiliului de administrație sau ai oricărui alt organ de conducere echivalent al entității;

(e) venitul anual și activele totale ale entității pe parcursul celei mai recente perioade de trei ani pentru care există informații disponibile;

(f) orice derogare, imunitate și măsură conexă de care beneficiază entitatea în temeiul actelor cu putere de lege și al normelor administrative ale părții solicitate; și

(g) orice informații suplimentare cu privire la entitate care sunt disponibile publicului, inclusiv rapoartele financiare anuale și auditurile efectuate de părți terțe.

(3) Dispozițiile alineatelor (1) și (2) nu obligă nicio parte să divulge informații confidențiale a căror divulgare ar fi incompatibilă cu actele sale cu putere de lege și normele sale administrative, ar împiedica aplicarea legii, ar fi contrară interesului public într-un alt mod sau ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale anumitor întreprinderi.

(4) În cazul în care partea solicitată nu dispune de informațiile solicitate, partea respectivă comunică motivele în scris părții care a solicitat informațiile.

(5) Prezentul articol nu se aplică întreprinderilor mici și mijlocii.

CAPITOLUL 9

ACHIZIȚII PUBLICE

ARTICOLUL 157

Definiții

În sensul prezentului capitol:

(a) „bunuri și servicii comerciale” înseamnă bunuri și servicii de tipul celor care sunt în general vândute sau oferite spre vânzare în comerț altor cumpărători decât autoritățile publice, sunt cumpărate de regulă de aceștia și sunt utilizate în alte scopuri decât cele ale autorităților publice;

(b) „serviciu de construcție” înseamnă un serviciu al cărui obiectiv este realizarea prin orice mijloc de lucrări civile sau de construcție, pe baza diviziunii 51 din Clasificarea centrală provizorie a produselor (CPC) a Organizației Națiunilor Unite;

(c) „licitație electronică” înseamnă un proces repetitiv care implică utilizarea de mijloace electronice pentru prezentarea de către furnizori a unor prețuri noi și/sau a unor valori noi pentru elementele netarifare cuantificabile ale ofertei care au legătură cu criteriile de evaluare, ceea ce duce la o clasificare sau la o reclasificare a ofertelor;

(d) „în scris” sau „scris(ă)” înseamnă orice expresie scrisă cu litere sau cu cifre care poate fi citită, reprodusă și comunicată ulterior. Aceasta poate include informațiile transmise și stocate prin mijloace electronice;

(e) „licitație restrânsă” înseamnă o metodă de achiziții publice prin care entitatea contractantă contactează unul sau mai mulți furnizori aleși de aceasta;

(f) „măsură” înseamnă orice act cu putere de lege, reglementare, procedură, orientare ori practică administrativă sau orice acțiune a unei entități contractante legată de achizițiile publice reglementate;

(g) „listă multifuncțională” înseamnă o listă de furnizori cu privire la care o entitate contractantă a hotărât că îndeplinesc condițiile de înscriere pe lista în cauză, pe care entitatea contractantă intenționează să o utilizeze de mai multe ori;

(h) „anunț de intenție” înseamnă un anunț publicat de o entitate contractantă prin care invită furnizorii interesați să depună o cerere de participare, o ofertă sau ambele;

(i) „compensare” înseamnă orice condiție sau măsură care încurajează dezvoltarea locală sau îmbunătățește conturile balanței de plăți ale unei părți, precum utilizarea conținutului de origine națională, acordarea de licențe pentru tehnologie, investițiile, comercializarea în contrapartidă și măsuri sau cerințe similare;

(j) „licitație deschisă” înseamnă o metodă de achiziții publice prin care toți furnizorii interesați pot depune o ofertă;

(k) „entitate contractantă” înseamnă o entitate care intră sub incidența secțiunii 1, 2 sau 3 din anexa 9;

(l) „furnizor calificat” înseamnă un furnizor care este recunoscut de o entitate contractantă ca îndeplinind condițiile de participare;

(m) „licitație selectivă” înseamnă o metodă de achiziție prin care numai furnizorii calificați sunt invitați de entitatea contractantă să depună o ofertă;

(n) „serviciile” includ serviciile de construcții, în absența unor dispoziții contrare;

(o) „standard” înseamnă un document aprobat de un organism recunoscut, care prevede, pentru utilizare comună și repetată, norme, orientări sau caracteristici pentru bunuri sau servicii sau pentru procesele și metodele de producție aferente acestora, document a cărui respectare nu este obligatorie și care poate, de asemenea, să includă sau să se refere exclusiv la cerințe privind terminologia, simbolurile, ambalarea, marcarea sau etichetarea aplicabile unui bun, unui serviciu, unui proces sau unei metode de producție;

(p) „furnizor” înseamnă o persoană sau un grup de persoane care furnizează sau ar putea furniza bunuri sau servicii; și

(q) „specificație tehnică” înseamnă o cerință din cadrul licitației care:

(i) prevede caracteristicile bunurilor sau ale serviciilor care fac obiectul achiziției publice, inclusiv calitatea, performanța, siguranța și dimensiunile acestora sau procesele și metodele de producție ori de furnizare a acestora; sau

(ii) se referă la cerințe privind terminologia, simbolurile, ambalarea, marcarea sau etichetarea aplicabile unui bun sau serviciu.

ARTICOLUL 158

Domeniu de aplicare și incidență

Aplicarea acordului

(1) Prezentul capitol se aplică după zece ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord.

(2) Prezentul capitol se aplică oricărei măsuri în domeniul achizițiilor publice reglementate, fie că este efectuată sau nu, exclusiv sau parțial, prin mijloace electronice.

(3) În sensul prezentului capitol, „achiziție publică reglementată” înseamnă o procedură de achiziție publică desfășurată în scopuri guvernamentale:

(a) pentru un bun, un serviciu sau orice combinație a acestora:

(i) astfel cum se specifică în anexa 9; și

(ii) care nu sunt achiziționate pentru a fi comercializate sau revândute ori pentru a fi utilizate în producția sau furnizarea de bunuri sau servicii care se comercializează sau se revând;

(b) prin orice mijloace contractuale, inclusiv cumpărare și închiriere sau cumpărare în rate, cu sau fără opțiune de cumpărare;

(c) a cărei valoare, estimată în conformitate cu alineatele (6)-(8), este egală sau mai mare decât cea a pragului relevant specificat în anexa 9, la momentul publicării unui anunț în conformitate cu articolul 162;

(d) de către o entitate contractantă; și

(e) care nu este exclusă în alt mod din domeniul de aplicare al alineatului (3) sau al anexei 9.

(4) Cu excepția cazurilor în care se prevede altfel în anexa 9, prezentul capitol nu se aplică:

(a) achiziției sau închirierii de terenuri, de construcții existente sau de alte bunuri imobile sau a drepturilor asupra acestora;

(b) acordurilor necontractuale sau oricărei forme de asistență pe care o acordă o parte, inclusiv acordurilor de cooperare, granturilor, împrumuturilor, infuziilor de capital, garanțiilor și stimulentelor fiscale;

(c) achizițiilor sau cumpărării de servicii de consiliere fiscală sau de depozit, de servicii de lichidare și gestionare pentru instituții financiare reglementate sau de servicii legate de vânzarea, de amortizarea și de distribuirea datoriei publice, inclusiv de împrumuturi și de obligațiuni de stat, de bonuri de trezorerie și de alte titluri de valoare;

(d) contractelor de ocupare a forței de muncă în sectorul public;

(e) achizițiilor publice organizate:

(i) cu scopul specific de a acorda asistență internațională, inclusiv ajutor pentru dezvoltare;

(ii) în temeiul procedurii sau condiției specifice prevăzute într-un acord internațional referitor la staționarea trupelor sau la punerea în aplicare în comun a unui proiect de către țările semnatare; sau

(iii) în cadrul procedurii sau condiției specifice a unei organizații internaționale sau finanțate prin granturi, împrumuturi sau alt tip de asistență internațională, în cazul în care procedura sau condiția aplicabilă nu ar fi conformă cu prezentul capitol.

(5) Fiecare parte specifică următoarele informații în subsecțiunile sale din anexa 9:

(a) în secțiunea 1, entitățile guvernamentale centrale ale căror achiziții publice sunt reglementate de prezentul capitol;

(b) în secțiunea 2, entitățile guvernamentale subcentrale ale căror achiziții publice sunt reglementate de prezentul capitol;

(c) în secțiunea 3, toate celelalte entități ale căror achiziții publice sunt reglementate de prezentul capitol;

(d) în secțiunea 4, bunurile care sunt reglementate de prezentul capitol;

(e) în partea 5, serviciile, altele decât cele de construcții, care sunt reglementate de prezentul capitol;

(f) în secțiunea 6, serviciile de construcții care sunt reglementate de prezentul capitol; și

(g) în secțiunea 7, eventualele note generale;

(h) în secțiunea 8, mijloacele media în care fiecare parte își publică anunțurile de achiziții publice, anunțurile de atribuire a contractelor și alte informații legate de sistemul său de achiziții publice reglementate, astfel cum se prevede în prezentul capitol.

(6) În cazul în care, în contextul unei achiziții publice reglementate, o entitate contractantă îi solicită unei persoane care nu intră sub incidența anexei 9 să organizeze proceduri de achiziții publice în conformitate cu anumite cerințe, articolul 160 se aplică *mutatis mutandis* unor astfel de cerințe.

Determinarea valorii

(7) La estimarea valorii unei achiziții publice pentru a stabili dacă este o achiziție publică reglementată, o entitate contractantă:

(a) nu o împarte în mai multe achiziții publice separate și nici nu selectează sau utilizează o anumită metodă de evaluare pentru a estima valoarea unei achiziții publice cu intenția de a o exclude total sau parțial din domeniul de aplicare al prezentului capitol; și

(b) include valoarea totală maximă estimată a achiziției publice pe toată durata sa, indiferent dacă este atribuită unuia sau mai multor furnizori, luând în considerare toate formele de remunerare, inclusiv:

(i) prime, taxe, comisioane și dobânzi; și

(ii) în cazul în care achiziția publică oferă posibilitatea unor opțiuni, valoarea totală a acestor opțiuni.

(8) În cazul în care o solicitare individuală de achiziție conduce la atribuirea a mai mult de un contract sau la atribuirea de contracte în părți separate („contracte recurente”), baza de calcul al valorii totale maxime estimate este:

(a) valoarea contractelor recurente pentru același tip de bunuri sau servicii atribuite în decursul ultimelor 12 luni sau în ultimul exercițiu financiar al entității contractante, corectată, dacă este posibil, pentru a ține seama de modificările anticipate de cantitate sau de valoare a bunurilor ori a serviciilor contractate pentru următoarele 12 luni; sau

(b) valoarea estimată a contractelor recurente pentru același tip de bunuri sau servicii care urmează a fi atribuite în decursul perioadei de 12 luni care urmează atribuirii contractului inițial sau exercițiului financiar al entității contractante.

(9) În cazul achizițiilor prin închiriere sau cumpărare în rate de bunuri și servicii ori al achizițiilor pentru care nu se specifică un preț total, baza pentru determinarea valorii este:

(a) pentru contractele cu durată determinată:

(i) în cazul în care durata este egală sau mai mică de 12 luni, valoarea maximă totală estimată pentru întreaga durată a contractului; sau

(ii) în cazul în care durata este mai mare de 12 luni, valoarea maximă totală estimată, care include orice valoare reziduală estimată;

(b) pentru contractele pe perioadă nedeterminată, tranșa lunară estimată înmulțită cu 48; și

(c) în cazul în care nu se poate stabili cu certitudine dacă durata contractului este determinată, se aplică litera (b).

ARTICOLUL 159

Securitate și excepții de ordin general

(1) Nicio dispoziție a prezentului capitol nu se interpretează ca împiedicând o parte să ia orice măsură sau să nu divulge informații pe care le consideră necesare pentru protecția intereselor sale esențiale de securitate în ceea ce privește achizițiile:

(a) de arme, muniție sau material de război;

(b) indispensabile pentru securitatea națională; sau

(c) în scopul apărării naționale.

(2) Sub rezerva cerinței ca astfel de măsuri să nu fie aplicate într-un mod care ar constitui un mijloc de discriminare arbitrară sau nejustificabilă între părți în cazurile în care există aceleași condiții sau o restricție disimulată în calea comerțului internațional, nicio dispoziție a prezentului capitol nu se interpretează ca împiedicând o parte să stabilească sau să aplice măsuri:

(a) necesare pentru protejarea moralității, a ordinii sau a siguranței publice;

(b) necesare pentru protecția vieții sau a sănătății oamenilor, a animalelor sau a plantelor;

(c) necesare pentru protejarea proprietății intelectuale; sau

(d) legate de bunuri sau servicii furnizate de persoane cu handicap, instituții filantropice sau prin munca deținuților.

ARTICOLUL 160

Principii generale

Nediscriminarea

(1) În ceea ce privește orice măsură privind achizițiile publice reglementate, fiecare parte, inclusiv entitățile contractante ale acesteia, acordă de îndată și necondiționat bunurilor și serviciilor celeilalte părți și furnizorilor celeilalte părți care oferă bunurile sau serviciile respective un tratament nu mai puțin favorabil decât tratamentul pe care partea respectivă, inclusiv entitățile contractante ale acesteia, îl acordă bunurilor, serviciilor și furnizorilor proprii.

(2) În ceea ce privește orice măsură în domeniul achizițiilor publice reglementate, orice parte, inclusiv entitățile contractante ale acesteia:

(a) nu acordă unui furnizor stabilit pe plan local un tratament mai puțin favorabil decât cel acordat unui alt furnizor stabilit pe plan local, pe baza gradului de control străin sau de participare străină la capital; sau

(b) nu discriminează un furnizor stabilit pe plan local pe baza faptului că bunurile sau serviciile oferite de furnizorul respectiv pentru o anumită achiziție publică sunt bunuri sau servicii ale celeilalte părți.

Utilizarea de mijloace electronice

(3) Atunci când organizează prin mijloace electronice o procedură de achiziții publice reglementate, orice entitate contractantă:

(a) se asigură că procedura de achiziții publice se desfășoară folosind sisteme și software de tehnologie a informațiilor, inclusiv cele legate de autentificarea și criptarea informațiilor, care sunt disponibile publicului larg și interoperabile cu alte sisteme și software de tehnologie a informațiilor disponibile publicului larg;

(b) menține mecanisme care asigură integritatea cererilor de participare și a ofertelor, inclusiv stabilirea momentului primirii ofertei și prevenirea accesului necorespunzător; și

(c) utilizează mijloace electronice de informare și comunicare pentru publicarea anunțurilor și a documentației de atribuire în cadrul procedurilor de achiziții publice și, în cea mai mare măsură posibilă, pentru depunerea ofertelor.

Desfășurarea achizițiilor publice

(4) Orice entitate contractantă organizează procedurile de achiziții publice reglementate într-un mod transparent și imparțial care:

(a) respectă dispozițiile prezentului capitol, utilizând metode precum licitația deschisă, licitația selectivă și licitația restrânsă;

(b) evită conflictele de interese; și

(c) împiedică practicile de corupție.

Regulile de origine

(5) În scopul procedurilor de achiziții publice reglementate, nicio parte nu poate aplica bunurilor sau serviciilor importate din cealaltă parte sau furnizate de aceasta reguli de origine diferite de regulile de origine pe care partea respectivă le aplică în același timp, în cursul schimburilor comerciale obișnuite, importurilor sau furnizării acelorași bunuri sau servicii originare din cealaltă parte.

Compensări

(6) În ceea ce privește achizițiile publice reglementate, nicio parte, inclusiv entitățile sale contractante, nu are în vedere, nu solicită și nici nu impune nicio operațiune de compensare.

Măsuri care nu sunt specifice achizițiilor publice

(7) Alineatele (1) și (2) nu se aplică:

(a) taxelor vamale și impunerilor de orice natură aplicate la import sau în legătură cu importul;

(b) metodei de percepere a acestor taxe și impuneri; și

(c) altor reglementări sau formalități de import și măsurilor care afectează comerțul cu servicii, altele decât măsurile care guvernează achizițiile publice reglementate.

Măsuri anticorupție

(8) Fiecare parte se asigură că dispune de măsuri adecvate pentru a combate corupția în cadrul achizițiilor publice. Măsurile respective pot include proceduri prin care se asigură faptul că devin neeligibili pentru participarea la achizițiile publice ale părții, fie pe o perioadă nedeterminată, fie pentru o anumită perioadă de timp, furnizorii cu privire la care autoritățile judiciare ale părții respective au stabilit, printr-o hotărâre definitivă, că s-au angajat în acțiuni frauduloase sau în alte acțiuni ilegale în legătură cu achizițiile publice pe teritoriul părții respective. Fiecare parte se asigură, de asemenea, că dispune de politici și proceduri pentru a elimina, în măsura posibilului, sau pentru a gestiona orice potențial conflict de interese din partea celor implicați în achiziții publice sau care au influență asupra achizițiilor publice.

ARTICOLUL 161

Informații privind sistemul de achiziții publice

(1) Fiecare parte:

(a) publică prompt orice acte cu putere de lege, norme administrative, hotărâri judecătorești, hotărâri administrative cu aplicare generală și clauze contractuale standard care sunt obligatorii în temeiul unui act cu putere de lege sau al unei norme administrative și care sunt incluse ca referință în anunțuri, în documentația de atribuire și în procedura de achiziții privind achizițiile publice reglementate și orice modificări ale acestora, pe un suport electronic sau de hârtie desemnat oficial, care este difuzat pe scară largă și rămâne accesibil publicului; și

(b) furnizează celeilalte părți, la cerere, o explicație în acest sens.

(2) Fiecare parte enumeră în secțiunea 8 din anexa 9:

(a) mijloacele electronice sau pe suport de hârtie folosite de partea respectivă pentru a publica informațiile descrise la alineatul (1);

(b) mijloacele electronice sau pe suport de hârtie în care partea publică anunțurile prevăzute la articolele 162, 164 și 171; și

(c) adresa sau adresele site-ului sau site-urilor web folosite de partea respectivă pentru a-și publica anunțurile referitoare la contractele atribuite în temeiul articolului 171 alineatul (2).

(3) Fiecare parte notifică prompt Comitetului de cooperare care acționează în configurația „Comerț” orice modificare a mijloacelor de informare care figurează în secțiunea 8 din anexa 9.

ARTICOLUL 162

Anunțuri

Anunțul de intenție

(1) Pentru fiecare achiziție reglementată, orice entitate contractantă publică un anunț de intenție, cu excepția situațiilor prevăzute la articolul 168.

Toate anunțurile (anunțul de intenție, anunțul succint și anunțul privind achizițiile publice planificate) trebuie să fie direct accesibile, prin mijloace electronice, în mod gratuit, prin intermediul unui punct unic de acces pe internet. În plus, anunțurile pot fi publicate, de asemenea, pe un suport de hârtie adecvat, care trebuie să fie difuzat pe scară largă și să rămână ușor accesibil publicului, cel puțin până la expirarea termenului indicat în anunț.

Fiecare parte menționează suportul electronic și suportul de hârtie adecvat în secțiunea 8 din anexa 9.

(2) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul capitol, fiecare anunț de intenție include:

(a) denumirea și adresa entității contractante și alte informații necesare în vederea contactării entității contractante și a obținerii tuturor documentelor pertinente privind achiziția publică, inclusiv informații privind costurile și condițiile de plată, dacă este cazul;

(b) o descriere a achiziției publice, inclusiv natura și cantitatea bunurilor sau serviciilor care urmează să facă obiectul achizițiilor publice sau, atunci când cantitatea nu este cunoscută, cantitatea estimată;

(c) în cazul contractelor recurente, dacă este posibil, o estimare a calendarului publicării următoarelor anunțuri de intenție;

(d) o descriere a eventualelor opțiuni;

(e) termenul prevăzut pentru livrarea bunurilor sau a serviciilor ori durata contractului;

(f) metoda de achiziții publice care va fi utilizată și dacă aceasta va presupune negociere sau desfășurarea unei licitații electronice;

(g) după caz, adresa și eventualul termen pentru depunerea cererilor de participare la procedura de achiziții publice;

(h) adresa și termenul pentru depunerea ofertelor;

(i) limba sau limbile în care pot fi depuse ofertele sau cererile de participare, dacă acestea pot fi depuse într-o altă limbă decât o limbă oficială a părții entității contractante;

(j) o listă și o scurtă descriere a oricăror condiții privind participarea furnizorilor, inclusiv a oricăror cerințe privind documente sau certificări specifice care trebuie prezentate de furnizori în legătură cu o astfel de participare, cu excepția cazului în care aceste cerințe sunt incluse în documentația de atribuire care este pusă la dispoziția tuturor furnizorilor interesați odată cu anunțul de intenție;

(k) în cazul în care, în temeiul articolului 164, o entitate contractantă intenționează să selecteze un număr limitat de furnizori calificați care să fie invitați să depună oferte, criteriile care vor fi utilizate pentru a-i selecta și, în cazurile aplicabile, orice limită privind numărul de furnizori cărora li se va permite să depună oferte; și

(l) o mențiune cu privire la faptul că achiziția publică este reglementată de prezentul capitol.

Anunțul succint

(3) Pentru fiecare achiziție publică preconizată, entitatea contractantă publică un anunț succint care este ușor accesibil, în același moment în care publică anunțul de intenție, în limba engleză. Anunțul succint conține cel puțin următoarele informații:

(a) obiectul achiziției publice;

(b) ultima zi în care se pot depune oferte sau, după caz, orice ultimă zi în care se pot depune cereri de participare la procedura de achiziții publice sau cereri de includere pe o listă multifuncțională; și

(c) adresa de la care se pot solicita documentele referitoare la procedura de achiziții publice.

Anunțul privind achizițiile publice planificate

(4) Entitățile contractante sunt încurajate să publice, cât mai devreme în fiecare exercițiu financiar, pe suportul electronic și, dacă este disponibil, pe suportul de hârtie adecvat menționat în secțiunea 8, un anunț privind planurile lor viitoare referitoare la procedurile de achiziții („anunțul privind achizițiile publice planificate”). Anunțul privind achizițiile publice planificate se publică, de asemenea, pe site-ul dedicat punctului unic de acces menționat în secțiunea 8. Anunțul privind achizițiile publice planificate ar trebui să includă obiectul achiziției publice și data sau perioada planificată pentru publicarea anunțului de intenție.

(5) Orice entitate contractantă care intră sub incidența secțiunii 2 sau 3 poate utiliza un anunț privind achizițiile publice planificate ca anunț de intenție cu condiția ca acesta să includă cât mai multe din informațiile prevăzute la alineatul (3) de care dispune entitatea, precum și o declarație prin care furnizorii interesați ar trebui să își exprime față de entitatea contractantă interesul pentru respectiva procedură de achiziții publice.

Fiecare parte menționează suportul electronic și suportul de hârtie adecvat în secțiunea 8 din anexa 9.

ARTICOLUL 163

Condiții de participare

(1) Orice entitate contractantă limitează condițiile de participare la o procedură de achiziții publice la condițiile esențiale pentru a asigura faptul că un furnizor dispune de capacitățile juridice și financiare și de abilitățile comerciale și tehnice pentru a se achita de obligațiile care îi revin în cazul în care este declarat câștigător al procedurii de achiziții publice respective.

(2) Atunci când stabilește condițiile de participare, orice entitate contractantă:

(a) nu impune condiția ca, pentru ca un furnizor să participe la o procedură de achiziții publice, acesta să fi câștigat anterior unul sau mai multe contracte atribuite de o entitate contractantă a unei anumite părți, dar poate solicita o experiență anterioară relevantă dacă aceasta este esențială pentru ca furnizorul să îndeplinească cerințele procedurii de achiziții publice; și

(b) nu impune ca experiența anterioară pe teritoriul părții să fie o condiție a achiziției publice, dar poate, după caz, să solicite ofertantului să demonstreze experiență anterioară dobândită în condiții climatice sau topografice specifice.

(3) Atunci când evaluează dacă un furnizor îndeplinește condițiile de participare, entitatea contractantă:

(a) evaluează capacitatea financiară și abilitățile comerciale și tehnice ale furnizorului pe baza activităților economice ale furnizorului respectiv desfășurate atât pe teritoriul părții de care aparține entitatea contractantă, cât și în afara acestuia; și

(b) își bazează evaluarea pe condițiile specificate în prealabil de ea însăși în anunțuri sau în documentația de atribuire.

(4) În cazul în care există dovezi justificative, o parte, inclusiv entitățile sale contractante, poate exclude un furnizor din motive precum:

(a) falimentul;

(b) falsul în declarații;

(c) deficiențe semnificative sau persistente în îndeplinirea oricărei cerințe sau obligații de fond în cadrul unuia sau mai multor contracte anterioare;

(d) sentințe definitive privind comiterea unor infracțiuni grave sau a altor încălcări grave;

(e) abateri profesionale sau fapte ori omisiuni care se reflectă negativ asupra integrității comerciale a furnizorului;

(f) neplata impozitelor; sau

(g) faptul că furnizorul a devenit neeligibil pentru participare în temeiul articolului 160 alineatul (9).

ARTICOLUL 164

Calificarea furnizorilor

Sisteme de înregistrare și proceduri de calificare

(1) Orice parte, inclusiv entitățile sale contractante, poate menține un sistem de înregistrare în cadrul căruia furnizorii interesați sunt obligați să se înregistreze și să furnizeze anumite informații. În acest caz, partea se asigură că furnizorii interesați au acces la informațiile privind sistemul de înregistrare și că pot solicita înregistrarea în orice moment. Entitatea contractantă sau altă autoritate responsabilă cu sistemul de înregistrare îi informează pe furnizorii interesați într-un termen rezonabil cu privire la decizia de a le aproba sau de a le respinge cererea. În cazul în care cererea este respinsă, decizia este motivată în mod corespunzător.

(2) Fiecare parte se asigură că:

(a) entitățile sale contractante depun eforturi în vederea reducerii la minimum a diferențelor în ceea ce privește propriile proceduri de calificare; și

(b) în cazul în care entitățile sale contractante mențin sisteme de înregistrare, entitățile depun eforturi în vederea reducerii la minimum a diferențelor în ceea ce privește propriile sisteme de înregistrare.

(3) O parte, inclusiv entitățile sale contractante, nu adoptă și nici nu aplică un sistem de înregistrare sau o procedură de calificare care are drept scop sau efect crearea de obstacole inutile în calea participării furnizorilor celeilalte părți în cadrul procedurilor sale de achiziții publice.

Licitația selectivă

(4) Atunci când intenționează să utilizeze licitația selectivă, entitatea:

(a) include în anunțul de intenție cel puțin informațiile prevăzute la articolul 162 alineatul (3) literele (a), (b), (f), (g), (j), (k) și (l) și invită furnizorii să depună o cerere de participare; și

(b) până la începerea perioadei de depunere a ofertelor, pune la dispoziția furnizorilor calificați cel puțin informațiile menționate la articolul 162 alineatul (3) literele (c), (d), (e), (h) și (i), cărora le notifică acest lucru în conformitate cu articolul 166 alineatul (3) litera (b).

(5) Orice entitate contractantă permite tuturor furnizorilor calificați să participe la o anumită procedură de achiziții publice, exceptând situația în care entitatea contractantă menționează în anunțul de intenție o limitare a numărului de furnizori cărora li se va permite să depună oferte și criteriile de selecție a numărului limitat de furnizori. O invitație de a depune o ofertă se adresează numărului de furnizori necesar pentru a asigura o concurență efectivă.

(6) În cazul în care documentația de atribuire nu este publicată de la data publicării anunțului menționat la alineatul (4), o entitate contractantă se asigură că documentele respective sunt concomitent puse la dispoziția tuturor furnizorilor calificați selectați în conformitate cu alineatul (5).

Listele multifuncționale

(7) Orice entitate contractantă poate menține o listă multifuncțională de furnizori, cu condiția ca un anunț prin care furnizorii interesați sunt invitați să solicite includerea pe listă:

(a) să fie publicat anual; și

(b) în cazul în care este publicat prin mijloace electronice, să fie disponibil permanent

pe suportul adecvat menționat în secțiunea 8.

(8) Anunțul prevăzut la alineatul (7) cuprinde:

(a) o descriere a bunurilor sau a serviciilor ori a categoriilor acestora pentru care se poate folosi lista;

(b) condițiile de participare care trebuie îndeplinite de către furnizori pentru a figura pe listă și metodele pe care entitatea contractantă le va utiliza pentru a verifica dacă un furnizor îndeplinește aceste condiții;

(c) denumirea și adresa entității contractante și alte informații necesare în vederea contactării entității și obținerii tuturor documentelor pertinente privind lista;

(d) perioada de valabilitate a listei și mijloacele de reînnoire sau de încetare a utilizării acesteia sau, în cazul în care nu se prevede perioada de valabilitate, o menționare a metodei prin care se va notifica încetarea utilizării listei; și

(e) o mențiune conform căreia lista poate fi utilizată pentru achizițiile publice reglementate de prezentul capitol.

(9) În pofida alineatului (7), atunci când valabilitatea unei liste multifuncționale este de trei ani sau mai puțin, o entitate contractantă poate publica anunțul menționat la alineatul (7) numai o dată, la începutul perioadei de valabilitate a listei, cu condiția ca:

(a) anunțul să precizeze perioada de valabilitate și faptul că nu vor mai fi publicate anunțuri ulterioare; și

(b) anunțul să fie publicat prin mijloace electronice și să fie disponibil permanent în perioada sa de valabilitate.

(10) O entitate contractantă permite furnizorilor să solicite în orice moment să fie incluși pe o listă multifuncțională și îi include pe listă, într-un termen rezonabil de scurt, pe toți furnizorii calificați.

(11) În cazul în care un furnizor care nu este inclus pe o listă multifuncțională depune o cerere de participare la o procedură de achiziții publice bazată pe o listă multifuncțională, împreună cu toate documentele necesare, în termenul prevăzut la articolul 166 alineatul (2), entitatea contractantă examinează cererea. Entitatea contractantă nu poate refuza să ia în calcul furnizorul respectiv pentru procedura de achiziții publice pe motiv că entitatea nu are suficient timp pentru a examina cererea, decât în cazuri excepționale când, având în vedere complexitatea achiziției, entitatea nu poate finaliza examinarea cererii în termenul prevăzut pentru prezentarea ofertelor.

Entitățile enumerate în secțiunile 2 și 3

(12) Orice entitate contractantă care intră sub incidența secțiunilor 2 și 3 din anexa 9 poate utiliza ca anunț de intenție un anunț prin care furnizorii sunt invitați să solicite includerea pe o listă multifuncțională cu condiția ca:

(a) anunțul să fie publicat în conformitate cu alineatul (7) și să includă informațiile prevăzute la alineatul (8), cât mai multe din informațiile cerute la articolul 162 alineatul (3), în măsura disponibilității acestora, și o declarație conform căreia acesta reprezintă un anunț de intenție sau că numai furnizorii de pe lista multifuncțională vor primi anunțurile de achiziție viitoare acoperite de lista multifuncțională; și

(b) entitatea să furnizeze prompt furnizorilor care și-au exprimat față de entitate interesul pentru o anumită procedură de achiziții publice suficiente informații pentru a le permite să își evalueze interesul pentru procedura de achiziții publice respectivă, inclusiv toate celelalte informații necesare în temeiul articolului 162 alineatul (3), în măsura în care aceste informații sunt disponibile.

(13) Orice entitate contractantă care intră sub incidența secțiunilor 2 și 3 din anexa 9 poate permite unui furnizor care a solicitat includerea pe o listă multifuncțională în conformitate cu alineatul (10) să depună o ofertă în cadrul unei anumite proceduri de achiziții publice atunci când entitatea contractantă are suficient timp pentru a analiza dacă furnizorul respectiv îndeplinește condițiile de participare.

(14) Entitatea contractantă informează prompt orice furnizor care depune o cerere de participare la o procedură de achiziții publice sau o solicitare de includere pe o listă multifuncțională cu privire la decizia entității contractante referitoare la respectiva cerere sau solicitare.

(15) În cazul în care o entitate contractantă respinge cererea unui furnizor de participare la o procedură de achiziții publice sau solicitarea acestuia de includere pe o listă multifuncțională, nu mai recunoaște un furnizor ca fiind calificat sau îl elimină de pe o listă multifuncțională, entitatea îl informează prompt pe furnizor și, la cererea acestuia, îi transmite o explicație în scris a motivelor deciziei sale.

ARTICOLUL 165

Specificații tehnice și documentația de atribuire

Specificații tehnice

(1) Nicio entitate contractantă nu pregătește, nu adoptă și nu aplică nicio specificație tehnică și nu stabilește nicio procedură de evaluare a conformității care are drept scop sau efect crearea unor obstacole inutile în calea comerțului internațional.

(2) Dacă este cazul, atunci când stabilește specificațiile tehnice pentru bunurile sau serviciile care fac obiectul procedurii de achiziții publice, entitatea contractantă:

(a) definește specificațiile tehnice mai degrabă în termeni de performanță și cerințe funcționale decât de caracteristici de proiectare sau descriptive; și

(b) fundamentează specificațiile tehnice pe standarde internaționale recunoscute de partea respectivă; în caz contrar, le fundamentează pe reglementări tehnice naționale, pe standarde naționale recunoscute sau pe coduri pentru construcții.

(3) Atunci când în specificațiile tehnice se utilizează caracteristici de proiectare sau descriptive, entitatea contractantă ar trebui să indice, atunci când este cazul, că va lua în considerare ofertele de bunuri sau servicii echivalente care îndeplinesc, în mod demonstrabil, cerințele procedurii de achiziții publice, incluzând formulări precum „sau echivalent(ă)” în documentația de atribuire.

(4) Entitatea contractantă nu stabilește specificații tehnice care necesită sau care fac trimitere la o anumită marcă sau denumire comercială, brevet, drept de autor, desen sau model, tip, origine specifică ori la un anumit producător sau furnizor, cu excepția cazului în care nu există o cale îndeajuns de precisă sau de inteligibilă pentru a descrie cerințele procedurii de achiziții publice respective și cu condiția includerii, în aceste cazuri, de către entitate, a unor formulări precum „sau echivalent(ă)” în documentația de atribuire.

(5) Entitatea contractantă nu solicită și nici nu acceptă, într-o manieră care ar putea avea ca efect eliminarea concurenței, din partea unei persoane care poate avea un interes comercial în ceea ce privește achiziția respectivă, consiliere care poate fi folosită la elaborarea sau adoptarea specificațiilor tehnice pentru o anumită achiziție.

(6) Pentru mai multă certitudine, orice parte, inclusiv entitățile contractante ale acesteia, poate să pregătească, să adopte sau să aplice specificații tehnice pentru a promova conservarea resurselor naturale sau protejarea mediului, cu condiția să facă acest lucru în conformitate cu dispozițiile prezentului articol.

Orice parte poate:

(a) să permită autorităților contractante să țină seama de considerentele de mediu și sociale pe tot parcursul procedurii de achiziții publice, cu condiția ca acestea să fie nediscriminatorii și să aibă legătură cu obiectul contractului; și

(b) să ia măsurile corespunzătoare pentru a asigura respectarea obligațiilor care îi revin în domeniile dreptului mediului, dreptului social și dreptului muncii, inclusiv a obligațiilor din capitolul 10.

Documentația de atribuire

(7) O entitate contractantă le pune la dispoziție furnizorilor documentația de atribuire, care include toate informațiile necesare pentru a le permite acestora să pregătească și să depună oferte admisibile. Cu excepția cazului în care aceste informații sunt prevăzute deja în anunțul de intenție, documentația de atribuire include o descriere completă privind:

(a) achiziția publică, inclusiv natura și cantitatea bunurilor sau serviciilor care urmează a fi achiziționate sau, în cazul în care cantitatea nu este cunoscută, cantitatea estimată și orice cerințe ce trebuie îndeplinite, inclusiv orice specificație tehnică, certificat de evaluare a conformității, planuri, desene sau materiale instructive;

(b) toate condițiile de participare a furnizorilor, inclusiv o listă a informațiilor și a documentelor pe care furnizorii sunt obligați să le prezinte în ceea ce privește condițiile de participare;

(c) toate criteriile de evaluare pe care entitatea le va aplica la atribuirea contractului și, exceptând cazul în care prețul este singurul criteriu, importanța relativă a criteriilor respective;

(d) dacă entitatea contractantă va desfășura procedura de achiziție publică prin mijloace electronice, orice cerințe privind autentificarea și criptarea sau alte cerințe legate de transmiterea informațiilor prin mijloace electronice;

(e) dacă entitatea contractantă va organiza o licitație electronică, regulile, inclusiv identificarea elementelor ofertei legate de criteriile de evaluare, pe baza cărora va fi desfășurată licitația;

(f) dacă ofertele vor fi deschise în cadrul unei ședințe publice, data, ora și locul deschiderii și, după caz, persoanele autorizate să fie prezente;

(g) orice alte clauze sau condiții, inclusiv condițiile de plată și orice limitare a mijloacelor prin care pot fi depuse ofertele, de exemplu pe suport de hârtie sau prin mijloace electronice; și

(h) orice date la care trebuie livrate bunurile sau furnizate serviciile.

(8) La stabilirea datei de livrare a bunurilor sau de furnizare a serviciilor care fac obiectul procedurii de achiziții publice, entitatea contractantă ține seama de anumiți factori precum complexitatea procedurii de achiziții publice, măsura în care se anticipează că va fi necesară subcontractarea și intervalul de timp realist necesar pentru producția, scoaterea din stoc și transportul bunurilor de la punctul de livrare sau pentru furnizarea serviciilor.

(9) Criteriile de evaluare specificate în anunțul de intenție sau în documentația de atribuire pot include, printre altele, prețul și alți factori de cost, calitatea, valoarea tehnică, caracteristicile de mediu și condițiile de livrare.

(10) În cel mai scurt timp posibil, orice entitate contractantă:

(a) pune la dispoziție documentația de atribuire, astfel încât furnizorii interesați să dispună de suficient timp pentru a depune oferte admisibile;

(b) furnizează, la cerere, documentația de atribuire oricărui furnizor interesat; și

(c) răspunde oricărei cereri rezonabile de informații relevante, adresată de orice furnizor interesat sau participant, cu condiția ca aceste informații să nu ofere respectivului furnizor un avantaj față de ceilalți furnizori.

Modificări

(11) Atunci când o entitate contractantă modifică criteriile sau cerințele prevăzute în anunțul de intenție sau în documentația de atribuire pusă la dispoziția furnizorilor care participă la procedură ori modifică sau republică un anunț sau o documentație de atribuire, entitatea respectivă transmite în scris orice astfel de modificări sau anunțul ori documentația de atribuire modificată sau republicată:

(a) tuturor furnizorilor care participă la procedură în momentul modificării, al amendării sau al republicării, dacă aceștia sunt cunoscuți de către entitate, și, în toate celelalte cazuri, în același mod în care au fost puse la dispoziție informațiile originale; și

(b) într-un termen adecvat, care să le permită furnizorilor respectivi să își modifice ofertele și să le depună din nou, după caz.

ARTICOLUL 166

Perioade de timp

(1) O entitate contractantă acordă furnizorilor, în funcție de propriile sale necesități rezonabile, suficient timp pentru a pregăti și a depune cereri de participare și oferte admisibile, ținând seama de factori precum:

(a) natura și complexitatea procedurii de achiziții publice;

(b) măsura în care se anticipează că va fi necesară subcontractarea; și

(c) termenele necesare pentru a transmite oferte prin alte mijloace decât cele electronice, atât din străinătate, cât și din țara respectivă, în cazul în care nu sunt utilizate mijloace electronice.

Aceste perioade de timp, inclusiv orice prelungire a perioadelor de timp, sunt aceleași pentru toți furnizorii interesați sau participanți.

(2) Orice entitate contractantă care utilizează licitația selectivă stabilește că termenul pentru depunerea cererilor de participare nu poate fi, în principiu, mai scurt de 25 de zile de la data publicării anunțului de intenție. În cazul în care respectarea unui astfel de termen nu este posibilă din cauza apariției unei situații urgente, justificate corespunzător de entitatea contractantă, termenul poate fi redus la nu mai puțin de zece zile.

(3) Cu excepția alineatelor (4), (5), (7) și (8), o entitate contractantă stabilește că termenul de depunere a ofertelor nu poate fi mai scurt de 40 de zile de la data la care:

(a) este publicat anunțul de intenție, în cazul unei licitații deschise; sau

(b) entitatea contractantă le comunică furnizorilor că vor fi invitați să prezinte oferte, indiferent dacă folosește sau nu o listă multifuncțională, în cazul licitației selective.

(4) Orice entitate contractantă poate reduce perioada de depunere a ofertelor la nu mai puțin de 20 zile în cazul în care:

(a) entitatea contractantă a publicat un anunț privind achizițiile publice planificate, astfel cum se descrie la articolul 162 alineatul (4), cu cel puțin 40 de zile și cel mult 12 luni înainte de publicarea anunțului de intenție, iar anunțul privind achizițiile publice planificate conține:

(i) o descriere a achiziției publice;

(ii) termenele aproximative de depunere a ofertelor sau a cererilor de participare;

(iii) o precizare a faptului că furnizorii interesați ar trebui să își exprime interesul cu privire la achiziție față de entitatea contractantă;

(iv) adresa de la care se pot obține documentele referitoare la procedura de achiziții publice; și

(v) cât mai multe din informațiile prevăzute a fi incluse în anunțul de intenție în conformitate cu articolul 162 alineatul (2), în măsura disponibilității acestora;

(b) în cazul achizițiilor publice recurente, entitatea contractantă indică într-un anunț inițial de intenție faptul că în anunțurile ulterioare se vor preciza perioadele de depunere a ofertelor, în temeiul prezentului alineat; sau

(c) respectarea termenului de depunere a ofertelor, stabilit în conformitate cu alineatul (3), nu este posibilă din cauza apariției unei situații urgente, justificate corespunzător de entitatea contractantă.

(5) O entitate contractantă poate reduce cu cinci zile termenul de depunere a ofertelor stabilit în conformitate cu alineatul (3) pentru fiecare dintre următoarele situații:

(a) anunțul de intenție se publică prin mijloace electronice;

(b) toată documentația de atribuire este pusă la dispoziție prin mijloace electronice la data publicării anunțului de intenție; și

(c) entitatea acceptă depunerea de oferte prin mijloace electronice.

(6) Utilizarea alineatului (5) coroborat cu alineatul (4) nu poate conduce în niciun caz la o reducere a termenului de depunere a ofertelor stabilit în conformitate cu alineatul (3) la mai puțin de 10 zile de la data publicării anunțului de intenție.

(7) În pofida oricărei alte dispoziții din prezentul articol, dacă o entitate contractantă achiziționează bunuri sau servicii comerciale ori o combinație a acestora, entitatea poate reduce termenul de depunere a ofertelor stabilit în conformitate cu alineatul (3) la cel puțin 13 zile, cu condiția să publice simultan prin mijloace electronice atât anunțul de intenție, cât și documentația de atribuire. În plus, atunci când acceptă oferte de bunuri sau servicii comerciale prin mijloace electronice, entitatea poate reduce termenul de depunere a ofertelor stabilit în conformitate cu alineatul (3) la cel puțin 10 zile.

(8) Dacă o entitate contractantă care intră sub incidența secțiunii 2 sau 3 din anexa 9 a selectat toți furnizorii calificați sau un număr limitat al acestora, termenul de depunere a ofertelor poate fi stabilit prin acord reciproc între entitatea contractantă și furnizorii selectați. În absența unui acord, termenul nu poate fi mai scurt de 10 zile.

ARTICOLUL 167

Negocierea

(1) Orice parte poate prevedea ca entitățile sale contractante să desfășoare negocieri cu furnizorii:

(a) dacă entitatea și-a manifestat intenția de a purta negocieri în anunțul de intenție prevăzut la articolul 162 alineatul (2); sau

(b) dacă din evaluare rezultă că nicio ofertă nu este în mod clar cea mai avantajoasă în ceea ce privește criteriile specifice de evaluare stabilite în anunțul de intenție sau în documentația de atribuire.

(2) Orice entitate contractantă:

(a) se asigură că orice eliminare a furnizorilor care participă la negocieri se efectuează în conformitate cu criteriile de evaluare prevăzute în anunțul de intenție sau în documentația de atribuire; și

(b) atunci când negocierile sunt încheiate, stabilește, pentru restul furnizorilor participanți, un termen comun de depunere a oricăror oferte noi sau revizuite.

ARTICOLUL 168

Licitația restrânsă

(1) Cu condiția să nu aplice prezenta dispoziție în scopul evitării concurenței între furnizori sau într-o manieră care să creeze o discriminare față de furnizorii celeilalte părți ori o protecție în favoarea furnizorilor interni, orice entitate contractantă poate recurge la licitația restrânsă și poate opta să nu aplice articolele 162-164, articolul 165 alineatele (7)-(11) și articolele 166, 167, 169 și 170 în oricare dintre următoarele situații:

(a) dacă:

(i) nu a fost depusă nicio ofertă sau niciun furnizor nu a solicitat participarea;

(ii) nu a fost depusă nicio ofertă care să îndeplinească cerințele esențiale prevăzute în documentația de atribuire;

(iii) niciun furnizor nu a îndeplinit condițiile de participare; sau

(iv) ofertele care au fost depuse au fost coluzive;

cu condiția ca cerințele din documentația de atribuire să nu fie modificate semnificativ;

(b) dacă bunurile sau serviciile pot fi furnizate numai de către un anumit furnizor și nu există bunuri sau servicii alternative sau substitutive rezonabile din oricare dintre următoarele motive:

(i) cerințele vizează o operă de artă;

(ii) protejarea brevetelor, a drepturilor de autor sau a altor drepturi exclusive; sau

(iii) din cauza absența concurenței din motive tehnice;

(c) pentru livrări suplimentare efectuate de către furnizorul inițial de bunuri sau servicii, care nu au fost incluse în procedura de achiziții publice inițială, dacă schimbarea furnizorului de astfel de bunuri sau servicii suplimentare:

(i) nu poate fi realizată din motive economice sau tehnice precum cerințe privind interschimbabilitatea sau interoperabilitatea cu echipamentele, programele informatice, serviciile sau instalațiile existente achiziționate în cadrul procedurii de achiziții inițiale; și

(ii) ar cauza entității contractante inconveniente substanțiale sau ar spori semnificativ costurile suportate de entitatea contractantă;

(d) numai atunci când este strict necesar, dacă, din motive de extremă urgență apărute ca urmare a unor evenimente care nu au putut fi prevăzute de către entitatea contractantă, bunurile sau serviciile nu ar putea fi obținute la timp prin organizarea unei licitații deschise sau a unei licitații selective;

(e) pentru bunuri achiziționate pe o piață de materii prime;

(f) dacă o entitate contractantă achiziționează un prototip sau un bun sau un serviciu nou, care a fost dezvoltat la cererea sa și pentru aceasta, în cursul unui anumit contract de cercetare, de experimentare, de studiu sau de dezvoltare inițială. Dezvoltarea inițială a unui prototip sau a unui bun sau serviciu nou poate include producția sau furnizarea limitată pentru a încorpora rezultatele testelor de pe teren și pentru a demonstra că bunul sau serviciul este adecvat pentru producția sau furnizarea pe scară largă la standarde acceptabile de calitate, însă nu include producția sau furnizarea pe scară largă pentru a stabili viabilitatea comercială sau pentru a amortiza cheltuielile de cercetare și dezvoltare;

(g) pentru achiziții efectuate în condiții extrem de avantajoase disponibile numai pentru o perioadă foarte scurtă de timp, în cadrul unor vânzări neobișnuite de bunuri, cum sunt cele care rezultă dintr-o lichidare, o administrare judiciară sau un faliment, și nu pentru achizițiile curente de la furnizori obișnuiți; sau

(h) dacă un contract este atribuit câștigătorului unui concurs de proiectare, cu condiția ca:

(i) modul în care a fost organizat concursul să respecte principiile prezentului capitol, în special cele referitoare la publicarea unui anunț de intenție; și

(ii) participanții să fie evaluați de un juriu independent, în vederea atribuirii unui contract de proiectare unui câștigător.

(2) Orice entitate contractantă întocmește un raport în scris cu privire la fiecare contract atribuit în conformitate cu alineatul (1). Raportul conține denumirea entității contractante, valoarea și tipul de bunuri sau servicii care fac obiectul procedurii de achiziții și o declarație în care se precizează circumstanțele și condițiile descrise la alineatul (1) care au justificat utilizarea licitației restrânse.

ARTICOLUL 169

Licitații electronice

Dacă o entitate contractantă intenționează să organizeze o procedură de achiziții publice reglementată prin intermediul unei licitații electronice, entitatea pune la dispoziția fiecărui participant, înainte de începerea licitației electronice:

(a) metoda de evaluare automată, inclusiv formula matematică, care se bazează pe criteriile de evaluare prevăzute în documentația de atribuire și care va fi utilizată la clasificarea sau reclasificarea automată din timpul licitației;

(b) rezultatele oricărei evaluări inițiale a elementelor ofertei sale atunci când contractul se atribuie pe baza criteriului ofertei celei mai avantajoase; și

(c) orice alte informații relevante referitoare la modul de desfășurare a licitației.

ARTICOLUL 170

Tratarea ofertelor și atribuirea contractelor

Tratarea ofertelor

(1) Orice entitate contractantă primește, deschide și tratează toate ofertele în cadrul unor proceduri care garantează echitatea și imparțialitatea procesului de achiziții publice, precum și confidențialitatea ofertelor.

(2) Nicio entitate contractantă nu penalizează niciun furnizor a cărui ofertă este primită după termenul specificat pentru primirea ofertelor în cazul în care întârzierea se datorează exclusiv unei erori de tratare a ofertei de către entitatea contractantă.

(3) Dacă o entitate contractantă oferă unui furnizor ocazia de a corecta erori neintenționate de formă în perioada dintre deschiderea ofertelor și atribuirea contractului, entitatea contractantă oferă aceeași ocazie tuturor furnizorilor participanți.

Atribuirea contractelor

(4) Pentru a fi luată în considerare la atribuirea contractului, o ofertă trebuie să fie transmisă în scris și, în momentul deschiderii ofertelor, trebuie să îndeplinească cerințele esențiale prevăzute în anunțuri și în documentația de atribuire și să îi aparțină unui furnizor care îndeplinește condițiile de participare.

(5) Cu excepția cazului în care entitatea contractantă constată că nu este în interesul public să atribuie un contract, entitatea atribuie contractul furnizorului cu privire la care entitatea a stabilit că are capacitatea de a duce la îndeplinire contractul și că, pe baza doar a criteriilor de evaluare precizate în anunțuri și în documentația de atribuire, a depus:

(a) cea mai avantajoasă ofertă; sau

(b) atunci când prețul este singurul criteriu, oferta care prevede cel mai mic preț.

(6) Atunci când entitatea contractantă primește o ofertă care prevede un preț neobișnuit de scăzut față de prețurile prevăzute în celelalte oferte depuse, aceasta poate verifica cu furnizorul că îndeplinește condițiile de participare și poate duce la îndeplinire contractul. Entitatea contractantă poate verifica, de asemenea, dacă furnizorul a obținut subvenții. În acest caz, oferta poate fi respinsă numai din acest motiv, cu excepția cazului în care furnizorul este în măsură să dovedească, într-un termen suficient stabilit de entitatea contractantă, că subvenția a fost acordată în conformitate cu normele referitoare la subvenții stabilite în prezentul acord.

(7) Nicio entitate contractantă nu utilizează opțiuni, nu anulează o procedură de achiziții publice și nu modifică contracte deja atribuite într-un mod care eludează obligațiile prevăzute în prezentul capitol.

(8) Fiecare parte prevede, ca regulă generală, o perioadă de așteptare între atribuirea și încheierea unui contract, cu scopul de a acorda suficient timp ofertanților necâștigători pentru a reexamina și a contesta decizia de atribuire.

ARTICOLUL 171

Transparența informațiilor privind procedura de achiziții publice

Informațiile oferite furnizorilor

(1) Entitatea contractantă informează prompt furnizorii participanți cu privire la deciziile entității referitoare la atribuirea contractului și, la cererea unui furnizor, transmite informațiile respective în scris. Sub rezerva articolului 172 alineatele (2) și (3), o entitate contractantă îi transmite, la cerere, unui furnizor a cărui ofertă nu a fost considerată câștigătoare, o explicație cu privire la motivele pentru care entitatea contractantă nu a selectat oferta sa și cu privire la avantajele relative ale ofertei declarate câștigătoare.

Publicarea informațiilor privind atribuirea contractelor

(2) În termen de cel mult 72 de zile de la atribuirea fiecărui contract care intră sub incidența prezentului capitol, orice entitate contractantă publică un anunț pe suportul electronic sau pe suportul de hârtie adecvat menționat în secțiunea 8 din anexa 9. În cazul în care entitatea publică anunțul exclusiv pe suport electronic, informațiile trebuie să rămână ușor accesibile pentru o durată rezonabilă. Anunțul include cel puțin următoarele informații:

(a) o descriere a bunurilor sau a serviciilor achiziționate;

(b) denumirea și adresa entității contractante;

(c) denumirea și adresa furnizorului declarat câștigător;

(d) valoarea ofertei declarate câștigătoare sau a ofertelor cu cel mai mare și cel mai mic preț luate în considerare la atribuirea contractului;

(e) data atribuirii contractului; și

(f) tipul metodei de achiziționare utilizate și, în cazurile în care s-a utilizat licitația restrânsă în conformitate cu articolul 168, o descriere a circumstanțelor care justifică utilizarea licitației restrânse.

Păstrarea documentației și a rapoartelor și asigurarea trasabilității electronice

(3) Pentru o perioadă de cel puțin trei ani de la data atribuirii unui contract, fiecare entitate contractantă păstrează:

(a) documentația și rapoartele procedurilor de achiziții și ale contractelor atribuite referitoare la achizițiile publice reglementate, inclusiv rapoartele prevăzute la articolul 168; și

(b) date care asigură trasabilitatea adecvată a desfășurării achizițiilor publice reglementate prin mijloace electronice.

ARTICOLUL 172

Divulgarea de informații

Informarea părților

(1) La cererea celeilalte părți, orice parte furnizează prompt orice informații necesare pentru a stabili dacă procedura de achiziții publice s-a desfășurat în mod corect, imparțial și cu respectarea dispozițiilor din prezentul capitol, inclusiv informații privind caracteristicile și avantajele relative ale ofertei declarate câștigătoare. În cazurile în care divulgarea acestor informații ar aduce atingere concurenței în cadrul viitoarelor proceduri de achiziții publice, partea care primește informațiile nu le divulgă niciunui furnizor decât după consultarea și obținerea consimțământului părții care a furnizat informațiile.

Nedivulgarea de informații

(2) În pofida oricărei alte dispoziții din prezentul capitol, nicio parte, inclusiv entitățile contractante ale acesteia, nu pune la dispoziția niciunui furnizor informații care ar putea aduce atingere concurenței echitabile dintre furnizori.

(3) Nicio dispoziție a prezentului capitol nu se interpretează ca reprezentând o obligație pentru oricare dintre părți, inclusiv entitățile sale contractante, autoritățile sale și organismele sale de control, de a divulga informații confidențiale, în cazul în care divulgarea acestora:

(a) ar obstrucționa aplicarea legii;

(b) ar putea aduce atingere concurenței echitabile dintre furnizori;

(c) ar prejudicia interesele comerciale legitime ale anumitor persoane, inclusiv protecția drepturilor de proprietate intelectuală; sau

(d) ar contraveni în alt mod interesului public.

Schimbul de date statistice

(4) Fiecare parte pune anual la dispoziția celeilalte părți date statistice privind achizițiile publice bilaterale.

ARTICOLUL 173

Procedurile de control

(1) Fiecare parte prevede o procedură de control administrativ sau judiciar efectuată în timp util, eficace, transparentă și nediscriminatorie prin care un furnizor poate reclama:

(a) o încălcare a prezentului capitol; sau

(b) în cazul în care furnizorul nu are dreptul de a reclama direct o încălcare a prezentului capitol în temeiul legislației părții în cauză, o nerespectare a măsurilor luate de partea respectivă pentru punerea în aplicare a prezentului capitol

în contextul unei achiziții publice reglementate în care furnizorul are sau a avut un interes. Normele de procedură pentru toate contestațiile se prezintă în scris și sunt puse la dispoziția publicului larg.

(2) În cazul în care un furnizor depune o reclamație în contextul unei achiziții publice reglementate în care furnizorul are sau a avut un interes, prin care invocă existența unei încălcări sau nerespectări, astfel cum este menționată la alineatul (1), partea în cauză își încurajează entitatea contractantă care se ocupă de procedura de achiziții publice și furnizorul să soluționeze plângerea prin desfășurarea de consultări. Entitatea analizează imparțial și în timp util orice astfel de reclamație într-un mod care nu aduce atingere participării furnizorului în cauză la proceduri de achiziții publice în curs sau viitoare ori dreptului acestuia de a cere măsuri corective în cadrul procedurii de control administrativ sau judiciar.

(3) Fiecărui furnizor i se acordă un interval de timp suficient pentru a pregăti și a depune o contestație, interval care în niciun caz nu este mai scurt de zece zile de la data la care furnizorul a luat cunoștință de motivul contestației sau ar fi trebuit în mod rezonabil să ia cunoștință de acesta.

(4) Fiecare parte stabilește sau desemnează cel puțin o autoritate administrativă sau judiciară imparțială, care este independentă de entitățile sale contractante, pentru a primi și a analiza o contestație depusă de către un furnizor în contextul unei achiziții publice reglementate.

(5) În cazul în care un alt organism decât una dintre autoritățile menționate la alineatul (4) analizează inițial o contestație, partea respectivă se asigură că furnizorul poate ataca decizia inițială în fața unei autorități administrative sau judiciare imparțiale care este independentă de entitatea contractantă a cărei achiziție publică face obiectul contestației.

(6) Fiecare parte se asigură că un organism de soluționare a contestațiilor care nu este o instanță supune decizia sa procedurii de control judiciar sau dispune de proceduri care prevăd că:

(a) entitatea contractantă trebuie să răspundă în scris contestației și să divulge toate documentele relevante organismului de soluționare a contestațiilor;

(b) participanții la proceduri („participanții”) au dreptul de a fi audiați înainte ca organismul de soluționare a contestațiilor să ia o hotărâre cu privire la contestație;

(c) participanții au dreptul să fie reprezentați și însoțiți;

(d) participanții au acces la toate procedurile;

(e) participanții au dreptul de a solicita ca procedurile să se desfășoare în public și să fie prezenți martori; și

(f) organismul de soluționare a contestațiilor trebuie să adopte hotărârile sau recomandările sale cu promptitudine, în scris, și să includă o explicație a motivelor care stau la baza fiecărei hotărâri sau recomandări.

(7) Fiecare parte adoptă sau menține proceduri care prevăd:

(a) măsuri interimare prompte pentru a menține posibilitatea furnizorului de a participa la procedura de achiziții publice. Astfel de măsuri interimare pot duce la suspendarea procesului de achiziții publice. Procedurile pot prevedea că, atunci când se decide dacă ar trebui aplicate astfel de măsuri, se poate ține cont de consecințele negative majore asupra intereselor vizate, inclusiv asupra interesului public. Justețea deciziei de a nu acționa se motivează în scris; și

(b) în cazul în care un organism de soluționare a contestațiilor a stabilit că a avut loc o încălcare sau o nerespectare, astfel cum se menționează la alineatul (1), acțiuni corective sau despăgubiri pentru pierderea sau daunele suferite, care se pot limita fie la costurile de pregătire a ofertei, fie la costurile aferente contestației, fie la ambele.

ARTICOLUL 174

Modificări și rectificări ale domeniului de reglementare

(1) Orice parte poate propune modificarea sau rectificarea clauzelor privind achizițiile sale publice reglementate prevăzute în anexa 9.

Modificări

(2) O parte care intenționează să propună o modificare a anexei 9:

(a) notifică acest lucru celeilalte părți în scris; și

(b) include în notificare o propunere de ajustări compensatorii adecvate pentru cealaltă parte, în vederea menținerii unui nivel de reglementare comparabil celui existent anterior modificării.

(3) În pofida alineatului (2) litera (b), nu este necesar ca o parte să furnizeze ajustări compensatorii dacă modificarea vizează o entitate contractantă asupra căreia partea a renunțat efectiv să exercite control sau influență.

(4) Cealaltă parte trebuie să prezinte obiecții în scris în termen de 45 de zile de la data primirii notificării menționate la alineatul (2) litera (a), în cazul în care contestă faptul că:

(a) o ajustare propusă în conformitate cu alineatul (2) litera (b) este adecvată pentru a menține un nivel comparabil de reglementare stabilită de comun acord; sau

(b) modificarea vizează o entitate asupra căreia partea a renunțat efectiv să exercite control sau influență, în conformitate cu alineatul (3).

Dacă nu a prezentat obiecții în termenul prevăzut, se consideră că cealaltă parte a acceptat ajustarea sau modificarea.

Rectificări

(5) Următoarele modificări ale anexei 9 sunt considerate a fi rectificări de natură pur formală, cu condiția ca acestea să nu aducă atingere nivelului de reglementare stabilit de comun acord prevăzut în prezentul capitol:

(a) o modificare a denumirii unei entități contractante;

(b) fuziunea a două sau mai multe entități contractante menționate în anexa 9; și

(c) separarea unei entități contractante menționate în anexa 9 în două sau mai multe entități contractante care sunt toate adăugate entităților contractante menționate în aceeași anexă 9.

Partea care efectuează o astfel de rectificare de natură pur formală nu este obligată să prevadă ajustări compensatorii.

(6) O dată la doi ani de la intrarea în vigoare a prezentului acord, fiecare parte notifică celeilalte părți propunerile de rectificări ale anexei 9.

(7) O parte poate notifica celeilalte părți o obiecție la o rectificare propusă în termen de 45 de zile de la data la care a primit notificarea. O parte care depune o obiecție își prezintă motivele pentru care consideră că propunerea de rectificare nu este conformă cu alineatul (5) și descrie efectul propunerii de rectificare asupra nivelului de reglementare stabilit de comun acord prevăzut în prezentul acord. În cazul în care nicio astfel de obiecție nu este transmisă în scris în termen de 45 de zile de la primirea notificării, se consideră că cealaltă parte este de acord cu propunerea de rectificare. Cealaltă parte poate solicita în scris un termen suplimentar pentru analizarea rectificărilor propuse, în cazul în care modificările propuse necesită o verificare suplimentară a informațiilor sau clarificări suplimentare din partea părții care formulează propunerea.

Consultările și soluționarea litigiilor

(8) În cazul în care cealaltă parte ridică obiecții cu privire la modificarea sau rectificarea propusă, părțile încearcă să soluționeze problema prin consultări. În cazul în care părțile nu ajung la niciun acord în termen de 60 de zile de la primirea obiecției, partea care dorește să modifice sau să rectifice anexa 9 poate deferi chestiunea procedurii de soluționare a litigiilor prevăzută în prezentul acord.

ARTICOLUL 175

Dispoziții instituționale

La cererea uneia dintre părți, Comitetul de cooperare, reunit în configurația „Comerț”, abordează aspecte legate de punerea în aplicare și funcționarea prezentului capitol, cum ar fi:

(a) modificarea, rectificarea sau amendarea anexei 9;

(b) aspecte legate de funcționarea prezentului capitol;

(c) orice alte aspecte referitoare la achizițiile publice.

CAPITOLUL 10

COMERȚUL ȘI DEZVOLTAREA DURABILĂ

ARTICOLUL 176

Context și obiective

(1) Părțile reamintesc Agenda 21 a Conferinței ONU din 1992 privind mediul și dezvoltarea, Declarația OIM din 1998 privind principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă, Declarația ministerială a Consiliului Economic și Social al ONU din 2006 privind ocuparea integrală a forței de muncă și munca decentă, Declarația OIM din 2008 privind justiția socială pentru o globalizare echitabilă și Agenda 2030 a ONU din 2015 pentru dezvoltare durabilă, împreună cu obiectivele sale de dezvoltare durabilă (denumite în continuare „ODD”).

(2) Părțile recunosc că dezvoltarea economică, dezvoltarea socială și protecția mediului sunt interdependente și sunt componente ale dezvoltării durabile care se consolidează reciproc. Părțile își afirmă angajamentul de a promova dezvoltarea comerțului sau a investițiilor internaționale astfel încât să contribuie la obiectivul dezvoltării durabile, mai ales astfel cum este exprimat în angajamentele lor multilaterale în domeniile muncii și mediului.

ARTICOLUL 177

Dreptul de a reglementa și nivelurile de protecție

(1) Părțile recunosc dreptul fiecărei părți de a-și defini propriile politici și priorități de dezvoltare durabilă, de a stabili nivelurile interne de protecție a mediului și a muncii pe care le consideră adecvate și de a adopta sau a modifica în consecință actele cu putere de lege și politicile sale relevante. Aceste niveluri, acte cu putere de lege și politici trebuie să fie conforme cu angajamentele fiecărei părți față de acordurile și standardele recunoscute la nivel internațional menționate la articolul 178.

(2) Fiecare parte depune eforturi pentru a se asigura că actele cu putere de lege și politicile sale relevante prevăd și încurajează un nivel ridicat de protecție a mediului și a muncii.

(3) Părțile recunosc că este inoportună încurajarea comerțului sau a investițiilor prin diminuarea sau reducerea nivelurilor de protecție prevăzute în legislația lor în domeniul mediului sau în standardele și legislația lor în domeniul muncii.

(4) Niciuna dintre părți nu încearcă să încurajeze comerțul sau investițiile prin neaplicarea legislației sale în domeniile mediului și muncii sau prin derogarea de la aceasta ori prin acțiuni susținute sau repetate ori prin inacțiune, omițând să asigure respectarea legislației sale în domeniile mediului și muncii.

ARTICOLUL 178

Acorduri multilaterale în domeniul mediului și convenții în domeniul muncii

(1) Părțile recunosc valoarea guvernanței și a acordurilor internaționale în materie de mediu ca răspuns al comunității internaționale la provocările legate de mediu la adresa dezvoltării durabile, precum și a ocupării integrale și productive a forței de muncă și a muncii decente pentru toți, ca elemente-cheie ale dezvoltării durabile.

(2) În acest context și ținând seama de articolele 290, 291, 292, 293, 294 și 295, fiecare parte pune efectiv în aplicare acordurile multilaterale în domeniul mediului (AMM) pe care le-a ratificat, inclusiv Acordul de la Paris din 2015 privind schimbările climatice și Convenția-cadru a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice, încheiată la New York la 9 mai 1992.

(3) Ținând seama de articolul 314, fiecare parte pune efectiv în aplicare standardele fundamentale de muncă recunoscute la nivel internațional, astfel cum sunt definite în convențiile fundamentale ale OIM, precum și în celelalte convenții ale OIM pe care Republica Uzbekistan și, respectiv, statele membre ale Uniunii Europene le-au ratificat. Părțile vor depune eforturi în vederea ratificării altor convenții și protocoale clasificate de OIM ca fiind actualizate. Fiecare parte va adopta și va pune în aplicare măsuri și politici privind securitatea și sănătatea în muncă și va menține un sistem eficient de inspecție a muncii, conform cu convențiile relevante ale OIM la care este sau poate deveni parte.

ARTICOLUL 179

Comerțul și investițiile în sprijinul dezvoltării durabile

(1) Părțile își reafirmă angajamentul de a consolida contribuția comerțului la obiectivul dezvoltării durabile. În consecință, părțile promovează responsabilitatea socială a întreprinderilor/practicile de conduită responsabilă în afaceri, comerțul și investițiile în bunuri și servicii de mediu, precum și utilizarea sistemelor de asigurare a durabilității, cum ar fi comerțul echitabil și etic și etichetarea ecologică.

(2) Părțile fac schimb de informații și de experiență cu privire la acțiunile pe care le întreprind pentru a promova coerența și susținerea reciprocă dintre politicile comerciale, sociale și de mediu și consolidează dialogul și cooperarea pe marginea aspectelor de dezvoltare durabilă care pot apărea în contextul relațiilor comerciale.

(3) Dialogul și cooperarea menționate implică părțile interesate relevante, în special partenerii sociali, precum și alte organizații ale societății civile, prin intermediul cooperării cu societatea civilă instituite în temeiul articolului 341.

ARTICOLUL 180

Soluționarea litigiilor

Articolele 250-254 cuprinse în prezentul titlu capitolul 14 nu se aplică în cazul litigiilor reglementate de prezentul capitol. Pentru orice astfel de litigiu, după ce comisia de arbitraj și-a prezentat raportul final în conformitate cu articolele 248 și 249, părțile, ținând seama de raportul respectiv, discută măsurile adecvate care trebuie puse în aplicare. Comitetul de cooperare monitorizează punerea în aplicare a unor astfel de măsuri și ține această chestiune sub observație, inclusiv prin intermediul mecanismului menționat la articolul 179 alineatul (3).

CAPITOLUL 11

TRANSPARENȚA

ARTICOLUL 181

Obiectiv

Recunoscând impactul pe care mediul lor de reglementare îl poate avea asupra schimburilor comerciale și a investițiilor dintre ele, părțile au drept obiectiv asigurarea unui mediu de reglementare previzibil și a unor proceduri eficiente pentru operatorii economici, în special pentru întreprinderile mici și mijlocii.

ARTICOLUL 182

Definiții

În sensul prezentului capitol:

(a) „decizie administrativă” înseamnă o decizie, un act sau o acțiune cu efect juridic care se aplică unei anumite persoane, unui anumit bun sau unui anumit serviciu într-un caz individual și se referă la neadoptarea unei decizii administrative, astfel cum se prevede în legislația unei părți;

(b) „persoană interesată” înseamnă orice persoană care poate fi afectată de o măsură cu aplicare generală; și

(c) „măsură cu aplicare generală” înseamnă acte cu putere de lege, norme administrative, proceduri, hotărâri administrative și hotărâri judecătorești cu aplicare generală legate de orice aspect care intră sub incidența prezentului titlu, astfel cum se prevede în legislația unei părți.

ARTICOLUL 183

Publicare

Fiecare parte se asigură că o măsură cu aplicare generală cu privire la orice aspect care intră sub incidența prezentului titlu:

(a) este publicată cu promptitudine prin intermediul unui suport desemnat în mod oficial și, atunci când este fezabil, prin mijloace electronice sau este pusă la dispoziție în alt mod, de așa manieră încât să îi permită oricui să ia cunoștință de aceasta;

(b) oferă o explicație a obiectivului și a temeiului acestei măsuri; și

(c) prevede un interval de timp suficient între publicarea și intrarea în vigoare a actelor cu putere de lege și a normelor administrative, cel puțin dacă se sporesc obligațiile operatorilor economici, cu excepția cazurilor când acest lucru nu este posibil din motive de urgență. Prezenta literă nu se aplică hotărârilor judecătorești sau administrative.

ARTICOLUL 184

Cereri de informații

(1) Fiecare parte stabilește sau menține mecanisme adecvate pentru a răspunde cererilor de informații din partea oricărei persoane referitoare la orice acte cu putere de lege și norme administrative, cu privire la orice aspect care intră sub incidența prezentului titlu.

(2) La cererea unei părți, cealaltă parte furnizează prompt informații și răspunde la întrebările referitoare la orice act cu putere de lege sau normă administrativă, în vigoare sau în stadiu de elaborare, cu privire la orice aspect care intră sub incidența prezentului titlu.

ARTICOLUL 185

Punerea în aplicare a măsurilor cu aplicare generală

(1) Fiecare parte administrează în mod obiectiv, imparțial și rezonabil toate măsurile cu aplicare generală cu privire la orice aspect care intră sub incidența prezentului titlu.

(2) La aplicarea măsurilor menționate la alineatul (1) anumitor persoane, bunuri sau servicii ale celeilalte părți în cazuri individuale, fiecare parte:

(a) se străduiește să transmită, atunci când se inițiază o procedură, un preaviz rezonabil, în conformitate cu actele cu putere de lege și normele sale administrative, persoanelor care sunt direct afectate de procedura administrativă, inclusiv o descriere a naturii procedurii, o declarație a autorității juridice în temeiul căreia este inițiată procedura, precum și o descriere generală a aspectelor în litigiu; și

(b) le acordă persoanelor o posibilitate rezonabilă de a prezenta faptele și argumentele în sprijinul pozițiilor lor înaintea oricărei decizii administrative definitive, în măsura în care timpul, natura procedurilor și interesul public o permit.

ARTICOLUL 186

Reexaminare și căi de atac

(1) Fiecare parte stabilește sau menține instanțe sau proceduri judiciare, arbitrale sau administrative în scopul de a asigura o reexaminare promptă și, dacă este cazul, corectarea unor decizii administrative cu privire la orice aspect care intră sub incidența prezentului titlu. Fiecare parte se asigură că procedurile sale de exercitare a căilor de atac sau de reexaminare sunt efectuate în mod nediscriminatoriu și imparțial de către instanțele sale. Aceste instanțe trebuie să fie imparțiale și independente de autoritatea însărcinată cu asigurarea respectării normelor administrative și să nu aibă niciun interes în ceea ce privește soluționarea problemei.

(2) Fiecare parte se asigură că părțile la procedurile menționate la alineatul (1) au dreptul la:

(a) o posibilitate rezonabilă de a-și susține sau apăra pozițiile respective; și

(b) o decizie bazată pe probele și pe elementele depuse la dosar sau, în cazul în care acest lucru este impus de legislația sa, pe dosarul relevant constituit de autoritatea administrativă.

(3) Decizia menționată la alineatul (2) litera (b) este pusă în aplicare, sub rezerva unei căi de atac sau a controlului de legalitate, astfel cum se prevede în legislația sa, de către autoritatea însărcinată cu asigurarea respectării normelor administrative.

ARTICOLUL 187

Relația cu alte capitole

Prezentul capitol nu aduce atingere niciunei norme specifice stabilite în alte capitole din prezentul titlu.

CAPITOLUL 12

INVESTIȚIILE ȘI COMERȚUL CU SERVICII

SECȚIUNEA 1

DISPOZIȚII GENERALE

ARTICOLUL 188

Domeniul de aplicare

(1) Părțile, afirmându-și angajamentul de a crea un mediu mai bun pentru dezvoltarea investițiilor și a comerțului între ele, stabilesc prin prezentul acord dispozițiile necesare pentru îmbunătățirea condițiilor reciproce în ceea ce privește investițiile și comerțul cu servicii.

(2) Părțile își afirmă dreptul de reglementare și de introducere a unor noi reglementări pe teritoriile lor în vederea realizării unor obiective politice legitime incluzând protecția sănătății publice, serviciile sociale, educația publică, siguranța, mediul, inclusiv schimbările climatice, moralitatea publică, protecția socială sau a consumatorilor, protecția vieții private și a datelor sau promovarea și protejarea diversității culturale.

(3) Prezentul capitol nu se aplică măsurilor care vizează persoanele fizice ale unei părți care doresc să intre pe piața forței de muncă a celeilalte părți, nici măsurilor privind naționalitatea sau cetățenia, rezidența sau angajarea cu titlu permanent.

(4) Prezentul capitol nu împiedică nicio parte să aplice măsuri pentru reglementarea admiterii sau a șederii temporare a persoanelor fizice pe teritoriul său, inclusiv măsuri necesare pentru a proteja integritatea frontierelor sale și pentru a asigura trecerea ordonată a frontierelor sale de către persoanele fizice, cu condiția ca aceste măsuri să nu fie aplicate într-o manieră care să anuleze sau să reducă avantajele[1] ce decurg pentru cealaltă parte din prezentul capitol.

(5) Prezentul capitol nu se aplică măsurilor luate de una dintre părți cu privire la achiziția publică a unui bun sau serviciu de către un guvern sau o agenție care a fost cumpărat în scopuri guvernamentale, nu în vederea revânzării comerciale sau a utilizării pentru furnizarea unui bun sau a unui serviciu destinat vânzării comerciale, indiferent dacă achiziția respectivă este sau nu o achiziție reglementată în înțelesul capitolului 9.

(6) Prezentul capitol nu se aplică subvențiilor sau granturilor acordate de către părți, inclusiv împrumuturilor, garanțiilor și asigurărilor care beneficiază de sprijin guvernamental.

[1] Simpla impunere a unei vize pentru resortisanții persoane fizice ai anumitor țări, fără a impune același lucru și pentru resortisanții persoane fizice ai altor țări, nu se consideră ca fiind o anulare sau o reducere a avantajelor care decurg din prezentul capitol.

(7) Prezentul capitol nu se aplică:

(a) serviciilor aeriene sau serviciilor conexe în sprijinul serviciilor aeriene[1], altele decât următoarele:

(i) serviciile de reparare și de întreținere a aeronavelor;

(ii) serviciile privind sistemele informatizate de rezervare (SIR);

(iii) serviciile de handling la sol; și

(iv) vânzarea și comercializarea serviciilor de transport aerian;

(b) serviciilor audiovizuale;

(c) căilor navigabile interioare; și

(d) cabotajului maritim național[2].

---

[1] Pentru mai multă certitudine, serviciile aeriene sau serviciile conexe în sprijinul serviciilor aeriene includ următoarele servicii, fără a se limita la acestea: transportul aerian; serviciile furnizate folosind o aeronavă al căror scop principal nu este transportul de mărfuri sau de pasageri – cum ar fi zboruri de stingere a incendiilor, pregătire pentru zbor, turism, pulverizare, supraveghere, cartografiere, fotografiere, salturi cu parașuta, remorcarea planoarelor, transport cu elicopterul pentru exploatări forestiere și construcții și alte servicii aeriene agricole, industriale și de inspecție; închirierea de aeronave cu echipaj și serviciile de exploatare a aeroporturilor.

[2] În cazul Uniunii Europene, fără a se aduce atingere domeniului de activități care pot fi considerate cabotaj în temeiul legislației naționale relevante, cabotajul maritim național include, în temeiul prezentului capitol, transportul de pasageri sau de mărfuri între un port sau un punct dintr-un stat membru al Uniunii Europene și un alt port sau punct din același stat membru al Uniunii Europene, inclusiv pe platforma sa continentală, astfel cum prevede Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării, și traficul care începe și se termină în același port sau punct situat într-un stat membru al Uniunii Europene.

ARTICOLUL 189

Definiții

În sensul prezentului capitol:

(a) „servicii de reparare și de întreținere a aeronavelor” înseamnă activități de acest fel atunci când sunt efectuate asupra unei aeronave sau a unei părți dintr-o aeronavă retrasă din serviciu și nu includ așa-numita întreținere la linie;

(b) „activități desfășurate sau servicii furnizate în exercitarea autorității guvernamentale” înseamnă activități care nu sunt desfășurate sau servicii care nu sunt furnizate pe bază comercială și nici în concurență cu unul sau mai mulți operatori economici;

(c) „servicii privind sistemele informatizate de rezervare (SIR)” înseamnă serviciile furnizate de sisteme informatizate care conțin informații despre orarele transportatorilor aerieni, locurile disponibile, tarife și regulile de stabilire a prețurilor, prin intermediul cărora pot fi făcute rezervări sau pot fi eliberate bilete;

(d) „întreprindere vizată” înseamnă o întreprindere de pe teritoriul uneia dintre părți, stabilită în conformitate cu litera (h) de o persoană juridică a celeilalte părți, în conformitate cu legislația aplicabilă, care este deja stabilită la data intrării în vigoare a prezentului acord sau care este stabilită după această dată;

(e) „comerț transfrontalier cu servicii” înseamnă furnizarea unui serviciu:

(i) de pe teritoriul unei părți pe teritoriul celeilalte părți; sau

(ii) pe teritoriul unei părți către un consumator de servicii al celeilalte părți;

(f) „activitate economică” înseamnă orice activitate cu caracter industrial, comercial sau profesional sau orice activitate artizanală, inclusiv furnizarea de servicii, cu excepția activităților desfășurate în exercitarea autorității guvernamentale;

(g) „întreprindere” înseamnă o persoană juridică sau o sucursală ori o reprezentanță a unei persoane juridice;

(h) „stabilire” înseamnă înființarea sau achiziționarea unei persoane juridice, inclusiv prin participare la capital, sau înființarea unei sucursale ori a unei reprezentanțe a unei persoane juridice pe teritoriul uneia dintre părți, în vederea creării sau menținerii unor legături economice de durată;

(i) „existent” înseamnă în vigoare la data semnării prezentului acord;

(j) „servicii de handling la sol” înseamnă furnizarea la un aeroport, pe bază de comision sau contract, a următoarelor servicii: reprezentarea, administrarea și supravegherea companiei aeriene; handlingul pasagerilor; handlingul bagajelor; servicii la rampă; servicii de catering; handlingul mărfurilor și al poștei aeriene; alimentarea cu combustibil a unei aeronave; întreținerea și curățarea aeronavelor; transportul de suprafață; și operațiunile de zbor, administrarea echipajului și planificarea zborurilor; termenul „servicii de handling la sol” nu include: handlingul propriu; securitatea; repararea și întreținerea aeronavelor; sau gestionarea ori exploatarea infrastructurii aeroportuare centralizate esențiale, cum ar fi instalațiile pentru degivrare, sistemele de distribuție a combustibilului, sistemele de handling al bagajelor și sistemele fixe de transport din interiorul aeroportului;

(k) „persoană juridică” înseamnă orice entitate juridică constituită în mod corespunzător sau organizată în alt mod în temeiul legislației aplicabile, cu scop lucrativ sau nu, din sectorul public sau privat, inclusiv orice corporație, trust, societate de persoane, întreprindere comună, societate cu asociat unic sau asociație;

(l) „persoană juridică a unei părți” înseamnă[1]:

(i) în cazul Uniunii Europene:

(A) o persoană juridică constituită sau organizată în conformitate cu dreptul Uniunii Europene sau cel puțin cu dreptul unuia dintre statele sale membre și care desfășoară operațiuni comerciale substanțiale[2] pe teritoriul Uniunii Europene; și

(B) o companie de transport maritim stabilită în afara Uniunii Europene și controlată de o persoană fizică dintr-un stat membru al Uniunii Europene, a cărei navă este înregistrată într-un stat membru al Uniunii Europene și arborează pavilionul acestuia;

---

[1] Pentru mai multă certitudine, companiile de transport maritim menționate la prezentul paragraf sunt considerate persoane juridice ale unei părți doar în ceea ce privește activitățile pe care le desfășoară în legătură cu furnizarea de servicii de transport maritim.

[2] În concordanță cu notificarea Tratatului de instituire a Comunității Europene la OMC (WT/REG39/1), Uniunea Europeană consideră conceptul de „legătură efectivă și continuă” cu economia unui stat membru al Uniunii Europene, consacrat la articolul 54 din TFUE, ca fiind echivalent cu conceptul de „operațiuni comerciale substanțiale”.

(ii) în cazul Republicii Uzbekistan:

(A) o persoană juridică constituită sau organizată în conformitate cu dreptul Republicii Uzbekistan și care desfășoară operațiuni comerciale substanțiale pe teritoriul Republicii Uzbekistan; și

(B) o companie de transport maritim stabilită în afara Republicii Uzbekistan și controlată de o persoană fizică din Republica Uzbekistan, a cărei navă este înregistrată în Republica Uzbekistan și arborează pavilionul acesteia;

(m) „măsură luată de o parte” înseamnă orice măsură adoptată sau menținută de[1]:

(i) administrații sau autorități centrale, regionale sau locale; și

(ii) organisme neguvernamentale în exercitarea competențelor care le-au fost delegate de administrațiile sau autoritățile centrale, regionale sau locale;

(n) „persoană fizică a unei părți” înseamnă:

(i) în cazul Uniunii Europene, un resortisant al unuia dintre statele membre ale Uniunii Europene în conformitate cu legislația sa[2]; și

(ii) în cazul Republicii Uzbekistan, un resortisant al Republicii Uzbekistan în conformitate cu legislația sa;

---

[1] Pentru mai multă certitudine, termenul „măsură luată de o parte” vizează măsurile luate de entitățile enumerate la litera (l) punctele (i) și (ii), care sunt adoptate sau menținute prin impunerea, dirijarea sau controlarea, în mod direct sau indirect, a comportamentului altor entități în legătură cu respectivele măsuri.

[2] În cazul Uniunii Europene, termenul „persoană fizică a unei părți” include și persoanele având reședința permanentă în Republica Letonia care nu sunt cetățeni ai Republicii Letonia sau ai altui stat, dar care au dreptul, în conformitate cu legislația Republicii Letonia, să li se elibereze un pașaport pentru non-cetățeni.

(o) „exploatare” înseamnă conducerea, administrarea, menținerea, folosirea, beneficierea sau vânzarea sau o altă formă de cedare a unei întreprinderi;

(p) „vânzarea și comercializarea serviciilor de transport aerian” înseamnă posibilitățile pe care le are transportatorul aerian în cauză de a-și vinde și de a-și comercializa liber serviciile de transport aerian, inclusiv toate aspectele comercializării, cum ar fi cercetarea de piață, publicitatea și distribuția, dar excluzând stabilirea prețurilor serviciilor de transport aerian și condițiile aplicabile;

(q) „serviciu” înseamnă orice serviciu furnizat, indiferent de sector, cu excepția serviciilor furnizate în exercitarea autorității guvernamentale;

(r) „furnizor de servicii” înseamnă orice persoană care dorește să furnizeze sau furnizează un serviciu.

ARTICOLUL 190

Restricție orizontală privind serviciile

(1) În pofida oricărei alte dispoziții din prezentul capitol, o parte nu este obligată să acorde, în ceea ce privește sectoarele sau măsurile reglementate de GATS, un tratament mai favorabil decât cel pe care partea respectivă este obligată să îl acorde în temeiul GATS, în ceea ce privește fiecare sector și subsector de servicii și fiecare mod de furnizare. Prezenta dispoziție se aplică începând cu o lună înainte de data intrării în vigoare a fiecăreia dintre obligațiile relevante ale unei părți în temeiul GATS.

(2) Pentru mai multă certitudine, în ceea ce privește serviciile, listele de angajamente specifice ale Uniunii Europene din cadrul GATS, inclusiv rezervele și anexa la acesta privind excepțiile de la articolul II (lista de scutiri pe baza clauzei națiunii celei mai favorizate) se încorporează în prezentul acord și fac parte integrantă din acesta.

(3) Pentru mai multă certitudine, înainte de aderarea Republicii Uzbekistan la OMC, lista de angajamente specifice ale Republicii Uzbekistan, incluzând rezervele, este cea stabilită în anexele 12-B, 12-C și 12-D.

ARTICOLUL 191

Acorduri de integrare economică

Tratamentul acordat în conformitate cu prezentul capitol nu se aplică în ceea ce privește tratamentul acordat de o parte în temeiul unui acord care liberalizează substanțial comerțul cu servicii (inclusiv stabilirea în domeniul serviciilor) și care îndeplinește criteriile prevăzute la articolele V și Va din GATS sau al unui acord care liberalizează substanțial stabilirea în alte activități economice și care îndeplinește aceleași criterii în ceea ce privește activitățile respective.

ARTICOLUL 192

Transparența și divulgarea informațiilor confidențiale

(1) O parte răspunde prompt la toate cererile celeilalte părți de informații specifice privind oricare dintre măsurile sale cu aplicare generală, inclusiv standardele și criteriile pentru acordarea de licențe și certificarea investitorilor și a furnizorilor de servicii, precum și de informații privind organismul competent de reglementare sau de alt tip ori acordurile internaționale care se referă la aspecte ce intră în domeniul de aplicare al prezentului capitol sau afectează astfel de aspecte. Fiecare parte înființează unul sau mai multe puncte de informare și notifică celeilalte părți datele de contact. Aceste puncte de informare furnizează, la cerere, informații specifice investitorilor și furnizorilor de servicii ai celeilalte părți cu privire la toate aspectele menționate mai sus.

(2) Fiecare parte publică prompt toate măsurile cu aplicare generală care se referă la sau afectează funcționarea prezentului capitol. În cazul în care o astfel de publicare nu este practică, informațiile privind astfel de măsuri sunt făcute publice într-un alt mod.

(3) Nicio dispoziție a prezentului acord nu se interpretează ca impunând uneia dintre părți să pună la dispoziție informații confidențiale a căror divulgare ar împiedica aplicarea legii, ar fi contrară interesului public într-un alt mod sau ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale anumitor întreprinderi publice sau private.

SECȚIUNEA 2

INVESTIȚII

ARTICOLUL 193

Domeniul de aplicare

Prezenta secțiune se aplică măsurilor luate de o parte care au efecte asupra stabilirii sau exploatării pe teritoriul său în vederea desfășurării de activități economice de către:

(a) persoanele juridice ale celeilalte părți; și

(b) întreprinderile vizate.

ARTICOLUL 194

Clauza națiunii celei mai favorizate și tratamentul național

(1) Fără a aduce atingere rezervelor înscrise în anexa 12-A, în listele de angajamente specifice ale Uniunii Europene din cadrul GATS și în anexa 12-B, fiecare parte acordă persoanelor juridice ale celeilalte părți și întreprinderilor vizate un tratament nu mai puțin favorabil decât cel pe care îl acordă, în situații similare, persoanelor juridice din orice țară terță și întreprinderilor acestora, în ceea ce privește stabilirea și exploatarea unei întreprinderi pe teritoriul său.

(2) Fără a aduce atingere rezervelor înscrise în anexa 12-A, în listele de angajamente specifice ale Uniunii Europene din cadrul GATS și în anexa 12-B, fiecare parte acordă persoanelor juridice ale celeilalte părți și întreprinderilor vizate un tratament nu mai puțin favorabil decât cel pe care îl acordă, în situații similare, persoanelor sale juridice și întreprinderilor acestora, în ceea ce privește stabilirea și exploatarea unei întreprinderi pe teritoriul său.

(3) Tratamentul acordat în temeiul alineatului (2) înseamnă:

(a) în ceea ce privește un nivel regional sau local al administrației publice din Republica Uzbekistan, un tratament nu mai puțin favorabil decât tratamentul cel mai favorabil acordat, în situații similare, de către nivelul respectiv al administrației publice pentru persoanele juridice din Republica Uzbekistan și pentru întreprinderile acestora pe teritoriul său; și

(b) în ceea ce privește o administrație publică a unui stat membru sau dintr-un stat membru al Uniunii Europene, un tratament nu mai puțin favorabil decât tratamentul cel mai favorabil acordat, în situații similare, de către administrația publică respectivă pentru persoanele juridice din statul membru respectiv și pentru întreprinderile acestora pe teritoriul său.

(4) Prezentul articol nu se interpretează ca impunând unei părți să acorde persoanelor juridice ale celeilalte părți sau întreprinderilor vizate avantajul unui tratament care decurge:

(a) dintr-un acord internațional pentru evitarea dublei impuneri sau dintr-un alt acord sau aranjament internațional care se referă în întregime sau în principal la fiscalitate; sau

(b) din măsuri care prevăd recunoașterea, inclusiv a standardelor sau a criteriilor pentru acordarea de autorizații, licențe sau certificate unei persoane fizice sau unei întreprinderi în vederea desfășurării unei activități economice sau a măsurilor prudențiale menționate la alineatul (3) din anexa privind serviciile financiare la Acordul GATS.

(5) Pentru mai multă certitudine, tratamentul menționat la alineatul (1) nu include procedurile de soluționare a litigiilor, prevăzute în alte acorduri internaționale.

(6) Pentru mai multă certitudine, dispozițiile de fond din alte acorduri internaționale încheiate de o parte cu o țară terță nu constituie în sine tratamentul menționat la alineatul (1). Măsurile luate de o parte în temeiul dispozițiilor respective[1] pot constitui un astfel de tratament și, prin urmare, pot conduce la o încălcare a prezentului articol.

ARTICOLUL 195

Membrii echipei de conducere și consiliile de administrație

Fără a aduce atingere rezervelor înscrise în anexa 12-A, în listele de angajamente specifice ale Uniunii Europene din cadrul GATS și în anexa 12-B, nicio parte nu impune ca o întreprindere vizată să numească persoane fizice de o anumită cetățenie în calitate de cadre de conducere, manageri sau membri ai consiliilor de administrație.

[1] Pentru mai multă certitudine, simpla transpunere în dreptul intern a dispozițiilor de fond din alte acorduri internaționale încheiate de o parte cu o țară terță, în măsura în care acest lucru este necesar pentru încorporarea lor în ordinea juridică internă, nu constituie în sine o măsură.

ARTICOLUL 196

Refuzul acordării de beneficii

O parte poate refuza acordarea beneficiilor prevăzute în prezenta secțiune unei persoane juridice a celeilalte părți sau unei întreprinderi vizate, în cazul în care partea care refuză acordarea adoptă sau menține măsuri legate de menținerea păcii și securității internaționale, inclusiv de protecția drepturilor omului, care:

(a) interzic tranzacțiile cu persoana juridică sau cu întreprinderea vizată respectivă; sau

(b) ar fi încălcate sau eludate dacă beneficiile prevăzute în prezenta secțiune ar fi acordate persoanei juridice sau întreprinderii vizate respective, inclusiv în cazul în care măsurile interzic tranzacțiile cu o persoană care deține sau controlează respectiva persoană juridică sau întreprindere vizată.

SECȚIUNEA 3

COMERȚUL TRANSFRONTALIER CU SERVICII

ARTICOLUL 197

Domeniul de aplicare

Prezenta secțiune se aplică măsurilor luate de o parte care au efecte asupra comerțului transfrontalier cu servicii desfășurat de furnizorii de servicii ai celeilalte părți.

ARTICOLUL 198

Tratamentul național

(1) Fără a aduce atingere articolului 190, în sectoarele pentru care sunt înscrise angajamente în listele de angajamente specifice ale Uniunii Europene din cadrul GATS și în anexa 12-C, fiecare parte acordă serviciilor și furnizorilor de servicii ai celeilalte părți un tratament nu mai puțin favorabil decât cel pe care îl acordă, în situații similare, propriilor servicii și furnizori de servicii.

(2) Oricare dintre părți poate să îndeplinească cerința de la alineatul (1) acordând serviciilor și furnizorilor de servicii ai celeilalte părți un tratament identic din punct de vedere formal cu cel acordat propriilor servicii și furnizori de servicii sau diferit din punct de vedere formal de tratamentul acordat propriilor servicii și furnizori de servicii.

(3) Se consideră că un tratament identic din punct de vedere formal sau diferit din punct de vedere formal este mai puțin favorabil atunci când modifică condițiile de concurență în favoarea serviciilor sau a furnizorilor de servicii ai părții respective în comparație cu serviciile sau furnizorii de servicii ai celeilalte părți.

(4) Nicio dispoziție a prezentului articol nu se interpretează ca impunând vreunei părți să compenseze dezavantajele concurențiale inerente care decurg din caracterul străin al serviciilor relevante sau al furnizorilor de servicii relevanți.

ARTICOLUL 199

Continuarea liberalizării progresive

(1) Părțile depun eforturi, în conformitate cu prezenta secțiune, pentru a lua măsurile necesare care să permită treptat în continuare comerțul transfrontalier cu servicii, ținând seama de dezvoltarea sectoarelor de servicii ale părților.

(2) Comitetul de cooperare reunit în configurația „Comerț” formulează recomandări pentru punerea în aplicare a alineatului (1).

(3) Părțile depun eforturi pentru a evita adoptarea oricăror măsuri prin care condițiile pentru comerțul transfrontalier cu servicii să devină mai restrictive decât situația existentă în ziua precedentă datei semnării prezentului acord.

ARTICOLUL 200

Refuzul acordării de beneficii

Oricare dintre părți poate refuza acordarea beneficiilor care decurg din prezenta secțiune unui furnizor de servicii al celeilalte părți dacă partea respectivă adoptă sau menține măsuri legate de menținerea păcii și securității internaționale, inclusiv de protecția drepturilor omului, care:

(a) interzic tranzacțiile cu furnizorul de servicii respectiv; sau

(b) ar fi încălcate sau eludate dacă beneficiile care decurg din prezenta secțiune ar fi acordate furnizorului de servicii respectiv, inclusiv dacă măsurile interzic tranzacțiile cu o persoană care deține sau controlează furnizorul în cauză.

SECȚIUNEA 4

INTRAREA ȘI ȘEDEREA TEMPORARĂ A PERSOANELOR FIZICE ÎN SCOPURI PROFESIONALE

ARTICOLUL 201

Domeniu de aplicare și definiții

(1) Prezenta secțiune se aplică măsurilor unei părți care afectează furnizarea de servicii prin intrarea și șederea temporară pe teritoriul său a persoanelor fizice ale celeilalte părți care intră sub incidența următoarelor categorii:

(a) persoanele aflate în vizită de afaceri în scopul stabilirii;

(b) furnizorii de servicii pe bază de contract; și

(c) persoanele transferate în cadrul aceleiași companii.

(2) În măsura în care în prezenta secțiune nu sunt asumate angajamente, toate cerințele prevăzute în legislația unei părți cu privire la intrarea și șederea temporară a persoanelor fizice, inclusiv reglementările privind perioada de ședere, continuă să se aplice.

(3) În pofida dispozițiilor prezentei secțiuni, toate cerințele prevăzute în legislația unei părți privind munca și măsurile de securitate socială continuă să se aplice, inclusiv reglementările privind salariile minime și acordurile salariale colective.

(4) Angajamentele privind intrarea și șederea temporară a persoanelor fizice în scopuri profesionale nu se aplică în cazurile în care intenția sau efectul intrării și al șederii temporare este de a perturba sau de a influența în alt mod rezultatul oricărui litigiu sau al oricărei negocieri în materie de muncă ori de gestionare sau angajarea oricărei persoane fizice care este implicată în acel litigiu.

(5) În sensul prezentei secțiuni:

(a) „persoane aflate în vizită de afaceri în scopul stabilirii” înseamnă persoane fizice care lucrează într-o poziție de conducere în cadrul unei persoane juridice a unei părți și care:

(i) au sarcina de a înființa o întreprindere a persoanei juridice respective pe teritoriul celeilalte părți;

(ii) nu oferă și nu furnizează servicii și nici nu se implică în altă activitate economică decât cea care este necesară în scopul stabilirii întreprinderii; și

(iii) nu primesc remunerație de la o sursă situată pe teritoriul celeilalte părți;

(b) „furnizori de servicii pe bază de contract” înseamnă persoane fizice angajate de o persoană juridică a unei părți (în alt mod decât printr-o agenție de servicii de plasare și furnizare de personal) care nu este stabilită pe teritoriul celeilalte părți și care a încheiat un contract de bună-credință[1], în vederea furnizării de servicii pentru un consumator final din cealaltă parte, contract care necesită prezența temporară a unor angajați[2] care:

[1] Pentru Uniunea Europeană, contractul de bună-credință nu depășește 12 luni.

[2] Contractul de furnizare de servicii menționat la litera (b) trebuie să respecte cerințele legislației părții în care este executat.

(i) au oferit astfel de servicii în calitate de angajați ai persoanei juridice timp de cel puțin un an imediat înainte de data la care au solicitat intrarea și ședereа temporară;

(ii) dețin, la data respectivă:

(A) o experiență profesională de cel puțin trei ani, pentru persoanele fizice din Uniunea Europeană, și de cinci ani, pentru persoanele fizice din Republica Uzbekistan, în activitatea relevantă[1];

(B) o diplomă universitară sau o calificare care atestă cunoștințe de un nivel echivalent[2]; și

(C) calificările profesionale necesare prin lege pentru exercitarea acestei activități pe teritoriul celeilalte părți; și

(iii) nu primesc remunerație de la o sursă situată pe teritoriul celeilalte părți;

(c) „persoane transferate în cadrul aceleiași companii” înseamnă persoane fizice care:

[1] Obținută după împlinirea vârstei majoratului.

[2] În cazul în care diploma sau calificarea nu a fost obținută pe teritoriul părții în care este furnizat serviciul, partea respectivă poate să efectueze o evaluare pentru a stabili dacă aceasta este echivalentă cu o diplomă universitară solicitată pe teritoriul său.

(i) au fost angajate de o persoană juridică a unei părți sau de o sucursală a acesteia ori au fost asociați în cadrul acestei persoane juridice timp de cel puțin un an imediat înainte de data cererii lor de intrare și ședere temporară pe teritoriul celeilalte părți;

(ii) la data cererii au reședința în afara teritoriului celeilalte părți;

(iii) sunt transferate temporar la o întreprindere a persoanei juridice de pe teritoriul celeilalte părți[1] care face parte din grupul persoanei juridice sau sucursalei de origine, care poate fi o reprezentanță, o filială, o sucursală sau societatea-mamă a acesteia; și

(iv) care, pentru Uniunea Europeană, aparțin categoriilor de:

(A) directori care lucrează într-o funcție de conducere și conduc în primul rând gestionarea întreprinderii[2] de pe teritoriul celeilalte părți, beneficiind de supraveghere generală sau de îndrumare în principal din partea consiliului de administrație sau a acționarilor întreprinderii ori a echivalentului acestora, și ale căror atribuții includ:

(1) conducerea întreprinderii sau a unui departament ori a unei subdiviziuni a acesteia;

(2) supravegherea și controlul activității desfășurate de către alți angajați cu atribuții de supraveghere, profesionale sau manageriale; și

[1] Pentru mai multă certitudine, este posibil ca directorilor și specialiștilor să li se ceară să demonstreze că dețin experiența și calificările profesionale necesare în cadrul persoanei juridice la care sunt transferați.

[2] Pentru mai multă certitudine, deși directorii sau cadrele de conducere nu îndeplinesc direct sarcini legate de furnizarea efectivă a serviciilor, acest lucru nu îi împiedică, în cursul exercitării atribuțiilor astfel cum sunt descrise mai sus, să îndeplinească aceste sarcini dacă este necesar pentru furnizarea serviciilor.

(3) deținerea autorității de a recomanda angajarea, concedierea sau alte acțiuni în domeniul resurselor umane; sau

(B) specialiști care dețin cunoștințe specializate, esențiale pentru domeniile de activitate, tehnicile sau gestionarea întreprinderii, care urmează să fie evaluați nu doar pe baza cunoștințelor specifice întreprinderii, ci și verificându-se dacă persoana respectivă are un nivel înalt de calificare, inclusiv experiență profesională adecvată, pentru un anumit tip de muncă sau de activitate care necesită cunoștințe tehnice specifice, inclusiv o eventuală apartenență la o profesie acreditată; sau

(v) care, pentru Republica Uzbekistan, își desfășoară activitatea pe teritoriul părții respective, nu sunt cetățeni ai Republicii Uzbekistan și îndeplinesc următoarele criterii minime:

(A) au absolvit o formă de învățământ superior relevantă pentru profesia exercitată;

(B) au, în domeniul de activitate avut în vedere, cel puțin 5 ani de experiență; și

(C) primesc în Republica Uzbekistan un salariu anual (o remunerație anuală) care reprezintă cel puțin echivalentul a 22 000 SDR.

ARTICOLUL 202

Persoane transferate în cadrul aceleiași companii și persoane aflate în vizită de afaceri în scopul stabilirii

(1) În sectoarele, subsectoarele și activitățile enumerate în listele de angajamente specifice din GATS ale Uniunii Europene sau în anexa 12-B și ținând seama de orice rezerve enumerate în acestea[1]:

(a) fiecare parte permite:

(i) intrarea și șederea temporară a persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii și a persoanelor aflate în vizită de afaceri în scopul stabilirii; și

(ii) angajarea pe teritoriul său a persoanelor transferate în cadrul aceleiași companii ale celeilalte părți; și

(b) niciuna dintre părți nu menține și nu adoptă, nici la nivelul unei subdiviziuni teritoriale, nici la nivelul întregului său teritoriu, limitări privind numărul total de persoane fizice pe care o întreprindere le poate angaja ca persoane transferate în cadrul aceleiași companii și persoane aflate în vizită de afaceri în scopul stabilirii într-un sector specific, sub formă de contingente numerice sau de teste privind necesitățile economice, ori limitări discriminatorii.

(2) Durata permisă a ședерii este de până la trei ani pentru persoanele transferate în cadrul aceleiași companii și de până la 90 de zile[2] pentru persoanele aflate în vizită de afaceri în scopul stabilirii.

---

[1] Pentru mai multă certitudine, în cazul în care o parte a stabilit o rezervă în anexa 12-D sau în anexa 12-A, rezerva constituie și o rezervă la prezentul articol dacă măsura stabilită sau permisă de rezervă afectează tratamentul în scopuri profesionale al unei persoane fizice care intră și rămâne temporar pe teritoriul celeilalte părți.

[2] Pentru Uniunea Europeană, perioada de nouăzeci de zile se calculează în orice perioadă de șase luni.

ARTICOLUL 203

Furnizorii de servicii pe bază de contract

(1) În sectoarele, subsectoarele și activitățile enumerate în listele de angajamente specifice din GATS ale Uniunii Europene sau în anexa 12-D și ținând seama de orice rezerve enumerate în acestea[1], o parte nu adoptă și nu menține limitări privind numărul total de furnizori de servicii pe bază de contract ai celeilalte părți cărora li se permite intrarea temporară, sub formă de contingente numerice sau de test privind necesitățile economice, ori limitări discriminatorii.

(2) Accesul acordat în temeiul prezentului articol se referă numai la serviciul care face obiectul contractului și nu conferă dreptul de a profesa sub gradul profesional al părții pe teritoriul căreia este furnizat serviciul.

(3) Numărul de persoane vizate de contractul de servicii nu poate fi mai mare decât numărul necesar pentru executarea contractului, în conformitate cu legislația părții pe teritoriul căreia este furnizat serviciul.

(4) Durata admisibilă a șederii constă într-o perioadă cumulată ce nu depășește trei luni în orice perioadă de douăsprezece luni sau în perioada aferentă duratei contractului, în funcție de care dintre aceste perioade este mai scurtă.

[1] Pentru mai multă certitudine, în cazul în care o parte a formulat o rezervă în anexa 12-A sau în anexa 12-B, rezerva constituie și o rezervă la prezentul articol dacă măsura stabilită sau permisă de rezervă afectează tratamentul în scopuri profesionale al unei persoane fizice care intră și rămâne temporar pe teritoriul celeilalte părți.

ARTICOLUL 204

Transparența

(1) Fiecare parte pune la dispoziția publicului informații despre măsurile relevante referitoare la intrarea și șederea temporară a persoanelor fizice ale celeilalte părți, menționate la articolul 201 alineatul (1).

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) includ, în măsura în care este posibil, printre altele, următoarele informații referitoare la intrarea și șederea temporară a persoanelor fizice:

(a) condițiile de intrare;

(b) o listă orientativă a documentelor care pot fi necesare pentru a verifica îndeplinirea condițiilor;

(c) timpul orientativ de prelucrare;

(d) taxele aplicabile;

(e) căile de atac, dacă este cazul; și

(f) legislația relevantă cu aplicabilitate generală referitoare la intrarea și șederea temporară a persoanelor fizice.

SECȚIUNEA 5

CADRUL DE REGLEMENTARE

SUBSECȚIUNEA A

REGLEMENTAREA INTERNĂ

ARTICOLUL 205

Domeniu de aplicare și definiții

(1) Prezenta secțiune se aplică numai sectoarelor pentru care sunt înscrise angajamente în anexa 12-A, în listele de angajamente specifice din GATS ale Uniunii Europene și în anexele 12-B, 12-C și 12-D referitoare la cerințele și procedurile de acordare a licențelor și la cerințele și procedurile de calificare care afectează:

(a) comerțul transfrontalier cu servicii;

(b) stabilirea sau funcționarea; sau

(c) furnizarea unui serviciu prin prezența unei persoane fizice a unei părți pe teritoriul celeilalte părți din categoriile de persoane fizice definite la articolul 201.

(2) În sensul prezentei secțiuni,

(a) „autoritate competentă” înseamnă o administrație sau autoritate centrală, regională sau locală sau un organism neguvernamental în exercitarea competențelor delegate de administrațiile sau autoritățile centrale, regionale sau locale, care are dreptul să ia o decizie privind autorizarea prestării unui serviciu, inclusiv prin stabilirea unei întreprinderi sau privind autorizarea stabilirii unei întreprinderi în vederea desfășurării unei activități economice, alta decât un serviciu;

(b) „proceduri de acordare a licențelor ” înseamnă norme administrative sau procedurale pe care trebuie să le respecte o persoană care solicită autorizația pentru desfășurarea activităților menționate la alineatul (1) literele (a)-(c), inclusiv modificarea sau reînnoirea unei licențe, pentru a demonstra conformitatea cu cerințele în materie de acordare a licențelor;

(c) „cerințe în materie de acordare a licențelor” înseamnă alte cerințe de fond decât cerințele în materie de calificare, pe care trebuie să le îndeplinească o persoană pentru a obține, a modifica sau a reînnoi o autorizație pentru desfășurarea activităților menționate la alineatul (1) literele (a)-(c);

(d) „proceduri de calificare” înseamnă normele administrative sau procedurale pe care trebuie să le respecte o persoană fizică pentru a demonstra conformitatea cu cerințele în materie de calificare, în scopul obținerii autorizației de furnizare a unui serviciu; și

(e) „cerințe în materie de calificare” înseamnă cerințe de fond privind competența unei persoane fizice de a furniza un serviciu, care trebuie demonstrate pentru a obține autorizația de furnizare a unui serviciu.

ARTICOLUL 206

Condițiile de acordare a licențelor și de calificare

(1) Fiecare parte se asigură că măsurile referitoare la cerințele și procedurile de acordare a licențelor, precum și cerințele și procedurile în materie de calificare se bazează pe criterii care împiedică autoritățile competente să își exercite competența de evaluare în mod arbitrar. Aceste criterii trebuie să fie stabilite în prealabil, clare, lipsite de ambiguitate, obiective, transparente și accesibile publicului și persoanelor interesate.

(2) Autoritatea competentă acordă o autorizație sau o licență de îndată ce se stabilește, în urma unei examinări corespunzătoare, că solicitantul îndeplinește condițiile necesare pentru obținerea acesteia.

(3) Fiecare parte menține instanțe sau proceduri judiciare, arbitrale sau administrative care asigură, la cererea unui furnizor de servicii sau a unei persoane juridice vizate a celeilalte părți, o revizuire promptă a deciziilor administrative care au un impact asupra stabilirii, a comerțului transfrontalier cu servicii sau a șederii temporare a persoanelor fizice aflate în vizită de afaceri și, în cazul în care este justificat, luarea unor măsuri corective adecvate. În cazurile în care aceste proceduri nu sunt independente față de organismul însărcinat să adopte decizia administrativă respectivă, fiecare parte se asigură că procedurile duc efectiv la o revizuire obiectivă și imparțială.

(4) În cazul în care numărul licențelor disponibile pentru o anumită activitate este limitat din cauza cantității reduse de resurse naturale disponibile sau din cauza capacității tehnice reduse, fiecare parte aplică potențialilor candidați o procedură de selecție care să ofere garanții depline în ceea ce privește imparțialitatea și transparența, inclusiv, în special, comunicarea către public de informații adecvate privind lansarea, desfășurarea și încheierea procedurii. La stabilirea normelor pentru procedura de selecție, fiecare parte poate lua în considerare obiective de politică legitime, inclusiv considerente de sănătate, de siguranță, de protecție a mediului și de conservare a patrimoniului cultural.

ARTICOLUL 207

Procedurile de acordare a licențelor și de calificare

(1) Procedurile și formalitățile de acordare a licențelor și de calificare trebuie să fie clare și publicate în prealabil și nu trebuie să constituie în sine o restricționare a furnizării unui serviciu sau a desfășurării oricărei alte activități economice. Fiecare parte depune eforturi pentru ca aceste proceduri și formalități să fie cât mai simple cu putință și nu complică și nu întârzie în mod nejustificat furnizarea serviciului sau desfășurarea oricărei alte activități economice. Orice taxă de licență sau de autorizare[1] ar trebui să fie rezonabilă, transparentă și să nu restricționeze, în sine, furnizarea serviciului relevant sau desfășurarea activității economice relevante.

(2) Fiecare parte se asigură că procedurile utilizate de autoritatea competentă și deciziile adoptate de aceasta sunt imparțiale față de toți solicitanții. Autoritatea competentă ar trebui să ia decizia în mod independent și să nu fie răspunzătoare în fața niciunei persoane care furnizează serviciile sau care desfășoară activitățile economice pentru care se solicită licența sau autorizarea.

(3) Dacă există un anumit termen pentru depunerea cererilor, solicitantului i se acordă un termen rezonabil pentru depunerea unei cereri. Autoritatea competentă procedează la prelucrarea unei cereri fără întârzieri nejustificate. Dacă este posibil, cererile ar trebui să fie acceptate în format electronic în aceleași condiții de autenticitate ca documentele depuse pe suport de hârtie.

[1] Taxele de licență sau de autorizare nu includ plățile pentru licitații, proceduri de ofertare sau alte mijloace nediscriminatorii de atribuire a concesiunilor ori contribuțiile obligatorii la furnizarea serviciului universal.

(4) Fiecare parte se asigură că prelucrarea unei cereri, inclusiv luarea unei decizii definitive, este finalizată într-un termen rezonabil de la depunerea unei cereri complete. Fiecare parte depune eforturi pentru a stabili și a pune la dispoziția publicului un calendar orientativ pentru prelucrarea unei cereri.

(5) La cererea solicitantului, autoritatea competentă furnizează, fără întârzieri nejustificate, informații referitoare la stadiul cererii.

(6) Într-un termen rezonabil după primirea unei cereri pe care o consideră incompletă, autoritatea competentă îl informează pe solicitant, identifică, în măsura în care acest lucru este fezabil, informațiile suplimentare necesare pentru completarea cererii și îi oferă ocazia de a corecta deficiențele.

(7) Atunci când este posibil, autoritatea competentă ar trebui să accepte copii legalizate în locul documentelor originale.

(8) Dacă respinge o cerere, autoritatea competentă informează solicitantul în scris și fără întârzieri nejustificate. De asemenea, la cererea solicitantului, autoritatea competentă îl informează pe acesta cu privire la motivele pentru care a fost respinsă cererea și la termenul în care poate exercita o cale de atac împotriva deciziei respective. Solicitantul ar trebui să aibă posibilitatea, în limitele unui termen rezonabil, să depună din nou o cerere.

(9) Fiecare parte se asigură că, după ce este acordată, licența sau autorizația intră în vigoare fără întârzieri nejustificate, în conformitate cu clauzele și condițiile specificate în aceasta.

SUBSECȚIUNEA B

SERVICII DE LIVRARE

ARTICOLUL 208

Domeniu de aplicare și definiții

(1) Prezenta secțiune stabilește principiile cadrului de reglementare pentru furnizarea serviciilor de livrare pentru care sunt înscrise angajamente în anexa 12-A, în listele de angajamente specifice din GATS ale Uniunii Europene și în anexele 12-B, 12-C și 12-D.

(2) În sensul prezentei secțiuni:

(a) „servicii de livrare” înseamnă servicii poștale, servicii de curierat rapid sau servicii de curier rapid internațional, care includ următoarele activități: colectarea, sortarea, transportul și livrarea de trimiteri poștale;

(b) „servicii de curierat rapid” înseamnă colectarea, sortarea, transportul și livrarea de trimiteri poștale cu o viteză mai mare și cu mai multă fiabilitate și pot include elemente de valoare adăugată, cum ar fi colectarea de la punctul de origine, livrarea personală la destinatar, posibilitatea de urmărire a trimiterilor poștale, posibilitatea schimbării destinației și a destinatarului în timpul tranzitului sau confirmarea de primire;

(c) „servicii de curier rapid internațional” înseamnă servicii de curierat rapid internațional prin intermediul Cooperativei EMS, asociația voluntară a operatorilor poștali desemnați în cadrul Uniunii Poștale Universale (UPU);

(d) „licență” înseamnă o autorizație pe care o autoritate de reglementare a unei părți o poate acorda unui furnizor de servicii de livrare pentru dreptul de a furniza servicii poștale, de curierat rapid sau de curier rapid internațional;

(e) „trimitere poștală” înseamnă o trimitere cu o greutate de până la 31,5 kg, adresată în forma finală în care trebuie să fie transportată de către un furnizor de servicii de livrare și poate include trimiteri precum scrisori sau colete;

(f) „monopol” înseamnă dreptul exclusiv de a furniza servicii de livrare specificate pe teritoriul unei părți sau la nivelul unei subdiviziuni a acestuia în temeiul unei măsuri legislative; și

(g) „serviciu universal” înseamnă furnizarea permanentă a unui serviciu de livrare de calitate specificată, pe întregul teritoriu al unei părți sau la nivelul unei subdiviziuni a acestuia, pentru toți consumatorii la prețuri accesibile.

ARTICOLUL 209

Serviciu universal

(1) Fiecare parte are dreptul să definească tipul de obligație de serviciu universal pe care dorește să îl mențină și să decidă asupra domeniului său de aplicare și a punerii sale în aplicare. Orice obligație de serviciu universal este gestionată într-un mod transparent, nediscriminatoriu și neutru în raport cu toți furnizorii care trebuie să o respecte.

(2) Dacă una dintre părți impune ca serviciile de curier rapid internațional la intrare să fie furnizate pe bază de serviciu universal, partea respectivă nu acordă tratament preferențial acestui serviciu în detrimentul altor servicii de curierat rapid internațional.

ARTICOLUL 210

Finanțarea serviciului universal

Niciuna dintre părți nu aplică taxe sau alte impuneri pentru furnizarea unui serviciu de livrare care nu este un serviciu universal în scopul finanțării furnizării unui serviciu universal[1].

[1] Prezentul alineat nu se aplică măsurilor de impozitare sau taxelor administrative general aplicabile.

ARTICOLUL 211

Prevenirea practicilor care denaturează piața

Fiecare parte se asigură că furnizorii de servicii de livrare cărora li se aplică o obligație de serviciu universal sau monopoluri poștale nu recurg la practici care denaturează piața.

ARTICOLUL 212

Licențe

(1) Dacă una dintre părți prevede obligația deținerii unei licențe pentru furnizarea serviciilor de livrare, aceasta pune la dispoziția publicului:

(a) toate cerințele în materie de acordare a licenței și perioada necesară în mod normal pentru luarea unei decizii cu privire la o cerere de licență; și

(b) clauzele și condițiile licențelor.

(2) Procedurile, obligațiile și cerințele pentru obținerea unei licențe trebuie să fie transparente, nediscriminatorii și bazate pe criterii obiective.

(3) În cazul în care respinge cererea de licență, autoritatea competentă informează în scris solicitantul cu privire la motivele respingerii. Fiecare parte stabilește o procedură de exercitare a căilor de atac prin intermediul unui organism independent la care pot recurge solicitanții a căror cerere de licență a fost respinsă. Acest organism independent poate fi o instanță judecătorească.

ARTICOLUL 213

Independența organismului de reglementare

(1) Fiecare parte stabilește sau menține un organism de reglementare care trebuie să fie distinct din punct de vedere juridic și independent din punct de vedere funcțional de orice furnizor de servicii de livrare. În cazul în care o parte deține sau controlează un furnizor de servicii de livrare, aceasta asigură o separare structurală efectivă a funcției de reglementare de activitățile aferente dreptului de proprietate sau controlului.

(2) Organismele de reglementare își îndeplinesc sarcinile în mod transparent și la timp și dispun de resurse financiare și umane adecvate pentru îndeplinirea sarcinilor care le-au fost atribuite. Deciziile acestora trebuie să fie imparțiale față de toți participanții de pe piață.

SUBSECȚIUNEA C

SERVICII DE TELECOMUNICAȚII

ARTICOLUL 214

Domeniul de aplicare

Prezenta secțiune stabilește principiile cadrului de reglementare care au efecte asupra rețelelor și serviciilor de telecomunicații pentru care sunt înscrise angajamente în anexa 12-A, în listele de angajamente specifice din GATS ale Uniunii Europene și în anexele 12-B, 12-C și 12-D.

ARTICOLUL 215

Definiții

În sensul prezentei secțiuni:

(a) „facilități asociate” înseamnă serviciile, infrastructurile fizice și alte instalații asociate cu o rețea sau un serviciu de telecomunicații care permit sau susțin furnizarea de servicii prin intermediul rețelei respective ori al serviciului respectiv sau au un astfel de potențial;

(b) „facilități esențiale” înseamnă infrastructurile unei rețele publice sau a unui serviciu public de telecomunicații care:

(i) sunt furnizate exclusiv sau predominant de un singur furnizor sau de un număr limitat de furnizori; și

(ii) nu pot fi înlocuite din punct de vedere economic sau tehnic pentru furnizarea unui serviciu;

(c) „interconectare” înseamnă conectarea rețelelor publice de telecomunicații utilizate de aceiași furnizori sau de furnizori diferiți de rețele sau servicii de telecomunicații pentru a le permite utilizatorilor unui furnizor să comunice cu utilizatorii aceluiași furnizor ori ai altui furnizor sau să acceseze serviciile oferite de un alt furnizor. Serviciile pot fi furnizate de furnizorii implicați sau de orice alt furnizor care are acces la rețea;

(d) „circuit închiriat” înseamnă servicii sau infrastructură de telecomunicații, inclusiv cele virtuale, care rezervă capacitate pentru utilizarea exclusivă de către un utilizator între două sau mai multe puncte desemnate sau pentru punerea lor exclusiv la dispoziția acestuia;

(e) „furnizor principal” înseamnă un furnizor de rețele sau servicii de telecomunicații care are capacitatea de a influența în mod considerabil condițiile de participare (în ceea ce privește prețul și oferta) pe o piață relevantă a rețelelor sau serviciilor de telecomunicații, ca urmare a controlului pe care îl deține asupra facilităților esențiale sau a utilizării poziției sale pe piața în cauză;

(f) „element de rețea” înseamnă o infrastructură sau un echipament utilizat pentru furnizarea unui serviciu de telecomunicații, inclusiv caracteristicile, funcțiile și capacitățile oferite prin intermediul infrastructurii sau echipamentului în cauză;

(g) „rețea publică de telecomunicații” înseamnă orice rețea de telecomunicații utilizată în întregime sau în principal pentru furnizarea de servicii publice de telecomunicații între punctele terminale ale rețelei;

(h) „serviciu public de telecomunicații” înseamnă orice serviciu de telecomunicații care este oferit publicului larg;

(i) „telecomunicații” înseamnă transmisia și recepția de semnale prin mijloace electromagnetice;

(j) „rețea de telecomunicații” înseamnă sisteme de transmisie și, după caz, echipamente de comutare sau de rutare și alte resurse, inclusiv elemente de rețea inactive, care permit transmisia și recepția semnalelor prin fir, prin radio, prin mijloace optice sau prin alte mijloace electromagnetice;

(k) „autoritate de reglementare din sectorul telecomunicațiilor” înseamnă organismul sau organismele însărcinate de una dintre părți cu reglementarea rețelelor și a serviciilor de telecomunicații aflate sub incidența prezentei secțiuni;

(l) „serviciu de telecomunicații” înseamnă un serviciu care constă în întregime sau în principal în transmisia și recepția de semnale, inclusiv semnale de radiodifuziune, prin rețele de telecomunicații, inclusiv cele utilizate pentru radiodifuziune, însă nu un serviciu care oferă conținut transmis cu ajutorul rețelelor și al serviciilor de telecomunicații sau care exercită responsabilitate editorială asupra unui astfel de conținut;

(m) „serviciu universal” înseamnă ansamblul minim de servicii de o anumită calitate care trebuie puse la dispoziția tuturor utilizatorilor sau a unui ansamblu de utilizatori, pe teritoriul unei părți sau la nivelul unei subdiviziuni a acestuia, indiferent de situarea lor geografică, la un preț accesibil; și

(n) „utilizator” înseamnă orice persoană care utilizează un serviciu public de telecomunicații.

ARTICOLUL 216

Autoritatea de reglementare din sectorul telecomunicațiilor

(1) Fiecare parte stabilește sau menține o autoritate de reglementare în sectorul telecomunicațiilor care:

(a) este distinctă din punct de vedere juridic și independentă din punct de vedere operațional de orice furnizor de rețele de telecomunicații, de servicii de telecomunicații sau de echipamente de telecomunicații;

(b) utilizează proceduri și emite decizii care sunt imparțiale față de toți participanții de pe piață;

(c) acționează independent și nici nu solicită, nici nu acceptă instrucțiuni de la niciun alt organism în legătură cu exercitarea sarcinilor care îi sunt atribuite prin lege pentru a asigura respectarea obligațiilor prevăzute la articolele 218-220, 222 și 223;

(d) dispune de competența de reglementare, precum și de resurse financiare și umane adecvate, pentru a îndeplini sarcinile respective;

(e) are competența de a se asigura că furnizorii de rețele sau servicii de telecomunicații îi furnizează cu promptitudine, la cerere, toate informațiile[1], inclusiv informațiile financiare, necesare pentru îndeplinirea sarcinilor respective; și

(f) își exercită competențele în mod transparent și în timp util.

(2) Fiecare parte se asigură că sarcinile atribuite autorității de reglementare din sectorul telecomunicațiilor sunt făcute publice într-o formă ușor accesibilă și clară, în special în cazul în care respectivele sarcini sunt încredințate mai multor organisme.

(3) Partea care păstrează proprietatea sau controlul asupra unor furnizori de rețele sau servicii de telecomunicații depune eforturi pentru a asigura separarea structurală efectivă a funcției de reglementare de activitățile aferente dreptului de proprietate sau controlului.

[1] Informațiile solicitate trebuie să fie tratate în conformitate cu cerințele de confidențialitate.

(4) Fiecare parte se asigură că un utilizator sau furnizor de rețele sau servicii de telecomunicații afectat de o decizie a autorității de reglementare din sectorul telecomunicațiilor are dreptul la o cale de atac în fața unui organism de apel care este independent atât față de autoritatea de reglementare, cât și față de celelalte părți afectate. Până la soluționarea căii de atac, decizia rămâne în vigoare, cu excepția cazului în care sunt acordate măsuri provizorii în conformitate cu legislația părții în cauză.

ARTICOLUL 217

Autorizația de a furniza rețele sau servicii de telecomunicații

(1) În cazul în care o parte impune deținerea unei autorizații pentru furnizarea de rețele sau servicii de telecomunicații, aceasta pune la dispoziția publicului tipurile de servicii care necesită autorizare, împreună cu toate criteriile de autorizare, procedurile aplicabile și clauzele și condițiile asociate în general autorizației relevante.

(2) În cazul în care o parte impune obținerea unei decizii oficiale de autorizare, aceasta stabilește un termen rezonabil necesar în mod normal pentru a obține o astfel de decizie și îl comunică în mod transparent. Partea depune eforturi pentru a se asigura că decizia este luată în termenul stabilit.

(3) Toate criteriile de autorizare și procedurile aplicabile trebuie să fie obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale. Toate obligațiile și condițiile impuse pentru autorizare sau aferente acesteia trebuie să fie nediscriminatorii, transparente, proporționale și trebuie să vizeze serviciile furnizate.

(4) Fiecare parte se asigură că un solicitant primește în scris motivele pentru respingerea sau revocarea unei autorizații sau pentru impunerea unor condiții specifice furnizorului. În aceste cazuri, solicitantul are dreptul la o cale de atac în fața unui organism de apel.

(5) Taxele administrative impuse furnizorilor trebuie să fie rezonabile, transparente și nediscriminatorii.

ARTICOLUL 218

Interconectare

Fiecare parte se asigură că un furnizor de rețele sau servicii publice de telecomunicații are dreptul și, la cererea altui furnizor de rețele sau servicii publice de telecomunicații, obligația de a negocia interconectarea în vederea furnizării de rețele sau servicii publice de telecomunicații.

ARTICOLUL 219

Acces și utilizare

(1) Fiecare parte se asigură că oricărei întreprinderi înființate de o persoană juridică a celeilalte părți sau oricărui furnizor de servicii al celeilalte părți i se acordă acces la rețele sau servicii publice de telecomunicații și dreptul de utilizare a acestora conform unor clauze și condiții rezonabile și nediscriminatorii[1]. Această obligație este aplicată, printre altele, pe baza alineatelor (2)-(5).

[1] În sensul prezentului articol, „nediscriminatorii” înseamnă clauza națiunii celei mai favorizate și tratamentul național, astfel cum sunt definite la articolul 194, precum și conform unor clauze și condiții care nu sunt mai puțin favorabile decât cele acordate oricărui alt utilizator de rețele sau servicii publice de telecomunicații similare în situații similare.

(2) Fiecare parte se asigură că întreprinderile înființate de persoane juridice ale celeilalte părți sau furnizorii de servicii ai celeilalte părți pot să acceseze și să utilizeze orice rețea sau serviciu public de telecomunicații oferit(ă) în interiorul sau în afara granițelor sale, inclusiv circuite închiriate private, și în acest scop se asigură, sub rezerva alineatului (5), că întreprinderilor și furnizorilor respectivi li se permite:

(a) să achiziționeze sau să închirieze și să racordeze echipamente terminale sau alte echipamente care sunt conectate la rețea și care sunt necesare pentru desfășurarea operațiunilor lor;

(b) să interconecteze circuitele închiriate sau deținute de către sectorul privat cu rețelele publice de telecomunicații ori cu circuitele închiriate sau deținute de către o altă întreprindere sau un alt furnizor de servicii; și

(c) să utilizeze protocoalele de exploatare alese de ei în operațiunile lor, altele decât cele necesare pentru ca serviciile de telecomunicații să fie disponibile publicului larg.

(3) Fiecare parte se asigură că întreprinderile înființate de persoane juridice ale celeilalte părți sau furnizorii de servicii ai celeilalte părți pot utiliza rețelele și serviciile publice de telecomunicații pentru transferul informațiilor în interiorul și în afara granițelor sale, inclusiv pentru comunicațiile interne ale acestora și pentru accesul la informațiile cuprinse în baze de date sau stocate sub altă formă care poate fi citită automat pe teritoriul oricărei părți.

(4) În pofida dispozițiilor alineatului (3), o parte poate lua măsurile necesare pentru a asigura securitatea și confidențialitatea comunicațiilor, sub rezerva cerinței ca respectivele măsuri să nu fie aplicate într-o manieră care ar constitui o restricție disimulată asupra comerțului cu servicii sau un mijloc de discriminare arbitrară sau nejustificabilă ori de anulare sau pierdere a beneficiilor care decurg din prezentul capitol.

(5) Fiecare parte se asigură că accesul la rețelele sau serviciile publice de telecomunicații și utilizarea acestora nu sunt supuse niciunei alte condiții în afara celor necesare:

(a) pentru a salvgarda responsabilitățile de serviciu public ale furnizorilor de rețele sau de servicii publice de telecomunicații, în special capacitatea acestora de a-și pune serviciile la dispoziția publicului larg; sau

(b) pentru a proteja integritatea tehnică a rețelelor sau serviciilor publice de telecomunicații.

(6) Prezentul articol se aplică după cinci ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord sau de la data aderării Republicii Uzbekistan la OMC, oricare dintre acestea survine mai întâi.

ARTICOLUL 220

Soluționarea litigiilor în materie de telecomunicații

(1) Fiecare parte se asigură că, în caz de litigiu între furnizorii de rețele sau servicii de telecomunicații în legătură cu drepturile și obligațiile care decurg din prezenta secțiune și la cererea unei părți implicate în litigiu, autoritatea de reglementare din sectorul telecomunicațiilor emite, într-un termen rezonabil, o decizie cu caracter obligatoriu pentru a soluționa litigiul.

(2) Decizia autorității de reglementare din sectorul telecomunicațiilor se pune la dispoziția publicului, ținând seama totuși de cerințele secretelor comerciale. Părțile în cauză primesc o expunere completă a motivelor pe care se bazează decizia și au dreptul la o cale de atac în conformitate cu articolul 217 alineatul (4).

(3) Procedura menționată la alineatele (1) și (2) nu împiedică o parte în cauză să introducă o acțiune în fața unei autorități judiciare.

ARTICOLUL 221

Garanții concurențiale aplicate furnizorilor principali

Fiecare parte introduce sau menține măsuri corespunzătoare pentru a nu permite furnizorilor de rețele sau servicii de telecomunicații care, separat sau împreună, constituie un furnizor principal să adopte sau să mențină practici anticoncurențiale. Astfel de practici anticoncurențiale constau, în special, în:

(a) acordarea de subvenții încrucișate anticoncurențiale;

(b) utilizarea informațiilor obținute de la concurenți în scopuri anticoncurențiale; și

(c) nepunerea la dispoziția altor furnizori de servicii în timp util a informațiilor tehnice referitoare la facilitățile esențiale și a informațiilor relevante din punct de vedere comercial care le sunt necesare pentru furnizarea serviciilor.

ARTICOLUL 222

Interconectare cu furnizorii principali

(1) Fiecare parte se asigură că furnizorii principali de rețele sau servicii publice de telecomunicații asigură interconectarea în orice punct care oferă această posibilitate tehnică din cadrul rețelei. O astfel de interconectare se asigură:

(a) în baza unor clauze și condiții nediscriminatorii, inclusiv în ceea ce privește tarifele, standardele tehnice, specificațiile, calitatea și întreținerea, și la o calitate care să nu fie mai puțin favorabilă decât cea asigurată pentru propriile servicii similare ale unui astfel de furnizor principal sau pentru servicii similare ale filialelor sale ori ale altor întreprinderi afiliate;

(b) cu promptitudine, potrivit unor clauze și condiții, inclusiv în ceea ce privește tarifele, standardele tehnice, specificațiile, calitatea și întreținerea, care sunt transparente și rezonabile, țin seama de fezabilitatea economică și sunt suficient de degrupate pentru ca furnizorul să nu fie nevoit să plătească pentru elemente sau infrastructuri de rețea care nu sunt necesare pentru furnizarea serviciului; și

(c) la cerere, în alte puncte decât punctele terminale ale rețelei oferite majorității utilizatorilor, cu perceperea unor tarife care reflectă costul construirii facilităților suplimentare necesare.

(2) Procedurile aplicabile interconectării cu un furnizor principal sunt făcute publice.

(3) Furnizorii principali își fac publice acordurile de interconectare sau ofertele de interconectare de referință, după caz.

ARTICOLUL 223

Acces la facilitățile esențiale ale furnizorilor principali

(1) Fiecare parte se asigură că un furnizor principal de pe teritoriul său își pune facilitățile esențiale la dispoziția furnizorilor de rețele sau servicii publice de telecomunicații conform unor clauze și condiții rezonabile, transparente și nediscriminatorii în scopul furnizării de servicii publice de telecomunicații, atunci când acest lucru este necesar pentru realizarea unei concurențe efective.

(2) În cazul în care este necesară o decizie a autorității de reglementare din sectorul telecomunicațiilor pentru a asigura respectarea alineatului (1):

(a) o astfel de decizie este justificată pe baza faptelor stabilite și a evaluării pieței efectuate de autoritatea de reglementare din sectorul telecomunicațiilor;

(b) autoritatea de reglementare din sectorul telecomunicațiilor este împuternicită:

(i) să stabilească facilitățile esențiale care trebuie puse la dispoziție de către un furnizor principal; și

(ii) să solicite unui furnizor principal să ofere acces, sub formă degrupată, la elementele sale de rețea care reprezintă facilități esențiale.

ARTICOLUL 224

Resurse limitate

(1) Fiecare parte se asigură că alocarea și acordarea drepturilor de utilizare a resurselor limitate, inclusiv a spectrului radio, a numerelor și a drepturilor de trecere se efectuează într-un mod deschis, obiectiv, prompt, transparent, nediscriminatoriu și proporțional și ținând seama de obiectivele de interes general. Procedurile, condițiile și obligațiile aferente drepturilor de utilizare se bazează pe criterii obiective, transparente, nediscriminatorii și proporționale.

(2) Informațiile privind utilizarea actuală a benzilor de frecvență alocate se pun la dispoziția publicului, dar nu este obligatoriu să se furnizeze identificarea detaliată a spectrului de frecvențe radio alocat pentru utilizări specifice cu caracter guvernamental.

ARTICOLUL 225

Serviciu universal

(1) Fiecare parte are dreptul să definească tipul de obligații de serviciu universal pe care dorește să le mențină și să decidă asupra domeniului lor de aplicare și a punerii lor în aplicare.

(2) Fiecare parte gestionează obligațiile de serviciu universal într-un mod transparent, obiectiv și nediscriminatoriu, care este neutru din punctul de vedere al concurenței și care nu creează sarcini mai mari decât este necesar pentru tipul de serviciu universal definit de partea respectivă.

(3) În cazul în care o parte decide să desemneze un furnizor de serviciu universal, aceasta se asigură că procedurile de desemnare a furnizorilor de serviciu universal sunt deschise tuturor furnizorilor de rețele sau servicii publice de telecomunicații. Desemnarea se face printr-un mecanism eficient, transparent și nediscriminatoriu.

(4) Dacă o parte decide să compenseze furnizorii de serviciu universal, aceasta se asigură că respectiva compensare nu depășește costul net determinat de obligația de serviciu universal.

ARTICOLUL 226

Confidențialitatea informațiilor

(1) Fiecare parte se asigură că furnizorii care obțin informații de la un alt furnizor în cadrul negocierii de aranjamente în temeiul articolelor 219, 220, 223 și 224 utilizează respectivele informații doar în scopul pentru care acestea au fost oferite și respectă întotdeauna confidențialitatea informațiilor transmise sau stocate.

(2) Fiecare parte asigură confidențialitatea comunicărilor și a datelor privind traficul aferent transmise în cursul utilizării rețelelor sau a serviciilor publice de telecomunicații, sub rezerva cerinței ca măsurile aplicate în acest scop să nu constituie un mijloc de discriminare arbitrară sau nejustificabilă ori o restricție disimulată asupra comerțului cu servicii.

SUBSECȚIUNEA D

SERVICII FINANCIARE

ARTICOLUL 227

Domeniul de aplicare

(1) Prezenta secțiune se aplică măsurilor care afectează furnizarea serviciilor financiare pentru care sunt înscrise angajamente în anexa 12-A, în listele de angajamente specifice din GATS ale Uniunii Europene și în anexele 12-B, 12-C și 12-D.

(2) În sensul prezentei secțiuni, „activitățile desfășurate sau serviciile furnizate în exercitarea autorității guvernamentale” menționate la articolul 189 litera (b) înseamnă următoarele:

(a) activități desfășurate de o bancă centrală sau de o autoritate monetară sau de o altă entitate publică în cadrul politicii monetare sau al politicii cursului de schimb;

(b) activități care se înscriu într-un sistem reglementat de securitate socială sau în sisteme publice de pensii; și

(c) alte activități desfășurate de către o entitate publică în contul sau cu garanția sau cu utilizarea resurselor financiare ale unei părți sau ale entităților publice ale acesteia.

(3) În sensul aplicării articolului 189 litera (q), în cazul în care o parte permite ca oricare dintre activitățile menționate la prezentul articol alineatul (2) litera (b) sau (c) să fie desfășurată de furnizorii săi de servicii financiare în concurență cu o entitate publică sau cu un furnizor public de servicii financiare, termenul „servicii” include activitățile respective.

(4) Articolul 189 litera (b) nu se aplică serviciilor care intră sub incidența prezentei secțiuni.

ARTICOLUL 228

Definiții

În sensul prezentului titlu:

(a) „serviciu financiar” înseamnă orice serviciu cu caracter financiar oferit de un furnizor de servicii financiare al unei părți și cuprinde următoarele activități:

(i) servicii de asigurări și servicii conexe asigurărilor:

(A) asigurări directe (inclusiv coasigurări):

(1) de viață;

(2) altele decât asigurările de viață;

(B) reasigurări și retrocesiuni;

(C) activități de intermediere a asigurărilor, de exemplu activități de brokeraj și de agenție; și

(D) servicii auxiliare asigurărilor, cum ar fi serviciile de consultanță, de actuariat, de evaluare a riscurilor și de soluționare a cererilor de despăgubire;

(ii) servicii bancare și alte servicii financiare (cu excepția asigurărilor):

(A) atragere de depozite și de alte fonduri rambursabile de la populație;

(B) acordarea de împrumuturi de orice tip, inclusiv credite de consum, credite ipotecare, factoring și finanțarea tranzacțiilor comerciale;

(C) leasing financiar;

(D) toate serviciile de plăți și transferuri monetare, inclusiv cărți de credit, carduri charge și cărți de debit, cecuri de călătorie și cecuri bancare;

(E) garanții și angajamente;

(F) tranzacționarea, în cont propriu sau în contul clienților, pe o piață valutară, o piață extrabursieră sau de alt tip, a următoarelor:

(1) instrumente ale pieței monetare (inclusiv cecuri, efecte de comerț, certificate de depozit);

(2) valută;

(3) produse derivate, inclusiv, dar nelimitându-se la futures și opțiuni;

(4) instrumente pe cursul de schimb și pe rata dobânzii, inclusiv produse precum swapuri și contracte forward pe rata dobânzii;

(5) valori mobiliare;

(6) alte instrumente negociabile și active financiare, inclusiv lingouri;

(G) participarea la emisiunile de orice tipuri de titluri de valoare, inclusiv subscrierea și plasarea (publică sau privată) în calitate de agent și furnizarea de servicii legate de aceste emisiuni;

(H) intermedierea pe piețele interbancare;

(I) gestionarea activelor, de exemplu gestionarea numerarului sau a portofoliului, toate formele de gestionare a plasamentelor colective, gestionarea fondurilor de pensii, servicii de custodie, de depozitare și fiduciare;

(J) servicii de decontare și compensare a activelor financiare, inclusiv a titlurilor de valoare, a produselor financiare derivate și a altor instrumente negociabile;

(K) furnizarea și transferul de informații financiare, prelucrarea datelor financiare și software-ul aferent; și

(L) servicii de consultanță, de intermediere și alte servicii financiare auxiliare privind toate activitățile enumerate la subpunctele (A)-(K), inclusiv furnizarea de informații privind creditele și evaluarea dosarelor de credit, cercetări și consultanță privind investițiile și portofoliile de investiții, consultanță privind achizițiile, restructurările și strategiile societăților;

(b) „furnizor de servicii financiare” înseamnă orice persoană a unei părți care intenționează să furnizeze sau furnizează servicii financiare și nu include o entitate publică;

(c) „entitate publică” înseamnă:

(i) o autoritate publică, o bancă centrală sau o autoritate monetară a unei părți sau o entitate deținută ori controlată de către una dintre părți, care este însărcinată în principal cu exercitarea unor funcții publice sau a unor activități desfășurate în scopuri publice, cu excepția unei entități însărcinate în principal cu furnizarea unor servicii financiare în condiții comerciale; sau

(ii) o entitate privată care îndeplinește funcții ce revin în mod normal unei bănci centrale sau unei autorități monetare, atunci când exercită aceste funcții;

(e) „organism de autoreglementare” înseamnă un organism neguvernamental, inclusiv o bursă sau o piață de valori mobiliare sau futures, o agenție de compensare sau o altă organizație sau asociație care exercită autoritatea de reglementare sau de supraveghere asupra furnizorilor de servicii financiare prin lege sau prin delegare din partea unor administrații sau autorități centrale, regionale sau locale, după caz.

ARTICOLUL 229

Excepție prudențială

(1) Nicio dispoziție a prezentului acord nu împiedică niciuna dintre părți să adopte sau să mențină măsuri din motive prudențiale precum:

(a) protecția investitorilor, a deponenților, a deținătorilor de polițe sau a persoanelor față de care furnizorii de servicii financiare au obligații fiduciare;

(b) asigurarea integrității și a stabilității sistemului financiar al unei părți.

(2) În cazul în care nu sunt conforme cu prezentul acord, astfel de măsuri nu se utilizează drept mijloc de a eluda angajamentele sau obligațiile părții care decurg din prezentul acord.

(3) Nicio dispoziție a prezentului acord nu se interpretează ca impunând uneia dintre părți obligația de a divulga informații referitoare la afacerile și la conturile unor clienți individuali sau orice informații confidențiale sau proprietare deținute de entități publice.

ARTICOLUL 230

Standarde internaționale

Părțile depun toate eforturile pentru a asigura introducerea și aplicarea pe teritoriul lor a standardelor convenite la nivel internațional privind reglementarea și supravegherea, combaterea spălării banilor și a finanțării terorismului și combaterea evaziunii fiscale și a evitării obligațiilor fiscale în sectorul serviciilor financiare. Aceste standarde convenite la nivel internațional sunt, printre altele, standardele adoptate de Comitetul de la Basel pentru supraveghere bancară (BCBS), în special „Principiile de bază Basel pentru supravegherea eficientă a sectorului bancar”, de Asociația Internațională a Supraveghetorilor în Asigurări (IAIS), în special „Principiile de bază în asigurări”, de Organizația Internațională a Comisiilor de Valori Mobiliare (IOSCO), în special „Obiectivele și principiile de reglementare a valorilor mobiliare”, de Grupul de Acțiune Financiară Internațională (GAFI) și de Forumul mondial privind transparența și schimburile de informații în scopuri fiscale al Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE).

ARTICOLUL 231

Organisme de autoreglementare

În cazul în care o parte impune apartenența, participarea sau accesul la orice organism de autoreglementare pentru ca furnizorii de servicii financiare ai celeilalte părți să furnizeze servicii financiare pe teritoriul său, partea asigură respectarea de către organismul de autoreglementare în cauză a obligațiilor prevăzute la articolul 194.

ARTICOLUL 232

Sisteme de compensare și de plată

Fiecare parte acordă furnizorilor de servicii financiare ai celeilalte părți stabiliți pe teritoriul său acces la sistemele de plată și de compensare operate de entități publice, precum și la facilitățile oficiale de finanțare și refinanțare disponibile pe parcursul desfășurării normale a activității în conformitate cu clauzele și condițiile de acordare a tratamentului național. Prezentul articol nu acordă acces la facilitățile de creditor de ultimă instanță ale părții.

SUBSECȚIUNEA E

SERVICII ÎN DOMENIUL TRANSPORTULUI MARITIM INTERNAȚIONAL

ARTICOLUL 233

Domeniu de aplicare și obligații

(1) Prezentul articol stabilește principiile pentru liberalizarea serviciilor de transport maritim internațional.

(2) În sensul prezentei secțiuni, „transportul maritim internațional” include operațiuni de transport „de la expeditor la destinatar” (*door to door*) și multimodal, care presupune transportul mărfurilor prin intermediul mai multor moduri de transport, inclusiv maritim, însoțite de un document de transport unic și, în acest scop, include dreptul furnizorilor de servicii transport maritim internațional de a semna contracte direct cu furnizorii de alte moduri de transport.

(3) În ceea ce privește activitățile menționate la alineatul (4), întreprinse de agențiile de transport maritim pentru prestarea de servicii în domeniul transportului maritim internațional, fiecare parte permite persoanelor juridice ale celeilalte părți să înființeze filiale sau sucursale pe teritoriul său, în condiții de stabilire și de funcționare nu mai puțin favorabile decât cele acordate propriilor sale persoane juridice ori filialelor sau sucursalelor persoanelor juridice din orice țară terță, oricare dintre acestea sunt mai avantajoase.

(4) Printre activitățile menționate la alineatul (3) se numără:

(a) comercializarea și vânzarea de servicii de transport maritim și de servicii conexe prin contact direct cu clienții, din momentul prezentării ofertei de preț și până la eliberarea facturii;

(b) cumpărarea și revânzarea oricăror servicii de transport sau servicii conexe, inclusiv servicii de transport intern cu orice mijloace, necesare pentru furnizarea unui serviciu intermodal;

(c) pregătirea documentelor de transport, a documentelor vamale sau a oricărui alt document referitor la originea și natura mărfurilor transportate;

(d) furnizarea de informații comerciale prin orice mijloace, inclusiv prin sisteme computerizate și schimburi electronice de date, sub rezerva unor restricții nediscriminatorii privind telecomunicațiile;

(e) încheierea oricărui acord comercial cu alte agenții de transport maritim; și

(f) reprezentarea persoanelor juridice, printre altele la organizarea escalei navei sau la preluarea încărcăturilor atunci când este necesar.

(5) Ținând seama de nivelul existent de liberalizare între părți în ceea ce privește transportul maritim internațional, fiecare parte:

(a) aplică efectiv principiul accesului nerestricționat pe piețele și la schimburile comerciale internaționale pe bază comercială și în mod nediscriminatoriu; și

(b) acordă navelor care arborează pavilionul celeilalte părți sau care sunt exploatate de prestatori de servicii ai celeilalte părți un tratament nu mai puțin favorabil decât cel acordat propriilor nave sau navelor oricărei țări terțe, luându-se în calcul cel mai favorabil dintre aceste două tratamente, în ceea ce privește, între altele, accesul la porturi, utilizarea infrastructurii și a serviciilor portuare și utilizarea serviciilor maritime auxiliare, precum și în ceea ce privește taxele și redevențele aferente, instalațiile vamale și alocarea danelor și a instalațiilor de încărcare și descărcare.

(6) La aplicarea principiului menționat la prezentul articol, părțile:

(a) nu introduc dispoziții privind împărțirea încărcăturii în viitoarele acorduri cu țări terțe privind serviciile de transport maritim, inclusiv vracul solid și lichid și traficul de linie, și reziliază, într-un interval rezonabil de timp, astfel de clauze de împărțire a încărcăturii, în cazul în care acestea există; și

(b) abrogă toate măsurile unilaterale și toate obstacolele administrative, tehnice și de alt tip care ar putea constitui o restricție disimulată sau ar putea avea efecte discriminatorii asupra libertății de a furniza servicii de transport maritim internațional și se abțin să introducă astfel de măsuri și obstacole.

(7) Fiecare parte pune la dispoziția furnizorilor de servicii de transport maritim internațional ai celeilalte părți, conform unor clauze și condiții rezonabile și nediscriminatorii, următoarele servicii portuare: pilotaj, asistență la remorcare și tracțiune, aprovizionare, alimentare cu combustibil și cu apă, colectarea gunoiului și eliminarea apei de balast, servicii de căpitănie, asistență la navigație, instalații pentru reparații de urgență, servicii de ancorare, dane și servicii de acostare, precum și servicii operaționale la țărm esențiale pentru exploatarea navelor, inclusiv comunicații și aprovizionare cu apă și energie electrică.

CAPITOLUL 13

CIRCULAȚIA CAPITALURILOR, PLĂȚI, TRANSFERURI ȘI MĂSURI DE SALVGARDARE

ARTICOLUL 234

Contul curent și circulația capitalurilor

(1) Fără a aduce atingere altor dispoziții ale prezentului acord, fiecare parte autorizează, într-o monedă liber convertibilă[1] și în conformitate cu Statutul Fondului Monetar Internațional adoptat la Conferința monetară și financiară a Organizației Națiunilor Unite la 22 iulie 1944, după caz, orice plăți și transferuri cu privire la tranzacțiile aferente balanței contului curent care intră sub incidența prezentului acord.

(2) Fără a aduce atingere altor dispoziții ale prezentului acord, fiecare parte permite, în ceea ce privește tranzacțiile legate de contul de capital și contul financiar al balanței de plăți, libera circulație a capitalurilor legată de investițiile directe efectuate în conformitate cu legislația aplicabilă pe teritoriul său și cu capitolul 12, inclusiv lichidarea sau repatrierea acestor investiții și orice profit care rezultă din acestea.

[1] În sensul prezentului capitol, „monedă liber convertibilă” înseamnă o monedă ce poate fi convertită în monede care sunt negociate pe scară largă pe piețele valutare internaționale și folosite pe scară largă în tranzacțiile internaționale. Pentru mai multă certitudine, monedele negociate pe scară largă pe piețele valutare internaționale și folosite pe scară largă în tranzacțiile internaționale includ monede liber utilizabile, astfel cum au fost desemnate de Fondul Monetar Internațional în conformitate cu Statutul Fondului Monetar Internațional adoptat la Conferința monetară și financiară a Organizației Națiunilor Unite la 22 iulie 1944.

(3) Fără a aduce atingere altor dispoziții ale prezentului acord, nicio parte nu introduce noi restricții valutare cu privire la circulația capitalurilor și plățile curente între rezidenții Uniunii Europene și cei ai Republicii Uzbekistan și nu înăsprește restricțiile prevăzute de regimurile existente.

(4) Părțile se consultă în vederea facilitării circulației capitalurilor între ele pentru a promova comerțul și investițiile.

ARTICOLUL 235

Aplicarea actelor cu putere de lege și a normelor administrative referitoare la circulația capitalurilor, plăți sau transferuri

(1) Articolul 234 alineatele (1), (2) și (3) nu se interpretează ca împiedicând o parte să aplice propriile acte cu putere de lege și norme administrative referitoare la:

(a) faliment, insolvență sau protejarea drepturilor creditorilor;

(b) emiterea, comercializarea sau tranzacționarea de titluri de valoare, futures, opțiuni sau alte instrumente financiare;

(c) raportarea financiară sau înregistrarea contabilă a circulației capitalurilor, a plăților sau a transferurilor atunci când acest lucru este necesar pentru a veni în sprijinul autorităților de aplicare a legii sau al autorităților de reglementare financiară;

(d) infracțiuni sau delicte ori practici înșelătoare sau frauduloase;

(e) asigurarea respectării ordinelor sau a hotărârilor pronunțate în cadrul procedurilor judiciare sau administrative; sau

(f) sistemele de securitate socială, sistemele publice de pensii sau sistemele de economisire obligatorie.

(2) Actele cu putere de lege și normele administrative menționate la alineatul (1) nu se aplică în mod arbitrar sau discriminatoriu și nu pot constitui în alt mod o restricție disimulată a circulației capitalurilor, a plăților sau a transferurilor.

ARTICOLUL 236

Măsuri de salvgardare temporare

(1) În circumstanțe excepționale în care funcționarea uniunii economice și monetare a Uniunii Europene se confruntă sau riscă să se confrunte cu dificultăți majore în ceea ce privește funcționarea politicii monetare sau a politicii cursului de schimb ori în cazul în care există riscul apariției unor astfel de dificultăți, în cazul statelor membre care nu participă la moneda euro și al Republicii Uzbekistan, Uniunea Europeană, statele sale membre sau, respectiv, Republica Uzbekistan pot adopta sau menține măsuri de salvgardare în ceea ce privește circulația capitalurilor, plățile sau transferurile pentru o perioadă care nu depășește șase luni.

(2) Măsurile menționate la alineatul (1) se limitează la ceea ce este strict necesar.

ARTICOLUL 237

Restricții în caz de dificultăți în ceea ce privește balanța de plăți și finanțarea externă

(1) O parte care se confruntă sau riscă să se confrunte cu dificultăți majore în ceea ce privește balanța de plăți sau finanțarea externă poate adopta sau menține măsuri restrictive în ceea ce privește circulația capitalurilor, plățile sau transferurile[1].

(2) Măsurile menționate la alineatul (1):

(a) trebuie să fie conforme cu Statutul Fondului Monetar Internațional, după caz;

(b) nu trebuie să depășească ceea ce este necesar pentru a face față situațiilor descrise la alineatul (1);

(c) trebuie să fie temporare și să fie eliminate progresiv pe măsură ce situația specificată la alineatul (1) se ameliorează;

(d) trebuie să evite afectarea inutilă a intereselor comerciale, economice și financiare ale celeilalte părți;

(e) trebuie să fie nediscriminatorii în comparație cu țările terțe aflate în situații similare.

(3) În cazul comerțului cu mărfuri, fiecare parte poate adopta măsuri restrictive pentru a-și proteja poziția financiară externă sau balanța de plăți. Astfel de măsuri trebuie să fie conforme cu GATT 1994 și cu Înțelegerea privind dispozițiile referitoare la balanța de plăți ale Acordului general pentru tarife și comerț din 1994.

[1] În cazul Uniunii Europene, astfel de măsuri pot fi luate de unul dintre statele membre ale Uniunii Europene în alte situații decât cele menționate la articolul 236, care afectează economia respectivului stat membru al Uniunii Europene. Pentru mai multă certitudine, dificultățile majore existente sau potențiale în ceea ce privește balanța de plăți sau finanțarea externă pot fi cauzate, printre altele, de dificultăți majore, existente sau potențiale, legate de politica monetară sau de politica cursului de schimb.

(4) În cazul comerțului cu servicii, fiecare parte poate adopta măsuri restrictive pentru a-și proteja poziția financiară externă sau balanța de plăți. Astfel de măsuri trebuie să fie conforme cu articolul XII din GATS.

(5) O parte care menține sau care a adoptat măsurile menționate la alineatele (1) și (2) i le notifică celeilalte părți cu promptitudine.

(6) Dacă se adoptă sau se mențin restricții în conformitate cu prezentul articol, părțile organizează cu promptitudine consultări în cadrul Comitetului de cooperare, cu excepția cazului în care au loc consultări în cadrul altor foruri. Consultările evaluează dificultățile în ceea ce privește balanța de plăți sau finanțarea externă care au condus la măsurile respective, luând în considerare, printre altele, factori precum:

(a) natura și amploarea dificultăților legate de balanța de plăți sau de finanțarea externă;

(b) mediul economic și comercial extern; și

(c) măsurile corective alternative care pot fi disponibile.

(7) În cadrul consultărilor menționate la alineatul (6) se examinează conformitatea oricărei măsuri restrictive cu alineatele (1) și (2). Sunt acceptate toate constatările relevante de natură statistică sau factuală prezentate de Fondul Monetar Internațional, în cazul în care sunt disponibile, iar concluziile iau în considerare evaluarea de către Fondul Monetar Internațional a balanței de plăți și a situației financiare externe a părții în cauză.

CAPITOLUL 14

SOLUȚIONAREA LITIGIILOR

SECȚIUNEA 1

OBIECTIV ȘI DOMENIU DE APLICARE

ARTICOLUL 238

Obiectiv

Obiectivul prezentului capitol este de a prevedea un mecanism eficace și eficient pentru evitarea și soluționarea litigiilor între părți în legătură cu interpretarea și aplicarea prezentului titlu pentru a se ajunge, dacă este posibil, la o soluție stabilită de comun acord.

ARTICOLUL 239

Domeniul de aplicare

Cu excepția cazului în care în prezentul acord se prevede altfel, prezentul capitol se aplică oricărui litigiu între părți în legătură cu interpretarea și aplicarea prezentului titlu (denumite în continuare „dispoziții vizate”).

SECȚIUNEA 2

CONSULTĂRI

ARTICOLUL 240

Consultări

(1) Părțile depun eforturi pentru soluționarea oricărui litigiu menționat la articolul 239, prin inițierea de consultări cu bună-credință, în scopul de a ajunge la o soluție stabilită de comun acord.

(2) O parte solicită consultări prin prezentarea unei cereri scrise celeilalte părți, în care identifică măsura pusă în discuție și dispozițiile vizate pe care le consideră aplicabile.

(3) Partea căreia îi este adresată cererea de consultări răspunde la aceasta prompt, în termen de maximum 10 zile de la data transmiterii cererii. Consultările se organizează în termen de 30 de zile de la data transmiterii cererii de consultări și au loc, cu excepția cazului în care părțile convin altfel, pe teritoriul părții căreia i-a fost adresată cererea de consultări. Consultările sunt considerate încheiate în termen de 30 de zile de la data transmiterii cererii, cu excepția cazului în care părțile convin să continue consultările.

(4) Consultările cu privire la chestiuni urgente, inclusiv cele referitoare la mărfurile perisabile ori mărfurile sau serviciile sezoniere, se organizează în termen de 15 zile de la data transmiterii cererii de consultări. Consultările sunt considerate încheiate în termenul fixat de 15 zile, cu excepția cazului în care părțile convin să le continue.

(5) În cursul consultărilor, fiecare parte furnizează suficiente informații concrete pentru a permite o examinare completă a modului în care măsura în cauză ar putea afecta aplicarea prezentului titlu. Fiecare parte depune eforturi pentru a asigura participarea unor membri ai personalului din cadrul autorităților sale publice competente care au expertiză în privința chestiunii care face obiectul consultărilor.

(6) Consultările, în special orice informații desemnate drept confidențiale și opiniile exprimate de părți în cursul consultărilor, sunt confidențiale și nu aduc atingere drepturilor de care beneficiază părțile în cadrul oricăror proceduri ulterioare.

SECȚIUNEA 3

Procedurile comisiei de arbitraj

ARTICOLUL 241

Inițierea procedurilor comisiei de arbitraj

(1) O parte care a solicitat consultări în conformitate cu articolul 240 poate cere constituirea unei comisii de arbitraj în cazul în care:

(a) partea pârâtă nu răspunde cererii în termen de 10 zile de la data transmiterii acesteia;

(b) consultările nu au loc în termenele menționate la articolul 240 alineatul (3) sau (4);

(c) părțile convin să nu organizeze consultări; sau

(d) consultările s-au încheiat și nu s-a ajuns la nicio soluție stabilită de comun acord.

(2) O parte care solicită constituirea unei comisii de arbitraj (denumită în continuare „partea reclamantă”) face acest lucru printr-o cerere scrisă adresată părții despre care se presupune că încalcă dispozițiile vizate (denumită în continuare „partea pârâtă”) și oricărui organism extern căruia i-au fost atribuite sarcinile prevăzute la alineatul (3), dacă este cazul (denumită în continuare „cererea de constituire a unei comisii de arbitraj”). În cererea de constituire a unei comisii de arbitraj, partea reclamantă identifică măsura în cauză și explică motivul pentru care măsura respectivă constituie o încălcare a dispozițiilor vizate, într-un mod suficient de detaliat pentru a prezenta cu claritate temeiul juridic al plângerii.

(3) Comitetul de cooperare poate decide să încredințeze unui organism extern gestionarea procedurilor de soluționare a litigiilor în temeiul prezentului capitol sau acordarea de sprijin. O astfel de decizie abordează, de asemenea, costurile care decurg din încredințare.

ARTICOLUL 242

Constituirea unei comisii de arbitraj

(1) O comisie de arbitraj se compune din trei membri.

(2) În termen de 15 zile de la data transmiterii cererii de constituire a unei comisii de arbitraj, părțile se consultă pentru a conveni asupra componenței comisiei de arbitraj.

(3) În cazul în care părțile nu reușesc să ajungă la un acord cu privire la componența comisiei de arbitraj în termenul prevăzut la prezentul articol alineatul (2), fiecare parte numește un membru al comisiei de arbitraj din sublista sa stabilită în temeiul articolului 243 în termen de cinci zile de la expirarea termenului prevăzut la prezentul articol alineatul (2). În cazul în care una dintre părți nu numește un membru al comisiei de arbitraj din sublista sa în termenul prevăzut la alineatul (3), copreședintele Comitetului de cooperare desemnat de partea reclamantă selectează prin tragere la sorți, în termen de cinci zile de la expirarea termenului prevăzut la alineatul (3), membrul respectiv din sublista părții în cauză. Copreședintele Comitetului de cooperare desemnat de partea reclamantă poate delega această selecție prin tragere la sorți a membrului comisiei de arbitraj.

(4) În cazul în care părțile nu ajung la un acord cu privire la președintele comisiei de arbitraj în termenul prevăzut la alineatul (2), copreședintele Comitetului de cooperare desemnat de partea reclamantă selectează prin tragere la sorți, în termen de cinci zile de la expirarea termenului respectiv, președintele comisiei de arbitraj din sublista președinților întocmită în conformitate cu articolul 243. Copreședintele Comitetului de cooperare desemnat de partea reclamantă poate delega această selecție prin tragere la sorți.

(5) Comisia de arbitraj se consideră a fi constituită la 15 zile de la data la care cei trei membri selectați au acceptat să fie numiți în conformitate cu anexa 14-A, cu excepția cazului în care părțile convin altfel. Fiecare parte publică fără întârziere data constituirii comisiei de arbitraj.

(6) În cazul în care una dintre listele prevăzute la articolul 243 nu a fost întocmită sau nu conține suficiente nume în momentul în care se formulează o cerere în conformitate cu alineatul (3) sau (4), membrii sunt selectați prin tragere la sorți dintre persoanele care au fost propuse în mod oficial de către una dintre părți sau de către ambele părți în conformitate cu anexa 14-A.

ARTICOLUL 243

Lista membrilor comisiei de arbitraj

(1) Comitetul de cooperare întocmește, în cel mult șase luni de la data intrării în vigoare a prezentului acord, o listă cu cel puțin 15 persoane care doresc și sunt în măsură să îndeplinească funcția de membri ai unei comisii de arbitraj. Lista se compune din trei subliste:

(a) o sublistă de persoane întocmită pe baza propunerilor Uniunii Europene;

(b) o sublistă de persoane întocmită pe baza propunerilor Republicii Uzbekistan; și

(c) o sublistă de persoane care nu sunt resortisanți ai niciunei părți și care vor exercita funcția de președinte al comisiei de arbitraj.

(2) Fiecare sublistă cuprinde cel puțin cinci persoane. Comitetul de cooperare se asigură că fiecare listă cuprinde în orice moment acest număr minim de persoane.

(3) Comitetul de cooperare poate întocmi liste suplimentare de persoane care au cunoștințe de specialitate în sectoarele specifice reglementate de prezentul titlu. Cu condiția obținerii consimțământului părților, aceste liste suplimentare se utilizează pentru a constitui comisia de arbitraj în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 242.

ARTICOLUL 244

Cerințe pentru membrii comisiei de arbitraj

(1) Fiecare membru al comisiei de arbitraj trebuie:

(a) să aibă o experiență confirmată în drept, comerț internațional și alte domenii reglementate de prezentul titlu;

(b) să fie independent de fiecare parte, să nu fie afiliat niciuneia dintre părți și să nu primească instrucțiuni din partea niciuneia dintre ele;

(c) să își exercite funcția în nume propriu și să nu accepte instrucțiuni din partea niciunei organizații și a niciunui guvern în ceea ce privește aspectele în litigiu; și

(d) să îndeplinească cerințele din anexa 14-B.

(2) Președintele trebuie să aibă, de asemenea, experiență în procedurile de soluționare a litigiilor.

(3) În funcție de obiectul unui anumit litigiu, părțile pot conveni să deroge de la cerințele enumerate la alineatul (1) litera (a).

ARTICOLUL 245

Funcțiile comisiei de arbitraj

Comisia de arbitraj:

(a) efectuează o evaluare obiectivă a problemei pe care o cercetează, inclusiv o evaluare obiectivă a elementelor concrete ale cazului, a aplicabilității dispozițiilor vizate și a conformității cu acestea;

(b) expune, în deciziile și rapoartele sale, faptele constatate, aplicabilitatea dispozițiilor vizate și motivele care au stat la baza constatărilor și a concluziilor sale; și

(c) ar trebui să se consulte la intervale regulate cu părțile și să ofere oportunități adecvate pentru ajungerea la o soluție stabilită de comun acord.

ARTICOLUL 246

Mandatul

(1) Cu excepția cazului în care părțile au convenit altfel, în termen de cinci zile de la data constituirii comisiei de arbitraj, aceasta din urmă are ca mandat:

„să examineze, din perspectiva dispozițiilor relevante din prezentul titlu invocate de către părți, chestiunea menționată în cererea de constituire a comisiei de arbitraj, să formuleze constatări cu privire la conformitatea măsurii în cauză cu dispozițiile prezentului titlu menționate la articolul 239 și să prezinte un raport în conformitate cu articolele 248 și 249.”

(2) În cazul în care convin asupra unui alt mandat decât cel prevăzut la alineatul (1), părțile notifică comisiei de arbitraj mandatul asupra căruia au convenit în termenul indicat la alineatul (1).

ARTICOLUL 247

Decizia privind chestiunile urgente

(1) Dacă o parte solicită acest lucru, comisia de arbitraj decide, în termen de 10 zile de la constituirea sa, dacă respectivul caz se referă sau nu la chestiuni urgente.

(2) În cazul în care comisia de arbitraj decide că litigiul se referă la chestiuni urgente, termenele aplicabile prevăzute în prezentul capitol secțiunea 3 sunt reduse la jumătate din perioada prevăzută în secțiunea menționată, cu excepția termenelor prevăzute la articolele 242 și 246.

ARTICOLUL 248

Raportul intermediar

(1) În termen de cel mult 90 de zile de la data constituirii sale, comisia de arbitraj transmite părților un raport intermediar. În cazul în care comisia de arbitraj consideră că acest termen-limită nu poate fi respectat, președintele comisiei de arbitraj notifică părților, în scris, acest lucru, precizând motivele întârzierii și data la care comisia de arbitraj intenționează să transmită raportul său intermediar. Comisia de arbitraj nu poate în niciun caz să transmită raportul său intermediar mai târziu de 120 de zile de la data constituirii sale.

(2) Fiecare parte poate adresa comisiei de arbitraj o cerere scrisă de reexaminare a unor aspecte precise ale raportului intermediar în termen de 10 zile de la data transmiterii acestuia. O parte poate prezenta observații cu privire la cererea celeilalte părți în termen de șase zile de la transmiterea cererii în cauză.

(3) În cazul în care nu se prezintă nicio cerere scrisă de reexaminare a unor aspecte precise ale raportului intermediar în termenul menționat la alineatul (2), raportul intermediar devine raportul final.

ARTICOLUL 249

Raportul final

(1) În termen de cel mult 120 de zile de la data constituirii sale, comisia de arbitraj transmite părților raportul său final. În cazul în care comisia de arbitraj consideră că acest termen-limită nu poate fi respectat, președintele comisiei de arbitraj notifică părților, în scris, acest lucru, precizând motivele întârzierii și data la care comisia de arbitraj intenționează să transmită raportul său final. Comisia de arbitraj nu poate în niciun caz să transmită raportul său final mai târziu de 150 de zile de la data constituirii sale.

(2) Raportul final include o discuție cu privire la eventualele cereri scrise ale părților referitoare la raportul intermediar menționate la articolul 248 alineatul (1) și răspunde cu claritate la observațiile părților.

ARTICOLUL 250

Măsuri de conformare

(1) În cazul în care comisia de arbitraj concluzionează că măsura în cauză nu respectă dispozițiile vizate, partea pârâtă ia toate măsurile necesare pentru a se conforma cu promptitudine constatărilor și concluziilor din raportul final, astfel încât să respecte dispozițiile vizate.

(2) În termen de cel mult 30 de zile de la transmiterea raportului final, partea pârâtă notifică părții reclamante măsurile pe care le-a luat sau pe care intenționează să le ia pentru a se conforma.

ARTICOLUL 251

Termen rezonabil

(1) În cazul în care nu este posibilă conformarea imediată, partea pârâtă transmite, în termen de cel mult 30 de zile de la data transmiterii raportului final, o notificare părții reclamante cu privire la durata termenului rezonabil de care va avea nevoie pentru a se conforma. Părțile depun eforturi pentru a conveni asupra termenului rezonabil necesar pentru a se conforma raportului final.

(2) În cazul în care părțile nu au ajuns la un acord cu privire la termenul rezonabil, partea reclamantă poate, cel mai devreme la 20 de zile de la data transmiterii notificării menționate la alineatul (1), să solicite în scris comisiei de arbitraj inițiale să stabilească durata termenului rezonabil. Comisia de arbitraj transmite părților decizia sa în termen de 20 de zile de la data transmiterii solicitării.

(3) Partea pârâtă notifică în scris părții reclamante progresele înregistrate în ceea ce privește conformarea cu raportul final cu cel puțin o lună înainte de expirarea termenului rezonabil stabilit în conformitate cu alineatul (2).

(4) Părțile pot conveni să prelungească termenul rezonabil stabilit în conformitate cu alineatul (2).

ARTICOLUL 252

Reexaminarea conformității

(1) Partea pârâtă transmite în scris părții reclamante, până cel târziu la data expirării termenului rezonabil menționat la articolul 251, o notificare cu privire la orice măsură luată pentru a se conforma raportului final.

(2) În cazul în care părțile nu sunt de acord cu privire la existența măsurilor luate pentru a se conforma raportului final sau la compatibilitatea acestor măsuri cu dispozițiile vizate, partea reclamantă poate transmite comisiei de arbitraj inițiale o solicitare scrisă de a lua o decizie în această privință. În solicitarea respectivă se precizează care este măsura în cauză și se explică de ce măsura respectivă constituie o încălcare a dispozițiilor vizate, într-un mod suficient de detaliat pentru a prezenta cu claritate temeiul juridic al plângerii. Comisia de arbitraj transmite părților decizia sa în termen de 46 de zile de la data transmiterii solicitării.

ARTICOLUL 253

Măsuri corective temporare

(1) La cererea părții reclamante și după consultarea acesteia, partea pârâtă prezintă o ofertă de compensație temporară în cazul în care:

(a) partea pârâtă notifică în scris părții reclamante că nu este posibilă conformarea cu raportul final; sau

(b) partea pârâtă nu notifică nicio măsură întreprinsă în vederea conformării în termenul menționat la articolul 250 sau înainte de data expirării termenului rezonabil; sau

(c) comisia de arbitraj consideră că nu a fost întreprinsă nicio măsură pentru a se asigura conformitatea sau că măsura întreprinsă în acest sens nu este compatibilă cu dispozițiile vizate.

(2) În oricare dintre situațiile menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c), partea reclamantă poate transmite o notificare scrisă părții pârâte cu privire la intenția sa de a suspenda aplicarea obligațiilor care decurg din dispozițiile vizate în cazul în care:

(a) partea reclamantă decide să nu transmită o cerere în temeiul alineatului (1); sau

(b) atunci când partea reclamantă a înaintat o cerere în temeiul prezentului articol alineatul (1), părțile nu convin asupra unei compensații temporare în termen de 20 de zile de la expirarea termenului rezonabil menționat la articolul 251 sau de la transmiterea deciziei comisiei de arbitraj în temeiul articolului 252.

(3) În notificare se precizează nivelul suspendării preconizate a obligațiilor.

(4) Partea reclamantă poate suspenda obligațiile la 10 zile de la data transmiterii notificării menționate la alineatul (2), cu excepția cazului în care partea pârâtă transmite o cerere scrisă în temeiul alineatului (6).

(5) Nivelul suspendării obligațiilor nu depășește nivelul echivalent cu anularea sau prejudiciile cauzate de încălcare.

(6) În cazul în care consideră că nivelul notificat de suspendare a obligațiilor depășește un nivel echivalent cu anularea sau prejudiciile cauzate de încălcare, partea pârâtă poate solicita comisiei de arbitraj inițiale înainte de expirarea perioadei de 10 zile prevăzute la alineatul (4) să ia o decizie în această privință. Comisia de arbitraj transmite părților decizia sa cu privire la nivelul suspendării obligațiilor în termen de 30 de zile de la data solicitării respective. Obligațiile nu se suspendă până când comisia de arbitraj nu își pronunță decizia. Suspendarea obligațiilor trebuie să fie conformă cu această decizie.

(7) Suspendarea obligațiilor sau compensația menționată la prezentul articol este temporară și nu se aplică după ce:

(a) părțile au ajuns la o soluție stabilită de comun acord în temeiul articolului 269;

(b) părțile au convenit că măsura întreprinsă în vederea conformării asigură conformitatea părții pârâte cu dispozițiile vizate; sau

(c) o măsură adoptată pentru a asigura conformitatea și pe care comisia de arbitraj a considerat-o incompatibilă cu dispozițiile vizate a fost retrasă sau modificată astfel încât să se asigure conformitatea părții pârâte cu dispozițiile respective.

ARTICOLUL 254

Evaluarea măsurilor întreprinse în vederea asigurării conformității după adoptarea măsurilor corective temporare

(1) Partea pârâtă transmite o notificare părții reclamante cu privire la orice măsură pe care a întreprins-o pentru a se conforma în urma suspendării obligațiilor sau în urma aplicării compensației temporare, după caz. Cu excepția cazurilor menționate la alineatul (2), partea reclamantă încetează suspendarea obligațiilor în termen de 30 de zile de la transmiterea notificării. În cazurile în care a fost aplicată o compensație, cu excepția cazurilor prevăzute la alineatul (2), partea pârâtă poate înceta aplicarea compensației respective în termen de 30 de zile de la data la care a transmis notificarea privind conformarea sa.

(2) Dacă, în termen de 30 de zile de la data transmiterii notificării, părțile nu ajung la un acord cu privire la faptul că măsura notificată asigură conformarea părții pârâte cu dispozițiile vizate, partea reclamantă solicită în scris comisiei de arbitraj inițiale să se pronunțe în această privință. Comisia de arbitraj transmite părților decizia sa în termen de 46 de zile de la data transmiterii solicitării. În cazul în care comisia de arbitraj constată că măsura întreprinsă în vederea conformării este conformă cu dispozițiile vizate, suspendarea obligațiilor sau, după caz, aplicarea compensației încetează. Dacă este cazul, partea reclamantă ajustează nivelul suspendării obligațiilor sau nivelul compensației în funcție de decizia comisiei de arbitraj.

(3) În cazul în care consideră că nivelul suspendării pus în aplicare de către partea reclamantă depășește nivelul echivalent cu anularea sau prejudiciile cauzate de încălcare, partea pârâtă poate transmite comisiei de arbitraj inițiale o solicitare scrisă de a lua o decizie în această privință.

ARTICOLUL 255

Înlocuirea membrilor comisiei de arbitraj

În cazul în care, în cursul unei proceduri de soluționare a litigiilor desfășurate în temeiul prezentei secțiuni, un membru al comisiei de arbitraj nu poate participa, se retrage sau trebuie înlocuit deoarece nu îndeplinește cerințele prevăzute în anexa 14-B, se aplică procedura prevăzută la articolul 242. Termenul pentru transmiterea raportului sau a deciziei comisiei de arbitraj se prelungește cu perioada necesară pentru numirea noului membru al comisiei de arbitraj.

ARTICOLUL 256

Regulamentul de procedură

(1) Procedurile comisiei de arbitraj sunt reglementate de prezenta secțiune și de anexa 14-A.

(2) Orice audiere a comisiei de arbitraj este deschisă publicului, cu excepția cazului în care se prevede altfel în anexa 14-C.

ARTICOLUL 257

Suspendare și încetare

La cererea ambelor părți, comisia de arbitraj își suspendă în orice moment activitatea, pentru o perioadă care este convenită de părți și nu depășește 12 luni consecutive.

Comisia de arbitraj își reia activitatea înainte de expirarea perioadei de suspendare, la cererea scrisă a ambelor părți, sau la expirarea perioadei de suspendare, la cererea scrisă a oricăreia dintre părți. Partea solicitantă transmite o notificare celeilalte părți în acest sens. În cazul în care comisia de arbitraj nu își reia activitatea la expirarea perioadei de suspendare în conformitate cu prezentul alineat, autoritatea comisiei de arbitraj expiră, iar procedura de soluționare a litigiilor încetează.

În cazul suspendării activității comisiei de arbitraj, termenele relevante prevăzute în prezenta secțiune se prelungesc cu o perioadă echivalentă cu cea în care a fost suspendată activitatea comisiei de arbitraj.

ARTICOLUL 258

Dreptul de a solicita informații

(1) La cererea unei părți sau din proprie inițiativă, comisia de arbitraj poate solicita părților informațiile relevante pe care le consideră necesare și oportune. Părțile răspund cu promptitudine și complet la orice solicitare de astfel de informații venită din partea comisiei de arbitraj.

(2) La cererea unei părți sau din proprie inițiativă, comisia de arbitraj poate solicita orice informație pe care o consideră oportună din orice sursă. Comisia de arbitraj poate, de asemenea, să ceară avizul experților dacă îl consideră necesar, sub rezerva eventualelor clauze și condiții convenite de părți, după caz.

(3) Comisia de arbitraj ține seama de observațiile *amicus curiae* primite din partea persoanelor fizice ale unei părți sau a persoanelor juridice stabilite pe teritoriul uneia dintre părți, în conformitate cu anexa 14-A.

(4) Orice informații obținute de comisia de arbitraj în temeiul prezentului articol sunt puse la dispoziția părților, iar părțile pot prezenta observații cu privire la informațiile respective.

ARTICOLUL 259

Norme de interpretare

(1) Comisia de arbitraj interpretează dispozițiile vizate în conformitate cu normele obișnuite de interpretare a dreptului internațional public, inclusiv cu cele codificate în Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, adoptată la 23 mai 1969.

(2) Comisia de arbitraj ia în considerare și interpretările relevante din rapoartele elaborate de grupurile speciale de soluționare a litigiilor ale OMC și de Organul de apel al OMC și adoptate de Organul de soluționare a litigiilor al OMC.

(3) Rapoartele și deciziile comisiei de arbitraj nu pot extinde sau restrânge drepturile și obligațiile părților prevăzute în prezentul acord.

ARTICOLUL 260

Rapoartele și deciziile comisiei de arbitraj

(1) Deliberările comisiei de arbitraj rămân confidențiale. Comisia de arbitraj face tot posibilul pentru ca rapoartele elaborate și deciziile pronunțate să fie adoptate prin consens. În cazul în care acest lucru nu este posibil, comisia de arbitraj decide cu majoritate de voturi. În niciun caz nu se fac publice opiniile separate ale membrilor comisiei de arbitraj.

(2) Deciziile și rapoartele comisiei de arbitraj sunt acceptate necondiționat de către părți. Acestea nu creează drepturi sau obligații în ceea ce privește persoanele fizice sau juridice.

(3) Fiecare parte face publice rapoartele și deciziile comisiei de arbitraj, precum și comunicările acesteia, sub rezerva protejării informațiilor confidențiale.

(4) Orice informații transmise de una dintre părți comisiei de arbitraj în conformitate cu anexa 14-A sunt tratate drept confidențiale de către comisia de arbitraj și de către părți.

ARTICOLUL 261

Alegerea forului

(1) În cazul în care apare un litigiu referitor la o anumită măsură care constituie o presupusă încălcare a dispozițiilor vizate și a unei obligații în mod substanțial echivalente care decurge dintr-un alt acord internațional la care ambele părți au aderat, inclusiv Acordul OMC, partea care solicită măsuri reparatorii alege forul care soluționează litigiul.

(2) După ce o parte a ales forul și a inițiat procedurile de soluționare a litigiilor în temeiul prezentei secțiuni sau al unui alt acord internațional, partea respectivă nu inițiază proceduri de soluționare a litigiilor în temeiul niciunui alt acord cu privire la măsura specifică menționată la alineatul (1), cu excepția cazului în care forul ales inițial nu se pronunță din motive procedurale sau jurisdicționale.

(3) În sensul prezentului articol:

(a) se consideră că procedurile de soluționare a litigiilor în temeiul prezentei secțiuni sunt inițiate prin depunerea de către o parte a unei cereri de constituire a unei comisii de arbitraj în conformitate cu articolul 241;

(b) se consideră că procedurile de soluționare a litigiilor în temeiul Acordului OMC sunt inițiate în momentul depunerii de către o parte a unei cereri de constituire a unei comisii de arbitraj în conformitate cu articolul 6 din Memorandumul de înțelegere al OMC privind regulile și procedurile de soluționare a litigiilor; și

(c) se consideră că procedurile de soluționare a litigiilor în temeiul oricărui alt acord sunt inițiate în conformitate cu dispozițiile relevante din respectivul acord comercial internațional.

(4) Fără a aduce atingere alineatului (2), nicio dispoziție din prezentul acord nu împiedică o parte să suspende obligațiile autorizate de Organul de soluționare a litigiilor al OMC sau autorizate în temeiul procedurilor de soluționare a litigiilor prevăzute de orice alt acord comercial internațional la care au aderat părțile aflate în litigiu. O parte nu poate invoca Acordul OMC sau orice alt acord comercial internațional încheiat între părți pentru a împiedica o parte să suspende obligațiile care decurg din prezenta secțiune.

SECȚIUNEA 4

MEDIEREA

ARTICOLUL 262

Obiectiv

Obiectivul mecanismului de mediere este de a facilita găsirea unei soluții stabilite de comun acord pe baza unei proceduri complete și rapide, cu asistența unui mediator.

ARTICOLUL 263

Solicitarea de informații

(1) În orice moment înainte de inițierea procedurii de mediere, o parte poate cere celeilalte părți, în scris, informații cu privire la o măsură care are efecte negative asupra comerțului sau a investițiilor dintre părți. Partea căreia i se adresează o astfel de cerere transmite, în termen de 20 de zile de la data transmiterii cererii, un răspuns scris care conține observațiile sale cu privire la informațiile solicitate.

(2) În cazul în care estimează că nu va fi în măsură să transmită un răspuns în termen de 20 de zile de la data transmiterii cererii, partea căreia i se adresează cererea de informații notifică imediat părții solicitante acest lucru, precizând motivele întârzierii și furnizând o estimare a termenului cel mai scurt în care va fi în măsură să transmită răspunsul.

(3) În mod normal, se așteaptă ca o parte să depună o cerere de informații în conformitate cu alineatul (1) înainte de inițierea procedurii de mediere.

ARTICOLUL 264

Inițierea procedurii de mediere

(1) O parte poate solicita în orice moment inițierea unei proceduri de mediere cu privire la orice măsură adoptată de o parte care are efecte negative asupra comerțului sau a investițiilor dintre părți.

(2) Cererea menționată la alineatul (1) se formulează prin intermediul unei cereri scrise transmise celeilalte părți. Cererea prezintă preocupările părții solicitante în mod clar și suficient de detaliat și:

(a) identifică măsura specifică în cauză;

(b) conține o expunere a efectelor negative pe care, în opinia părții solicitante, le are sau le va avea măsura asupra comerțului sau a investițiilor dintre părți; și

(c) explică modul în care partea solicitantă consideră că efectele respective sunt legate de măsura în cauză.

(3) Procedura de mediere nu poate începe decât prin acordul părților pentru a se putea analiza soluții stabilite de comun acord și a se lua în considerare orice recomandare și soluții propuse de către mediator. Partea căreia i se adresează cererea de inițiere a unei proceduri de mediere examinează cererea cu bunăvoință și transmite acceptarea sau respingerea în scris părții solicitante în termen de 10 zile de la data transmiterii acesteia. În cazul în care partea căreia i se adresează cererea nu transmite în scris acceptarea sau respingerea în termenul respectiv, cererea se consideră respinsă.

ARTICOLUL 265

Selectarea mediatorului

(1) Părțile depun eforturi pentru a conveni asupra unui mediator în termen de 10 zile de la inițierea procedurii de mediere.

(2) În cazul în care părțile nu reușesc să ajungă la un acord cu privire la mediator în termenul prevăzut la alineatul (1), oricare dintre părți poate solicita copreședintelui Comitetului de cooperare din partea care solicită inițierea unei proceduri de mediere să selecteze mediatorul prin tragere la sorți, în termen de cinci zile de la solicitare, din sublista președinților stabilită în conformitate cu articolul 243. Copreședintele Comitetului de cooperare din partea care solicită inițierea unei proceduri de mediere poate delega această selecție prin tragere la sorți a mediatorului.

(3) În cazul în care sublista președinților menționată la articolul 243 nu a fost întocmită în momentul formulării unei cereri în temeiul articolului 264, mediatorul este selectat prin tragere la sorți dintre persoanele care au fost propuse în mod oficial de una dintre părți sau de ambele părți pentru sublista respectivă.

(4) Mediatorul nu poate fi resortisant al niciuneia dintre părți, nici angajat de oricare dintre părți, cu excepția cazului în care părțile convin altfel.

(5) Mediatorul respectă Codul de conduită pentru membrii comisiilor de arbitraj și pentru mediatori prevăzut în anexa 14-B.

ARTICOLUL 266

Regulamentul procedurii de mediere

(1) În termen de 10 zile de la numirea mediatorului, partea care a inițiat procedura de mediere transmite mediatorului și celeilalte părți o descriere scrisă detaliată a preocupărilor sale, în special în ceea ce privește aplicarea măsurii în cauză și posibilele efecte negative ale acesteia asupra comerțului sau a investițiilor dintre părți. În termen de 20 de zile de la data transmiterii acestei descrieri, cealaltă parte poate prezenta observații scrise cu privire la descrierea respectivă. Fiecare parte poate include orice informații pe care le consideră relevante în descrierea sau în observațiile sale.

(2) Mediatorul asistă părțile în mod transparent pentru a clarifica măsura în cauză și posibilele sale efecte negative asupra comerțului sau a investițiilor dintre părți. În special, mediatorul poate să organizeze reuniuni ale părților, să consulte părțile împreună sau individual, să solicite asistență sau consultanță din partea experților relevanți și a părților interesate și să furnizeze orice sprijin suplimentar solicitat de părți. Mediatorul se consultă cu părțile înainte de a solicita asistență sau de a se consulta cu experții relevanți și cu părțile interesate.

(3) Mediatorul poate acorda consiliere și propune o soluție care să fie examinată de părți. Părțile pot accepta sau respinge soluția propusă sau pot conveni asupra unei soluții diferite. Mediatorul nu acordă consiliere și nu formulează observații referitoare la conformitatea măsurii în cauză cu prezentul titlu.

(4) Procedura de mediere are loc pe teritoriul părții căreia i-a fost adresată cererea sau, de comun acord, în orice alt loc sau prin orice alt mijloc.

(5) Părțile depun eforturi pentru a găsi o soluție de comun acord în termen de 60 de zile de la numirea mediatorului. În așteptarea unui acord final, părțile pot lua în considerare posibile soluții provizorii, în special în cazul în care măsura se referă la mărfuri perisabile ori la mărfuri sau servicii sezoniere.

(6) Soluția stabilită de comun acord poate fi adoptată printr-o decizie a Comitetului de cooperare. Oricare dintre părți poate condiționa soluția stabilită de comun acord de îndeplinirea procedurilor interne necesare în acest scop. Soluțiile stabilite de comun acord se fac publice. Versiunea făcută publică nu poate conține informații pe care una dintre părți le-a desemnat ca fiind confidențiale.

(7) La cererea oricăreia dintre părți, mediatorul transmite părților un proiect de raport faptic care cuprinde:

(a) un scurt rezumat al măsurii în cauză;

(b) procedurile urmate; și

(c) după caz, soluția stabilită de comun acord, inclusiv posibilele soluții provizorii.

(8) Mediatorul prevede un termen de 15 zile în care părțile pot să trimită observații privind proiectul de raport faptic. După examinarea observațiilor părților, mediatorul transmite părților, în termen de 15 zile, un raport faptic final. Raportul faptic final nu include nicio interpretare a dispozițiilor prezentului titlu.

(9) Procedura se încheie:

(a) prin adoptarea unei soluții de comun acord de către părți, la data adoptării acestei soluții;

(b) prin acordul comun al părților, în orice etapă a procedurii, la data respectivului acord;

(c) printr-o declarație scrisă a mediatorului, după consultarea părților, atestând că eforturile suplimentare de mediere ar rămâne fără efect, la data respectivei declarații; sau

(d) printr-o declarație în scris a uneia dintre părți după examinarea soluțiilor stabilite de comun acord în cadrul procedurii de mediere și după examinarea recomandărilor și soluțiilor propuse de mediator, la data respectivei declarații.

ARTICOLUL 267

Confidențialitate

Cu excepția cazului în care părțile convin altfel, toate etapele procedurii de mediere, inclusiv orice recomandare sau soluție propusă, sunt confidențiale. Fiecare parte poate divulga publicului faptul că este în curs o procedură de mediere.

ARTICOLUL 268

Relația cu procedurile de soluționare a litigiilor

(1) Procedura de mediere nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor părților prevăzute în secțiunile 2 și 3 sau în cadrul procedurilor de soluționare a litigiilor în temeiul oricărui alt acord internațional.

(2) O parte nu introduce ca probe și nu se bazează, în alte proceduri de soluționare a litigiilor prevăzute în prezentul titlu sau în orice alt acord internațional, pe următoarele elemente, iar comisia de arbitraj nu ia în considerare:

(a) pozițiile adoptate de cealaltă parte în cursul procedurii de mediere sau informațiile colectate exclusiv în conformitate cu articolul 266 alineatul (2);

(b) faptul că cealaltă parte și-a exprimat disponibilitatea de a accepta o soluție pentru măsura supusă medierii; sau

(c) recomandările sau propunerile formulate de mediator.

(3) Cu excepția cazului în care părțile convin altfel, un mediator nu poate avea calitatea de membru al unei comisii de arbitraj în cadrul procedurilor de soluționare a litigiilor în temeiul prezentului titlu sau al oricărui alt acord internațional referitoare la aceeași chestiune pentru care a avut calitatea de mediator.

SECȚIUNEA 5

DISPOZIȚII COMUNE

ARTICOLUL 269

Soluție stabilită de comun acord

(1) Părțile pot ajunge, în orice moment, la o soluție stabilită de comun acord în privința oricărui litigiu menționat la articolul 239.

(2) În cazul în care se ajunge la o soluție stabilită de comun acord în cursul procedurii comisiei de arbitraj sau al unei proceduri de mediere, părțile notifică în comun soluția respectivă președintelui comisiei de arbitraj sau mediatorului, după caz. După efectuarea acestei notificări, procedura comisiei de arbitraj sau procedura de mediere încetează.

(3) Fiecare parte ia măsurile necesare pentru a pune în aplicare, în termenul convenit, soluția stabilită de comun acord.

(4) Cel târziu la data expirării termenului convenit, partea care pune în aplicare soluția stabilită de comun acord informează în scris cealaltă parte cu privire la orice măsură pe care a adoptat-o pentru a pune în aplicare soluția respectivă.

ARTICOLUL 270

Termene

(1) Toate termenele prevăzute în prezentul capitol se calculează în zile calendaristice începând din ziua următoare actului la care se referă.

(2) Orice termen menționat în prezentul capitol poate fi modificat prin acordul reciproc al părților.

(3) În ceea ce privește secțiunea 3, comisia de arbitraj poate propune părților, în orice moment, să modifice orice termen prevăzut în prezentul capitol, precizând motivele care stau la baza propunerii.

ARTICOLUL 271

Costuri

(1) Fiecare parte suportă cheltuielile aferente participării la procedura comisiei de arbitraj sau la procedura de mediere.

(2) Părțile suportă împreună și împart în mod egal cheltuielile care decurg din aspectele organizatorice, inclusiv pentru remunerația și cheltuielile membrilor comisiei de arbitraj și ale mediatorului.

(3) Comitetul de cooperare poate adopta o decizie de stabilire a parametrilor sau a altor detalii privind remunerația și rambursarea cheltuielilor membrilor comisiei de arbitraj și ale mediatorilor, inclusiv orice costuri conexe care ar putea fi suportate în cadrul procedurilor. În așteptarea unei astfel de decizii, remunerația și rambursarea cheltuielilor membrilor comisiei de arbitraj și ale mediatorilor, precum și a oricăror costuri conexe se stabilesc în conformitate cu articolul 10 din anexa 14-A.

ARTICOLUL 272

Modificări ale anexelor

Comitetul de cooperare poate modifica anexele 14-A și 14-B.

CAPITOLUL 15

EXCEPȚII

ARTICOLUL 273

Excepții generale

(1) În scopul capitolelor 2, 4, 8 și 12, articolul XX din GATT 1994, inclusiv notele și dispozițiile suplimentare ale acestuia, este încorporat în prezentul acord și este parte integrantă a acestuia, *mutatis mutandis*.

(2) Sub rezerva cerinței ca aceste măsuri să nu se aplice într-o manieră care ar constitui fie un mijloc de discriminare arbitrară sau nejustificată între părțile în care există astfel de condiții sau o restricție disimulată în calea investițiilor sau a comerțului cu servicii, nicio dispoziție cuprinsă în capitolul 12 și în capitolul 8 nu se interpretează ca împiedicând adoptarea sau aplicarea de către oricare dintre părți a măsurilor necesare pentru:

(a) protejarea securității publice sau a moralității publice ori pentru menținerea ordinii publice[1];

(b) protecția vieții sau a sănătății oamenilor, a animalelor sau a plantelor;

[1] Excepțiile legate de securitatea publică și ordinea publică pot fi invocate numai atunci când există o amenințare efectivă și suficient de gravă la adresa unuia dintre interesele fundamentale ale societății.

(c) asigurarea respectării actelor cu putere de lege sau a normelor administrative care nu contravin dispozițiilor prezentului acord, inclusiv a celor legate de:

(i) prevenirea practicilor înșelătoare și frauduloase;

(ii) efectele unei neîndepliniri a obligațiilor contractuale;

(iii) protecția vieții private a persoanelor în raport cu prelucrarea și diseminarea datelor cu caracter personal și protecția confidențialității dosarelor și a conturilor personale; și

(iv) siguranță.

(3) Pentru mai multă certitudine, părțile sunt de acord cu privire la aplicarea alineatelor (1) și (2) în sensul în care:

(a) măsurile menționate la articolul XX litera (b) din GATT 1994 și la prezentul articol alineatul (2) litera (b) includ măsurile de mediu care sunt necesare pentru protejarea vieții și sănătății oamenilor, animalelor sau plantelor;

(b) articolul XX litera (g) din GATT 1994 se aplică măsurilor legate de conservarea resurselor naturale biologice și nebiologice epuizabile; și

(c) măsurile luate pentru a pune în aplicare acordurile multilaterale de mediu pot fi justificate de articolul XX litera (b) sau (g) din GATT 1994 sau de prezentul articol alineatul (2) litera (b).

(4) Înainte ca o parte să adopte oricare dintre măsurile prevăzute la articolul XX literele (i) și (j) din GATT 1994, partea respectivă furnizează celeilalte părți toate informațiile relevante, în vederea căutării unei soluții acceptabile pentru ambele părți. Dacă nu se ajunge la un acord în termen de 30 de zile de la furnizarea informațiilor respective, partea care intenționează să ia măsurile poate aplica măsurile respective. În cazul în care circumstanțe excepționale și critice care necesită o acțiune imediată fac imposibilă informarea sau examinarea prealabilă, partea care intenționează să ia măsurile poate aplica fără întârziere măsurile de precauție necesare pentru a face față situației. Partea în cauză informează fără întârziere în acest sens cealaltă parte.

ARTICOLUL 274

Fiscalitate

(1) Nicio dispoziție a prezentului titlu nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor Uniunii Europene sau ale statelor sale membre ori ale Republicii Uzbekistan în temeiul oricărei convenții fiscale internaționale. În cazul unei incompatibilități între prezentul acord și orice astfel de convenție fiscală internațională, convenția fiscală internațională prevalează în ceea ce privește dispozițiile incompatibile.

(2) Articolele 33 și 194 din prezentul acord nu se aplică în cazul unui avantaj acordat de o parte în temeiul unei convenții fiscale internaționale.

(3) Sub rezerva cerinței conform căreia măsurile de acest tip nu sunt puse în aplicare într-un mod care ar constitui un mijloc de discriminare arbitrară sau nejustificată între părți atunci când există condiții similare sau o restricție disimulată privind comerțul și investițiile, nicio dispoziție a prezentului titlu nu se interpretează ca împiedicând adoptarea, menținerea sau asigurarea aplicării de către o parte a oricărei măsuri menite să asigure impunerea sau colectarea echitabilă sau eficace a impozitelor directe care:

(a) face o distincție între contribuabilii care nu se găsesc în aceeași situație, în special în ceea ce privește reședința lor sau locul unde capitalurile lor sunt investite; ori

(b) urmărește să prevină evitarea obligațiilor fiscale sau evaziunea fiscală în temeiul oricărei convenții fiscale sau al oricărei legislații fiscale interne.

(4) În sensul prezentului articol:

(a) „reședință” înseamnă reședința fiscală; și

(b) „convenție fiscală internațională” înseamnă o convenție ce vizează evitarea dublei impuneri sau orice alt acord sau regim internațional care se referă în întregime sau în principal la fiscalitate, la care Uniunea Europeană sau statele sale membre sau Republica Uzbekistan sunt părți.

ARTICOLUL 275

Divulgarea de informații

(1) Nicio dispoziție a prezentului titlu nu se interpretează ca impunând uneia dintre părți să pună la dispoziție informații confidențiale a căror divulgare ar împiedica aplicarea legii, ar fi contrară interesului public într-un alt mod sau ar aduce atingere intereselor comerciale legitime ale anumitor întreprinderi publice sau private, cu excepția cazului în care o comisie de arbitraj solicită astfel de informații confidențiale în cadrul procedurii de soluționare a litigiilor în temeiul capitolului 14. În astfel de cazuri, tratamentul informațiilor confidențiale este reglementat de dispozițiile relevante din capitolul 14.

(2) Atunci când o parte transmite celeilalte părți, inclusiv prin intermediul organismelor instituite în temeiul prezentului acord, informații care sunt considerate confidențiale în temeiul legislației sale, cealaltă parte tratează informațiile respective ca fiind confidențiale, cu excepția cazului în care partea care transmite informațiile convine altfel.

ARTICOLUL 276

Derogări OMC

În cazul în care o obligație prevăzută în prezentul titlu este în mod substanțial echivalentă cu o obligație prevăzută în Acordul OMC, orice măsură luată în conformitate cu o derogare adoptată în temeiul articolului IX din Acordul OMC este considerată a fi în conformitate cu dispoziția în mod substanțial echivalentă din prezentul acord.

TITLUL V

COOPERAREA ÎN DOMENIUL DEZVOLTĂRII ECONOMICE ȘI DURABILE

ARTICOLUL 277

Obiective generale de cooperare în cadrul dialogului economic

(1) Părțile cooperează cu privire la reforma economică, îmbunătățind înțelegerea comună a situației economice din Republica Uzbekistan și din Uniunea Europeană, precum și elaborarea și punerea în aplicare a politicilor economice.

(2) Republica Uzbekistan ia măsuri suplimentare pentru a dezvolta o economie de piață funcțională și durabilă, inclusiv pentru a îmbunătăți climatul de investiții și a integra într-o măsură mai mare sectorul privat. Părțile colaborează în vederea asigurării unor politici macroeconomice solide și a unei gestionări a finanțelor publice compatibile cu principiile fundamentale ale eficacității, transparenței și responsabilității.

ARTICOLUL 278

Principii generale de cooperare în cadrul dialogului economic

Părțile:

(a) fac schimb de experiență și de bune practici legate de strategiile de dezvoltare durabilă, inclusiv promovarea drepturilor economice, sociale și culturale;

(b) fac schimb de informații privind tendințele și politicile macroeconomice, precum și privind reformele structurale;

(c) fac schimb de cunoștințe de specialitate și de bune practici în domenii precum finanțele publice, cadrele politicii monetare și politicii privind cursul de schimb, politica referitoare la sectorul financiar și statisticile economice;

(d) fac schimb de informații și de experiență privind integrarea economică regională, inclusiv funcționarea uniunii economice și monetare europene; și

(e) revizuiesc statutul cooperării bilaterale în domeniul economic, financiar și statistic.

ARTICOLUL 279

Gestionarea finanțelor publice, auditul public extern și controlul financiar intern

Părțile cooperează în domeniile sistemelor solide de gestionare a finanțelor publice, auditului public extern și controlului financiar intern, cu următoarele obiective:

(a) consolidarea în continuare a Camerei de Conturi ca instituție supremă de audit public extern și control financiar intern din Republica Uzbekistan în ceea ce privește independența sa financiară, organizațională și operațională și consolidarea capacităților în conformitate cu standardele de audit extern acceptate la nivel internațional (INTOSAI);

(b) sprijinirea unității centrale de armonizare (Departamentul pentru metodologia bugetară, execuția trezoreriei, controlul financiar și auditul intern) pentru dezvoltarea în continuare a controlului financiar intern public al Republicii Uzbekistan și consolidarea competențelor și statutului acesteia;

(c) dezvoltarea și punerea în aplicare în continuare a sistemului de control financiar intern public bazat pe principiul responsabilității manageriale și incluzând o funcție de audit intern independentă din punct de vedere funcțional pentru întregul sector public, prin armonizare cu standardele și metodologiile internaționale general acceptate și cu bunele practici ale Uniunii Europene;

(d) dezvoltarea unui sistem adecvat de inspecție financiară care să completeze (dar să nu dubleze) funcția de audit intern;

(e) cooperarea și coordonarea eficace între actorii implicați în gestiunea și controlul financiar, auditul și inspecția cu actorii responsabili de buget, trezorerie și contabilitate pentru a stimula dezvoltarea guvernanței; și

(f) schimbul de informații, de experiență și de bune practici în domeniul gestionării finanțelor publice, auditului public extern și controlului financiar intern.

ARTICOLUL 280

Buna guvernanță în domeniul fiscal

Părțile se angajează să pună în aplicare principiile bunei guvernanțe în domeniul fiscal, inclusiv standardele la nivel mondial privind transparența și schimbul de informații, echitatea fiscală și standardele minime pentru combaterea erodării bazei impozabile și a transferului profiturilor. Părțile promovează buna guvernanță în chestiuni fiscale, îmbunătățesc cooperarea internațională în domeniul fiscal și facilitează colectarea veniturilor fiscale legitime.

ARTICOLUL 281

Statistici

(1) Părțile promovează standardele europene și internaționale, precum și armonizarea metodelor și a practicii statistice, inclusiv a colectării și diseminării datelor statistice, prin intermediul unui sistem statistic național independent din punct de vedere profesional, durabil și eficient.

(2) Cooperarea în domeniul statistic se axează pe schimbul de cunoștințe, promovarea bunelor practici și respectarea principiilor fundamentale ale statisticilor oficiale ale ONU și a Codului revizuit de bune practici al statisticilor europene adoptat de Comitetul Sistemului Statistic European la 16 noiembrie 2017.

ARTICOLUL 282

Conectivitate

Părțile promovează conectivitatea durabilă în regiune și în afara acesteia. În acest scop, părțile cooperează în chestiuni de interes comun pentru a promova inițiative în materie de conectivitate care să fie sustenabile din punct de vedere economic, fiscal, ecologic și social pe termen lung și aliniate la normele și reglementările convenite la nivel internațional.

ARTICOLUL 283

Obiective generale de cooperare în domeniul energiei

(1) Părțile cooperează în domeniul energiei și pentru dezvoltarea cadrului juridic necesar cu obiectivul de a promova introducerea și utilizarea surselor regenerabile de energie, eficiența energetică și securitatea energetică.

(2) Cooperarea se bazează pe un parteneriat cuprinzător și este ghidată de principiile interesului reciproc, reciprocității, transparenței și previzibilității, în conformitate cu principiile economiei de piață și cu Tratatul privind Carta energiei. Această cooperare urmărește, de asemenea, promovarea cooperării regionale în domeniul energiei, acordând o atenție deosebită integrării țărilor din Asia Centrală între ele și pe piețele și coridoarele internaționale.

ARTICOLUL 284

Cooperarea în sectorul energetic

Cooperarea în sectorul energetic vizează, printre altele, următoarele domenii:

(a) consolidarea surselor regenerabile de energie, a eficienței energetice și a securității energetice, în special a fiabilității, siguranței și durabilității aprovizionării cu energie, inclusiv asigurarea siguranței instalațiilor energetice și creșterea eficienței energetice a capacităților de producție prin promovarea cooperării regionale în domeniul energiei, inclusiv prin crearea unor piețe regionale ale energiei și prin facilitarea comerțului și schimburilor interregionale și intraregionale în domeniul energiei;

(b) punerea în aplicare a strategiilor și a politicilor în domeniul energiei, discutarea perspectivelor și a scenariilor, inclusiv cu privire la condițiile de piață globale pentru produsele energetice, precum și îmbunătățirea sistemului statistic în sectorul energetic;

(c) crearea unui climat de investiții atractiv și stabil și încurajarea investițiilor reciproce în domeniul energiei pe o bază nediscriminatorie și transparentă;

(d) schimburile cu Banca Europeană de Investiții, Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare și alte instituții și instrumente financiare internaționale relevante în domeniul energiei;

(e) schimburi științifice și tehnice pentru dezvoltarea tehnologiilor energetice, acordând o atenție deosebită tehnologiilor eficiente din punct de vedere energetic și ecologice;

(f) colaborarea în cadrul forurilor, inițiativelor și instituțiilor multilaterale din domeniul energiei; și

(g) schimbul de cunoștințe și de experiență, precum și transferul de tehnologie în domeniul inovării, inclusiv în domeniile gestionării, tehnologiilor energetice și digitalizării în industria energetică, inclusiv automatizarea monitorizării consumului și reducerea la minimum a pierderilor.

ARTICOLUL 285

Surse regenerabile de energie

Cooperarea se desfășoară, printre altele, prin:

(a) introducerea și dezvoltarea surselor regenerabile de energie în mod economic și ecologic, inclusiv cooperarea privind aspectele de reglementare, certificarea și standardizarea, precum și privind dezvoltarea tehnologică;

(b) facilitarea schimburilor dintre instituțiile, laboratoarele și entitățile din sectorul privat ale părților, cu scopul de a pune în aplicare cele mai bune practici în vederea creării energiei viitorului și a economiei verzi; și

(c) desfășurarea unor seminare, conferințe și programe de formare comune, schimbul de informații științifice și practice și de date statistice deschise, precum și de informații privind dezvoltarea surselor regenerabile de energie.

ARTICOLUL 286

Eficiența energetică și economii de energie

Cooperarea pentru promovarea eficienței energetice și a economiilor de energie, inclusiv în ceea ce privește sectorul cărbunelui, arderea la faclă (și utilizarea de gaze asociate), clădirile, aparatura și transporturile, se efectuează, printre altele, prin:

(a) schimbul de informații cu privire la politicile de eficiență energetică, cadrele juridice și de reglementare, precum și planurile de acțiune;

(b) facilitarea schimburilor de experiență și de know-how în materie de eficiență energetică și de economii de energie;

(c) inițierea și punerea în aplicare de proiecte, inclusiv proiecte demonstrative, pentru introducerea de tehnologii și soluții inovatoare în materie de eficiență energetică și de economii de energie; și

(d) programe de formare și cursuri de formare în domeniul eficienței energetice în vederea realizării obiectivelor prezentului articol.

ARTICOLUL 287

Energia pe bază de hidrocarburi și electricitatea

Cooperarea în domeniul energiei pe bază de hidrocarburi acoperă următoarele domenii:

(a) modernizarea și îmbunătățirea infrastructurilor energetice existente și dezvoltarea viitoarelor infrastructuri energetice de interes comun în conformitate cu principiile pieței, inclusiv a celor care vizează diversificarea surselor de energie, a furnizorilor, a rutelor și metodelor de transport, precum și crearea unor noi capacități de producție, asigurarea integrității, eficienței, siguranței și securității infrastructurilor energetice, inclusiv a infrastructurilor de energie electrică;

(b) dezvoltarea, prin efectuarea unor reforme de reglementare, a unor piețe competitive, transparente și nediscriminatorii ale energiei, în conformitate cu cele mai bune practici;

(c) îmbunătățirea și consolidarea stabilității și securității pe termen lung a comerțului cu energie, inclusiv garantarea previzibilității și stabilității cererii de energie, pe o bază nediscriminatorie, minimizând în același timp impacturile asupra mediului și riscurile pentru mediu;

(d) promovarea unui nivel ridicat de protecție a mediului și de dezvoltare durabilă în sectorul energetic, inclusiv în ceea ce privește extracția, rafinarea, transportul, distribuția și consumul; și

(e) consolidarea siguranței activităților de explorare și extracție a hidrocarburilor, prin intermediul schimburilor de experiență privind prevenirea accidentelor, analiza post-accident, politicile de reacție și reabilitare, precum și cele mai bune practici privind răspunderea și practica juridică în caz de dezastru.

ARTICOLUL 288

Obiective generale de cooperare în domeniul transporturilor

Părțile cooperează în domeniul transporturilor cu următoarele obiective:

(a) promovarea complementarității între sectoarele lor de transport;

(b) îmbunătățirea conectivității rețelelor lor de transport și a legăturilor dintre teritoriile lor;

(c) promovarea îmbunătățirii infrastructurii de transport și a interoperabilității;

(d) promovarea unor operațiuni și sisteme de transport eficiente, desfășurate în condiții de siguranță și securitate;

(e) îmbunătățirea nivelului de siguranță a transporturilor;

(f) dezvoltarea unor sisteme de transport durabile, inclusiv a aspectelor economice, bugetare, de mediu și sociale ale acestora; și

(g) îmbunătățirea circulației pasagerilor și a mărfurilor, creșterea fluidității fluxurilor de transport prin eliminarea obstacolelor administrative, tehnice și de altă natură, vizând o integrare mai strânsă a pieței.

ARTICOLUL 289

Cooperarea în domeniul transporturilor

Cooperarea în domeniul transporturilor cuprinde, printre altele:

(a) schimbul de cele mai bune practici privind politicile de transport;

(b) schimbul de informații și activitățile comune la nivel regional și internațional, inclusiv punerea în aplicare a acordurilor și convențiilor internaționale la care au aderat părțile;

(c) schimbul de experiență în domeniul tehnologiilor verzi ale sistemelor de transport, inclusiv introducerea transportului ecologic;

(d) schimbul de experiență în digitalizarea sistemului de transport și logistică, precum și introducerea unor standarde și tehnologii interoperabile în ceea ce privește proiectarea, construcția și reconstrucția infrastructurii de transport;

(e) asistență în vederea aderării Republicii Uzbekistan la acordurile și convențiile internaționale multilaterale din cadrul Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite care reglementează transportul internațional; și

(f) facilitarea mobilității conducătorilor de autovehicule din ambele părți care efectuează transporturi rutiere internaționale în conformitate cu normele aplicabile.

ARTICOLUL 290

Obiective generale de cooperare în domeniul mediului

Părțile își dezvoltă și își consolidează cooperarea în chestiuni de mediu, contribuind prin aceasta la dezvoltarea durabilă și buna guvernanță în materie de protecție a mediului.

ARTICOLUL 291

Cooperarea în domeniul mediului

(1) Cooperarea vizează conservarea, protejarea, îmbunătățirea și reabilitarea calității mediului, protecția sănătății umane, utilizarea rațională și durabilă a resurselor naturale și promovarea măsurilor la nivel internațional pentru a aborda problemele legate de mediu la nivel regional sau global, inclusiv în următoarele domenii:

(a) guvernanța în domeniul mediului și aspectele orizontale, inclusiv planificarea strategică, evaluarea impactului asupra mediului și evaluarea strategică de mediu, educația și formarea, sistemele de monitorizare și de informare în materie de mediu, inspecțiile și asigurarea respectării legislației, răspunderea pentru daunele aduse mediului, combaterea infracțiunilor împotriva mediului, reabilitarea mediului, cooperarea transfrontalieră, participarea publicului și accesul public la informațiile legate de mediu, procesele de luare a deciziilor și procedurile eficace de control administrativ și jurisdicțional;

(b) abordarea consecințelor asupra mediului ale desicării Mării Aral, inclusiv prin încurajarea acțiunilor la nivel regional;

(c) dezvoltarea sistemului de monitorizare a mediului;

(d) înverzirea orașelor;

(e) calitatea aerului;

(f) calitatea apei și gestionarea resurselor de apă, inclusiv gestionarea riscurilor de inundații, deficitul de apă și seceta;

(g) gestionarea resurselor și a deșeurilor;

(h) utilizarea eficientă a resurselor, economia verde și circulară;

(i) protecția naturii, inclusiv silvicultura, desemnarea unei rețele de arii protejate și conservarea diversității biologice;

(j) poluarea industrială și pericolele industriale; și

(k) gestionarea substanțelor chimice.

(2) Cooperarea vizează, de asemenea, integrarea mediului în politicile sectoriale, altele decât politica de mediu, pentru a contribui la punerea în aplicare a Agendei 2030 pentru dezvoltare durabilă.

ARTICOLUL 292

Integrarea mediului în alte sectoare

(1) Părțile își intensifică cooperarea la nivel regional și în ceea ce privește punerea în aplicare a acordurilor multilaterale de mediu relevante.

(2) Părțile fac schimb de experiență în ceea ce privește promovarea integrării mediului în alte sectoare, inclusiv schimbul de bune practici, aprofundarea cunoștințelor și competențelor, educația în domeniul mediului și sensibilizarea în domeniile menționate în prezentul capitol.

(3) Părțile sprijină instituirea și dezvoltarea cooperării între instituțiile științifice care desfășoară activități în domeniul mediului și, în special, promovează principiile economiei circulare, precum și utilizarea rațională și durabilă a resurselor naturale.

ARTICOLUL 293

Obiective generale de cooperare în domeniul schimbărilor climatice

Părțile își dezvoltă și își consolidează cooperarea în vederea combaterii schimbărilor climatice și a adaptării la acestea, cu scopul de a contribui la realizarea obiectivelor Acordului de la Paris privind schimbările climatice. Cooperarea ține seama de interesele fiecărei părți, pe baza egalității și a beneficiului reciproc, precum și de interdependența existentă între angajamentele bilaterale și multilaterale din acest domeniu.

ARTICOLUL 294

Cooperarea în domeniul schimbărilor climatice la nivel național, regional și internațional

Cooperarea promovează adoptarea de măsuri la nivel național, regional și internațional, inclusiv în ceea ce privește:

(a) atenuarea schimbărilor climatice;

(b) adaptarea la schimbările climatice;

(c) prevenirea, reducerea la minimum și abordarea efectelor nefaste ale schimbărilor climatice;

(d) mecanismele de piață și de altă natură pentru combaterea schimbărilor climatice;

(e) promovarea unor tehnologii noi, inovatoare, sigure și durabile, cu emisii scăzute de dioxid de carbon și a unor tehnologii de adaptare;

(f) punerea în aplicare a Acordului de la Paris privind schimbările climatice;

(g) integrarea aspectelor legate de climă în politicile generale și sectoriale; și

(h) activitățile de sensibilizare, educare și formare.

ARTICOLUL 295

Cooperarea în domeniul schimbărilor climatice

(1) Părțile se angajează, printre altele:

(a) să facă schimb de informații și de cunoștințe de specialitate;

(b) să pună în aplicare activități comune de cercetare și schimburi de informații referitoare la tehnologii mai curate și mai ecologice; și

(c) să pună în aplicare activități comune la nivel regional și internațional, inclusiv cu privire la acordurile multilaterale de mediu ratificate de părți, cum ar fi Convenția-cadru din 1992 a Națiunilor Unite asupra schimbărilor climatice și Acordul de la Paris privind schimbările climatice.

(2) Cooperarea vizează, printre altele:

(a) măsuri menite să consolideze capacitatea de a întreprinde acțiuni eficace în domeniul climei;

(b) elaborarea unor strategii și planuri de acțiune pe termen lung privind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră;

(c) elaborarea unor evaluări ale riscurilor și vulnerabilităților legate de schimbările climatice;

(d) dezvoltarea cunoștințelor și a capacității administrative pentru adaptare și atenuare;

(e) identificarea și dezvoltarea priorităților și măsurilor de adaptare, inclusiv a măsurilor de integrare a schimbărilor climatice în eforturile, planurile, politicile și programarea în materie de dezvoltare;

(f) punerea în aplicare a unor măsuri pe termen lung de atenuare a schimbărilor climatice prin reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră;

(g) măsuri de reducere a riscurilor de dezastre legate de climă, de gestionare și de pregătire pentru situații de urgență;

(h) măsuri de pregătire pentru comercializarea carbonului în cadrul Acordului de la Paris privind schimbările climatice;

(i) măsuri destinate promovării transferului de tehnologie;

(j) adoptarea unor măsuri destinate integrării aspectelor legate de climă în politicile sectoriale; și

(k) măsuri legate de substanțele care diminuează stratul de ozon și de gazele fluorurate.

(3) Părțile promovează cooperarea interregională și intraregională.

ARTICOLUL 296

Obiective generale de cooperare în domeniul politicii industriale și privind întreprinderile

Părțile depun eforturi pentru a-și dezvolta și a-și consolida cooperarea în domeniul politicii industriale și privind întreprinderile, îmbunătățind astfel mediul de afaceri pentru toți operatorii economici și acordând o atenție specială întreprinderilor mici și mijlocii (denumite în continuare „IMM-uri”).

ARTICOLUL 297

Cooperarea în domeniul politicii industriale și privind întreprinderile

Cooperarea în domeniul politicii industriale și privind întreprinderile include:

(a) schimbul de informații și de bune practici pentru a sprijini antreprenoriatul și politicile de dezvoltare a IMM-urilor;

(b) schimbul de informații și de bune practici privind productivitatea și eficiența utilizării resurselor, inclusiv reducerea consumului de energie și o producție mai curată;

(c) schimbul de informații și de bune practici pentru a consolida responsabilitatea socială a întreprinderilor și a industriei în cadrul dezvoltării durabile și respectarea drepturilor omului;

(d) măsuri de sprijin public pentru sectoarele industriale, pe baza cerințelor OMC și a altor norme internaționale aplicabile părților;

(e) schimbul de informații și de bune practici pentru a încuraja dezvoltarea politicii de inovare prin comercializarea rezultatelor cercetării și dezvoltării (inclusiv instrumentele de sprijin pentru întreprinderile nou-înființate bazate pe tehnologie), dezvoltarea de clustere și accesul la finanțare;

(f) promovarea inițiativelor de afaceri și a cooperării industriale dintre întreprinderile din Uniunea Europeană și din Republica Uzbekistan;

(g) promovarea unui mediu mai favorabil întreprinderilor, pentru a stimula potențialul de creștere, schimburile comerciale și oportunitățile de investiții; și

(h) stabilirea de contacte strânse între antreprenorii părților și organizarea de misiuni de afaceri, organizarea de forumuri de afaceri, prezentări, mese rotunde, participarea la expoziții și târguri în Uniunea Europeană și în Republica Uzbekistan.

ARTICOLUL 298

Dreptul societăților

(1) Părțile recunosc importanța unui set eficace de norme și practici în domeniile dreptului societăților și guvernanței corporative, precum și în domeniile contabilității și auditului, pentru o economie de piață funcțională cu un mediu de afaceri previzibil și transparent, și subliniază importanța promovării convergenței în materie de reglementare în acest sector.

(2) Părțile cooperează privind:

(a) schimbul de bune practici în ceea ce privește asigurarea disponibilității informațiilor referitoare la organizarea și reprezentarea întreprinderilor înregistrate și a accesului la aceste informații, într-un mod transparent și ușor accesibil;

(b) dezvoltarea în continuare a politicii privind guvernanța corporativă în concordanță cu standardele internaționale și în special cu standardele OCDE;

(c) continuarea punerii în aplicare și aplicarea consecventă a Standardelor internaționale de raportare financiară pentru conturile consolidate ale societăților cotate la bursă;

(d) normele contabile și de raportare financiară, inclusiv în ceea ce privește IMM-urile;

(e) reglementarea și supravegherea activității profesionale a auditorilor; și

(f) standardele internaționale de audit și codurile deontologice, precum cel al Federației Internaționale a Contabililor, cu scopul de a îmbunătăți pregătirea profesională a auditorilor prin respectarea standardelor și a normelor etice ale organizațiilor profesionale, ale organizațiilor de audit și ale auditorilor.

ARTICOLUL 299

Servicii bancare, asigurări și alte servicii financiare

(1) Părțile recunosc importanța unei legislații și a unor practici eficace în domeniul serviciilor financiare și pot coopera urmărind următoarele obiective:

(a) îmbunătățirea reglementării serviciilor financiare;

(b) asigurarea unei protecții eficace și adecvate a drepturilor investitorilor și consumatorilor de servicii financiare, în special în contextul dezvoltării piețelor valorilor mobiliare;

(c) promovarea cooperării între diferiți actori ai sistemului financiar, printre care se numără și autoritățile de reglementare și de supraveghere; și

(d) promovarea unei supravegheri independente și eficace.

(2) Părțile promovează convergența în materie de reglementare cu standardele internaționale recunoscute pentru sistemele financiare solide.

ARTICOLUL 300

Obiective generale de cooperare în domeniul economiei și societății digitale

Părțile promovează cooperarea în ceea ce privește dezvoltarea economiei și a societății digitale, în beneficiul cetățenilor și al întreprinderilor, prin disponibilitatea pe scară largă a tehnologiilor informației și comunicațiilor (TIC) și printr-o mai bună calitate a serviciilor electronice la prețuri accesibile, în special în domeniile comerțului și comerțului electronic, sănătății și educației, precum și în domeniul guvernării și administrației în general. Această cooperare vizează promovarea dezvoltării concurenței pe piețele TIC și a deschiderii acestora, precum și încurajarea investițiilor în acest sector.

ARTICOLUL 301

Cooperarea generală în domeniul economiei și societății digitale

Cooperarea include, printre altele, următoarele subiecte:

(a) schimbul de informații și de bune practici privind punerea în aplicare a strategiilor digitale naționale în domeniile tehnologiilor informației, telecomunicațiilor, e-guvernării și economiei digitale, inclusiv, printre altele, a inițiativelor care vizează promovarea accesului la conexiuni în bandă largă, îmbunătățirea normelor privind transferul transfrontalier de date și securitatea rețelelor și dezvoltarea serviciilor publice online; și

(b) schimbul de informații, bune practici și experiență cu scopul de a promova elaborarea unui cadru de reglementare cuprinzător pentru comunicațiile electronice, care să includă autorități naționale independente de reglementare, de a încuraja o mai bună utilizare a resurselor spectrului și de a promova interoperabilitatea infrastructurii de comunicații electronice între părți.

ARTICOLUL 302

Cooperarea dintre autoritățile de reglementare în domeniul economiei și societății digitale

Părțile promovează cooperarea dintre autoritățile de reglementare din Uniunea Europeană și din Republica Uzbekistan în domeniile telecomunicațiilor, tehnologiei informației (IT), e-guvernării și economiei digitale.

ARTICOLUL 303

Obiective generale de cooperare în domeniul turismului

Părțile depun eforturi pentru a coopera în domeniul turismului, urmărind consolidarea dezvoltării unui sector competitiv și durabil al turismului, ca factor generator de creștere economică, de emancipare, de ocupare a forței de muncă, de educare și de schimburi în sectorul turismului.

ARTICOLUL 304

Principiile cooperării în domeniul turismului durabil

Cooperarea în domeniul turismului se bazează pe următoarele principii ale turismului durabil:

(a) respectarea integrității și a intereselor comunităților locale, în special în zonele rurale;

(b) importanța conservării patrimoniului cultural, istoric și natural;

(c) interacțiunea pozitivă dintre turism și conservarea mediului; și

(d) responsabilitatea socială a turismului, inclusiv în ceea ce privește comunitățile locale.

ARTICOLUL 305

Cooperarea în domeniul turismului

Cooperarea în domeniul turismului poate cuprinde, printre altele:

(a) schimbul de informații și de practici comerciale privind statisticile, standardele și investițiile în turism, tehnologiile inovatoare, noile cerințe ale pieței și utilizarea siturilor de patrimoniu cultural în scopuri turistice;

(b) promovarea unor modele durabile și responsabile de dezvoltare a turismului și schimbul de bune practici, experiență și know-how;

(c) schimbul de informații și de bune practici în ceea ce privește formarea și dezvoltarea competențelor în domeniul turismului; și

(d) îmbunătățirea contactelor dintre părțile interesate private și publice responsabile cu sectorul turismului, precum și a contactelor cu părțile interesate comunitare din Uniunea Europeană și din Republica Uzbekistan.

ARTICOLUL 306

Obiective generale de cooperare în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale

Părțile cooperează pentru a promova dezvoltarea agricolă și rurală, în special prin schimbul de cunoștințe și de bune practici și prin convergența progresivă a politicilor și a legislației, în domeniile de interes pentru ambele părți.

ARTICOLUL 307

Cooperarea în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale

Cooperarea dintre părți în domeniul agriculturii și dezvoltării rurale vizează, printre altele:

(a) facilitarea înțelegerii reciproce a politicilor agricole și de dezvoltare rurală;

(b) schimbul de bune practici în ceea ce privește consolidarea capacităților administrative la nivel central și local în planificarea, evaluarea și punerea în aplicare a politicilor;

(c) promovarea modernizării și a durabilității producției agricole, inclusiv îmbunătățirea metodelor ulterioare recoltării;

(d) schimbul de cunoștințe și de bune practici în domeniul politicilor de dezvoltare rurală, în vederea promovării bunăstării economice a comunităților rurale și a diversificării activităților economice ale acestora;

(e) îmbunătățirea competitivității sectorului agricol și a eficienței și a transparenței piețelor;

(f) promovarea politicilor de asigurare a calității și a mecanismelor de control ale acestora, în special a indicațiilor geografice, și a agriculturii ecologice;

(g) diseminarea cunoștințelor și extinderea serviciilor destinate producătorilor agricoli;

(h) schimbul de experiență în ceea ce privește politicile referitoare la dezvoltarea durabilă a industriei agroalimentare și la prelucrarea și distribuția produselor agricole;

(i) promovarea cooperării între antreprenori în sectoarele de interes pentru ambele părți; și

(j) promovarea comerțului cu produse agricole.

ARTICOLUL 308

Obiective generale de cooperare în domeniul industriei miniere și materiilor prime

Părțile își dezvoltă și își consolidează cooperarea în domeniile industriei miniere și producției de materii prime, având drept obiectiv promovarea înțelegerii reciproce, îmbunătățirea mediului de afaceri, schimbul de informații și cooperarea privind alte aspecte decât cele legate de energie, în special de explorarea și extracția în condiții de siguranță și durabilitate a minereurilor metalifere și a mineralelor industriale nemetalice.

ARTICOLUL 309

Cooperarea în domeniul industriei miniere și materiilor prime

Cooperarea în domeniul industriei miniere și materiilor prime vizează, printre altele:

(a) schimbul de informații cu privire la evoluțiile sectorului minier și ale sectorului materiilor prime ale fiecărei părți;

(b) schimbul de informații cu privire la aspecte legate de comerțul cu materii prime, în vederea promovării schimburilor reciproce;

(c) schimbul de informații și de bune practici în ceea ce privește dezvoltarea durabilă a industriilor miniere, inclusiv în ceea ce privește aplicarea tehnologiilor curate în procesele miniere;

(d) schimbul de informații și de bune practici în ceea ce privește menținerea sănătății și a siguranței lucrătorilor din industriile miniere; și

(e) cooperarea în domeniul cercetării și inovării prin intermediul instrumentelor de finanțare existente pentru a dezvolta inițiative științifice și tehnologice comune.

ARTICOLUL 310

Obiective generale de cooperare în domeniul cercetării și inovării

Părțile promovează cooperarea în domeniile cercetării științifice, dezvoltării tehnologice și inovării, pe baza interesului comun, a avantajului reciproc și, atunci când este posibil, a reciprocității, în conformitate cu normele și dispozițiile lor interne. Cooperarea vizează promovarea dezvoltării sociale și economice, abordarea provocărilor societale globale și regionale, atingerea excelenței științifice, promovarea integrității în cercetare și consolidarea relațiilor dintre părți.

ARTICOLUL 311

Cooperarea în domeniul cercetării și inovării

Cooperarea în domeniul cercetării și inovării vizează, printre altele:

(a) dialoguri în materie de politică și schimbul de informații și de bune practici privind instrumentele de sprijinire a cercetării și inovării;

(b) facilitarea accesului la programele de cercetare și inovare respective, la infrastructurile și instalațiile de cercetare, la publicațiile științifice și la datele științifice ale fiecărei părți;

(c) consolidarea capacității de cercetare în cadrul entităților de cercetare și al universităților din Republica Uzbekistan și, după caz, facilitarea participării entităților de cercetare din Republica Uzbekistan la Programul-cadru pentru cercetare și inovare al Uniunii Europene și la inițiativele naționale ale statelor membre ale Uniunii Europene;

(d) promovarea cooperării în domeniile cercetării prenormative și standardizării;

(e) promovarea rețelelor și a legăturilor dintre instituțiile de învățământ superior și a celor dintre institutele de cercetare și inovare ale ambelor părți;

(f) organizarea de activități de formare și de programe de mobilitate pentru oamenii de știință, cercetători și alți membri ai personalului implicați în activități de cercetare și inovare în ambele părți, în coordonare cu programele lor respective din sectorul învățământului superior și profesional;

(g) promovarea unor principii comune pentru tratamentul corect și echitabil al drepturilor de proprietate intelectuală în cadrul proiectelor de cercetare și inovare;

(h) promovarea comercializării rezultatelor obținute în urma proiectelor comune de cercetare și inovare;

(i) schimbul de informații și de bune practici în ceea ce privește instrumentele de sprijin pentru întreprinderile nou-înființate bazate pe tehnologie, dezvoltarea de clustere și accesul la finanțare;

(j) facilitarea accesului noilor tehnologii la pieţele interne ale părţilor;

(k) sprijinirea programelor de inovare socială şi publică care vizează îmbunătăţirea dezvoltării sociale a regiunilor şi, în special, a calităţii vieţii cetăţenilor; şi

(l) facilitarea, în cadrul legislaţiei aplicabile, a liberei circulaţii a cercetătorilor, a oamenilor de ştiinţă, a experţilor, a studenţilor şi a antreprenorilor care participă la activităţile ce intră sub incidenţa prezentului acord şi a circulaţiei transfrontaliere a mărfurilor destinate utilizării în cadrul acestor activităţi.

ARTICOLUL 312

Promovarea activităţilor în domeniul cercetării şi inovării

Părţile promovează următoarele activităţi care implică organizaţii guvernamentale, centre de cercetare publice şi private, instituţii de învăţământ superior, agenţii şi reţele de inovare, precum şi alte părţi interesate, inclusiv întreprinderi mici şi mijlocii, în mod voluntar:

(a) acţiuni de cercetare şi inovare comune, inclusiv reţele tematice, în domenii de interes comun;

(b) inițiative comune de sensibilizare cu privire la știință, tehnologie, inovare și programele de consolidare a capacităților, precum și oportunități de participare a fiecărei părți la programele celeilalte;

(c) reuniuni și ateliere comune care vizează schimbul de informații, de bune practici și identificarea unor domenii de cercetare comună;

(d) evaluarea și analiza recunoscută reciproc a cooperării științifice și pentru inovare și diseminarea rezultatelor corespunzătoare;

(e) eforturi comune de îmbunătățire a mobilității studenților, a cercetătorilor și a personalului în domenii de interes comun; și

(f) alte forme de cooperare în materie de cercetare și inovare, inclusiv prin abordări și inițiative regionale ale Uniunii Europene, pe baza unui acord reciproc.

TITLUL VI

ALTE DOMENII DE COOPERARE

ARTICOLUL 313

Protecția consumatorilor

Părțile recunosc importanța asigurării unui nivel ridicat de protecție a consumatorilor și, în acest scop, depun eforturi pentru a coopera în domeniul politicii de protecție a consumatorilor. Această cooperare include, în măsura posibilului:

(a) schimbul de informații și de bune practici cu privire la cadrele lor de protecție a consumatorilor, inclusiv cu privire la legislația în materie de protecție a consumatorilor, siguranța produselor de consum, despăgubirea consumatorilor și asigurarea respectării legislației privind protecția consumatorilor;

(b) încurajarea dezvoltării asociațiilor independente de consumatori și a contactelor dintre reprezentanții consumatorilor; și

(c) schimbul de informații și promovarea activităților comune între organismele de protecție a consumatorilor ale ambelor părți, sub rezerva acordului reciproc al acestora.

ARTICOLUL 314

Cooperarea generală în domeniile ocupării forței de muncă, politicii sociale și egalității de șanse

(1) Având în vedere Agenda 2030 pentru dezvoltare durabilă a ONU și ODD-ul nr. 8 privind o ocupare integrală și productivă a forței de muncă și condiții de muncă decente, părțile recunosc faptul că ocuparea integrală și productivă a forței de muncă și condițiile de muncă decente pentru toți sunt elemente-cheie ale dezvoltării durabile.

(2) Părțile își intensifică dialogul și cooperarea cu privire la promovarea Agendei OIM privind munca decentă, politica de ocupare a forței de muncă, condițiile de viață și de muncă, securitatea și sănătatea în muncă, dialogul social, protecția socială, incluziunea socială, egalitatea de gen și combaterea discriminării, contribuind astfel la promovarea unui număr sporit de locuri de muncă și de o calitate mai bună, la consolidarea coeziunii sociale, la dezvoltarea durabilă și la îmbunătățirea calității vieții și a standardelor de viață.

(3) Părțile urmăresc intensificarea cooperării în materie de muncă decentă, ocuparea forței de muncă și politică socială în cadrul tuturor forurilor și organizațiilor relevante.

(4) Fiecare parte previne și eradichează orice formă de muncă forțată sau de muncă a copiilor.

ARTICOLUL 315

Convențiile OIM și implicarea părților interesate

(1) Părțile își reafirmă angajamentul de a pune în aplicare convențiile OIM la care sunt parte și de a promova aderarea la alte convenții ale OIM. Părțile își reafirmă angajamentul față de un sistem eficace de inspecții ale muncii, în concordanță cu standardele OIM, precum și față de mecanisme eficace de asigurare a respectării normelor și de acces la căi de atac.

(2) Părțile încurajează, în concordanță cu Declarația OIM din 1998 cu privire la principiile și drepturile fundamentale la locul de muncă și cu Declarația OIM din 2008 privind justiția socială pentru o globalizare echitabilă, implicarea tuturor părților interesate relevante, în special a partenerilor sociali, în dezvoltarea politicii lor sociale și în cooperarea dintre Uniunea Europeană și Republica Uzbekistan în temeiul prezentului acord.

ARTICOLUL 316

Cooperarea suplimentară în domeniile ocupării forței de muncă, politicii sociale și egalității de șanse

Cooperarea în domeniile ocupării forței de muncă, politicii sociale și egalității de șanse, bazată pe schimbul de informații și de bune practici, poate viza aspecte din următoarele domenii:

(a) îmbunătățirea nivelurilor de trai și consolidarea coeziunii sociale și a pieței forței de muncă favorabile incluziunii, precum și integrarea persoanelor vulnerabile;

(b) promovarea unui număr sporit de locuri de muncă și de o calitate mai bună, în special în vederea reducerii economiei informale și a muncii informale și în vederea îmbunătățirii condițiilor de viață;

(c) îmbunătățirea condițiilor de muncă, în special a protecției și a asigurării respectării drepturilor lucrătorilor, cum ar fi prevenirea și eliminarea oricăror forme de muncă forțată sau de muncă a copiilor și a formelor moderne de sclavie, precum și îmbunătățirea nivelului de protecție a securității și sănătății în muncă;

(d) consolidarea egalității de gen prin promovarea participării femeilor la viața socială și economică și prin asigurarea egalității de șanse între bărbați și femei în materie de ocupare a forței de muncă, educație, formare, economie și societate și în cadrul procesului decizional;

(e) combaterea discriminării în domeniile ocupării forței de muncă și afacerilor sociale, în conformitate cu obligațiile care îi revin fiecărei părți în temeiul standardelor și convențiilor internaționale;

(f) creșterea nivelului de protecție socială pentru toți, precum și modernizarea sistemelor de protecție socială din punctul de vedere al calității, al adecvării, al accesibilității și al sustenabilității financiare; și

(g) participarea mai activă a partenerilor sociali și promovarea dialogului social, inclusiv prin dezvoltarea capacității partenerilor sociali.

ARTICOLUL 317

Cooperarea privind gestionarea responsabilă a lanțurilor de aprovizionare

(1) Părțile recunosc importanța gestionării responsabile a lanțurilor de aprovizionare prin intermediul unui comportament responsabil în afaceri și al unor practici responsabile în materie de responsabilitate socială a întreprinderilor și prin asigurarea unui mediu favorabil. Fiecare parte sprijină diseminarea și utilizarea instrumentelor internaționale relevante, cum ar fi Orientările OCDE pentru întreprinderile multinaționale[1], Declarația tripartită de principii a OIM privind întreprinderile multinaționale și politica socială[2], Pactul mondial al ONU[3] și Principiile directoare privind afacerile și drepturile omului[4].

(2) Părțile fac schimb de informații și de bune practici și, după caz, cooperează între ele, la nivel regional și în cadrul forurilor internaționale, cu privire la aspectele reglementate de prezentul articol.

ARTICOLUL 318

Obiective generale de cooperare în domeniul sănătății

Părțile își dezvoltă cooperarea în domeniul sănătății publice, cu scopul de a ameliora nivelul de protecție a sănătății umane și de consolida egalitatea de șanse în materie de sănătate, în concordanță cu valorile și principiile comune în domeniul sănătății și ca o condiție prealabilă pentru dezvoltarea durabilă și creșterea economică.

---

1 Adoptate la 21 iunie 1976 ca parte a Declarației privind investițiile internaționale și întreprinderile multinaționale.

2 Adoptată la Geneva la 16 noiembrie 1977.

3 Lansat la New York la 26 iulie 2000.

4 Aprobate de Consiliul pentru Drepturile Omului al ONU prin Rezoluția 17/4 din 16 iunie 2011.

ARTICOLUL 319

Cooperarea în domeniul sănătății

Cooperarea în domeniul sănătății vizează prevenirea și controlul bolilor transmisibile și netransmisibile, inclusiv prin schimbul de informații privind sănătatea, promovarea unei abordări care să integreze sănătatea în cadrul tuturor politicilor, cooperarea cu organizațiile internaționale, în special cu Organizația Mondială a Sănătății (denumită în continuare „OMS”), și promovarea punerii în aplicare a acordurilor internaționale din domeniul sănătății, cum ar fi Convenția-cadru a OMS pentru controlul tutunului[1] și Regulamentul sanitar internațional al OMS[2].

ARTICOLUL 320

Cooperarea pentru combaterea drogurilor, a substanțelor psihotrope și a precursorilor acestora

(1) Părțile intenționează să facă schimb de experiență în ceea ce privește pregătirea și punerea în aplicare a politicii în materie de droguri în Asia Centrală într-un interval de timp convenit.

(2) Uniunea Europeană intenționează să ofere asistență Republicii Uzbekistan într-un interval de timp convenit pentru a dezvolta sisteme adecvate de alertă timpurie și de evaluare a riscurilor cu privire la noile substanțe psihoactive, în vederea protejării sănătății publice.

[1] Încheiată la Geneva la 21 mai 2003.
[2] Adoptat de Adunarea Mondială a Sănătății a OMS la 23 mai 2005.

(3) Uniunea Europeană, într-un interval de timp convenit, își va consolida coordonarea cu Republica Uzbekistan în ceea ce privește o abordare echilibrată și integrată a aspectelor legate de droguri pentru furnizarea de programe de formare care ar putea fi relevante pentru combaterea în spațiul cibernetic a traficului de droguri.

ARTICOLUL 321

Cooperarea în domeniul educației, formării și tineretului

(1) Părțile cooperează în domeniul educației și formării pentru a promova învățarea pe tot parcursul vieții, colaborarea și transparența la toate nivelurile de educație și formare, cu un accent special pe învățământul profesional și superior.

(2) Cooperarea în domeniul educației și formării se concentrează, între altele, pe următoarele aspecte:

(a) promovarea învățării pe tot parcursul vieții, care este esențială pentru creșterea economică și ocuparea forței de muncă și care le poate permite cetățenilor să participe pe deplin la viața socială;

(b) modernizarea sistemelor de educație și de formare, inclusiv a sistemelor de consolidare a capacităților, de formare și recalificare a funcționarilor publici, îmbunătățirea calității și a relevanței tuturor ciclurilor de învățământ, precum și îmbunătățirea accesului la acestea, de la educația și îngrijirea timpurie până la învățământul universitar;

(c) promovarea convergenței și a reformelor coordonate în învățământul superior și în cel profesional;

(d) consolidarea cooperării academice internaționale, în vederea sporirii participării la programele de cooperare ale Uniunii Europene și a îmbunătățirii mobilității studenților, a cadrelor didactice și a cercetătorilor;

(e) consolidarea legăturilor dintre sectorul educației și piața forței de muncă;

(f) dezvoltarea în continuare a cadrului național al calificărilor pentru a îmbunătăți transparența și recunoașterea calificărilor și a competențelor în învățământul superior și în educația și formarea profesională;

(g) intensificarea cooperării în vederea dezvoltării în continuare a educației și formării profesionale, ținând seama de bunele practici din Uniunea Europeană;

(h) sprijinirea internaționalizării universităților din Republica Uzbekistan, asigurând în același timp o educație de bună calitate și condiții relevante;

(i) promovarea investițiilor în sectorul educației din Republica Uzbekistan; și

(j) promovarea cooperării în ceea ce privește crearea de centre de formare, de adaptare și de formare profesională în diferite domenii pe teritoriul Republicii Uzbekistan.

(3) Părțile cooperează în domeniul tineretului pentru:

(a) a consolida cooperarea și schimburile în domeniile politicii de tineret și educației nonformale pentru tineri și pentru lucrătorii de tineret;

(b) a facilita participarea activă a tuturor tinerilor în cadrul societății;

(c) a sprijini mobilitatea tinerilor și a lucrătorilor de tineret ca mijloc de promovare a dialogului intercultural și a dobândirii de cunoștințe, aptitudini și competențe în afara sistemelor educaționale formale, inclusiv pe bază de voluntariat; și

(d) a promova cooperarea dintre organizațiile de tineret în vederea sprijinirii societății civile.

ARTICOLUL 322

Cooperarea în domeniul culturii

(1) Părțile iau măsurile necesare pentru a promova schimburile culturale și pentru a încuraja inițiativele comune în diferite domenii culturale și creative și pentru a face schimb de bune practici în domeniul formării și al consolidării capacităților artiștilor, ale profesioniștilor culturali și creativi și ale organizațiilor culturale și creative.

(2) Părțile cooperează în cadrul tratatelor internaționale multilaterale și al organizațiilor internaționale, inclusiv UNESCO, pentru a sprijini diversitatea culturală și a conserva și valorifica patrimoniul cultural și istoric.

ARTICOLUL 323

Cooperarea în domeniul politicii audiovizualului și mass-mediei

(1) Părțile promovează cooperarea în domeniul mass-mediei și audiovizualului, în special prin schimbul de informații și de bune practici în ceea ce privește politicile în materie de mass-media și audiovizual și formarea jurnaliștilor și a altor profesioniști din domeniul mass-mediei, cinematografiei și audiovizualului.

(2) Părțile cooperează în vederea consolidării independenței și a profesionalismului mass-mediei, pe baza standardelor stabilite în convențiile internaționale aplicabile, inclusiv în convențiile UNESCO și ale Consiliului Europei, după caz.

(3) Părțile cooperează în cadrul forurilor internaționale, precum UNESCO.

ARTICOLUL 324

Cooperarea în domeniul sportului și activității fizice

Părțile promovează cooperarea în domeniul sportului și activității fizice pentru a încuraja un stil de viață sănătos, o bună guvernanță, precum și valorile sociale și educaționale ale sportului și pentru a combate amenințările la adresa sportului, precum dopajul, aranjarea meciurilor, rasismul și violența. Cooperarea include în special schimbul de informații și de bune practici.

ARTICOLUL 325

Cooperarea privind situațiile de urgență și protecția civilă

(1) Părțile cooperează pentru a îmbunătăți activitățile de prevenire, atenuare, pregătire, răspuns și redresare, cu scopul de a reduce impactul dezastrelor naturale și al celor provocate de om și de a spori reziliența societăților și a infrastructurii lor. Părțile cooperează la nivelul corespunzător pentru a îmbunătăți gestionarea riscurilor de dezastre.

(2) Părțile depun eforturi pentru a face schimb de informații și de expertiză și pentru a pune în aplicare activități comune, dacă este cazul și sub rezerva disponibilității unor resurse suficiente.

ARTICOLUL 326

Cooperarea în domeniul dezvoltării regionale

Părțile promovează înțelegerea reciprocă și cooperarea bilaterală în domeniul politicii de dezvoltare regională, inclusiv metode de formulare și de punere în aplicare a politicilor regionale, guvernanța și parteneriatul pe mai multe niveluri, cu un accent deosebit pe dezvoltarea zonelor defavorizate și pe cooperarea teritorială, având ca obiectiv îmbunătățirea condițiilor de viață, promovarea coeziunii economice, sociale și teritoriale, precum și intensificarea schimbului de informații și de experiență între autoritățile naționale, regionale și locale, precum și a participării actorilor socioeconomici și a societății civile.

ARTICOLUL 327

Politica regională și cooperarea transfrontalieră

Părțile sprijină și consolidează implicarea autorităților de la nivel local și regional în cooperarea în materie de politică regională și cooperarea transfrontalieră, pentru a promova înțelegerea reciprocă și schimbul de informații, pentru a dezvolta măsuri de consolidare a capacităților, pentru a promova crearea unor structuri relevante și a unui cadru legislativ adaptat, precum și consolidarea unor rețele economice și de afaceri transfrontaliere.

ARTICOLUL 328

Cooperarea transfrontalieră în alte domenii

Părțile consolidează și încurajează în continuare dezvoltarea cooperării transfrontaliere și în alte domenii care intră sub incidența prezentului acord, cum ar fi comerțul, transporturile, energia, apa, mediul, clima, economia digitală, cultura, educația, cercetarea și turismul.

ARTICOLUL 329

Cooperarea dintre regiuni

Părțile încurajează cooperarea dintre regiunile statelor membre ale Uniunii Europene și regiunile Republicii Uzbekistan.

ARTICOLUL 330

Punerea în aplicare și consolidarea capacităților

(1) Părțile consideră că un aspect important al consolidării legăturilor dintre Republica Uzbekistan și Uniunea Europeană este o convergență treptată a legislației Republicii Uzbekistan cu cea a Uniunii Europene în domenii specificate care intră sub incidența prezentului acord.

(2) Această cooperare vizează, printre altele, dezvoltarea capacității administrative și instituționale a Republicii Uzbekistan, în măsura necesară pentru punerea în aplicare a prezentului acord și pentru realizarea reformelor structurale și a apropierii necesare a reglementărilor.

(3) Uniunea Europeană depune eforturi pentru a oferi Republicii Uzbekistan asistență tehnică pentru punerea în aplicare a acestor măsuri, printre altele prin:

(a) schimburi de experți;

(b) furnizarea de informații rapide, în special în ceea ce privește legislația relevantă;

(c) organizarea de seminare; și

(d) activități de formare.

TITLUL VII

COOPERAREA FINANCIARĂ ȘI TEHNICĂ

ARTICOLUL 331

Cooperarea financiară și tehnică

(1) Pentru a atinge obiectivele prezentului acord, Republica Uzbekistan poate primi asistență financiară din partea Uniunii Europene sub formă de granturi și împrumuturi, eventual în parteneriat cu Banca Europeană de Investiții și cu alte instituții financiare internaționale. Republica Uzbekistan poate beneficia, de asemenea, de asistență tehnică.

(2) Asistența financiară poate fi acordată în conformitate cu instrumentele de finanțare relevante ale Uniunii Europene privind acțiunea externă. În cazul finanțării din partea Uniunii Europene, se aplică Regulamentul financiar[1] și normele de aplicare[2] a acestuia.

(3) Asistența financiară se bazează pe programele de acțiune anuale stabilite de Uniunea Europeană în urma consultărilor cu Republica Uzbekistan.

[1] Regulamentul (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2012 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii și de abrogare a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 1605/2002 al Consiliului (JOUE L 298, 26.10.2012, p. 1).

[2] Regulamentul delegat (UE) nr. 1268/2012 al Comisiei din 29 octombrie 2012 privind normele de aplicare a Regulamentului (UE, Euratom) nr. 966/2012 al Parlamentului European și al Consiliului privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JOUE L 362, 31.12.2012, p. 1).

(4) Uniunea Europeană și Republica Uzbekistan pot cofinanța programe și proiecte. Părțile coordonează programele și proiectele privind cooperarea financiară și tehnică și fac schimb de informații privind toate sursele de asistență.

(5) Pentru a asigura principiul transparenței procesului de asistență financiară și tehnică al Uniunii Europene pentru Uzbekistan, Uniunea Europeană furnizează periodic autorităților competente din Republica Uzbekistan informații cu privire la cheltuielile efectuate în cadrul fiecărui program și proiect alocat Republicii Uzbekistan în cadrul programelor bilaterale ale Uniunii Europene.

(6) În conformitate cu Declarația de la Paris a OCDE privind eficacitatea ajutorului, adoptată la 2 martie 2005, cu Strategia fundamentală a Uniunii Europene privind reformarea cooperării tehnice, cu rapoartele Curții de Conturi Europene și cu învățămintele desprinse din programele implementate și din activitățile de cooperare în curs ale Uniunii Europene în Republica Uzbekistan, eficacitatea ajutorului constituie baza pe care Uniunea Europeană furnizează asistență financiară Republicii Uzbekistan.

ARTICOLUL 332

Principii generale

(1) Părțile pun în aplicare asistența financiară în conformitate cu principiile bunei gestiuni financiare și transparenței și cooperează pentru asigurarea protejării intereselor financiare ale Uniunii Europene și ale Republicii Uzbekistan. Părțile iau măsuri eficace pentru prevenirea și combaterea fraudei, a corupției și a oricăror alte activități ilegale în detrimentul intereselor financiare ale Uniunii Europene și ale Republicii Uzbekistan.

(2) Fără a aduce atingere aplicării directe a alineatului (3), orice alt acord sau instrument de finanțare care urmează să fie încheiat între părți în cursul punerii în aplicare a acordului prevede clauze specifice de cooperare financiară referitoare la controale la fața locului, inspecții, controale și măsuri antifraudă, inclusiv cele efectuate de Curtea de Conturi Europeană și de Oficiul European de Luptă Antifraudă (denumit în continuare „OLAF”).

(3) Granturile și alte proiecte de dezvoltare finanțate de Uniunea Europeană puse în aplicare în Republica Uzbekistan, precum și serviciile și bunurile conexe nu sunt supuse impozitării, taxelor vamale și altor taxe similare în Republica Uzbekistan în conformitate cu procedura prevăzută de legislația Republicii Uzbekistan.

ARTICOLUL 333

Coordonarea finanțatorilor

Pentru o utilizare optimă a resurselor disponibile, fiecare parte se asigură că Uniunea Europeană avansează contribuții în strânsă coordonare cu contribuțiile provenite de la alte surse, țări terțe și instituții financiare internaționale. În acest scop, părțile fac periodic schimb de informații privind toate sursele de asistență. Asistența financiară din partea Uniunii Europene poate fi cofinanțată de Republica Uzbekistan.

ARTICOLUL 334

Prevenire și comunicare

Atunci când li se încredințează execuția fondurilor Uniunii Europene sau în calitate de beneficiar al fondurilor Uniunii Europene prin gestiune directă, autoritățile competente din Republica Uzbekistan iau toate măsurile corespunzătoare pentru a preveni neregulile, frauda, corupția și orice alte activități ilegale în detrimentul fondurilor Uniunii Europene și, după caz, al fondurilor de cofinanțare ale Republicii Uzbekistan. Autoritățile competente din Republica Uzbekistan transmit fără întârziere Comisiei Europene și Oficiului European de Luptă Antifraudă (denumit în continuare „OLAF”) orice informație de care au luat cunoștință cu privire la cazuri suspectate sau reale de fraudă, corupție sau orice altă neregulă, inclusiv conflict de interese în legătură cu fondurile Uniunii Europene.

ARTICOLUL 335

Cooperarea cu OLAF

(1) În cadrul prezentului acord, OLAF este autorizat să efectueze controale și inspecții la fața locului pentru a stabili dacă a avut loc o fraudă, un act de corupție sau orice altă activitate ilegală care afectează interesele financiare ale Uniunii Europene, în conformitate cu Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 din 11 septembrie 2013[1], cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2185/96[2] și cu Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95[3].

(2) Controalele și inspecțiile la fața locului sunt pregătite de OLAF în strânsă cooperare cu autoritățile competente din Republica Uzbekistan, ținând seama de cerințele legislației Republicii Uzbekistan.

(3) Dacă un operator economic se împotrivește unui control sau unei inspecții la fața locului, autoritățile competente din Republica Uzbekistan oferă OLAF asistența necesară pentru ca acesta să își poată îndeplini atribuția de a efectua controale sau inspecții la fața locului.

(4) Autoritățile competente din Republica Uzbekistan fac schimb, la cerere, cu OLAF de informații care ar putea fi relevante pentru protecția intereselor financiare ale Uniunii Europene.

---

[1] Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JOUE L 248, 18.9.2013, p. 1), modificat ultima dată prin Regulamentul (UE, Euratom) 2016/2030 din 26 octombrie 2016 (JOUE L 317, 23.11.2016, p. 1).

[2] Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 1).

[3] Regulamentul (CE, Euratom) nr. 2988/95 al Consiliului din 18 decembrie 1995 privind protecția intereselor financiare ale Comunităților Europene (JO L 312, 23.12.1995, p. 1).

(5) În ceea ce privește transferul de date cu caracter personal, se aplică normele părții care efectuează transferul referitoare la protecția datelor cu caracter personal.

(6) OLAF poate conveni cu autoritățile competente din Republica Uzbekistan asupra continuării cooperării în domeniul de acțiune al combaterii fraudei, inclusiv asupra încheierii unor acorduri administrative.

ARTICOLUL 336

Investigarea și urmărirea penală

Autoritățile competente din Republica Uzbekistan asigură investigarea și urmărirea penală a cazurilor presupuse și reale de fraudă, corupție și orice alte activități ilegale în detrimentul fondurilor Uniunii Europene în conformitate cu legislația Republicii Uzbekistan. După caz și la cererea scrisă a autorităților competente din Republica Uzbekistan, OLAF acordă asistență autorităților competente din Republica Uzbekistan în îndeplinirea acestei sarcini.

TITLUL VIII

DISPOZIȚII INSTITUȚIONALE

ARTICOLUL 337

Consiliul de cooperare

(1) Se înființează un Consiliu de cooperare care urmărește realizarea obiectivelor prezentului acord și supraveghează punerea în aplicare a acestuia. Consiliul examinează orice aspecte importante care decurg din prezentul acord, precum și orice alte aspecte bilaterale sau internaționale de interes comun.

(2) Consiliul de cooperare se reunește la intervale regulate, în mod normal în fiecare an sau astfel cum s-a stabilit de comun acord.

(3) Consiliul de cooperare este compus din reprezentanți ai părților la nivel ministerial sau din persoane desemnate de aceștia. Consiliul de cooperare se reunește în toate configurațiile necesare, cu acordul reciproc al părților. Atunci când abordează aspecte legate de titlul IV din prezentul acord, Consiliul de cooperare este compus din reprezentanți ai Uniunii Europene și ai Republicii Uzbekistan responsabili de aspectele legate de comerț.

(4) Consiliul de cooperare își adoptă propriul regulament de procedură, precum și regulamentul de procedură al Comitetului de cooperare.

(5) Consiliul de cooperare este prezidat, prin rotație, de un reprezentant al Uniunii Europene și de un reprezentant al Republicii Uzbekistan.

(6) Consiliul de cooperare are competența de a lua decizii și de a formula recomandările corespunzătoare, astfel cum se prevede în prezentul acord și în conformitate cu regulamentul său de procedură. În cadrul domeniului de aplicare al titlurilor I, II, III, V, VI, VII, VIII și IX din prezentul acord, Consiliul de cooperare are competența de a lua decizii și de a formula recomandări, astfel cum stabilesc părțile de comun acord. Deciziile sunt obligatorii pentru părți, care iau toate măsurile necesare pentru a le pune în aplicare.

(7) Consiliul de cooperare poate delega Comitetului de cooperare oricare dintre funcțiile sale, inclusiv competența de a lua decizii cu caracter obligatoriu.

ARTICOLUL 338

Comitetul de cooperare

(1) Se înființează un Comitet de cooperare care să asiste Consiliul de cooperare în îndeplinirea atribuțiilor sale.

(2) Comitetul de cooperare este responsabil cu punerea în aplicare generală a prezentului acord.

(3) Comitetul de cooperare este prezidat, prin rotație, de un reprezentant al Uniunii Europene și de un reprezentant al Republicii Uzbekistan.

(4) Comitetul de cooperare este compus din reprezentanți ai părților la nivel de înalți funcționari sau astfel cum au fost desemnați de fiecare parte.

(5) Comitetul de cooperare se poate reuni într-o configurație specifică pentru a aborda toate aspectele legate de titlul IV din prezentul acord. Atunci când abordează aspecte legate de titlul IV din prezentul acord, Comitetul de cooperare este compus din reprezentanți ai fiecărei părți responsabili cu aspectele legate de comerț.

(6) Comitetul de cooperare se reunește o dată pe an sau de comun acord, la o dată și cu o ordine de zi convenite în prealabil de către părți, alternativ la Bruxelles și la Taşkent sau de comun acord de la distanță, prin orice mijloace tehnologice aflate la dispoziția părților. La cererea uneia dintre părți și de comun acord, pot fi convocate reuniuni extraordinare.

(7) Comitetul de cooperare are putere de decizie în cazurile prevăzute în prezentul acord sau în cazul în care această competență i-a fost delegată de Consiliul de cooperare. Deciziile sunt obligatorii pentru părți, care iau toate măsurile necesare pentru a le pune în aplicare. Atunci când exercită competențe delegate, Comitetul de cooperare ia decizii în conformitate cu regulamentul de procedură al Consiliului de cooperare.

ARTICOLUL 339

Subcomitete și alte organisme

(1) Comitetul de cooperare poate înființa subcomitete sau alte organisme care să ofere asistență la îndeplinirea atribuțiilor sale și să abordeze sarcini sau subiecte specifice. Comitetul poate să modifice sarcinile atribuite sau să dizolve orice subcomitet sau alte organisme înființate în temeiul prezentului alineat prima teză.

(2) Comitetul de cooperare adoptă regulamentul de procedură al subcomitetelor sau al altor organisme instituite în temeiul prezentului articol alineatul (1).

(3) Subcomitetele și alte organisme se reunesc la cererea oricăreia dintre părți sau a Comitetului de cooperare, cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul acord sau părțile convin altfel. Reuniunile au loc față în față sau de comun acord, de la distanță, prin orice mijloace tehnologice aflate la dispoziția părților. În cazul reuniunilor față în față, acestea au loc alternativ la Bruxelles sau la Tașkent.

(4) Cu excepția cazului în care se prevede altfel în prezentul acord sau se convine altfel între părți, subcomitetele și alte organisme înființate în temeiul prezentului acord sau de către Comitetul de cooperare prezintă, regulat sau la cerere, rapoarte cu privire la activitățile lor Comitetului de cooperare.

(5) Înființarea sau existența unui subcomitet și a altor organisme nu împiedică nicio parte să sesizeze direct Comitetul de cooperare cu privire la orice aspect.

ARTICOLUL 340

Comisia parlamentară de cooperare

(1) Se înființează o Comisie parlamentară de cooperare. Aceasta este compusă din deputați în Parlamentul European și din membri ai Oliy Majlis din Republica Uzbekistan.

(2) Comisia parlamentară de cooperare este un forum pentru reuniuni și schimburi de opinii în scopul aprofundării și consolidării relațiilor dintre părți. Aceasta stabilește intervalele la care se reunește.

(3) Comisia parlamentară de cooperare își stabilește propriul regulament de procedură.

(4) Comisia parlamentară de cooperare este informată cu privire la deciziile și recomandările Consiliului de cooperare.

(5) Comisia parlamentară de cooperare poate adresa recomandări Consiliului de cooperare.

ARTICOLUL 341

Participarea societății civile

În vederea informării și consultării societății civile cu privire la punerea în aplicare a prezentului acord, astfel cum se prevede la articolul 6 [Societatea civilă], părțile pot înființa un organism specific în acest scop, în concordanță cu procedura definită la articolul 339 [Subcomitete și alte organisme].

TITLUL IX

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

ARTICOLUL 342

Aplicarea teritorială

(1) Prezentul acord se aplică:

(a) teritoriilor în care se aplică Tratatul privind Uniunea Europeană și Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în condițiile stabilite în aceste tratate; și

(b) teritoriului aflat sub suveranitatea Republicii Uzbekistan, cu privire la care aceasta își exercită drepturile suverane și jurisdicția în conformitate cu legislația sa națională, în concordanță cu dreptul internațional.

(2) Trimiterile la „teritoriu” din prezentul acord se interpretează în sensul prevăzut la alineatul (1), cu excepția dispozițiilor contrare exprese.

(3) Trimiterile la „teritoriu” din prezentul acord includ spațiul aerian și marea teritorială, astfel cum se prevede în Convenția Națiunilor Unite asupra dreptului mării încheiată la Montego Bay la 10 decembrie 1982.

(4) În privința dispozițiilor prezentului acord referitoare la cooperarea vamală, prezentul acord se aplică, de asemenea, în ceea ce privește Uniunea Europeană, acelor zone ale teritoriului vamal al Uniunii, astfel cum sunt definite la articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului[1] de stabilire a Codului vamal al Uniunii, care nu intră sub incidența prezentului articol alineatul (1) litera (a).

ARTICOLUL 343

Îndeplinirea obligațiilor și suspendarea

(1) Părțile iau toate măsurile necesare pentru a-și îndeplini obligațiile care le revin în temeiul prezentului acord.

(2) În cazul în care una dintre părți consideră că cealaltă parte nu și-a îndeplinit oricare dintre obligațiile care îi revin în temeiul titlului IV din prezentul acord, se aplică mecanismele specifice prevăzute în titlul respectiv.

[1] Regulamentul (UE) nr. 952/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 octombrie 2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii (JOUE L 269, 10.10.2013, p. 1).

(3) În cazul în care una dintre părți consideră că cealaltă parte nu și-a îndeplinit oricare dintre obligațiile identificate ca elemente esențiale la articolul 2 (Principii generale) și la articolul 11 (Combaterea proliferării armelor de distrugere în masă), aceasta notifică imediat celeilalte părți intenția sa de a lua măsurile corespunzătoare. La cererea oricăreia dintre părți, au loc consultări timp de maximum 15 zile de la data notificării de către oricare dintre părți a intenției sale de a lua măsurile corespunzătoare. După această perioadă, pot fi luate măsuri corespunzătoare. În sensul prezentului alineat, „măsurile corespunzătoare” pot include suspendarea, parțială sau totală, a prezentului acord.

(4) În cazul în care una dintre părți consideră că cealaltă parte nu și-a îndeplinit oricare dintre obligațiile care îi revin în temeiul prezentului acord, cu excepția celor care intră sub incidența prezentului articol alineatele (2) și (3), aceasta notifică cealaltă parte. Părțile organizează consultări sub auspiciile Consiliului de cooperare în vederea găsirii unei soluții reciproc acceptabile. În cazul în care Consiliul de cooperare nu poate ajunge la o soluție reciproc acceptabilă pentru ambele părți, partea care a transmis notificarea poate lua măsurile corespunzătoare. În sensul prezentului alineat, „măsurile corespunzătoare” pot include doar suspendarea titlurilor I, II, III, V, VI, VII, VIII și IX din prezentul acord.

(5) Măsurile corespunzătoare menționate la prezentul articol alineatele (3) și (4) se iau cu respectarea deplină a dreptului internațional și trebuie să fie proporționale cu neîndeplinirea obligațiilor care decurg din prezentul acord. Trebuie să se acorde prioritate măsurilor care perturbă cel mai puțin funcționarea prezentului acord.

ARTICOLUL 344

Excepții privind securitatea

Nicio dispoziție a prezentului acord nu se interpretează:

(a) ca impunând unei părți obligația de a furniza sau de a oferi acces la orice informație a cărei divulgare este considerată de partea respectivă contrară intereselor sale esențiale în domeniul securității; nici

(b) ca impunând unei părți să întreprindă o acțiune pe care partea respectivă o consideră necesară pentru protecția intereselor sale esențiale în domeniul securității, fiind:

(i) legată de producerea sau traficul de arme, muniții și material de război, precum și de traficul și tranzacțiile cu alte produse și materiale, servicii și tehnologii și de activitățile economice, efectuate direct sau indirect, în scopul aprovizionării unei unități militare;

(ii) legată de materialele fisionabile și fuzionabile ori de materialele din care sunt obținute acestea; sau

(iii) întreprinsă pe timp de război sau în alte situații de urgență în relațiile internaționale; nici

(c) ca împiedicând o parte să întreprindă o acțiune în scopul de a-și îndeplini obligațiile internaționale care îi revin în temeiul Cartei ONU pentru menținerea păcii și a securității internaționale.

ARTICOLUL 345

Intrarea în vigoare și aplicarea cu titlu provizoriu

(1) Prezentul acord este supus ratificării, acceptării și aprobării în conformitate cu procedurile interne ale părților, iar părțile își notifică reciproc îndeplinirea procedurilor necesare în acest sens.

2 Prezentul acord intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni care urmează datei la care s-a efectuat ultima notificare menționată la prezentul articol alineatul (1).

(3) Fără a aduce atingere prezentului articol alineatul (2), Uniunea Europeană și Republica Uzbekistan pot aplica prezentul acord, integral sau parțial, cu titlu provizoriu, în conformitate cu procedurile lor interne respective. Aplicarea cu titlu provizoriu începe în prima zi a celei de a doua luni care urmează datei la care Uniunea Europeană și Republica Uzbekistan și-au notificat reciproc următoarele:

(a) pentru Uniunea Europeană, finalizarea procedurilor interne necesare în acest scop, împreună cu indicarea părților din acord a căror aplicare cu titlu provizoriu este propusă de Uniunea Europeană; și

(b) pentru Republica Uzbekistan, finalizarea procedurilor interne necesare în acest scop, împreună cu indicarea părților din acord a căror aplicare cu titlu provizoriu este propusă de Uniunea Europeană.

(4) Oricare dintre părți poate notifica în scris celeilalte părți intenția sa de a pune capăt aplicării cu titlu provizoriu a prezentului acord. O astfel de încetare a aplicării cu titlu provizoriu a prezentului acord produce efecte din prima zi a celei de a doua luni care urmează notificării respective.

(5) În sensul aplicării cu titlu provizoriu a prezentului acord, termenul „intrarea în vigoare a prezentului acord” se înțelege ca însemnând data aplicării cu titlu provizoriu. Consiliul de cooperare, Comitetul de cooperare și subcomitetele acestuia, precum și alte organisme înființate în temeiul prezentului acord își pot exercita funcțiile în cursul aplicării cu titlu provizoriu a prezentului acord. Orice decizie adoptată în exercitarea funcțiilor acestora încetează să mai producă efecte în cazul în care aplicarea cu titlu provizoriu a prezentului acord încetează în conformitate cu prezentul articol alineatul (4).

(6) În cazul în care, în conformitate cu prezentul articol alineatul (3), părțile aplică o dispoziție a prezentului acord cu titlu provizoriu, orice trimitere la data de intrare în vigoare care figurează într-o astfel de dispoziție se înțelege ca desemnând data de la care părțile convin să aplice dispoziția respectivă cu titlu provizoriu.

ARTICOLUL 346

Modificări

(1) Părțile pot conveni în scris să modifice prezentul acord. Pentru intrarea în vigoare a unor astfel de modificări, se aplică articolul 345 [Intrarea în vigoare și aplicarea cu titlu provizoriu].

(2) Consiliul de cooperare poate adopta decizii de modificare a prezentului acord în cazurile menționate la articolul 27 [Sarcini specifice ale Consiliului de cooperare care acționează în configurația „Comerț”] și la articolul 28 [Sarcini specifice ale Comitetului de cooperare care acționează în configurația „Comerț”].

ARTICOLUL 347

Alte acorduri

(1) La intrarea în vigoare a prezentului acord, Acordul de parteneriat și cooperare de stabilire a unui parteneriat între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Uzbekistan, pe de altă parte, semnat la Florența la 21 iunie 1996, se abrogă și se înlocuiește cu prezentul acord.

(2) Prezentul acord înlocuiește acordul menționat la prezentul articol alineatul (1). Trimiterile la acordul menționat la prezentul articol alineatul (1) din toate celelalte acorduri dintre părți se interpretează ca trimiteri la prezentul acord.

(3) Părțile pot completa prezentul acord prin încheierea de acorduri specifice în orice domeniu de cooperare care intră sub incidența prezentului acord. Astfel de acorduri specifice fac parte integrantă din relațiile bilaterale globale reglementate de prezentul acord și fac obiectul cadrului instituțional stabilit în prezentul acord.

ARTICOLUL 348

Anexe, apendice, protocoale, note și note de subsol

Anexele, apendicele, protocoalele, notele și notele de subsol la prezentul acord fac parte integrantă din acesta.

ARTICOLUL 349

Drepturile private

Nicio dispoziție a prezentului acord nu se interpretează ca acordând drepturi sau impunând obligații asupra persoanelor, altele decât cele constituite între părți în temeiul dreptului internațional public, nici ca permițând invocarea directă a prezentului acord în sistemele juridice interne ale părților.

ARTICOLUL 350

Trimiteri la acte cu putere de lege și norme administrative, precum și la alte acorduri

În absența unor dispoziții contrare, în cazul în care în titlul IV se face trimitere la actele cu putere de lege și normele administrative ale unei părți, trimiterea respectivă se interpretează ca incluzând modificările aduse acestora.

În absența unor dispoziții contrare în titlul IV, în cazul acordurilor internaționale care sunt menționate sau sunt încorporate, integral sau parțial, în prezentul acord, ele se interpretează ca incluzând modificările aduse lor sau acordurile ulterioare acestora care intră în vigoare, pentru ambele părți, la data sau ulterior datei semnării prezentului acord. Dacă apare vreo problemă privind punerea în aplicare sau aplicarea prezentului acord ca urmare a unei astfel de modificări sau a unor acorduri ulterioare, părțile pot, la cererea uneia dintre părți, să se consulte reciproc în vederea găsirii unei soluții reciproc satisfăcătoare la această problemă, în funcție de necesități.

ARTICOLUL 351

Durata

Prezentul acord se încheie pe o durată nedeterminată.

ARTICOLUL 352

Denunțarea

Oricare dintre părți poate denunța prezentul acord prin notificarea în scris a celeilalte părți. Prezentul acord încetează să mai fie în vigoare în prima zi a celei de a șasea luni care urmează lunii în care s-a notificat denunțarea.

ARTICOLUL 353

Notificări

Notificările efectuate în conformitate cu articolele 345, 346 și 352 din prezentul acord se trimit, în cazul Uniunii Europene, secretarului general al Consiliului Uniunii Europene, iar în cazul Republicii Uzbekistan, Ministerului Afacerilor Externe al Republicii Uzbekistan.

ARTICOLUL 354

Texte autentice

Prezentul acord este întocmit în câte două exemplare în limbile bulgară, cehă, croată, daneză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, italiană, irlandeză, letonă, lituaniană, maghiară, malteză, neerlandeză, polonă, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă, suedeză și uzbecă, fiecare din aceste texte fiind în egală măsură autentic.

ANEXA 5-A

ORGANIZAȚII INTERNAȚIONALE DE STANDARDIZARE

1. Organizația Internațională de Standardizare (ISO)

2. Comisia Electrotehnică Internațională (IEC)

3. Uniunea Internațională a Telecomunicațiilor (UIT)

4. Comisia Codex Alimentarius (CODEX)

5. Organizația Aviației Civile Internaționale (OACI)

6. Forumul mondial pentru armonizarea regulamentelor privind vehiculele (WP.29) din cadrul Comisiei Economice pentru Europa a Organizației Națiunilor Unite (CEE-ONU)

7. Subcomitetul de Experți al ONU privind Sistemul armonizat global de clasificare și etichetare a substanțelor chimice (UN/SCEGHS)

8. Consiliul Internațional pentru Armonizarea Cerințelor Tehnice de Înregistrare a Produselor Farmaceutice de Uz Uman (ICH)

9. Organizația Internațională de Metrologie Legală (OIML)

10. Organizația Internațională a Viei și Vinului (OIV)

11. Uniunea Poștală Universală (UPU)

12. Organizația Mondială pentru Sănătatea Animalelor (OMSA)

ANEXA 5-B

DECLARAȚIA DE CONFORMITATE A FURNIZORULUI – CÂMPURI ȘI MODALITĂȚI

1. Fiecare parte acceptă declarația de conformitate a furnizorului (DCF) ca dovadă a conformității cu reglementările tehnice existente în următoarele domenii:

(a) aspectele de siguranță ale echipamentelor electrice și electronice, astfel cum sunt definite la punctul 2;

(b) aspectele de siguranță ale mașinilor, astfel cum sunt definite la punctul 3;

(c) compatibilitatea electromagnetică a echipamentelor, astfel cum este definită la punctul 4;

(d) eficiența energetică, incluzând cerințele în materie de proiectare ecologică, astfel cum este definită la punctul 5;

(e) restricțiile de utilizare a anumitor substanțe periculoase în echipamentele electrice și electronice; și

(f) aparatele sanitare, astfel cum sunt definite la punctul 6.

2. În sensul prezentei anexe, „aspecte de siguranță ale echipamentelor electrice și electronice” înseamnă aspectele de siguranță ale echipamentelor care sunt dependente de curenți electrici pentru a funcționa corespunzător și ale echipamentelor pentru generarea, transferul și măsurarea acestor curenți care sunt concepute pentru a fi utilizate cu o tensiune nominală cuprinsă între 50 și 1 000 V pentru curentul alternativ și între 75 și 1 500 V pentru curentul continuu, precum și ale echipamentelor care emit sau recepționează intenționat unde electromagnetice cu frecvențe mai mici de 3 000 GHz în scopul comunicării radio sau al radiodeterminării, exceptând, printre altele:

(a) echipamentele destinate utilizării într-o atmosferă explozivă;

(b) echipamentele utilizate în radiologie sau în scopuri medicale;

(c) componentele electrice pentru lifturi de mărfuri și persoane;

(d) echipamentele radio utilizate de radioamatori;

(e) contoarele de electricitate;

(f) fișele și prizele electrice pentru uz casnic;

(g) regulatorii pentru împrejmuiri electrice;

(h) jucăriile;

(i) ansamblurile de evaluare personalizate destinate profesioniștilor care se folosesc doar în cadrul centrelor de cercetare și dezvoltare înființate în acest scop; și

(j) produsele pentru construcții destinate încorporării permanente în clădiri sau lucrări de construcții civile și a căror executare are un efect asupra performanței clădirii sau a lucrărilor de construcții civile, cum ar fi cabluri, alarme de incendiu, uși electrice.

3. În sensul prezentei anexe, „aspecte de siguranță ale mașinilor” înseamnă aspectele de siguranță ale unui ansamblu constituit din cel puțin o piesă mobilă acționată de un sistem de transmisie care utilizează una sau mai multe surse de energie, cum ar fi energia termică, electrică, pneumatică, hidraulică sau mecanică, aranjat și controlat astfel încât să funcționeze ca un întreg, exceptând mașinile cu risc ridicat, astfel cum sunt definite de către părți.

4. În sensul prezentei anexe, „compatibilitate electromagnetică a echipamentelor” înseamnă compatibilitatea electromagnetică (perturbație și imunitate) a echipamentelor care depind de curenți electrici sau de câmpuri electromagnetice pentru a funcționa corespunzător, precum și a echipamentelor pentru generarea, transferul și măsurarea acestor curenți, exceptând:

(a) echipamentele destinate utilizării într-o atmosferă explozivă;

(b) echipamentele utilizate în radiologie sau în scopuri medicale;

(c) componentele electrice pentru lifturi de mărfuri și persoane;

(d) echipamentele radio utilizate de radioamatori;

(e) instrumentele de măsurare;

(f) instrumentele de cântărire neautomate;

(g) echipamentele intrinsec inofensive; și

(h) ansamblurile de evaluare personalizate destinate profesioniștilor care se folosesc doar în cadrul centrelor de cercetare și dezvoltare înființate în acest scop.

5. În sensul prezentei anexe, „eficiență energetică” înseamnă raportul dintre performanța, serviciile, bunurile sau energia obținute și energia consumată de un produs, cu impact asupra consumului de energie din timpul utilizării și având în vedere alocarea eficientă a resurselor.

6. În sensul prezentei anexe, prin „aparate sanitare” se înțeleg următoarele produse: WC-uri, jacuzziuri, chiuvete de bucătărie, pisoare, căzi de baie, cădițe de duș, bideuri și chiuvete de baie.

7. Prezenta anexă nu vizează aeronavele, navele, vagoanele de cale ferată și autovehiculele ca întreg și nici echipamentele specializate maritime, feroviare, aeriene și ale vehiculelor.

8. La cererea oricăreia dintre părți, Comitetul de cooperare revizuiește lista domeniilor prevăzute la punctul 1 din prezenta anexă.

9. Oricare dintre părți poate introduce cerințe privind testarea sau certificarea obligatorie de către o parte terță a categoriilor de produse menționate în prezenta anexă, cu condiția ca astfel de cerințe să fie justificate de obiective legitime și să fie proporționale cu scopul de a oferi părții importatoare o garanție suficientă că produsele sunt conforme cu reglementările tehnice sau standardele aplicabile, luându-se în considerare riscurile care ar putea fi create de neconformitatea respectivă.

10. Partea care propune introducerea procedurilor de evaluare a conformității menționate la punctul 9 notifică acest lucru celeilalte părți și ține seama de observațiile celeilalte părți la conceperea unor astfel de proceduri de evaluare a conformității.

ANEXA 5-C

SISTEMUL DE SCHIMB SISTEMATIC DE INFORMAȚII
PRIVIND SIGURANȚA PRODUSELOR NEALIMENTARE
ȘI MĂSURILE PREVENTIVE, RESTRICTIVE ȘI CORECTIVE CONEXE,
MENȚIONAT LA ARTICOLUL 61 ALINEATUL (4)

Prezenta anexă stabilește un sistem de schimb periodic de informații între sistemul de alertă rapidă al Uniunii Europene și baza de date a Republicii Uzbekistan cu privire la siguranța produselor de consum nealimentare și la măsurile preventive, restrictive și corective conexe.

În conformitate cu articolul 61 alineatul (8) din prezentul acord, sistemul precizează tipul de informații care urmează să facă obiectul schimbului, modalitățile de efectuare a schimbului de informații și aplicarea normelor de confidențialitate și de protecție a datelor cu caracter personal.

ANEXA 5-D

SISTEMUL DE SCHIMB PERIODIC DE INFORMAȚII
PRIVIND MĂSURILE LUATE ÎN LEGĂTURĂ CU PRODUSELE NEALIMENTARE NECONFORME,
ALTELE DECÂT CELE CARE INTRĂ SUB INCIDENȚA ARTICOLULUI 61 ALINEATUL (4),
MENȚIONAT LA ARTICOLUL 61 ALINEATUL (5)

Prezenta anexă stabilește un sistem de schimb periodic de informații, care poate avea loc inclusiv prin mijloace electronice, cu privire la măsurile luate în legătură cu produsele nealimentare neconforme, altele decât cele care intră sub incidența articolului 61 alineatul (4) din prezentul acord.

În conformitate cu articolul 61 alineatul (8) din prezentul acord, sistemul precizează tipul de informații care urmează să facă obiectul schimbului, modalitățile de efectuare a schimbului de informații și aplicarea normelor de confidențialitate și de protecție a datelor cu caracter personal.

ANEXA 6

TABEL DE STABILIRE A RECUNOAȘTERII ECHIVALENȚEI

A se conveni ulterior.

_____

ANEXA 7-A

SECȚIUNEA A

LEGISLAȚIA PĂRȚILOR

Legislația Republicii Uzbekistan

(a) Codul civil al Republicii Uzbekistan (secțiunea IV) din 29 august 1996;

(b) Legea nr. 267-II a Republicii Uzbekistan din 30 august 2001 privind mărcile, mărcile de serviciu și denumirile de origine și actele de punere în aplicare a acesteia;

(c) Legea nr. 757 a Republicii Uzbekistan din 3 martie 2022 privind indicațiile geografice și actele de punere în aplicare a acesteia.

Legislația Uniunii Europene:

(a) Regulamentul (UE) nr. 1151/2012 al Parlamentului European și al Consiliului din 21 noiembrie 2012 privind sistemele din domeniul calității produselor agricole și alimentare și actele de punere în aplicare a acestuia[1];

[1] JOUE L 343, 14.12.2012, p. 1.

(b) Regulamentul (UE) nr. 1308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1037/2001 și (CE) nr. 1234/2007 ale Consiliului[1], în special articolele 92-111 privind denumirile de origine și indicațiile geografice, și actele de punere în aplicare a acestuia;

(c) Regulamentul (UE) 2019/787 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 privind definirea, descrierea, prezentarea și etichetarea băuturilor spirtoase, utilizarea denumirilor băuturilor spirtoase în prezentarea și etichetarea altor produse alimentare, protecția indicațiilor geografice ale băuturilor spirtoase, utilizarea alcoolului etilic și a distilatelor de origine agricolă în băuturile alcoolice, și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 110/2008[2] și actele de punere în aplicare a acestuia.

SECȚIUNEA B

ELEMENTE PENTRU ÎNREGISTRAREA ȘI CONTROLUL INDICAȚIILOR GEOGRAFICE

1. Un registru în care sunt enumerate indicațiile geografice protejate pe teritoriul respectiv.

2. O procedură administrativă prin care se verifică dacă indicațiile geografice identifică un produs ca fiind originar de pe un teritoriu, dintr-o regiune sau dintr-o localitate a uneia dintre părți, atunci când o anumită calitate, reputația sau o altă caracteristică a produsului poate fi atribuită în mod esențial originii geografice a acestuia.

[1] JOUE L 347, 20.12.2013, p. 671.
[2] JOUE L 130, 17.5.2019, p. 1.

3. Cerința ca o denumire înregistrată să corespundă unuia sau mai multor produse specifice pentru care s-a stabilit un caiet de sarcini care poate fi modificat numai printr-o procedură administrativă adecvată.

4. Dispoziții de control care se aplică producției.

5. Asigurarea respectării protecției denumirilor înregistrate, prin măsuri administrative adecvate luate de autoritățile publice.

6. Dispoziții juridice care prevăd că o denumire înregistrată poate fi utilizată de orice operator care comercializează produse conforme cu specificația corespunzătoare.

7. Dispoziții privind înregistrarea, care pot include refuzarea înregistrării, a termenilor omonimi sau parțial omonimi cu termeni înregistrați, cu termeni din limbajul cotidian utilizați ca denumiri comune pentru produse și cu termeni care cuprind sau includ denumiri de soiuri de plante și de rase de animale; aceste dispoziții trebuie să ia în considerare interesele legitime ale tuturor părților interesate.

8. Norme privind relația dintre indicațiile geografice și mărcile comerciale, care să prevadă o exceptare limitată de la drepturile conferite în temeiul dreptului mărcilor, în sensul că existența unei mărci anterioare nu este un motiv care să împiedice înregistrarea și utilizarea unei denumiri ca indicație geografică înregistrată, cu excepția cazului în care, având în vedere renumele mărcii și durata utilizării acesteia, consumatorii ar fi induși în eroare de înregistrarea și utilizarea indicației geografice pentru produse care nu sunt acoperite de marcă.

9. Dreptul oricărui producător stabilit în regiunea geografică care se supune sistemului de control de a produce produsul etichetat cu denumirea protejată, cu condiția să respecte caietul de sarcini al produsului.

10. O procedură de opoziție prin care se pot lua în considerare interesele legitime ale utilizatorilor anteriori ai denumirilor, indiferent dacă acestea sunt protejate sau nu sub formă de proprietate intelectuală.

ANEXA 7-B

CRITERII PENTRU PROCEDURA DE OPOZIȚIE

1. Lista denumirii (denumirilor), cu transcrierea corespunzătoare în caractere latine sau uzbece.

2. Tipul produsului.

3. O invitație:

   (a) în cazul Uniunii Europene, adresată oricărei persoane fizice sau juridice, cu excepția celor stabilite sau rezidente în Republica Uzbekistan;

   (b) în cazul Republicii Uzbekistan, adresată oricărei persoane fizice sau juridice, cu excepția celor stabilite sau rezidente într-un stat membru al Uniunii Europene, care are un interes legitim să prezinte obiecții cu privire la protecția unei indicații geografice prin depunerea unei declarații motivate corespunzător.

4. Declarațiile de opoziție trebuie să parvină Comisiei Europene sau Republicii Uzbekistan în termen de două luni de la data publicării notei de informare.

5. Nu se admit decât declarațiile de opoziție care sunt primite în termenul stabilit la punctul 4 și care demonstrează că protecția denumirii propuse:

   (a) ar intra în conflict cu denumirea unui soi de plante, inclusiv cu denumirea unui soi de struguri de vinificație sau a unei rase de animale, și, în consecință, ar putea induce consumatorul în eroare cu privire la adevărata origine a produsului;

(b) ar fi o denumire omonimă, care lasă consumatorului impresia greșită că produsele sunt originare dintr-un alt teritoriu;

(c) luând în considerare reputația și renumele unei mărci, precum și durata utilizării acesteia, ar putea induce în eroare consumatorul cu privire la adevărata identitate a produsului;

(d) ar periclita existența unei denumiri total sau parțial identice sau a unei mărci sau a unor produse comercializate în mod legal timp de cel puțin cinci ani înainte de data publicării actului de opoziție; sau

(e) ar oferi detalii care indică faptul că denumirea pentru care se are în vedere protecția și înregistrarea este generică.

6. Criteriile enumerate la punctul 5 sunt evaluate de autoritățile competente și în raport cu teritoriul părții în cauză, care, în cazul drepturilor de proprietate intelectuală, se referă numai la teritoriul sau teritoriile în care aceste drepturi sunt protejate.

ANEXA 7-C

INDICAȚII GEOGRAFICE PENTRU PRODUSELE CARE URMEAZĂ SĂ FIE PROTEJATE

SECȚIUNEA A

INDICAȚII GEOGRAFICE PENTRU PRODUSELE DIN UNIUNEA EUROPEANĂ CARE URMEAZĂ SĂ FIE PROTEJATE ÎN REPUBLICA UZBEKISTAN

1. Lista produselor agricole și alimentare, altele decât vinurile, băuturile spirtoase și vinurile aromatizate

Statul membru	Denumirea care urmează a fi protejată	Categoria de produse	Transcrierea în caractere latine
AT	Steirisches Kürbiskernöl	Uleiuri și grăsimi (unt, margarină, ulei etc.)	
AT	Tiroler Speck	Produse din carne (preparate, sărate, afumate etc.)	
AT	Vorarlberger Bergkäse	Brânzeturi	
BE	Jambon d'Ardenne	Produse din carne (preparate, sărate, afumate etc.)	
BG	Българско розово масло	Uleiuri esențiale	Bulgarsko rozovo maslo
BG	Странджански манов мед/Манов мед от Странджа		Strandzhanski manov med/Manov med ot Strandzha

Statul membru	Denumirea care urmează a fi protejată	Categoria de produse	Transcrierea în caractere latine
CZ	Budějovické pivo	Bere	
CZ	Budějovický měšťanský var	Bere	
CZ	České pivo	Bere	
CZ	Českobudějovické pivo	Bere	
CZ	Žatecký chmel	Alte produse enumerate în anexa I la tratat (condimente etc.)	
DE	Aachener Printen	Pâine, produse de patiserie, prăjituri, produse de cofetărie, biscuiți și alte produse de panificație	
DE	Bayerisches Bier	Bere	
DE	Dresdner Stollen	Pâine, produse de patiserie, prăjituri, produse de cofetărie, biscuiți și alte produse de panificație	
DE	Lübecker Marzipan	Pâine, produse de patiserie, prăjituri, produse de cofetărie, biscuiți și alte produse de panificație	
DE	Münchener Bier	Bere	
DE	Nürnberger Bratwürste/Nürnberger Rostbratwürste	Produse din carne (preparate, sărate, afumate etc.)	
DE	Nürnberger Lebkuchen	Pâine, produse de patiserie, prăjituri, produse de cofetărie, biscuiți și alte produse de panificație	
DE	Rheinisches Zuckerrübenkraut/Rheinischer Zuckerrübensirup/Rheinisches Rübenkraut	Pâine, produse de patiserie, prăjituri, produse de cofetărie, biscuiți și alte produse de panificație	
DK	Danablu	Brânzeturi	

Statul membru	Denumirea care urmează a fi protejată	Categoria de produse	Transcrierea în caractere latine
EL	Ελιά Καλαμάτας	Fructe, legume și cereale, proaspete sau prelucrate	Elia Kalamatas
EL	Καλαμάτα	Uleiuri și grăsimi (unt, margarină, ulei etc.)	Kalamata
EL	Κεφαλογραβιέρα	Brânzeturi	Kefalograviera
EL	Κολυμβάρι Χανίων Κρήτης	Uleiuri și grăsimi (unt, margarină, ulei etc.)	Kolymvari Chanion Kritis
EL	Κρόκος Κοζάνης	Alte produse enumerate în anexa I la tratat (condimente etc.)	Krokos Kozanis
EL	Μαστίχα Χίου	Gume și rășini naturale	Masticha Chiou
EL	Σητεία Λασιθίου Κρήτης	Uleiuri și grăsimi (unt, margarină, ulei etc.)	Sitia Lasithiou Kritis
EL	Φέτα	Brânzeturi	Feta
ES	Vinagre de Jerez	Alte produse enumerate în anexa I la tratat (condimente etc.)	
ES	Baena	Uleiuri și grăsimi (unt, margarină, ulei etc.)	
ES	Kaki Ribera del Xúquer	Fructe, legume și cereale, proaspete sau prelucrate	
ES	Jabugo (ex Jamón de Huelva)	Produse din carne (preparate, sărate, afumate etc.)	
ES	Jamón de Teruel/*Paleta de Teruel*	Produse din carne (preparate, sărate, afumate etc.)	

Statul membru	Denumirea care urmează a fi protejată	Categoria de produse	Transcrierea în caractere latine
ES	Jijona	Pâine, produse de patiserie, prăjituri, produse de cofetărie, biscuiți și alte produse de panificație	
ES	Priego de Córdoba	Uleiuri și grăsimi (unt, margarină, ulei etc.)	
ES	Queso Manchego	Brânzeturi	
ES	Sierra de Segura	Uleiuri și grăsimi (unt, margarină, ulei etc.)	
ES	Siurana	Uleiuri și grăsimi (unt, margarină, ulei etc.)	
ES	Turrón de Alicante	Pâine, produse de patiserie, prăjituri, produse de cofetărie, biscuiți și alte produse de panificație	
FR	Brie de Meaux	Brânzeturi	
FR	Camembert de Normandie	Brânzeturi	
FR	Canard à foie gras du Sud-Ouest (Chalosse, Gascogne, Gers, Landes, Périgord, Quercy)	Produse din carne (preparate, sărate, afumate etc.)	
FR	Comté	Brânzeturi	
FR	Emmental de Savoie	Brânzeturi	
FR	Gruyère	Brânzeturi	
FR	Huile essentielle de lavande de Haute-Provence	Uleiuri esențiale	
FR	Jambon de Bayonne	Produse din carne (preparate, sărate, afumate etc.)	
FR	Pruneaux d'Agen; Pruneaux d'Agen mi-cuits	Fructe, legume și cereale, proaspete sau prelucrate	

Statul membru	Denumirea care urmează a fi protejată	Categoria de produse	Transcrierea în caractere latine
FR	Reblochon/Reblochon de Savoie	Brânzeturi	
FR	Roquefort	Brânzeturi	
HU	Szegedi szalámi/Szegedi téliszalámi	Produse din carne (preparate, sărate, afumate etc.)	
IT	Aceto Balsamico di Modena	Alte produse enumerate în anexa I la tratat (condimente etc.)	
IT	Aceto balsamico tradizionale di Modena	Alte produse enumerate în anexa I la tratat (condimente etc.)	
IT	Asiago	Brânzeturi	
IT	Bresaola della Valtellina	Produse din carne (preparate, sărate, afumate etc.)	
IT	Fontina	Brânzeturi	
IT	Gorgonzola	Brânzeturi	
IT	Grana Padano	Brânzeturi	
IT	Mortadella Bologna	Produse din carne (preparate, sărate, afumate etc.)	
IT	Mozzarella di Bufala Campana	Brânzeturi	
IT	Parmigiano Reggiano[1]	Brânzeturi	
IT	Pecorino Romano	Brânzeturi	

[1] Se consideră că „Parmesan” este o evocare nejustificată a indicației geografice „Parmigiano Reggiano” în temeiul articolului X.34 alineatul (1) litera (b), în cazul în care este utilizată pentru un produs care nu îndeplinește specificația referitoare la respectiva indicație geografică.

Statul membru	Denumirea care urmează a fi protejată	Categoria de produse	Transcrierea în caractere latine
IT	Prosciutto di Parma	Produse din carne (preparate, sărate, afumate etc.)	
IT	Prosciutto di San Daniele	Produse din carne (preparate, sărate, afumate etc.)	
IT	Prosciutto Toscano	Produse din carne (preparate, sărate, afumate etc.)	
IT	Provolone Valpadana	Brânzeturi	
IT	Taleggio	Brânzeturi	
NL	Edam Holland	Brânzeturi	
NL	Gouda Holland	Brânzeturi	
PL	Jabłka Grójeckie	Fructe, legume și cereale, proaspete sau prelucrate	
RO	Magiun de prune Topoloveni	Fructe, legume și cereale, proaspete sau prelucrate	
RO	Salam de Sibiu	Produse din carne (preparate, sărate, afumate etc.)	
PT	Queijo S. Jorge	Brânzeturi	
SI	Kranjska Klobasa	Produse din carne (preparate, sărate, afumate etc.)	
SI	Kraški pršut	Produse din carne (preparate, sărate, afumate etc.)	

2. Lista de băuturi spirtoase

Statul membru	Denumirea care urmează a fi protejată	Transcrierea în caractere latine
AT	Inländerrum	
AT	Jägertee/Jagertee/Jagatee	

Statul membru	Denumirea care urmează a fi protejată	Transcrierea în caractere latine
CY	Ζιβανία/Τζιβανία/Ζιβάνα	Zivania
DE/AT/BE	Korn/Kornbrand	
EL/CY	Ούζο	Ouzo
EL	Τσίπουρο/Τσικουδιά	Tsipouro/Tsikoudia
EE	Estonian Vodka	
ES	Brandy de Jerez	
ES	Pacharán Navarro	
FI	Suomalainen Marjalikööri/Suomalainen Hedelmälikööri/Finsk Bärlikör/Finsk Fruktlikör/Finnish berry liqueur/Finnish fruit liqueur	
FI	Suomalainen Vodka/Finsk Vodka/Vodka of Finland	
FR	Armagnac	
FR	Calvados	
FR	Cognac/Eau de vie de Cognac/Eau de vie des Charentes	
HU	Pálinka	
HU	Törkölypálinka	
IE	Irish Cream	
IE	Irish Whiskey/Uisce Beatha Eireannach/Irish Whisky	
IT	Grappa	
LT	Originali lietuviška degtinė/Original Lithuanian vodka	
NL/BE/DE/FR	Genièvre/Jenever/Genever	

Statul membru	Denumirea care urmează a fi protejată	Transcrierea în caractere latine
PL	Herbal vodka from the North Podlasie Lowland aromatised with an extract of bison grass/Wódka ziołowa z Niziny Północnopodlaskiej aromatyzowana ekstraktem z trawy żubrowej	
PL	Polska Wódka/Polish Vodka	
RO	Țuica Zetea de Mediești Aurit	
SE	Svensk Vodka/Swedish Vodka	

3. Lista de vinuri

Statul membru	Denumirea care urmează a fi protejată	Transcrierea în caractere latine
BG	Дунавска равнина	Danube Plain
BG	Тракийска низина	Thracian Lowlands
CY	Κουμανδαρία	Commandaria
DE	Mosel	
DE	Rheingau	
DE	Rheinhessen	
EL	Σάμος	Samos
ES	Cariñena	
ES	Campo de Borja	
ES	Cataluña/Catalunya	
ES	Cava	
ES	Jerez-Xérès-Sherry/Jerez/Xérès/Sherry	
ES	Jumilla	
ES	La Mancha	
ES	Málaga	
ES	Navarra	

Statul membru	Denumirea care urmează a fi protejată	Transcrierea în caractere latine
ES	Rías Baixas	
ES	Ribera del Duero	
ES	Rioja	
ES	Rueda	
ES	Toro	
ES	Utiel-Requena	
ES	Valdepeñas	
ES	Valencia	
ES	Yecla	
FR	Alsace/Vin d’Alsace	
FR	Anjou	
FR	Beaujolais	
FR	Bordeaux	
FR	Bourgogne	
FR	Chablis	
FR	Champagne	
FR	Châteauneuf-du-Pape	
FR	Coteaux du Languedoc/Languedoc	
FR	Côtes de Provence	
FR	Côtes du Rhône	
FR	Côtes du Roussillon	
FR	Graves	
FR	Haut-Médoc	
FR	Margaux	
FR	Médoc	
FR	Saint-Émilion	

Statul membru	Denumirea care urmează a fi protejată	Transcrierea în caractere latine
FR	Sauternes	
FR	Touraine	
FR	Val de Loire	
HR	Dingač	
HU	Tokaj/Tokaji	
IT	Asti	
IT	Brunello di Montalcino	
IT	Chianti	
IT	Chianti Classico	
IT	Conegliano Valdobbiadene – Prosecco/Conegliano – Prosecco/Valdobbiadene – Prosecco	
IT	Franciacorta	
IT	Lambrusco di Sorbara	
IT	Lambrusco Grasparossa di Castelvetro	
IT	Montepulciano d'Abruzzo	
IT	Prosecco	
IT	Soave	
IT	Toscano/Toscana	
IT	Vino Nobile di Montepulciano	
PT	Alentejo	
PT	Bairrada	
PT	Dão	
PT	Douro	
PT	Madeira/Madera/Vinho da Madeira/Madeira Wein/Madeira Wine/Vin de Madère/Vino di Madera/Madeira Wijn	
PT	Lisboa	

Statul membru	Denumirea care urmează a fi protejată	Transcrierea în caractere latine
PT	Porto/Oporto/Vinho do Porto/Vin de Porto/Port/Port Wine/Portwein/Portvin/Portwijn	
PT	Tejo	
PT	Vinho Verde	
RO	Cotnari	
RO	Dealu Mare	
RO	Murfatlar	
SK	Vinohradnícka blast Tokaj	

SECȚIUNEA B

INDICAȚII GEOGRAFICE PENTRU PRODUSELE DIN REPUBLICA UZBEKISTAN CARE URMEAZĂ SĂ FIE PROTEJATE ÎN UNIUNEA EUROPEANĂ

Denumirea care urmează să fie protejată	Categoria de produse
БОҒИЗАҒОН/BOG'IZOG'ON'/ЂАГИЗАГАН/BAGIZAGAN'	Vin

ANEXA 9-A

ACHIZIȚII PUBLICE

SECȚIUNEA 1

ENTITĂȚI GUVERNAMENTALE CENTRALE

Praguri:

Capitolul 9 se aplică entităților contractante ale părților enumerate în subsecțiunile A și B din prezenta secțiune dacă valoarea achiziției publice este mai mare sau egală cu următoarele praguri:

(a) 400 000 de drepturi speciale de tragere (DST) pentru toate bunurile și pentru toate serviciile enumerate;

(b) 6 000 000 DST pentru toate serviciile de construcții enumerate în diviziunea 51 din CPC ONU.

1. ENTITĂȚI VIZATE:

SUBSECȚIUNEA A – UNIUNEA EUROPEANĂ

Toate autoritățile guvernamentale centrale din toate statele membre ale Uniunii Europene care figurează pe lista din anexa I la apendicele I al Uniunii Europene la Acordul privind achizițiile publice, încheiat la Marrakesh la 15 aprilie 1994, inclus în anexa 4 la Acordul OMC, cu excepția:

(a) entităților marcate cu * sau ** în lista respectivă; și

(b) ministerelor apărării și agențiilor pentru activități de apărare sau de securitate ale statelor membre ale Uniunii Europene.

SUBSECȚIUNEA B – REPUBLICA UZBEKISTAN

1. Ministerul Resurselor Agricole din Republica Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Qishloq xo'jaligi vazirligi)

2. Ministerul Construcțiilor, Locuințelor și Serviciilor Comunale din Republica Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Qurilish va uy-joy kommunal xo'jaligi vazirligi)

3. Ministerul Culturii și Turismului din Republica Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Madaniyat va turizm vazirligi)

4. Ministerul Tehnologiilor Digitale din Republica Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Raqamli texnologiyalar vazirligi)

5. Ministerul Economiei și Finanțelor din Republica Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Iqtisodiyot va moliya vazirligi)

6. Ministerul Ocupării Forței de Muncă și Reducerii Sărăciei din Republica Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Kambag'allikni qisqartirish va bandlik vazirligi)

7. Ministerul Energiei din Republica Uzbekistan (O'zbekiston Respublikasi Energetika vazirligi)

8. Ministerul Afacerilor Externe din Republica Uzbekistan (O’zbekiston Respublikasi Tashqi ishlar vazirligi)

9. Ministerul Sănătății din Republica Uzbekistan (O’zbekiston Respublikasi Sog`liqni saqlash vazirligi)

10. Ministerul Învățământului Superior, Științei și Inovării din Republica Uzbekistan (O’zbekiston Respublikasi Oliy ta’lim, fan va innovatsiyalar vazirligi)

11. Ministerul Investițiilor, Industriei și Comerțului din Republica Uzbekistan (O’zbekiston Respublikasi investitsiyalar, sanoat va savdo vazirligi)

12. Ministerul Ecologiei, Protecției Mediului și Schimbărilor Climatice din Republica Uzbekistan (O’zbekiston Respublikasi Ekologiya, atrof-muhitni muhofaza qilish va iqlim o’zgarish vazirligi)

13. Ministerul Învățământului Preșcolar și Școlar din Republica Uzbekistan (O’zbekiston Respublikasi Maktabgacha va maktab ta’limi vazirligi)

14. Ministerul Transporturilor din Republica Uzbekistan (O’zbekiston Respublikasi Transport vazirligi)

15. Ministerul Resurselor de Apă din Republica Uzbekistan (O’zbekiston Respublikasi Suv xo’jaligi vazirligi)

16. Ministerul Politicii de Tineret și Sporturilor din Republica Uzbekistan (O’zbekiston Respublikasi Yoshlar siyosati va sport vazirligi)

17. Comitetul pentru Promovarea Concurenței și Protecția Drepturilor Consumatorilor din Republica Uzbekistan (O’zbekiston Respublikasi Raqobatni rivojlantirish va iste’molchilar huquqlarini himoya qilish qo’mitasi)

18. Comitetul Fiscal (Soliq qo’mitasi)

19. Agenția pentru Promovarea Exporturilor (Eksportni rag’batlantirish agentligi)

20. Agenția pentru Silvicultură (O’rmon xo’jaligi agentligi)

21. Agenția pentru Servicii Hidrometeorologice (Gidrometeorologiya xizmati agentligi)

22. Agenția de Statistică (Statistika agentligi)

23. Agenția „Uzarkhiv” (O’zarxiv’ agentligi)

24. Inspecția privind Siguranța Instalațiilor de Gospodărire a Apelor (Suv xo’jaligi obyektlari xavfsizligini nazorat qilish inspeksiyasi)

25. Academia de Științe din Republica Uzbekistan (O’zbekiston Respublikasi Fanlar akademiyasi)

SECȚIUNEA 2

ENTITĂȚI GUVERNAMENTALE SUBCENTRALE

Praguri:

Capitolul 9 se aplică entităților contractante ale părților enumerate în subsecțiunile A și B din prezenta secțiune dacă valoarea achiziției publice este mai mare sau egală cu următoarele praguri:

(a) 400 000 DST pentru toate bunurile și pentru toate serviciile enumerate;

(b) 6 000 000 DST pentru toate serviciile de construcții enumerate în diviziunea 51 din CPC ONU.

Entități vizate:

SUBSECȚIUNEA A – Uniunea Europeană

Toate autoritățile contractante regionale ale statelor membre aparținând unităților administrative care se încadrează în categoriile NUTS 1 și 2, astfel cum sunt menționate în Regulamentul (CE) nr. 1059/2003 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 mai 2003 privind instituirea unui nomenclator comun al unităților teritoriale de statistică (NUTS).

SUBSECȚIUNEA B – Republica Uzbekistan

Entități vizate:

I. Regiunea Andijan (Andijon viloyati)

1. Orașul Andijan (Andijon shahri)

2. Districtul Andijan (Andijon tumani)

3. Districtul Asaka (Asaka tumani)

4. Districtul Balikchi (Baliqchi tumani)

5. Districtul Bulakbashi (Buloqboshi tumani)

6. Districtul Buston (Bo'ston tumani)

7. Districtul Izbaskan (Izboskan tumani)

8. Districtul Jalaquduk (Jalaquduq tumani)

9. Orașul Khanabod (Xonabod shahri)

10. Districtul Khodjaobad (Xo'jaobod tumani)

11. Orașul Korasuv (Qorasuv shahri)

12. Districtul Kurgantepa (Qo’rg’ontepa tumani)

13. Districtul Markhamat (Marhamat tumani)

14. Districtul Oltinkol (Oltinko’l tumani)

15. Districtul Pakhtaabad (Paxtaobod tumani)

16. Districtul Shakhrikhan (Shahrixon tumani)

17. Districtul Ulugnar (Ulug’nor tumani)

II. Regiunea Bukhara (Buxoro viloyati)

18. Orașul Bukhara (Buxoro shahri)

19. Districtul Bukhara (Buxoro tumani)

20. Districtul Djondor (Jondor tumani)

21. Districtul Gijduvon (G’ijduvon tumani)

22. Districtul Karakul (Qorako’l tumani)

23. Districtul Karaulbazar (Qorovulbozor tumani)

24. Orașul Kogan (Kogon shahri)

25. Districtul Kogon (Kogon tumani)

26. Districtul Olot (Olot tumani)

27. Districtul Peshku (Peshku tumani)

28. Districtul Romitan (Romitan tumani)

29. Districtul Shofirkon (Shofirkon tumani)

30. Districtul Vobkent (Vobkent tumani)

III. Regiunea Fergana (Farg’ona viloyati)

31. Districtul Altyariq (Oltiariq tumani)

32. Districtul Baghdad (Bag’dod tumani)

33. Districtul Beshariq (Beshariq tumani)

34. Districtul Buvayda (Buvayda tumani)

35. Districtul Dangara (Dang’ara tumani)

36. Orașul Fergana (Farg’ona shahri)

37. Districtul Fergana (Farg’ona tumani)

38. Districtul Furkat (Furqat tumani)

39. Orașul Kokon (Qo’qon shahri)

40. Orașul Kuvasay (Quvasoy shahri)

41. Orașul Margilan (Marg’ilon shahri)

42. Districtul Qushtepa (Qushtepa tumani)

43. Districtul Quva (Quva tumani)

44. Districtul Rishton (Rishton tumani)

45. Districtul Sokh (So’x tumani)

46. Districtul Tashlaq (Toshloq tumani)

47. Districtul Uchkuprik (Uchko’prik tumani)

48. Districtul Uzbekistan (O’zbekiston tumani)

49. Districtul Yazyavan (Yozyovon tumani)

IV. Regiunea Jizzakh (Jizzax viloyati)

50. Districtul Arnasay (Arnasoy tumani)

51. Districtul Bakhmal (Baxmal tumani)

52. Districtul Dustlik (Do’stlik tumani)

53. Districtul Forish (Forish tumani)

54. Districtul Gallaorol (G’allaorol tumani)

55. Orașul Jizzakh (Jizzax shahri)

56. Districtul Mirzachul (Mirzacho’l tumani)

57. Districtul Pakhtakor (Paxtakor tumani)

58. Districtul Sharof Rashidov (Sharof Rashidov tumani)

59. Districtul Yangiobod (Yangiobod tumani)

60. Districtul Zafarobod (Zafarobod tumani)

61. Districtul Zarbdor (Zarbdor tumani)

62. Districtul Zomin (Zomin tumani)

V. Regiunea Kashkadarya (Qashqadaryo viloyati)

63. Districtul Chirakchi (Chiroqchi tumani)

64. Districtul Dekhkanabad (Dehqonobod tumani)

65. Districtul Guzar (G’uzor tumani)

66. Districtul Kamashi (Qamashi tumani)

67. Orașul Karshi (Qarshi shahri)

68. Districtul Karshi (Qarshi tumani)

69. Districtul Kasby (Kasbi tumani)

70. Districtul Kitab (Kitob tumani)

71. Districtul Koson (Koson tumani)

72. Districtul Mirishkor (Mirishkor tumani)

73. Districtul Muborak (Mirishkor tumani)

74. Districtul Nishon (Nishon tumani)

75. Oraşul Shakhrisabz (Shahrisabz shahri)

76. Districtul Shakhrisabz (Shahrisabz tumani)

77. Districtul Yakkabog (Yakkabog’ tumani)

VI. Regiunea Khorezm (Xorazm viloyati)

78. Districtul Bogot (Bog’ot tumani)

79. Districtul Gurlan (Gurlan tumani)

80. Districtul Khazorasp (Hazorasp tumani)

81. Districtul Khiva (Xiva tumani)

82. Districtul Khonqa (Xonqa tumani)

83. Districtul Qushkupir (Qo’shko’pir tumani)

84. Districtul Shovot (Shovot tumani)

85. Districtul Tuproqqala (Tuproqqal’a tumani)

86. Orașul Urgench (Urganch shahri)

87. Districtul Urgench (Urganch tumani)

88. Districtul Yangiariq (Yangiariq tumani)

89. Districtul Yangibozor (Yangibozor tumani)

VII. Regiunea Namangan (Namangan viloyati)

90. Districtul Chartak (Chortoq tumani)

91. Districtul Chust (Chust tumani)

92. Districtul Davlatobod (Davlatobod tumani)

93. Districtul Kasansay (Kosonsoy tumani)

94. Districtul Mingbulak (Mingbuloq tumani)

95. Orașul Namangan (Namangan shahri)

96. Districtul Namangan (Namangan tumani)

97. Districtul Naryn (Norin tumani)

98. Districtul Pop (Pop tumani)

99. Districtul Turakurgan (To’raqo’rg’on tumani)

100. Districtul Uchkurgan (Uchqo’rg’on tumani)

101. Districtul Uychi (Uychi tumani)

102. Districtul Yangi Namangan (Yangi Namangan tumani)

103. Districtul Yangikurgan (Yangiqo’rg’on tumani)

VIII. Regiunea Navoi (Navoiy viloyati)

104. Orașul Gazgan (G’ozg’on shahri)

105. Districtul Kanimekh (Konimex tumani)

106. Districtul Karmana (Karmana tumani)

107. Districtul Khatirchi (Xatirchi tumani)

108. Districtul Kyzyltepa (Qiziltepa tumani)

109. Districtul Navbakhor (Navbahor tumani)

110. Orașul Navoi (Navoiy shahri)

111. Districtul Nurata (Nurota tumani)

112. Districtul Tomdi (Tomdi tumani)

113. Districtul Uchkuduk (Uchquduq tumani)

114. Orașul Zarafshan (Zarafshon shahri)

IX. Regiunea Samarkand (Samarqand viloyati)

115. Districtul Akdarya (Oqdaryo tumani)

116. Districtul Bulungur (Bulung'ur tumani)

117. Districtul Ishtikhon (Ishtixon tumani)

118. Districtul Jambay (Jomboy tumani)

119. Orașul Kattakurgan (Kattaqo'rg'on shahri)

120. Districtul Kattakurgan (Kattaqo'rg'on tumani)

121. Districtul Koshrabot (Qo’shrabot tumani)

122. Districtul Narpay (Narpay tumani)

123. Districtul Nurobod (Nurobod tumani)

124. Districtul Pakhtachi (Paxtachi tumani)

125. Districtul Pastdargom (Pastdarg’om tumani)

126. Districtul Payariq (Payariq tumani)

127. Orașul Samarkand (Samarqand shahri)

128. Districtul Samarkand (Samarqand tumani)

129. Districtul Taylak (Tayloq tumani)

130. Districtul Urgut (Urgut tumani)

X. Regiunea Sirdarya (Sirdaryo viloyati)

131. Districtul Akaltyn (Oqoltin tumani)

132. Districtul Bayaut (Boyovut tumani)

133. Orașul Gulistan (Guliston tumani)

134. Districtul Gulistan (Guliston tumani)

135. Districtul Khovos (Xovos tumani)

136. Districtul Mirzaabad (Mirzaobod tumani)

137. Districtul Sardaba (Sardoba tumani)

138. Districtul Saykhunabad (Sayxunobod tumani)

139. Orașul Shirin (Shirin tumani)

140. Districtul Syrdarya (Sirdaryo tumani)

141. Orașul Yangier (Yangiyer tumani)

XI. Regiunea Surkhandarya (Surxondaryo viloyati)

142. Districtul Angor (Angor tumani)

143. Districtul Bandikhan (Bandixon tumani)

144. Districtul Boysun (Boysun tumani)

145. Districtul Denou (Denov tumani)

146. Districtul Djarkurgan (Jarqo’rg’on tumani)

147. Districtul Kumkurgan (Qumqo’rg’on tumani)

148. Districtul Muzrabot (Muzrabot tumani)

149. Districtul Oltinsoy (Oltinsoy tumani)

150. Districtul Qiziriq (Qiziriq tumani)

151. Districtul Saryasia (Sariosiyo tumani)

152. Districtul Sherobod (Sherobod tumani)

153. Districtul Shurchi (Sho’rchi tumani)

154. Orașul Termez (Termiz shahri)

155. Districtul Termiz (Termiz tumani)

156. Districtul Uzun (Uzun tumani)

XII. Orașul Tashkent (Toshkent shahri)

157. Districtul Almazar (Olmazor tumani)

158. Districtul Bektemir (Bektemir tumani)

159. Districtul Chilanzar (Chilonzor tumani)

160. Districtul Mirabad (Mirobod tumani)

161. Districtul Mirzo Ulugbek (Mirzo Ulug’bek tumani)

162. Districtul Sergeli (Sergeli tumani)

163. Districtul Shaykhantakhur (Shayxontohur tumani)

164. Districtul Uchtepa (Uchtepa tumani)

165. Districtul Yakkasaray (Yakkasaroy tumani)

166. Districtul Yangihayot (Yangihayot tumani)

167. Districtul Yashnobod (Yashnobod tumani)

168. Districtul Yunusabad (Yunusobod tumani)

XIII. Regiunea Tashkent (Toshkent viloyati)

169. Districtul Akkurgan (Oqqa’rg’on tumani)

170. Orașul Almalyk (Olmaliq shahri)

171. Orașul Angren (Angren shahri)

172. Orașul Bekabad (Bekobod shahri)

173. Districtul Bekabad (Bekobod tumani)

174. Districtul Buka (Bo’ka tumani)

175. Districtul Bustonliq (Bo’stonliq tumani)

176. Districtul Chinoz (Chinoz tumani)

177. Orașul Chirchik (Chirchiq shahri)

178. Orașul Nurafshon (Nurafshon shahri)

179. Districtul Okhangaron (Ohangaron tumani)

180. Districtul Orta Chirchiq (O’rta Chirchiq tumani)

181. Districtul Parkent (Parkent tumani)

182. Districtul Piskent (Piskent tumani)

183. Districtul Qibray (Qibray tumani)

184. Districtul Quyi Chirchiq (Quyi Chirchiq tumani)

185. Districtul Yangiyol (Yangiyo'l tumani)

186. Districtul Yukori Chirchiq (Yuqori Chirchiq tumani)

187. Districtul Zangiata (Zangiota tumani)

XIV. Republica Autonomă Karakalpakstan (Qoraqalpog'iston avtonom Respublikasi)

188. Districtul Amudarya (Amudaryo tumani)

189. Districtul Beruni (Beruniy tumani)

190. Districtul Bozatov (Bo'zatov tumani)

191. Districtul Chimbay (Chimboy tumani)

192. Districtul Ellikkala (Ellikqal'a tumani)

193. Districtul Kanlikul (Qanliko’l tumani)

194. Districtul Karauzak (Qorao’zak tumani)

195. Districtul Kegeyli (Kegeyli tumani)

196. Districtul Khodzhayli (Xo’jayli tumani)

197. Districtul Kungrad (Qo’ng’irot tumani)

198. Districtul Muynak (Mo’ynoq tumani)

199. Orașul Nukus (Nukus shahri)

200. Districtul Nukus (Nukus tumani)

201. Districtul Shumanai (Shumanay tumani)

202. Districtul Takhiatosh (Taxiatosh tumani)

203. Districtul Takhtakupir (Taxtako’pir tumani)

204. Districtul Turtkul (To’rtko’l tumani)

SECȚIUNEA 3

ALTE ENTITĂȚI VIZATE

Nu există entități înscrise pe listă.

SECȚIUNEA 4

BUNURI

Capitolul 9 acoperă achizițiile tuturor bunurilor efectuate de orice entitate care intră sub incidența secțiunilor 1-3, sub rezerva notelor generale și a derogărilor prevăzute în secțiunea 7.

SECȚIUNEA 5

SERVICII

Sub rezerva notelor și a derogărilor generale prevăzute în secțiunea 7, prezentul capitol acoperă achizițiile efectuate de orice entitate care intră sub incidența secțiunilor 1-3 pentru următoarele servicii, care sunt identificate în conformitate cu Clasificarea centrală provizorie a produselor a Organizației Națiunilor Unite (CPC Prov), astfel cum este prevăzută în Lista OMC de clasificare sectorială a serviciilor (MTN.GNS/W/120)[1]:

Nr.	Tipuri de servicii	CPC Prov
1	Servicii de transport terestru, inclusiv serviciile de transport cu vehicule blindate și serviciile de curierat, cu excepția transportului poștal	712 (cu excepția 71235), 7512, 87304
2	Servicii de transport aerian de călători și de mărfuri, cu excepția transportului poștal	73 (cu excepția 7321)
3	Servicii informatice și servicii conexe	84
4	Servicii de arhitectură	8671
5	Servicii de inginerie	8672
6	Servicii integrate de inginerie	8673
7	Servicii de planificare urbană și servicii de arhitectură peisagistică și servicii conexe de consultanță științifică și tehnică	8674
8	Servicii de cercetare de piață și anchete de opinie	8640
9	Servicii de consultanță în management și servicii conexe	865/866[2]
10	Servicii conexe de consultanță științifică și tehnică	8675
11	Servicii de canalizare și de eliminare a deșeurilor; servicii de salubritate și servicii similare	94

[1] Cu excepția serviciilor pe care entitățile trebuie să le achiziționeze de la o altă entitate în temeiul unui drept exclusiv stabilit printr-un act cu putere de lege sau act administrativ publicat.

[2] Cu excepția serviciilor de arbitraj și de conciliere.

SECȚIUNEA 6

SERVICII DE CONSTRUCȚII

Capitolul 9 acoperă achizițiile efectuate de orice entitate care intră sub incidența secțiunilor 1-3 pentru toate serviciile enumerate în diviziunea 51 din CPC Prov, sub rezerva notelor și a derogărilor prevăzute în secțiunea 7.

SECȚIUNEA 7

NOTE GENERALE ȘI DEROGĂRI

1. Nu intră sub incidența capitolului 9:

(a) achizițiile de produse agricole efectuate în cadrul programelor de asistență agricolă și al programelor alimentare (de exemplu, ajutoare alimentare, inclusiv ajutoare umanitare urgente);

(b) achizițiile publice pentru cumpărarea, dezvoltarea, producția sau coproducția de programe de către organisme de radiodifuziune și contractele privind timpul de emisie.

2. Achizițiile efectuate de entitățile contractante vizate de secțiunile 1 și 2 în legătură cu activitățile din domeniile apei potabile, energiei și transporturilor nu intră sub incidența prezentului acord, cu excepția cazului în care acestea intră sub incidența secțiunii 3.

3. În ceea ce privește Insulele Åland (Ahvenanmaa), se aplică condițiile speciale prevăzute în Protocolul nr. 2 privind Insulele Åland la Tratatul de aderare a Finlandei la Uniunea Europeană.

SECȚIUNEA 8

MIJLOACELE DE INFORMARE UTILIZATE PENTRU PUBLICAREA INFORMAȚIILOR PRIVIND ACHIZIȚIILE PUBLICE

SUBSECȚIUNEA A – UNIUNEA EUROPEANĂ

1. Publicarea informațiilor privind achizițiile publice generale

Mijloacele de informare desemnate și utilizate de Uniunea Europeană pentru îndeplinirea cerințelor generale de publicare în temeiul articolului 161 alineatul (1) din prezentul acord și menționate la alineatul (2) litera (a) din articolul respectiv sunt următoarele:

(a) LA NIVELUL UNIUNII EUROPENE

http://simap.ted.europa.eu

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene

(b) STATELE MEMBRE ALE UNIUNII EUROPENE

BELGIA

(i) Acte cu putere de lege, reglementări regale, reglementări ministeriale, circulare ministeriale:

le Moniteur Belge

(ii) Jurisprudență:

Pasicrisie

BULGARIA

(i) Acte cu putere de lege și norme administrative:

Държавен вестник (Monitorul Oficial)

(ii) Hotărâri judecătorești:

http://www.sac.government.bg

(iii) Decizii administrative cu aplicare generală și orice proceduri:

http://www.aop.bg

http://www.cpc.bg

CEHIA

(i) Acte cu putere de lege și norme administrative:

Colecția legislativă a Republicii Cehe

(ii) Hotărâri ale Oficiului pentru Protecția Concurenței:

Colecția de hotărâri ale Oficiului pentru Protecția Concurenței

DANEMARCA

(i) Acte cu putere de lege și norme administrative:

Lovtidende

(ii) Hotărâri judecătorești:

Ugeskrift for Retsvæsen

(iii) Hotărâri și proceduri administrative:

Ministerialtidende

(iv) Hotărâri ale Comisiei daneze de soluționare a plângerilor privind achiziții publice:

Kendelser fra Klagenævnet for Udbud

GERMANIA

(i) Acte cu putere de lege și norme administrative:

Bundesgesetzblatt

Bundesanzeiger

(ii) Hotărâri judecătorești:

Entscheidungssammlungen des Bundesverfassungsgerichts, des Bundesgerichtshofs, des Bundesverwaltungsgerichts, des Bundesfinanzhofs sowie der Oberlandesgerichte

ESTONIA

(i) Acte cu putere de lege, norme administrative și decizii administrative cu aplicare generală:

Riigi Teataja – http://www.riigiteataja.ee

(ii) Procedurile referitoare la achizițiile publice:

https://riigihanked.riik.ee

IRLANDA

Acte cu putere de lege și norme administrative:

Iris Oifigiuil (Monitorul Oficial al Guvernului Irlandei)

GRECIA

Epishmh efhmerida eurwpaikwn koinothtwn (Monitorul Oficial al Greciei)

SPANIA

(i) Acte cu putere de lege și norme administrative:

Boletin Oficial del Estado

(ii) Hotărâri judecătorești:

Nicio publicație oficială

FRANȚA

(i) Acte cu putere de lege și norme administrative:

Journal Officiel de la République française

(ii) Jurisprudență:

Recueil des arrêts du Conseil d'État

(iii) Revue des marchés publics

CROAȚIA

Narodne novine – http://www.nn.hr

ITALIA

(i) Acte cu putere de lege și norme administrative:

Gazzetta Ufficiale

(ii) Jurisprudență:

Nicio publicație oficială

CIPRU

(i) Acte cu putere de lege și norme administrative:

Επίσημη Εφημερίδα της Δημοκρατίας (Monitorul Oficial al Republicii)

(ii) Hotărâri judecătorești:

Αποφάσεις Ανωτάτου Δικαστηρίου 1999 – Τυπογραφείο της Δημοκρατίας (Deciziile Înaltei Curți Supreme – Imprimeria)

LETONIA

Acte cu putere de lege și norme administrative:

Latvijas vēstnesis (Monitorul Oficial)

LITUANIA

(i) Acte cu putere de lege și acte administrative:

Teisės aktų registras (Registrul de Acte Juridice)

(ii) Hotărâri judecătorești, jurisprudență:

Buletinul Curții Supreme a Lituaniei „Teismų praktika”

Buletinul Curții Administrative Supreme a Lituaniei „Administracinių teismų praktika”

LUXEMBURG

(i) Acte cu putere de lege și norme administrative:

Mémorial

(ii) Jurisprudență:

Pasicrisie

UNGARIA

(i) Acte cu putere de lege și norme administrative:

Magyar Közlöny (Monitorul Oficial al Republicii Ungaria)

(ii) Jurisprudență:

Közbeszerzési Értesítő – a Közbeszerzések Tanácsa Hivatalos Lapja (Buletinul Achizițiilor Publice – Jurnalul Oficial al Consiliului pentru Achiziții Publice)

MALTA

Acte cu putere de lege și norme administrative:

Government Gazette (Monitorul Oficial)

ȚĂRILE DE JOS

(i) Acte cu putere de lege și norme administrative:

Nederlandse Staatscourant sau Staatsblad

(ii) Jurisprudență:

Nicio publicație oficială

AUSTRIA

(i) Acte cu putere de lege și norme administrative:

Österreichisches Bundesgesetzblatt

Amtsblatt zur Wiener Zeitung

(ii) Hotărâri judecătorești:

Entscheidungen des Verfassungsgerichtshofes, des Verwaltungsgerichtshofes, des Obersten Gerichtshofes, der Oberlandesgerichte, des Bundesverwaltungsgerichtes und der Landesverwaltungsgerichte — http://ris.bka.gv.at/Judikatur/

POLONIA

(i) Legislație:

Dziennik Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej (Jurnalul de Legi – Republica Polonia)

(ii) Hotărâri judecătorești, jurisprudență:

„Zamówienia publiczne w orzecznictwie. Wybrane orzeczenia zespołu arbitrów i Sądu Okręgowego w Warszawie” (Culegere de hotărâri ale comisiilor de arbitraj și ale instanțelor regionale din Varșovia)

PORTUGALIA

(i) Acte cu putere de lege și norme administrative:

Diário da República Portuguesa 1a Série A e 2a série

(ii) Publicații judiciare:

Boletim do Ministério da Justiça

Colectânea de Acordos do Supremo Tribunal Administrativo

Colectânea de Jurisprudencia Das Relações

ROMÂNIA

(i) Acte cu putere de lege și norme administrative:

Monitorul Oficial al României

(ii) Hotărâri judecătorești, decizii administrative cu aplicare generală și orice proceduri:

http://www.anrmap.ro

SLOVENIA

(i) Acte cu putere de lege și norme administrative:

Monitorul Oficial al Republicii Slovenia

(ii) Hotărâri judecătorești:

Nicio publicație oficială

SLOVACIA

(i) Acte cu putere de lege și norme administrative:

Zbierka zakonov (Colecția legislativă)

(ii) Hotărâri judecătorești:

Nicio publicație oficială

FINLANDA

Suomen Säädöskokoelma – Finlands Författningssamling (Colecția Statutelor Finlandei)

SUEDIA

Svensk Författningssamling (Codul statutar suedez)

2. Publicarea anunțurilor de achiziții publice

Mijloacele electronice sau pe hârtie desemnate și utilizate de Uniunea Europeană și de statele sale membre pentru publicarea anunțurilor prevăzute la articolul 162, la articolul 164 alineatul (7) și la articolul 171 alineatul (2) din prezentul acord, în temeiul articolului 161 alineatul (2) litera (b) din prezentul acord, sunt următoarele:

(a) LA NIVELUL UNIUNII EUROPENE

Suplimentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și versiunea electronică a acestuia:

baza de date TED (Tenders Electronic Daily) http://ted.europa.eu (accesibilă inclusiv de pe portalul http://simap.ted.europa.eu)

(b) STATELE MEMBRE ALE UNIUNII EUROPENE

BELGIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Le Bulletin des Adjudications

Alte publicații din presa de specialitate

BULGARIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Държавен вестник (Monitorul Oficial) – http://dv.parliament.bg

Registrul Achizițiilor Publice – http://www.aop.bg

CEHIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

DANEMARCA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

GERMANIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

ESTONIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

IRLANDA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Cotidiene: „Irish Independent”, „Irish Times”, „Irish Press”, „Cork Examiner”

GRECIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Materiale din presa cotidiană, financiară, regională și de specialitate

SPANIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

FRANȚA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Bulletin officiel des annonces des marchés publics

CROAȚIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Elektronički oglasnik javne nabave Republike Hrvatske (Anunțuri electronice privind achizițiile publice din Republica Croația)

ITALIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

CIPRU

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Monitorul Oficial al Republicii

Cotidiene locale

LETONIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Latvijas vēstnesis (Monitorul Oficial)

LITUANIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Centrinė viešųjų pirkimų informacinė sistema (Portalul Central de Achiziții Publice)

Suplimentul „Informaciniai pranešimai” la Monitorul Oficial („Valstybės žinios”) al Republicii Lituania

LUXEMBURG

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Cotidiene

UNGARIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Közbeszerzési Értesítő – a Közbeszerzések Tanácsa Hivatalos Lapja (Buletinul Achizițiilor Publice – Jurnalul Oficial al Consiliului pentru Achiziții Publice)

MALTA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Government Gazette (Monitorul Oficial)

ȚĂRILE DE JOS

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

AUSTRIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Amtsblatt zur Wiener Zeitung

POLONIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Biuletyn Zamówień Publicznych (Buletinul Achizițiilor Publice)

PORTUGALIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

ROMÂNIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Monitorul Oficial al României

Sistemul Electronic de Achiziții Publice – http://www.e-licitatie.ro

SLOVENIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Portal javnih naročil – http://www.enarocanje.si/?podrocje=portal

SLOVACIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Vestník verejného obstarávania (Jurnalul Achizițiilor Publice)

FINLANDA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

Julkiset hankinnat Suomessa ja ETA-alueella, Virallisen lehden liite (Achizițiile Publice în Finlanda și în SEE, Supliment la Monitorul Oficial al Finlandei)

SUEDIA

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

3. Publicații privind contractele atribuite

Adresa site-ului web la care Uniunea Europeană își publică anunțurile privind contractele atribuite de entitățile care intră sub incidența secțiunilor 1-3 din prezenta anexă, astfel cum se prevede la articolul 171 alineatul (2) din prezentul acord și în conformitate cu articolul 161 alineatul (2) litera (c) din prezentul acord, este următoarea:

Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, versiunea online, Tenders Electronic Daily – http://ted.europa.eu

SUBSECȚIUNEA B – REPUBLICA UZBEKISTAN

1. Publicarea informațiilor privind achizițiile publice generale

Mijlocul de informare desemnat și utilizat de Republica Uzbekistan pentru îndeplinirea cerințelor generale de publicare în temeiul articolului 161 alineatul (1) din prezentul acord și astfel cum se menționează la articolul 161 alineatul (2) litera (a) din prezentul acord este următorul:

Portalul informativ special privind achizițiile publice – xarid.mf.uz

2. Publicarea anunțurilor privind achizițiile publice și a anunțurilor privind contractele atribuite

Mijlocul de informare desemnat și utilizat de Republica Uzbekistan pentru publicarea anunțurilor prevăzute la articolul 162, la articolul 164 alineatul (7) și la articolul 171 alineatul (2) din prezentul acord și în temeiul articolului 161 alineatul (2) literele (b) și (c) din prezentul acord este următorul:

Portalul web oficial al achizițiilor publice – Portalul informativ special privind achizițiile publice – xarid.mf.uz

ANEXA 12-A

ANGAJAMENTELE ȘI REZERVELE UNIUNII EUROPENE

Pentru mai multă certitudine, în cazul Uniunii Europene, obligația de a acorda tratamentul național nu implică cerința de a extinde la persoanele fizice sau juridice din Republica Uzbekistan tratamentul acordat într-un stat membru în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene sau al oricăror măsuri adoptate în temeiul acestui tratat, inclusiv punerea lor în aplicare în statele membre:

(i) persoanelor fizice sau rezidenților unui alt stat membru; sau

(ii) persoanelor juridice constituite sau organizate în temeiul legislației unui alt stat membru sau a Uniunii Europene care au sediul social, administrația centrală sau locul principal de desfășurare a activității în Uniunea Europeană.

Lista se aplică numai teritoriilor Uniunii Europene în conformitate cu articolul 342 și este relevantă numai în contextul relațiilor comerciale dintre Uniunea Europeană și Republica Uzbekistan. Aceasta nu aduce atingere drepturilor și obligațiilor care revin statelor membre în temeiul dreptului Uniunii Europene.

Lista de angajamente de mai jos indică activitățile economice liberalizate în temeiul articolelor 194 și 195 și, prin intermediul rezervelor, limitările care se aplică în cazul întreprinderilor și persoanelor fizice din Republica Uzbekistan în ceea ce privește activitățile respective.

1. Rezerve orizontale

(i) Tipuri de stabilire – Toate sectoarele în care se iau angajamente

În ceea ce privește tratamentul național:

Tratamentul acordat în temeiul Tratatului privind funcționarea Uniunii Europene persoanelor juridice constituite în conformitate cu dreptul Uniunii Europene sau cu legislația unui stat membru și având sediul social, administrația centrală sau locul principal de desfășurare a activității în Uniunea Europeană, inclusiv celor înființate în Uniunea Europeană de către investitori din Republica Uzbekistan, nu se acordă persoanelor juridice stabilite în afara Uniunii Europene și nici sucursalelor sau reprezentanțelor acestor persoane juridice, incluzând sucursalele sau reprezentanțele persoanelor juridice din Republica Uzbekistan.

Tratamentul acordat persoanelor juridice înființate de persoane fizice sau juridice din Republica Uzbekistan în conformitate cu dreptul Uniunii Europene sau cu legislația unui stat membru al Uniunii Europene sau filialelor ori sucursalelor acestora nu aduce atingere niciunei condiții sau obligații care ar fi putut fi aplicabile acestor persoane juridice sau filialelor ori sucursalelor acestora atunci când s-au stabilit în Uniunea Europeană și care continuă să se aplice.

În unele state membre ale Uniunii Europene, se pot aplica restricții privind tratamentul național în ceea ce privește tipul de stabilire.

(ii) Privatizarea

În ceea ce privește tratamentul național, membrii echipei de conducere și consiliile de administrație:

în Republica Bulgaria, Republica Franceză, Ungaria și Republica Italiană, se pot aplica interdicții sau restricții la vânzarea sau cedarea participațiilor la capitalurile proprii ale unui stat membru într-o întreprindere de stat existentă sau o entitate guvernamentală existentă ori la vânzarea sau cedarea activelor într-o asemenea întreprindere ori entitate.

(iii) Aprobarea prealabilă

În ceea ce privește tratamentul național, clauza națiunii celei mai favorizate, membrii echipei de conducere și consiliile de administrație:

în Republica Franceză, Republica Italiană și Republica Letonia, investițiile străine pot face obiectul unei aprobări prealabile din partea autorităților competente.

(iv) Achiziționarea de bunuri imobile, inclusiv terenuri.

În ceea ce privește tratamentul național și clauza națiunii celei mai favorizate:

în unele state membre ale Uniunii Europene, se pot aplica limitări ale tratamentului național și ale condiției de reciprocitate în cazul achiziționării de bunuri imobile, inclusiv de terenuri, de către persoane fizice sau juridice din țări terțe ori de către entități deținute sau controlate de acestea.

2. Lista sectoarelor angajate[1]

(i) Agricultură, vânătoare și silvicultură (ISIC Rev 3.1: 01 și 02)

În ceea ce privește tratamentul național:

în Irlanda, Republica Finlanda, Republica Franceză, Republica Croația, Ungaria și Regatul Suediei, se pot aplica restricții privind tratamentul național persoanelor fizice sau juridice din țări terțe ori entităților deținute sau controlate de acestea.

(ii) Industria prelucrătoare (ISIC Rev 3.1: 15-37)

În ceea ce privește tratamentul național, clauza națiunii celei mai favorizate, membrii echipei de conducere și consiliile de administrație:

în Republica Federală Germania, Republica Italiană, Republica Letonia, Republica Polonă, Republica Slovacă și Regatul Suediei, se pot aplica interdicții sau restricții cu privire la publicarea, tipărirea și reproducerea pe suporți a înregistrărilor.

Fabricarea produselor petroliere rafinate: neconsolidat.

Arme, muniții și materiale de război: neconsolidat.

---

[1] În sensul anexei 12-A, angajamentele privind activitățile economice sunt indicate pe baza Clasificării industriale internaționale standard pentru toate activitățile economice (ISIC), seria M, nr. 4, Rev. 3.1.

ANEXA 12-B

REZERVE ALE REPUBLICII UZBEKISTAN

Articolul 194 alineatul (2) și articolul 195 nu se aplică niciunei măsuri care face obiectul unei limitări sau condiții enumerate în prezenta anexă, în măsura limitării sau condiției.

Bunuri imobile

Proprietatea privată pentru toate categoriile de parcele de teren este interzisă. Persoanele fizice străine, persoanele juridice străine și sucursalele acestora, precum și întreprinderile cu investiții străine[1] pot doar închiria parcele de teren pentru o perioadă de maximum 25 de ani, care poate fi prelungită. Închirierea parcelelor de teren situate în zonele de frontieră și în teritoriile frontaliere poate fi restricționată.

Privatizarea

Privatizarea întreprinderilor, a activelor și a instalațiilor care au o importanță strategică, în măsura în care privatizarea acestora constituie o amenințare specială de prejudiciu pentru interesul public în ceea ce privește funcționarea și securitatea rețelelor și a aprovizionării și este în interesul statului, poate fi restricționată sau interzisă, în măsura reglementată de legislația Republicii Uzbekistan, în cazul persoanelor fizice străine, al persoanelor juridice străine și al sucursalelor acestora, precum și în cazul persoanelor juridice din Republica Uzbekistan cu capital străin.

[1] Astfel cum sunt definite în legislația Republicii Uzbekistan.

Tipuri de prezență comercială

Reprezentanțele nu sunt autorizate să desfășoare activități comerciale în Republica Uzbekistan.

Sucursalele persoanelor juridice străine din sectorul serviciilor financiare nu sunt permise. Avocatul[1], notarul și consilierul în materie de brevete trebuie să fie resortisanți ai Republicii Uzbekistan.

Prezența persoanelor fizice

Pentru sectoarele de servicii, numărul total de resortisanți străini vizați de transferul în cadrul aceleiași companii nu poate depăși 30 % din numărul total al angajaților unei întreprinderi străine, cu excepția cazului în care se prevede altfel în legislația națională.

Cel puțin 80 % din numărul total al angajaților pentru punerea în aplicare a unui acord de partajare a producției trebuie să fie resortisanți ai Republicii Uzbekistan. Încadrarea în muncă a resortisanților străini care depășesc cota de 20 % se efectuează numai în absența resortisanților Republicii Uzbekistan ca personal angajat – cu specializări și calificări relevante.

Cel puțin un membru al unui consiliu de supraveghere bancară și doi membri ai consiliului de administrație al unei bănci trebuie să cunoască limba de stat a Republicii Uzbekistan.

[1] Consilierea juridică poate fi furnizată de persoane fizice străine, care nu sunt „avocați” în conformitate cu legislația Republicii Uzbekistan.

Servicii de consultanță juridică furnizate prin prezență comercială: în cazul în care există un singur post de consilier juridic în cadrul întreprinderii, persoana respectivă trebuie să fie resortisantă a Republicii Uzbekistan. În cazul în care există mai multe posturi de consilier juridic în cadrul întreprinderii, cel puțin 50 % din numărul total de consilieri juridici[1] ai întreprinderii respective trebuie să fie resortisanți ai Republicii Uzbekistan.

Servicii de telecomunicații

Conectarea la rețelele internaționale de telecomunicații se efectuează exclusiv prin intermediul mijloacelor tehnice ale societății pe acțiuni „Uzbektelecom”.

Toate activitățile economice legate de arme, muniții și materiale de război: neconsolidat.

Toate activitățile economice legate de producția și distribuția de stupefiante, substanțe psihotrope și precursori: neconsolidat.

_____

[1] Consilierul juridic oferă consultări despre legislația unei țări străine și dreptul internațional (cu excepția tuturor etapelor procedurii precontencioase și contencioase).

ANEXA 12-C

ANGAJAMENTE ȘI LIMITĂRI ALE REPUBLICII UZBEKISTAN

Angajamentele și limitările (cu excepția accesului pe piață, pentru care angajamentele sunt neconsolidate) ale Republicii Uzbekistan, care se aplică întreprinderilor și persoanelor fizice din Uniunea Europeană în comerțul transfrontalier cu servicii în temeiul articolului 198.

Sector sau subsector	Limitări privind tratamentul național
I. ANGAJAMENTE ORIZONTALE	
În prezenta listă: — asteriscurile (*) și (**) înseamnă „parte” a unui sector sau subsector conex de servicii; — numerele CPC indicate în ceea ce privește sectoarele sau subsectoarele de servicii sunt trimiteri la Clasificarea centrală provizorie a produselor a ONU (*Statistical Papers Series* nr. 77, Clasificarea centrală provizorie a produselor, Departamentul pentru economie internațională și afaceri sociale, Oficiul Statistic al Organizației Națiunilor Unite, New York, 1991), precum și la documentul MTN.GNS/W/120.	
Toate sectoarele sau subsectoarele incluse în prezenta listă	
Acorduri de partajare a producției în legătură cu explorarea, dezvoltarea și producția de resurse minerale	(1), (2) Persoanele juridice din Republica Uzbekistan au drept de prioritate de a participa la punerea în aplicare a unui acord în calitate de contractanți, furnizori, transportatori sau în alte calități în temeiul acordurilor (contractelor) cu investitorii. Cel puțin 80 % din numărul total al angajaților implicați în punerea în aplicare a unui acord de partajare a producției trebuie să fie cetățeni ai Republicii Uzbekistan.

II. ANGAJAMENTE SECTORIALE SPECIFICE PRIVIND COMERȚUL TRANSFRONTALIER CU SERVICII	
1. SERVICII PENTRU ÎNTREPRINDERI	
Servicii profesionale	
86190 Alte servicii de informare și de consultanță juridică	(1) Niciunul (2) Niciunul
862 Servicii de contabilitate, audit și evidență contabilă, exceptând 86220 Servicii de evidență contabilă, cu excepția declarațiilor fiscale	(1) (2) Niciunul, cu excepția următoarelor: — rapoartele de audit trebuie să fie semnate de un auditor certificat în conformitate cu legislația Republicii Uzbekistan, care lucrează cu o persoană juridică din Republica Uzbekistan ce este autorizată să desfășoare activități de audit și este inclusă în registrul entităților de audit.
86220 Servicii de evidență contabilă, cu excepția declarațiilor fiscale	(1) Niciunul. (2) Niciunul
863 Servicii fiscale	(1) Niciunul (2) Niciunul
8671 Servicii de arhitectură 8672 Servicii de inginerie 8673 Servicii integrate de inginerie 86742 Servicii de arhitectură peisagistică	(1) (2) Niciunul, cu excepția următoarelor: — furnizarea de servicii este permisă numai dacă este disponibil un contract cu o persoană juridică din Republica Uzbekistan care este o entitate comercială autorizată în mod corespunzător de o autoritate competentă din Republica Uzbekistan.
9320 Servicii veterinare	(1) Niciunul (2) Niciunul

B. Servicii informatice și servicii conexe	
84 Servicii informatice și servicii conexe	(1) Niciunul (2) Niciunul
D. Servicii imobiliare	
82101 Servicii de închiriere care implică proprietăți imobiliare de tip rezidențial proprii sau închiriate 82102 Servicii de închiriere care implică proprietăți imobiliare de tip nerezidențial proprii sau închiriate	(1) Niciunul (2) Niciunul
F. Alte servicii pentru întreprinderi	
87120 Servicii de planificare, creare și plasare a reclamelor publicitare	(1) Niciunul (2) Niciunul
86401 Servicii de cercetare de piață 865 Servicii de consultanță în management 86601 Servicii de gestionare a proiectelor, altele decât pentru lucrările de construcție	(1) Niciunul (2) Niciunul
2. SERVICII DE COMUNICAȚII	
Servicii de curierat	
75121 Servicii de curierat multimodal	(1) Niciunul (2) Niciunul

2. Servicii de telecomunicații	
Angajamentele privind serviciile de telecomunicații țin seama de dispozițiile următoarelor documente: „Note pentru programarea angajamentelor privind serviciile de telecomunicații de bază” (S/GBT/W/2/Rev.1) și „Limitările accesului pe piață privind disponibilitatea spectrului” (S/GBT/W/3). În sensul prezentei liste, serviciile de telecomunicații nu includ serviciile de transmisie a programelor de televiziune și/sau radio[1].	
7521 (a) Servicii de telefonie publică 7523** (b) Servicii de transmitere a datelor prin pachete comutate 7523** (c) Servicii de transmitere a datelor cu comutarea circuitelor 7523** (d) Servicii de telex 7522 (e) Servicii de telegrafie 7521**+7529** (f) Servicii de fax 7522**+7523** (g) Servicii de circuite private închiriate 7523** (h) Poștă electronică 7523** (i) Mesagerie vocală 7523** (j) Informații online și recuperare de baze de date 7523** (k) Schimb electronic de date (EDI) 7523** (l) Servicii de fax îmbunătățite/cu valoare adăugată, inclusiv stocare și retransmitere și stocare și recuperare 843** (n) Informații online și/sau prelucrare de date (inclusiv prelucrarea tranzacțiilor)	(1), (2) Niciunul, exceptând: - dreptul de a se conecta la rețelele internaționale de telecomunicații exclusiv prin mijloace tehnice ale societății pe acțiuni „Uztelecom”; - neconsolidat în ceea ce privește comunicațiile locale; - neconsolidat în ceea ce privește serviciile de rețea de comunicații prin satelit.

[1] Transmisia programelor de televiziune și radio este definită ca transmisia neîntreruptă a semnalelor necesare pentru distribuirea acestor programe pentru public și nu include conexiunea între operatori.

3. SERVICII DE CONSTRUCȚII ȘI SERVICII DE INGINERIE CONEXE	
Lucrări generale de construcții pentru clădiri	
A. 512 Lucrări de construcții pentru clădiri C. 514 Asamblare și instalare de construcții prefabricate 51660 Lucrări de montare de garduri și balustrade D. 517 Lucrări de finalizare și finisare a clădirilor E. 511 Lucrări de preconstrucție pe șantiere (exceptând 5113 Lucrări de formare și degajare a șantierului; și 5115 Lucrări de pregătire a șantierului pentru minerit) 515 Lucrări de construcții ale unor întreprinderi specializate	(1) Neconsolidat, din motive tehnice (2) Niciunul
5. SERVICII DE ÎNVĂȚĂMÂNT	
92390 Alte servicii de învățământ superior	(1) Neconsolidat (2) Niciunul
6. SERVICII DE MEDIU Aceste angajamente se aplică numai serviciilor furnizate pe bază comercială de către societăți private.	
(d) Alte servicii 9404 Servicii de purificare a gazelor de eșapament 9405 Servicii de reducere a nivelului de zgomot Recultivarea solului și curățarea solului și a apei, parte din CPC 9406 Servicii de protecție a naturii și a peisajelor	(1) Neconsolidat, cu excepția serviciilor legate de consultanță (2) Niciunul

7. SERVICII FINANCIARE	
Servicii de asigurări și servicii conexe asigurărilor	
A.(b) 8129 Servicii de asigurare generală	(1), (2) Nu există decât în legătură cu riscurile legate de transportul maritim, transportul aerian comercial, lansările comerciale în spațiu, cu o asigurare care să acopere, integral sau parțial, mărfurile transportate, vehiculul care transportă mărfurile și orice răspundere care decurge din acestea.
Servicii bancare și alte servicii financiare (cu excepția asigurărilor):	
(v) Acceptarea depozitelor și a altor fonduri rambursabile de la populație (81115-81119) (vi) Împrumuturi de orice tip, inclusiv, printre altele, creditul de consum, creditul ipotecar, factoringul și finanțarea tranzacțiilor comerciale (8113) (viii) Toate serviciile de plăți și transferuri monetare, inclusiv cărți de credit, carduri charge și cărți de debit (81339**) (ix) Garanții și angajamente (81199**)	(1) Neconsolidat (2) Niciunul
9. SERVICII TURISTICE ȘI SERVICII LEGATE DE CĂLĂTORII	
64110 Servicii de cazare la hotel 64120 Servicii de cazare la motel	(1) Niciunul (2) Niciunul
74710 Servicii ale agențiilor de turism și ale operatorilor de turism	(1) Niciunul (2) Niciunul
10. SERVICII RECREATIVE, CULTURALE ȘI SPORTIVE	
96194 Servicii privind spectacolele de circ, parcurile de distracții și servicii similare de divertisment	(1) Niciunul (2) Niciunul

11. SERVICII DE TRANSPORT	
C. Servicii de transport aerian	
Întreținerea și repararea aeronavelor, parte din CPC 8868** Vânzarea și comercializarea serviciilor de transport aerian Servicii privind sistemele informatizate de rezervare	(1) Niciunul (2) Niciunul
E. Servicii de transport feroviar	
(d) Întreținerea și repararea echipamentelor de transport feroviar, parte din CPC 8868**	(1) Neconsolidat (2) Niciunul
F. Servicii de transport rutier	
(d) Întreținerea și repararea echipamentelor de transport rutier 6112 + 8867	(1) Neconsolidat (2) Niciunul
H. Servicii auxiliare tuturor modurilor de transport	
(a) Servicii de manipulare a mărfurilor CPC 741*, numai în ceea ce privește serviciile de transport rutier și feroviar (b) Servicii de stocare și depozitare CPC 742*, numai în ceea ce privește serviciile de transport rutier și feroviar (c) Servicii de agenții de transport de mărfuri CPC 748*, numai în ceea ce privește serviciile de transport rutier și feroviar	(1) Neconsolidat (2) Niciunul

ANEXA 12-D

ANGAJAMENTE PRIVIND FURNIZORII DE SERVICII PE BAZĂ DE CONTRACT ASUMATE DE REPUBLICA UZBEKISTAN

1. Angajamentul Republicii Uzbekistan asumat în temeiul articolului 203 vizează următoarele sectoare sau subsectoare:

(i) servicii de contabilitate și de evidență contabilă;

(ii) servicii fiscale;

(iii) servicii de arhitectură;

(iv) servicii de inginerie;

(v) servicii integrate de inginerie;

(vi) servicii informatice și servicii conexe;

(vii) servicii de publicitate;

(viii) cercetare de piață;

(ix) servicii de consultanță în materie de management; și

(x) întreținerea și repararea echipamentelor, inclusiv a echipamentelor de transport, în contextul unui contract de servicii post-vânzare.

2. Intrarea temporară a furnizorilor de servicii pe bază de contract din Uniunea Europeană pe teritoriul Republicii Uzbekistan poate face obiectul unui test privind necesitățile economice.

ANEXA 14-A

REGULAMENT DE PROCEDURĂ

I. Definiții

1. În sensul capitolului 14 și în cadrul prezentului regulament de procedură:

(a) „personal administrativ”, în legătură cu un membru al comisiei de arbitraj, înseamnă persoanele fizice aflate sub conducerea și sub controlul unui membru al comisiei de arbitraj, altele decât asistenții;

(b) „consilier” înseamnă o persoană angajată de o parte pentru a consilia sau a asista respectiva parte în cadrul procedurii de arbitraj;

(c) „asistent” înseamnă o persoană care, în temeiul mandatului unui membru al comisiei de arbitraj și sub coordonarea și controlul unui membru al comisiei de arbitraj, desfășoară activități de documentare sau îl asistă pe respectivul membru al comisiei de arbitraj în activitatea sa;

(d) „parte reclamantă” înseamnă o parte care solicită instituirea unei comisii de arbitraj în temeiul articolului 241;

(e) „comisie de arbitraj” înseamnă o comisie constituită în temeiul articolului 242;

(f) „membru al comisiei de arbitraj” înseamnă un membru al unei comisii de arbitraj;

(g) „parte pârâtă” înseamnă o parte acuzată de încălcarea dispozițiilor vizate;

(h) „reprezentant al unei părți” înseamnă un angajat sau orice persoană numită de un minister, de o agenție guvernamentală sau de orice altă entitate publică a unei părți, care reprezintă partea respectivă în cadrul unui litigiu care intră sub incidența prezentului acord.

II. Notificări

2. Orice cerere, aviz, comunicare scrisă sau alt document (denumit în continuare „notificare”) al:

(a) comisiei de arbitraj se transmite ambelor părți în același timp;

(b) unei părți care este adresat comisiei de arbitraj se transmite în copie celeilalte părți, în același timp; și

(c) unei părți care este adresat celeilalte părți se transmite în copie comisiei de arbitraj, în același timp, după caz.

3. Orice notificare menționată la punctul 2 se efectuează prin e-mail sau, după caz, prin orice alt mijloc electronic de telecomunicații ce permite înregistrarea trimiterii notificării. În absența unor dovezi contrare, în cazul unei astfel de notificări, data primirii se consideră a fi aceeași cu data trimiterii.

4. Notificările se adresează Direcției Generale Comerț a Comisiei Uniunii Europene și, respectiv, Ministerului Justiției și Ministerului Investițiilor, Industriei și Comerțului din Republica Uzbekistan.

5. Erorile minore de redactare dintr-o notificare legată de procedurile de arbitraj pot fi corectate prin trimiterea unui nou document în care se indică în mod clar modificările.

6. Dacă ultima zi pentru transmiterea unui document coincide cu o zi nelucrătoare a instituțiilor Uniunii Europene sau a celor din Republica Uzbekistan, termenul de transmitere a documentului se încheie în prima zi lucrătoare care urmează.

III. Numirea membrilor comisiei de arbitraj

7. În cazul în care, în conformitate cu articolul 242, un membru al comisiei de arbitraj este selectat prin tragere la sorți, copreședintele Comitetului de cooperare al părții reclamante îl informează de îndată pe copreședintele care reprezintă partea pârâtă cu privire la data, ora și locul de desfășurare a selecției prin tragere la sorți. Partea pârâtă poate să fie prezentă la tragerea la sorți, dacă dorește acest lucru. În orice caz, tragerea la sorți se efectuează cu partea prezentă sau cu părțile prezente.

8. Copreședintele care reprezintă partea reclamantă îi trimite fiecărei persoane care a fost selectată să îndeplinească funcția de membru al comisiei de arbitraj o notificare scrisă cu privire la numirea sa. Fiecare persoană confirmă ambelor părți disponibilitatea sa, în termen de cinci zile de la data la care a fost informată cu privire la numirea sa.

9. În termen de cinci zile de la expirarea termenului menționat la articolul 242 alineatul (2), copreședintele Comitetului de cooperare al părții reclamante selectează membrul comisiei de arbitraj sau președintele prin tragere la sorți, dacă oricare dintre sublistele menționate la articolul 243 alineatul (1):

(a) nu este încă stabilită din rândul persoanelor care au fost propuse în mod oficial de către una dintre părți sau de ambele părți pentru stabilirea respectivei subliste; sau

(b) nu mai conține cel puțin cinci persoane, dintre cele care rămân pe respectiva sublistă.

10. Fără a aduce atingere articolului 241 alineatul (3), părțile depun eforturi pentru a se asigura că, cel târziu până în momentul în care toți membrii comisiei de arbitraj au acceptat să fie numiți în conformitate cu articolul 242 alineatul (5), acestea au convenit asupra remunerației și rambursării cheltuielilor membrilor comisiei de arbitraj și ale asistenților și au pregătit contractele de numire necesare, în vederea semnării acestora în cel mai scurt timp. Remunerația și cheltuielile membrilor comisiei de arbitraj trebuie să se bazeze pe standardele OMC. Cuantumul remunerației și al cheltuielilor unui asistent sau ale asistenților unui membru al comisiei de arbitraj nu poate depăși 50 % din remunerația membrului respectiv al comisiei de arbitraj.

IV. Reuniunea de organizare

11. Cu excepția cazului în care convin altfel, părțile se prezintă în fața comisiei de arbitraj în termen de șapte zile de la instituirea acesteia, pentru a stabili aspectele pe care părțile sau comisia de arbitraj le consideră adecvate, inclusiv calendarul procedurii.

Membrii comisiei de arbitraj și reprezentanții părților pot participa la această reuniune prin orice mijloc de comunicare, inclusiv prin telefon sau videoconferință.

V. Comunicări scrise

12. Partea reclamantă transmite comunicările sale scrise în termen de cel mult 30 de zile de la data instituirii comisiei de arbitraj. Partea pârâtă transmite comunicările sale scrise în termen de cel mult 30 de zile de la data transmiterii comunicărilor scrise ale părții reclamante.

VI. Funcționarea comisiei de arbitraj

13. Președintele comisiei de arbitraj prezidează toate reuniunile acesteia. Comisia de arbitraj poate delega președintelui autoritatea de a lua decizii administrative și procedurale.

14. Cu excepția cazului în care se prevede altfel în capitolul 14 sau în prezentul regulament de procedură, comisia de arbitraj își poate desfășura activitățile prin orice mijloace, inclusiv pe cale electronică ori prin telefon, videoconferință sau alte mijloace electronice de comunicații.

15. Numai membrii comisiei de arbitraj pot să participe la deliberările comisiei de arbitraj, dar aceasta din urmă le poate permite asistenților membrilor să fie prezenți la deliberări.

16. Redactarea oricărei decizii sau a oricărui raport rămâne responsabilitatea exclusivă a comisiei de arbitraj și nu poate fi delegată.

17. În cazul în care apare o problemă procedurală care nu este reglementată de capitolul 14 și de anexele la acesta, comisia de arbitraj, după consultarea părților, poate adopta o procedură adecvată compatibilă cu dispozițiile respective.

18. În cazul în care consideră că este necesar să se modifice termenele procedurale, altele decât termenele prevăzute în capitolul 14, sau să se efectueze orice altă ajustare procedurală sau administrativă, comisia de arbitraj informează părțile, în scris, cu privire la termenul necesar sau la ajustarea necesară și la motivele modificării. Comisia de arbitraj poate adopta modificarea sau ajustarea după consultarea părților.

VII. Înlocuire

19. În cazul în care o parte consideră că un membru al comisiei de arbitraj nu respectă cerințele din anexa 14-B și, din acest motiv, ar trebui înlocuit, partea respectivă notifică acest lucru celeilalte părți în termen de 15 zile de la data la care a obținut suficiente dovezi cu privire la presupusa nerespectare de către membrul comisiei de arbitraj a cerințelor din anexa 14-B.

20. Părțile se consultă reciproc în termen de 15 zile de la data notificării menționate la punctul 18. Părțile îl informează pe membrul comisiei de arbitraj cu privire la presupusa sa nerespectare a cerințelor respective și îi pot solicita acestuia să ia măsurile necesare pentru remedierea situației. Părțile pot, de asemenea, dacă ajung la un acord, să revoce membrul comisiei de arbitraj și să selecteze un nou membru în conformitate cu articolul 242.

21. În cazul în care părțile nu ajung la un acord privind necesitatea de a înlocui un membru al comisiei de arbitraj, altul decât președintele comisiei de arbitraj, oricare dintre părți poate solicita ca această chestiune să fie supusă atenției președintelui comisiei de arbitraj, a cărui decizie este definitivă.

Dacă președintele comisiei de arbitraj constată că un membru al comisiei de arbitraj nu respectă cerințele din anexa 14-B, se selectează un nou membru al comisiei de arbitraj în conformitate cu articolul 242.

22. Dacă părțile nu ajung la un acord în ceea ce privește necesitatea înlocuirii președintelui, oricare dintre părți poate solicita ca această chestiune să fie supusă atenției uneia dintre persoanele rămase pe sublista președinților, stabilită în temeiul articolului 243. Numele acestei persoane este tras la sorți de către copreședintele Comitetului de cooperare al părții solicitante sau de către delegatul președintelui. Decizia persoanei selectate referitoare la necesitatea de a înlocui președintele este definitivă.

În cazul în care persoana selectată constată că președintele nu respectă cerințele din anexa 14-B, se selectează un nou președinte în conformitate cu articolul 242.

VIII. Audieri

23. În conformitate cu calendarul stabilit în temeiul punctului 10, după consultarea părților și a celorlalți membri ai comisiei de arbitraj, președintele comisiei de arbitraj notifică părților data, ora și locul audierii. Aceste informații sunt puse la dispoziția publicului de către partea pe al cărei teritoriu are loc audierea, cu excepția cazului în care audierea nu este publică.

24. Cu excepția cazului în care părțile convin altfel, audierea are loc la Bruxelles în cazul în care partea reclamantă este Republica Uzbekistan și la Tașkent în cazul în care partea reclamantă este Uniunea Europeană. Partea pârâtă suportă cheltuielile care decurg din administrarea organizatorică a audierii. La cererea uneia dintre părți, comisia de arbitraj poate decide să organizeze o audiere virtuală sau hibridă și poate să ia măsurile corespunzătoare, ținând seama de drepturile la un proces echitabil și de necesitatea de a asigura transparența.

25. Comisia de arbitraj poate convoca audieri suplimentare în cazul în care părțile convin astfel.

26. Toți membrii comisiei de arbitraj sunt prezenți pe întreaga durată a unei audieri.

27. Cu excepția cazului în care părțile convin altfel, următoarele persoane pot participa la audiere, indiferent dacă audierea este sau nu deschisă publicului:

(a) reprezentanții unei părți;

(b) consilieri;

(c) asistenți și personal administrativ;

(d) interpreți, traducători și grefieri ai comisiei de arbitraj; și

(e) experți, astfel cum a decis comisia de arbitraj în temeiul articolului 258 alineatul (2).

28. Cu cel târziu cinci zile înainte de data unei audieri, fiecare parte trimite comisiei de arbitraj și celeilalte părți o listă cu numele reprezentanților săi care vor pleda sau vor face prezentări în cursul audierii în numele părții respective, precum și cu numele altor reprezentanți și consilieri care vor lua parte la audiere.

29. Comisia de arbitraj desfășoară audierea în modul următor, asigurându-se că partea reclamantă și partea pârâtă beneficiază de timp egal, atât în ceea ce privește pledoariile, cât și obiecțiile:

Pledoarii

(a) pledoaria părții reclamante;

(b) pledoaria părții pârâte.

Obiecții

(c) replica părții reclamante;

(d) contrareplica părții pârâte.

30. Comisia de arbitraj poate adresa întrebări directe oricărei părți, în orice moment al audierii.

31. Comisia de arbitraj ia măsurile necesare în vederea realizării și transmiterii către părți, în cel mai scurt timp de la data audierii, a unei transcrieri sau a unei înregistrări a audierii. Părțile pot formula observații referitoare la transcriere, iar comisia de arbitraj poate lua în considerare aceste observații.

32. În termen de 10 zile de la data audierii, fiecare parte poate trimite o comunicare scrisă suplimentară cu privire la orice aspect abordat în cadrul audierii.

IX. Întrebări scrise

33. În orice moment al procedurii, comisia de arbitraj poate adresa întrebări scrise uneia sau ambelor părți. Orice întrebare adresată unei părți se transmite în copie celeilalte părți.

34. Fiecare parte transmite celeilalte părți o copie a răspunsurilor sale la întrebările adresate de comisia de arbitraj. Cealaltă parte are posibilitatea de a prezenta observații în scris cu privire la răspunsurile părții în termen de cinci zile de la data transmiterii copiei respective.

X. Confidențialitate

35. Fiecare parte și comisia de arbitraj tratează toate informațiile transmise de cealaltă parte comisiei de arbitraj ca fiind confidențiale, dacă partea respectivă le-a desemnat ca fiind confidențiale. Atunci când una dintre părți prezintă comisiei de arbitraj o comunicare scrisă care conține informații confidențiale, aceasta furnizează de asemenea, în termen de 15 zile, o comunicare fără informații confidențiale, care se pune la dispoziția publicului.

36. Nicio dispoziție a prezentului regulament de procedură nu împiedică vreuna dintre părți să își facă publice propriile opinii în măsura în care, atunci când face trimiteri la informațiile comunicate de cealaltă parte, nu dezvăluie nicio informație desemnată de cealaltă parte drept confidențială.

37. Comisia de arbitraj se reunește în sesiuni închise publicului atunci când comunicările și pledoariile uneia dintre părți conțin informații comerciale confidențiale. Părțile păstrează caracterul confidențial al audierilor comisiei de arbitraj în cazul în care audierile se desfășoară în sesiuni închise publicului.

XI. Contacte *ex parte*

38. Comisia de arbitraj nu se întâlnește și nu comunică cu o parte în absența celeilalte părți.

39. Niciun membru al comisiei de arbitraj nu poate discuta despre aspecte care fac obiectul procedurii cu o parte sau cu ambele părți în absența celorlalți membri ai comisiei de arbitraj.

XII. Comunicări *amicus curiae*

40. Cu excepția cazului în care părțile convin altfel, în termen de cinci zile de la data instituirii comisiei de arbitraj, aceasta poate primi comunicări scrise nesolicitate din partea unor persoane fizice ale unei părți sau a unor persoane juridice stabilite pe teritoriul unei părți, independente de guvernele părților, cu condiția ca acestea:

(a) să fie primite de către comisia de arbitraj în termen de 10 zile de la data instituirii comisiei de arbitraj;

(b) să fie concise și, în niciun caz, să nu depășească 15 pagini, inclusiv anexele, redactate folosind spațiere dublă;

(c) să fie direct relevante pentru un aspect de fapt sau de drept aflat în atenția comisiei de arbitraj;

(d) să conțină o descriere a persoanei care transmite comunicarea, inclusiv, în cazul unei persoane fizice, cetățenia, iar în cazul unei persoane juridice, locul de stabilire, natura activităților sale, statutul juridic, obiectivele sale generale și sursa sa de finanțare;

(e) să precizeze natura interesului semnificativ pe care persoana respectivă îl are în legătură cu procedura de arbitraj; și

(f) să fie redactate în limbile alese de părți, în conformitate cu punctele 45 și 46 din prezentul regulament de procedură.

41. Comunicările se notifică părților pentru ca acestea să își poată transmite observațiile. Părțile pot prezenta observații comisiei de arbitraj în termen de 10 zile de la data notificării comunicărilor.

42. Comisia de arbitraj include, în raportul său, toate comunicările primite în temeiul punctului 39. Comisia de arbitraj nu este obligată să abordeze, în raportul său, argumentele prezentate în aceste comunicări. Totuși, în cazul în care abordează aceste argumente în raportul său, comisia de arbitraj ia în considerare, de asemenea, orice observații formulate de părți în conformitate cu punctul 40.

XIII. Cazuri de urgență

43. În cazurile de urgență menționate la articolul 247, comisia de arbitraj, după consultarea părților, ajustează, după caz, termenele menționate în prezentul regulament de procedură. Comisia de arbitraj notifică părților astfel de ajustări.

XIV. Traducere și interpretare

44. În cadrul consultărilor menționate la articolul 240 și cel târziu până la reuniunea menționată la punctul 10 din prezentul regulament de procedură, părțile depun eforturi pentru a ajunge la un acord în privința unei limbi comune de lucru care să fie utilizată în cadrul procedurilor înaintea comisiei de arbitraj.

45. În cazul în care părțile nu reușesc să ajungă la un acord în privința unei limbi de lucru comune, fiecare parte își depune comunicările scrise în limba aleasă. Fiecare parte furnizează, în același timp, o traducere în limba aleasă de cealaltă parte, cu excepția cazului în care comunicările sale sunt scrise în una dintre limbile de lucru ale OMC. Partea pârâtă ia măsurile necesare în vederea asigurării interpretării comunicărilor orale în limbile alese de părți.

46. Rapoartele și deciziile comisiei de arbitraj se redactează în limba (limbile) aleasă (alese) de părți. În cazul în care părțile nu au convenit asupra unei limbi de lucru comune, raportul intermediar și cel final al comisiei de arbitraj se redactează într-una dintre limbile de lucru ale OMC.

47. Oricare dintre părți poate prezenta observații cu privire la exactitatea oricărei versiuni traduse a unui document elaborat în conformitate cu prezentul regulament de procedură.

48. Fiecare parte suportă costurile aferente traducerii comunicărilor sale scrise. Costurile aferente traducerii unei hotărâri sunt suportate în mod egal de către părți.

XV. Alte proceduri

49. Termenele prevăzute în prezentul regulament de procedură se ajustează pentru a corespunde termenelor speciale prevăzute pentru adoptarea unui raport sau a unei decizii de către comisia de arbitraj în cadrul procedurilor prevăzute la articolele 251, 252, 253 și 254.

ANEXA 14-B

CODUL DE CONDUITĂ
PENTRU MEMBRII COMISIEI DE ARBITRAJ ȘI MEDIATORI

I. Definiții

1. În sensul prezentului cod de conduită:

(a) „personal administrativ” înseamnă, în legătură cu un membru al comisiei de arbitraj, persoanele fizice aflate sub conducerea și sub controlul unui membru al comisiei de arbitraj, altele decât asistenții;

(b) „asistent” înseamnă o persoană care, în temeiul mandatului unui membru al comisiei de arbitraj, desfășoară activități de documentare sau îl asistă pe respectivul membru al comisiei de arbitraj în activitatea sa;

(c) „candidat” înseamnă o persoană al cărei nume se află pe lista membrilor comisiei de arbitraj menționată la articolul 243 și care este luată în considerare pentru a fi selectată ca membru al unei comisii de arbitraj, în conformitate cu articolul 242;

(d) „mediator” înseamnă o persoană care a fost selectată ca mediator în conformitate cu articolul 265;

(e) „membru al comisiei de arbitraj” înseamnă un membru al unei comisii de arbitraj.

II. Principii fundamentale

2. Pentru a menține integritatea și imparțialitatea mecanismului de soluționare a litigiilor, fiecare candidat și fiecare membru al comisiei de arbitraj:

(a) se familiarizează cu prezentul cod de conduită;

(b) sunt independenți și imparțiali;

(c) evită orice conflicte de interese directe sau indirecte;

(d) evită orice încălcare și orice aparență de încălcare a deontologiei sau de lipsă de imparțialitate;

(e) respectă standarde înalte de conduită; și

(f) nu este influențat de interes personal, presiuni externe, considerente politice, proteste publice, loialitate față de una dintre părți și teama de critici.

3. Un membru al comisiei de arbitraj nu poate, în mod direct sau indirect, să își asume o obligație sau să accepte beneficii care ar afecta sau ar putea să afecteze îndeplinirea în mod corespunzător a atribuțiilor sale.

4. Un membru al comisiei de arbitraj nu își folosește poziția în cadrul comisiei de arbitraj pentru a promova interese personale sau private. Un membru al comisiei de arbitraj evită acțiunile care pot crea impresia că alte persoane se află într-o poziție specială pentru a-l influența.

5. Un membru al comisiei de arbitraj nu permite ca judecata sau comportamentul său să fie influențate de relații sau responsabilități financiare, de afaceri, profesionale, personale sau sociale anterioare sau actuale.

6. Un membru al comisiei de arbitraj evită să intre în orice relație sau să dobândească orice interes financiar susceptibil de a-i afecta imparțialitatea sau care ar putea crea, în mod rezonabil, o aparență de încălcare a deontologiei sau de lipsă de imparțialitate.

III. Obligații de comunicare a informațiilor

7. Înainte de acceptarea numirii sale ca membru al comisiei de arbitraj în temeiul articolului 242, un candidat căruia i s-a solicitat să participe ca membru al comisiei de arbitraj declară orice interese, relații sau aspecte care i-ar putea afecta independența ori imparțialitatea sau care ar putea crea, în mod rezonabil, o aparență de încălcare a deontologiei sau de lipsă de imparțialitate în cursul procedurii de arbitraj. În acest scop, candidatul depune toate eforturile rezonabile pentru a se informa cu privire la existența unor astfel de interese, relații și aspecte, inclusiv de ordin financiar, profesional ori legate de locul său de muncă sau de familia sa.

8. Obligația de comunicare a informațiilor prevăzută la punctul 7 reprezintă o obligație permanentă, care impune membrului comisiei de arbitraj comunicarea oricăror astfel de interese, relații sau aspecte care ar putea interveni în orice stadiu al procedurii.

9. Un candidat sau un membru al comisiei de arbitraj comunică [Comitetului de cooperare], în vederea examinării de către părți, orice aspecte privind încălcări reale sau potențiale ale prezentului cod de conduită de îndată ce ia cunoștință de acestea.

IV. Atribuțiile membrilor comisiei de arbitraj

10. După acceptarea numirii sale, un membru al comisiei de arbitraj trebuie să fie disponibil să își îndeplinească atribuțiile și le va îndeplini cu atenție și promptitudine pe durata procedurilor, în mod onest și cu profesionalism.

11. Un membru al comisiei de arbitraj analizează doar aspectele ridicate în cadrul procedurii de arbitraj care sunt necesare în vederea adoptării unei decizii și nu poate delega această atribuție niciunei alte persoane.

12. Un membru al comisiei de arbitraj ia toate măsurile necesare pentru a se asigura că asistenții și personalul administrativ cunosc și respectă obligațiile ce le revin membrilor comisiei de arbitraj în temeiul părților II, III, IV și VI din prezentul cod de conduită.

V. Obligațiile foștilor membri ai comisiei de arbitraj

13. Un fost membru al comisiei de arbitraj evită acțiunile care ar putea crea impresia că a favorizat una dintre părți în îndeplinirea atribuțiilor sale sau că ar fi obținut vreun beneficiu în urma deciziei comisiei de arbitraj.

14. Un fost membru al comisiei de arbitraj se conformează obligațiilor prevăzute în partea VI din prezentul cod de conduită.

VI. Confidențialitate

15. Un membru al comisiei de arbitraj nu comunică, în niciun moment, informații care nu sunt destinate publicului referitoare la procedură sau de care a luat cunoștință în cadrul procedurii pentru care a fost desemnat. Un membru al comisiei de arbitraj nu poate, în niciun caz, să comunice sau să utilizeze astfel de informații pentru a dobândi avantaje personale, pentru a favoriza alte persoane sau pentru a influența în mod negativ interesele altora.

16. Un membru al comisiei nu divulgă o decizie a comisiei de arbitraj sau părți ale acesteia înainte de publicarea deciziei în conformitate cu capitolul 14.

17. Un membru al comisiei de arbitraj nu dezvăluie niciodată conținutul deliberărilor unei comisii de arbitraj sau opiniile vreunui membru al comisiei de arbitraj și nici nu face vreo declarație cu privire la procedura pentru care a fost desemnat sau cu privire la aspectele care fac obiectul litigiului în cadrul procedurii.

VII. Cheltuieli

18. Un membru al comisiei de arbitraj păstrează o evidență și întocmește un raport final cu privire la timpul dedicat procedurii și la cheltuielile suportate, precum și cu privire la timpul alocat și la cheltuielile suportate de asistenții și de personalul său administrativ.

VIII. Mediatori

19. Prezentul cod de conduită se aplică *mutatis mutandis* mediatorilor.

PROTOCOL

PRIVIND ASISTENȚA ADMINISTRATIVĂ RECIPROCĂ
ÎN DOMENIUL VAMAL

ARTICOLUL 1

Definiții

În sensul prezentului protocol:

(a) „legislație vamală” înseamnă orice act cu putere de lege și orice normă administrativă aplicabilă pe teritoriul oricăreia dintre părți, care reglementează importul, exportul, tranzitul mărfurilor și plasarea lor sub orice alt regim sau procedură vamală, inclusiv măsurile de interdicție, de restricție și de control;

(b) „autoritate solicitantă” înseamnă o autoritate administrativă competentă care a fost desemnată în acest scop de către una dintre părți și care formulează o cerere de asistență pe baza prezentului protocol;

(c) „autoritate solicitată” înseamnă o autoritate administrativă competentă care a fost desemnată în acest scop de către una dintre părți și care primește o cerere de asistență pe baza prezentului protocol;

(d) „informație” înseamnă orice date, document, imagine, raport, comunicare sau copie autentificată, în orice format, inclusiv în format electronic, care a făcut sau nu obiectul unei operațiuni de prelucrare sau analiză;

(e) „persoană” înseamnă orice persoană fizică sau juridică;

(f) „date cu caracter personal” înseamnă orice informații referitoare la o persoană fizică identificată sau identificabilă;

(g) „încălcarea legislației vamale” înseamnă orice încălcare sau tentativă de încălcare a legislației vamale.

ARTICOLUL 2

Domeniul de aplicare

(1) Părțile își acordă reciproc asistență în domeniile care țin de competența lor, în conformitate cu modalitățile și condițiile stabilite în prezentul protocol, pentru a asigura aplicarea corectă a legislației vamale, în special prin prevenirea operațiunilor care contravin legislației vamale, prin anchetarea și prin combaterea acestora.

(2) Asistența în domeniul vamal prevăzută în prezentul protocol se aplică oricărei autorități administrative a oricăreia dintre părți, care are competența necesară pentru aplicarea prezentului protocol. Asistența respectivă nu aduce atingere dispozițiilor care reglementează asistența reciprocă în materie penală. De asemenea, nu se aplică informațiilor obținute în temeiul competențelor exercitate la solicitarea unei autorități judiciare, cu excepția cazurilor în care aceasta își dă acordul în acest sens.

(3) Prezentul protocol nu reglementează asistența în domeniul colectării impunerilor, taxelor sau amenzilor.

ARTICOLUL 3

Asistența la cerere

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată îi comunică acesteia toate informațiile relevante care îi pot permite să se asigure că legislația vamală este aplicată corect, inclusiv informații privind activități constatate sau preconizate care constituie sau ar putea constitui încălcări ale legislației vamale.

(2) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată o informează pe aceasta:

(a) dacă mărfurile exportate de pe teritoriul uneia dintre părți au fost importate în mod corespunzător pe teritoriul celeilalte părți, precizând, dacă este cazul, regimul vamal aplicat mărfurilor;

(b) dacă mărfurile importate pe teritoriul uneia dintre părți au fost exportate în mod corespunzător de pe teritoriul celeilalte părți, precizând, dacă este cazul, regimul vamal aplicat mărfurilor.

(3) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată ia măsurile necesare, în conformitate cu actele sale cu putere de lege și normele sale administrative, pentru a asigura o supraveghere specială și pentru a furniza autorității solicitante informații cu privire la:

(a) persoanele despre care există motive rezonabile să se considere că sunt sau au fost implicate în comiterea unor încălcări ale legislației vamale;

(b) mărfurile transportate sau care pot fi transportate în așa fel încât există motive rezonabile să se considere că au fost sau sunt destinate utilizării în cadrul unor operațiuni care încalcă legislația vamală;

(c) locurile în care sunt sau ar putea fi constituite stocuri de mărfuri astfel încât există motive rezonabile să se considere că aceste mărfuri sunt utilizate sau sunt destinate utilizării pentru comiterea unor încălcări ale legislației vamale; și

(d) mijloacele de transport care sunt sau pot fi utilizate în așa fel încât există motive rezonabile să se considere că sunt destinate utilizării pentru comiterea unor încălcări ale legislației vamale.

ARTICOLUL 4

Asistența spontană

Ori de câte ori este posibil, din proprie inițiativă, părțile își acordă reciproc asistență, fără întârziere și în conformitate cu actele lor cu putere de lege și normele lor administrative, furnizând informații cu privire la activitățile încheiate, planificate sau în curs care constituie sau par să constituie încălcări ale legislației vamale și care pot prezenta interes pentru cealaltă parte. Aceste informații trebuie să vizeze în special:

(a) persoane, mărfuri și mijloace de transport; și

(b) noi mijloace sau metode utilizate pentru comiterea unor încălcări ale legislației vamale.

ARTICOLUL 5

Forma și conținutul cererilor de asistență

(1) Cererile formulate în temeiul prezentului protocol se depun în scris, fie în format tipărit, fie în format electronic. Acestea sunt însoțite de documentele considerate necesare pentru a permite îndeplinirea cererii. În caz de urgență, autoritatea solicitată poate accepta cereri prezentate verbal, însă acestea trebuie confirmate imediat în scris de către autoritatea solicitantă.

(2) Cererile menționate la alineatul (1) includ următoarele informații:

(a) autoritatea solicitantă și funcționarul solicitant;

(b) informațiile și/sau tipul de asistență solicitate;

(c) obiectul și motivul cererii;

(d) actele cu putere de lege și normele administrative, precum și alte elemente juridice implicate;

(e) indicații cât mai precise și complete cu privire la persoanele care fac obiectul investigațiilor;

(f) un rezumat al faptelor relevante și al anchetelor deja efectuate; și

(g) orice detaliu suplimentar disponibil care să îi permită autorității solicitate să se conformeze cererii.

(3) Cererile se depun în una dintre limbile oficiale ale autorității solicitate sau într-o limbă acceptabilă pentru aceasta, limba engleză fiind întotdeauna o limbă acceptabilă. Această cerință nu se aplică documentelor care însoțesc cererea în conformitate cu alineatul (1).

(4) Dacă o cerere nu întrunește cerințele formale prevăzute la alineatele (1)-(3), autoritatea solicitată poate cere corectarea sau completarea acesteia; între timp, se pot dispune măsuri asigurătorii.

ARTICOLUL 6

Soluționarea cererilor

(1) Pentru a răspunde unei cereri de asistență, autoritatea solicitată acționează, în limitele competenței și resurselor sale disponibile, ca și cum ar acționa în nume propriu sau la cererea altei autorități a aceleiași părți, furnizând informațiile de care dispune deja și efectuând anchetele corespunzătoare sau asigurând efectuarea lor.

(2) Alineatul (1) se aplică, de asemenea, oricărei alte autorități căreia i-a fost adresată cererea de către autoritatea solicitată, în cazul în care aceasta din urmă nu poate acționa pe cont propriu.

(3) Cererile de asistență se soluționează în conformitate cu actele cu putere de lege sau normele administrative ale părții solicitate.

ARTICOLUL 7

Forma în care trebuie comunicate informațiile

(1) Autoritatea solicitată comunică în scris autorității solicitante rezultatele anchetelor, anexând documentele, copiile legalizate sau orice alte elemente relevante. Aceste informații pot fi furnizate în format electronic.

(2) Documentele originale se transmit în conformitate cu actele cu putere de lege sau normele administrative ale fiecărei părți, numai la cererea autorității solicitante, în cazurile în care copiile legalizate sunt insuficiente. Autoritatea solicitantă returnează documentele originale cu prima ocazie.

(3) În cazul transmiterii în temeiul alineatului (2), autoritatea solicitată furnizează autorității solicitante toate informațiile referitoare la autenticitatea documentelor eliberate sau certificate de către agențiile oficiale de pe teritoriul său în sprijinul unei declarații de mărfuri.

ARTICOLUL 8

Prezența funcționarilor uneia dintre părți pe teritoriul celeilalte părți

(1) Funcționarii autorizați în mod corespunzător ai uneia dintre părți pot, cu acordul celeilalte părți și în condițiile stabilite de aceasta din urmă, să se prezinte la sediul autorității solicitate sau al oricărei alte autorități implicate menționate la articolul 6 alineatul (1), pentru a obține informații cu privire la activități care constituie sau ar putea constitui încălcări ale legislației vamale, informații de care autoritatea solicitantă are nevoie în scopul prezentului protocol.

(2) Funcționarii autorizați în mod corespunzător ai uneia dintre părți pot, cu acordul celeilalte părți și în condițiile stabilite de aceasta din urmă, să participe la anchetele desfășurate pe teritoriul celeilalte părți.

(3) Prezența funcționarilor unei părți pe teritoriul celeilalte părți este exclusiv consultativă. Atunci când sunt prezenți pe teritoriul celeilalte părți, acești funcționari:

(a) trebuie să fie în măsură să facă dovada capacității lor oficiale;

(b) nu poartă uniformă și nici arme; și

(c) beneficiază de aceeași protecție precum cea acordată funcționarilor celeilalte părți, în conformitate cu actele cu putere de lege și normele administrative aplicabile pe teritoriul celeilalte părți.

ARTICOLUL 9

Transmitere și notificare

(1) La cererea autorității solicitante, autoritatea solicitată, în conformitate cu actele cu putere de lege sau normele administrative care i se aplică, ia toate măsurile necesare pentru a transmite orice document provenind de la autoritatea solicitantă sau pentru a notifica orice decizie a autorității solicitante care intră în domeniul de aplicare al prezentului protocol unei persoane rezidente sau stabilite pe teritoriul autorității solicitate.

(2) Cererile de transmitere de documente sau de notificare a deciziilor menționate la alineatul (1) se redactează în scris în una dintre limbile oficiale ale autorității solicitate sau într-o limbă acceptată de această autoritate.

ARTICOLUL 10

Schimbul automat de informații

(1) Părțile pot, de comun acord, în temeiul articolului 15 din prezentul protocol:

(a) să facă schimb automat de informații care intră sub incidența prezentului protocol;

(b) să facă schimb de informații specifice înainte de sosirea transporturilor pe teritoriul celeilalte părți.

(2) Pentru a pune în aplicare schimburile menționate la alineatul (1), părțile stabilesc acorduri privind tipul de informații pe care doresc să le schimbe între ele, precum și privind formatul și frecvența transmiterii acestora.

ARTICOLUL 11

Excepții de la obligația de acordare de asistență

(1) Asistența poate fi refuzată sau poate fi condiționată de îndeplinirea anumitor condiții sau cerințe în cazul în care o parte estimează că asistența acordată în temeiul prezentului protocol:

(a) ar putea aduce atingere suveranității Republicii Uzbekistan sau a unui stat membru al Uniunii Europene căruia i-a fost solicitată asistența în temeiul prezentului protocol;

(b) ar fi susceptibilă să aducă atingere ordinii publice, siguranței sau altor interese esențiale, în special în cazurile menționate la articolul 12 alineatul (5) din prezentul protocol; sau

(c) ar viola un secret industrial, comercial sau profesional.

(2) Autoritatea solicitată poate amâna asistența pe motiv că această asistență ar interfera cu cercetările, cu urmăririle penale sau cu procedurile în curs. Într-un asemenea caz, autoritatea solicitată se consultă cu autoritatea solicitantă pentru a stabili dacă asistența poate fi acordată conform clauzelor sau condițiilor pe care le poate impune autoritatea solicitată.

(3) În cazul în care solicită asistență pe care ea însăși nu ar putea să o furnizeze dacă i-ar fi solicitată, autoritatea solicitantă atrage atenția asupra acestui fapt în cererea sa. În acest caz, autorității solicitate îi revine obligația de a decide cu privire la modul în care trebuie să răspundă la cererea în cauză.

(4) În cazurile menționate la alineatele (1) și (2), autoritatea solicitată comunică fără întârziere decizia și motivele acesteia autorității solicitante.

ARTICOLUL 12

Schimbul de informații și confidențialitatea

(1) Informațiile primite în temeiul prezentului protocol sunt utilizate exclusiv în scopul prezentului protocol.

(2) Utilizarea, în cadrul procedurilor administrative sau judiciare inițiate ca urmare a constatării unor încălcări ale legislației vamale, a informațiilor obținute în temeiul prezentului protocol este considerată ca fiind în scopul prezentului protocol. Prin urmare, părțile pot utiliza informațiile obținute și documentele consultate în conformitate cu dispozițiile prezentului protocol ca probe în procesele-verbale, rapoartele și mărturiile lor, precum și în procedurile și acuzațiile aduse în fața instanțelor judecătorești. Autoritatea solicitată poate impune condiția ca o astfel de utilizare să îi fie notificată înainte de a furniza informații sau de a acorda acces la documente.

(3) Atunci când una dintre părți dorește să folosească informațiile obținute în temeiul prezentului protocol în alte scopuri, partea respectivă trebuie să obțină în prealabil acordul scris al autorității care le-a furnizat. Utilizarea informațiilor respective este supusă restricțiilor stabilite de autoritatea în cauză.

(4) Orice informație comunicată în temeiul prezentului protocol, indiferent de forma în care este comunicată, are caracter confidențial sau este rezervată unei difuzări restrânse, în conformitate cu actele cu putere de lege și normele administrative aplicabile pe teritoriul fiecăreia dintre părți. Informațiile respective se supun obligației de respectare a secretului profesional și beneficiază de protecția acordată informațiilor similare de actele cu putere de lege și normele administrative relevante ale părții care primește informațiile respective. Părțile își comunică reciproc informații cu privire la actele cu putere de lege și la normele lor administrative aplicabile.

(5) Datele cu caracter personal pot fi transferate numai în conformitate cu normele de protecție a datelor ale părții care furnizează datele. Fiecare parte informează cealaltă parte cu privire la normele relevante de protecție a datelor și, dacă este necesar, depune toate eforturile pentru a conveni asupra unor măsuri suplimentare de protecție.

ARTICOLUL 13

Experți și martori

În limitele autorizației care i-a fost acordată, autoritatea solicitată îi poate autoriza pe funcționarii săi să se înfățișeze, în calitate de experți sau de martori, în cadrul procedurilor judiciare sau administrative referitoare la aspectele reglementate de prezentul protocol și să prezinte obiectele, documentele sau copiile legalizate ale acestora, care pot fi necesare pentru desfășurarea procedurilor. Cererea de înfățișare trebuie să specifice cu claritate autoritatea judiciară sau administrativă în fața căreia trebuie să se înfățișeze funcționarul, cauza respectivă, precum și titlul sau calitatea în care urmează să fie audiat.

ARTICOLUL 14

Cheltuieli de asistență

(1) Sub rezerva alineatelor (2) și (3), părțile renunță la toate creanțele cu privire la rambursarea cheltuielilor ocazionate de punerea în aplicare a prezentului protocol.

(2) Cheltuielile și indemnizațiile plătite experților, martorilor, interpreților și traducătorilor, alții decât angajații din serviciile publice, sunt suportate, după caz, de partea solicitantă.

(3) În cazul în care sunt necesare cheltuieli extraordinare pentru executarea unei cereri, părțile stabilesc clauzele și condițiile în baza cărora se va executa cererea, precum și modul în care sunt suportate cheltuielile respective.

ARTICOLUL 15

Punere în aplicare

(1) Punerea în aplicare a prezentului protocol se încredințează, pe de o parte, autorităților vamale din Republica Uzbekistan și, pe de altă parte, serviciilor competente ale Comisiei Europene și autorităților vamale ale statelor membre ale Uniunii Europene. Acestea decid cu privire la toate măsurile și modalitățile practice necesare în vederea punerii în aplicare a prezentului protocol, luând în considerare actele cu putere de lege și normele administrative aplicabile, în special în domeniul protecției datelor cu caracter personal.

(2) În funcție de necesități, părțile se informează reciproc cu privire la măsurile detaliate de punere în aplicare adoptate de fiecare parte în conformitate cu prezentul protocol, în special în ceea ce privește serviciile autorizate în mod corespunzător și funcționarii desemnați ca fiind competenți să trimită și să primească comunicările prevăzute în prezentul protocol.

(3) În Uniunea Europeană, prezentul protocol nu aduce atingere comunicării, între serviciile competente ale Comisiei Europene și autoritățile vamale ale statelor membre ale Uniunii Europene, a oricărei informații obținute în temeiul prezentului protocol.

ARTICOLUL 16

Alte acorduri

Prezentul protocol prevalează asupra oricărui acord bilateral de asistență administrativă reciprocă în domeniul vamal care a fost încheiat sau poate fi încheiat între fiecare stat membru al Uniunii Europene și Republica Uzbekistan, în măsura în care acesta din urmă este incompatibil cu prezentul protocol.

ARTICOLUL 17

Consultări

În ceea ce privește interpretarea și punerea în aplicare a prezentului protocol, părțile se consultă reciproc, în funcție de necesități, în cadrul Comitetului de cooperare instituit în temeiul articolului 338 din prezentul acord.